EDAVAKAPATHRIKA - EDITORIAL ARTICLES

1. ഓക്സിയോസ്...... മോറോൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ്മാർത്തോമാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ, കാതോലിക്കോ ദ്മദ്നഹോ.
2. മതപരിവർത്തന നിരോധന നിയമങ്ങളും ക്രൈസ്തവസഭയും
3. പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ
4. മാറ്റങ്ങളുടെ വക്താക്കളെ ആവശ്യമുണ്ട്
5. 18 അക്കം കാനോൻ രൂപപ്പെട്ടതെങ്ങനെ?
6. ഭരണഘടനയിൽ മാറ്റങ്ങൾ വേണം
7. പാലക്കുന്നൻ വിജയലഹരിയിൽ പുലിക്കോടൻ കണ്ണുനീരിൽ റോമ്മാസിംഹാസനം വീണവായനയിൽ
8. ???????????????????
9. ????????????????????
10. ??
11. പ.എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽസുന്നഹദോസിന്റെ സത്വരശ്രദ്ധയ്ക്കു
12. ?????????????????????????????
13. മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ അംഗങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്
14. ??????????????????????????????????
15. മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ചില ചിന്തകൾ
16.സഭകൾ ഒന്നാകണം
17. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ദേവാലയം
16. ആരാധനാ പരിഷ്ക്കരണം
17. മലങ്കര സഭയിൽ സാംസ്കാരിക വകുപ്പിന്റെ പ്രസക്തി
18. പാത്രിയർക്കാ സന്ദർശനം
19. പരുമലയിലെ പരിശുദ്ധനും കേരള നവോത്ഥാനവും
20. വൈദിക ശമ്പള പദ്ധതി
21. സണ്ടേസ്കൂൾ സഹപാഠ്യ മത്സരങ്ങൾ
22. സീറോ മലബാർ സഭയിൽ ആരാധനാ പരിഷ്കാരം
23. സഭാവിഭജനം ശാശ്വത പരിഹാരമോ?
24. മലങ്കരസഭയും മേല്പട്ടസ്ഥാനാർത്ഥികളും
25. റോമിലെ പാത്രിയർക്കീസ്- മുൻഗാമിയും പിൻഗാമിയും
26. തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരി പ്രശ്നങ്ങൾ..............
27. വീണവായന, വാഴവെട്ടൽ, കഴുക്കോലൂരൽ
28. അനാഥമാവുന്ന ആരാധനാ വേദികൾ
29. തുടക്കം നന്നായി

30. നവവത്സരാശംസകൾ
31. മഹാനായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്--ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ

പത്രാധിപക്കുറിപ്പ്

ഓക്സിയോസ്...... മോറോൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ, കാതോലിക്കോ ദ്മദ്നഹോ.

ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഏഴാം കത്തോലിക്കാ ആയി മലബാർ മെത്രാസനത്തിന്റെ തോമസ് മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പ. സഭയുടെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ്സ്ഥാനാരോഹണം നടത്തിയിരിക്കുന്നു.കാനോനികവും ഭരണഘടനാനുസൃതവുമായ മുൻവാതിലിലൂടെ സഭയുടെ പ്രധാന
മേലദ്ധ്യക്ഷ പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടഇടയ ശ്രേഷ്ഠനെ പ്രതീക്ഷകളോടെഞങ്ങൾ അനുമോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പ്രായാധികൃത്തെ മറികടന്ന് സഭയുടെ മുമ്പിലുള്ളപരിഗണനാ വിഷയങ്ങളെ മുൻഗണന
ലിസ്റ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിഹാരംകാണുവാൻ പ. പിതാവിനെ ദൈവം ശക്തനാക്കട്ടെ എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ചില പരിഗണനാ വിഷയങ്ങൽ താഴെചേർക്കുന്നു.

1) വിവാഹം, മാമൂദീസ, മരണം, പള്ളിപെരുന്നാളുകൾ എന്നീ പരിപാടികൾസാധാരണ ഗതിയിൽ സഭാപിതാവ് ഒഴിവാക്കുകയും പള്ളി കൂദാശ, പട്ടംകൊടകൾ,ജൂബിലി ആഘോഷങ്ങൾ, ആത്മീയസംഘടനകളുടെ അഖിലേന്ത്യാ സമ്മേളനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയിൽ പരിപാടികൾ പരിമിതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത് സഭയുടെ
ആഭ്യന്തരവും അന്താരാഷ്ട്രപരവുമായവിഷയങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധേയമായ നേതൃത്വംനൽകുവാൻ സമയം ക.െത്തുകയുംചെയ്യണം.
2) സഭാ ഭരണഘടനയുടെ സപ്തതിപൂർത്തിയായി. കാലോചിതമായി അത് പരിഷ്കരിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഏതാനുംപേരെ ക.െത്തുകയും ഇന്ത്യൻ ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭയുടെ ഒരു കാനോൻ രൂപപ്പെടുത്തുകയും വേണം.
3) മലങ്കര സഭയുടെ ഭരണം മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്.അദ്ദേഹത്തോട് വിധേയത്വം പുലർത്തിവേണം ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്ത ന്മാർഭരണം നിർവ്വഹിക്കേ.ത്. എന്നാൽ ഈസംവിധാനം ഇന്ന് അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു ഭദ്രാസനത്തിലേക്കു നിയമനം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഭദ്രാസനം തീറെഴുതി കിട്ടിയാലെന്നപോലെ സർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യമായിഭദ്രാസനം വാഴുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്ത ന്മാരെയാണ് ഇന്ന് കാണുന്നത്. നിസ്സഹായനായികാര്യങ്ങൾ എതിർക്കുവാനല്ലാതെ ഫലപ്രദമായും കാര്യക്ഷമമായും ഭദ്രാസന പ്രശ്ന
ങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ കഴിയാറില്ല. ബിഷപ്പുമാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം നടപ്പിലാക്കിയാൽമാത്രമെ ഇതിന് ശാശ്വതവും ഫലപ്രദവുംക്രിയാത്മകവുമായ പരിഹാരം ക.െത്താൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ബിഷപ്പുമാരുടെസ്ഥലംമാറ്റം സഭ മുഴുവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നഒരു ഭരണ പരിഷ്കാരമാണ്. അതിനെ പ്രതികൂലിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയും ഹൂദായകാനോനിലോ സഭാഭരണഘടനയിലോഇല്ല. ഒരു സമിതിയുടെയും തീരുമാനംകൂടാതെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക്ബിഷപ്പുമാരെ സ്ഥലം മാറ്റുവാൻ അധികാരമു.്. പ്രത്യേകിച്ചും സഭാമാനേജിംഗ്കമ്മിറ്റി ഇക്കാര്യത്തിൽ പലവട്ടം സഭയുടെപൊതുതാല്പര്യപ്രകാരം ഇക്കാര്യത്തിൽതീരുമാനമെടുത്ത് കഴിഞ്ഞിരിക്കേ അത് നടപ്പിലാക്കുവാൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അദ്ധ്യക്ഷൻകൂടിയായ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താചുമതലപ്പെട്ട ആൾ കൂടിയാണ്. മേല്പട്ടക്കാരുടെ സമിതിയും സഭയുടെ പൂർണ്ണ പ്രാധിനിത്യമുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും തമ്മിൽഒരു ശീതസമരം തുടരുന്നത് ആർക്കും ഭൂഷണമല്ലാത്തതിനാൽ ഈ ഭരണപരിഷ്കാരം

സഭാപിതാവിന്റെ സത്വര ശ്രദ്ധയ്ക്കും നടപടികൾക്കും വിഷയമാകേ.താണ്. എപ്പിസ്കോപ്പൻ സിനഡിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട വിശ്വാസ്യതയും പ്രതിച്ഛായയും വീ.ടുക്കുവാൻ അനിവാര്യമായ പ്രവർത്തനമായി
ഇതിനെ കാണാതിരുന്നുകൂടാ.

3) പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തെ മേല്പട്ടക്കാരുമായി ആദ്യവും ഔദ്യോഗിക ഭാരവാഹികളായി പിന്നീടു സഭാ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യാൻ ഒരു കേന്ദ്രവേദിസജ്ജമാക്കണം. മറുഭാഗത്തെ മേല്പട്ടക്കാരെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ആവശ്യമായവിട്ടുവീഴ്ചകൾക്കും സന്നദ്ധമാവുകയുംഅന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഇടപെ
ടലുകൾക്കു അവസരം നൽകാത്ത വിധംസഭ ഐക്യം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും തദനുസരണമായ വ്യവസ്ഥകൾഇരുവിഭാഗവും ചേർന്ന് തയ്യാറാക്കിഅതിനെ സർക്കാർ തലത്തിൽ (സംസ്ഥാനകേന്ദ്ര) അംഗീകാരം വാങ്ങുകയും വേണം.ബിഷപ്പുമാരുടെ റിട്ടയർമെന്റ് ' പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതോടെ മറുഭാഗത്തെ ബിഷപ്പുമാരെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഭദ്രാസന ഭരണത്തിന് അയോഗ്യരായബിഷപ്പുമാരു.കിൽ അവരെ മറ്റു ചുമതലകളിലേക്ക് നിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്

5) ഒരോ കാലത്ത് ഓരോ കാരണങ്ങളാൽ മാതൃസഭകളിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞു പോയ സഭകളെ മാതൃസഭകളിലേക്ക് പുനരൈക്യപ്പെടുത്തി മലങ്കരസഭയുടെമാർത്തോമ്മാ പാരമ്പര്യത്തെ അർത്ഥവത്താക്കാൻ ശ്രമം നടത്തണം. തൊഴിയൂർസഭ, മാർത്തോമ്മാ സഭ, എന്നിവ നിശ്ചയമായും ആദ്യ പരിഗണനയിൽ വരും.

6) ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആരാധനാ ക്രമങ്ങൾക്ക് രൂപം കൊടുക്കുവാൻ സമഗ്രമായ ഒരഴിച്ചുപണി ആവശ്യമാണ്. അവശ്യവും ആരോഗ്യകരവുമായപ്രവണതകളെ സ്വാംശീകരിച്ച് അപ്രകാരമുള്ള ക്രമങ്ങൾക്ക് രൂപം നൽകുവാൻഅയോഗ്യരായ ആളുകളെ നിയോഗിക്കണം.

7) സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചടുലവും സുതാര്യവുമായിരിക്കണം. ആവശ്യമെങ്കിൽ സഭയിലെ പ്രസിദ്ധീകരണച്ചുമതലക്കാരുടെ കോൺഫ്രൻസുകൾ ചേർന്ന്സഭയുടെ നയപരിപാടികൾക്ക് ആവശ്യമായ പ്രചാരം നൽകാവുന്നതാണ്.

8) സഭയിലെ ബുദ്ധിജീവികളുടെ സേവനം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ അവസരം ഉ.ാകുമാറ് പഴയ മഹാജനസഭയുടെ മാതൃകയിൽ ഒരു വേദി സൃഷ്ടിക്കാവുന്നതാണ്.ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ട് ലക്ഷ്യബോധമില്ലാതെഒഴുകുന്നതിന് പകരം ഒഴുക്കിനെ ലക്ഷ്യബോധത്തോടെ നിയന്ത്രണവിധേയമാക്കിസഭയെ നയിക്കുവാൻ പുതിയ സഭാ സാര
ഥിയുടെ ബുദ്ധിയെയും കരങ്ങളെയുംദൈവം ഉപയോഗപ്പെടുത്തട്ടെയെന്ന്പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി

ര.ു ദിവസങ്ങളിലായി ചേരുവാൻനിശ്ചയിച്ച നേതൃത്വനിരയിലെ ആസുത്രണവൈഭവത്തെ പ്രശംസിക്കുന്നു. മുമ്പൊക്കെര.ും മൂന്നും ദിവസങ്ങളിലായി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ചേരുമ്പോൾ മിക്കവാറുംഎല്ലാ അംഗങ്ങളും അതിൽ ആഹ്ലാദപൂർവ്വം പങ്കെടുത്തിരുന്നു. തങ്ങളാണ് സഭയുടെ അമരക്കാർ എന്ന സംശയാതീതമായ
ബോധ്യം അവർക്കു.ായിരുന്നു. ആബോധ്യത്തിന് മങ്ങലേല്പിക്കാതിരിക്കുവാൻ അദ്ധ്യക്ഷ വേദിയിലുള്ളവർ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ ഇതാ എന്നെ നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടുതരുന്നു. ഉചിതമായ തീരുമാനം നിങ്ങൾസ്വീകരിക്കുവിൻ എന്ന് വിവേകപൂർവ്വം പറയുന്ന സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അന്നു.ായിരുന്നു. ആ കാലാവസ്ഥയ്ക്ക് മാറ്റം വന്നതുകൊ
.ാകുമോ ഇത്തവണ ചേർന്ന ദ്വിദിനസമ്മേളനത്തിന്റെ ഹാജർ ഗണ്യമായി കുറഞ്ഞത്. വന്നവർ തന്നെ ആദ്യദിനത്തോടെ സ്ഥലം വിടുവാൻ എന്താണ് കാരണം? സഭാകാര്യ നിർവ്വഹണത്തിൽ തങ്ങുടെപങ്ക് വെറും കാഴ്ചക്കാരുടേതു മാത്രമാണെന്ന തിരിച്ചറിവാണോ? വിലപ്പെട്ടസമയം ആണ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ കമ്മിറ്റിയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.അവരെ അവഗണിക്കുകയും അപ്രസക്ത
രെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുകയും കാഴ്ചക്കാരുടേതിനേക്കാൾ വലിയ പങ്കൊന്നുംഅവർക്കില്ലെന്ന് ഭംഗ്യന്തരേണ അധികാരികൾ സൂചിപ്പിക്കുകയും ധ്വനിപ്പിക്കുകയുംചെയ്താൽ കാര്യവിവരമുള്ളവർ മൂടും തട്ടിസ്ഥലം വിടും. ഇത്തവണത്തെ മാനേജിംഗ്കമ്മിറ്റിയുടെ ര.ാം ദിവസത്തെ ഹാജർഗണ്യമായി കുറഞ്ഞതിന്റെ പിന്നിൽ
ഇത്തരം കാരണങ്ങൾ ഉ.ോ എന്ന് ചുമതലപ്പെട്ടവർ അന്വേഷിക്കുന്നതുകൊള്ളാം.

ജനപങ്കാളിത്തത്തോടെ ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഒരു സംവിധാനമാണ് 1934 ലെഭരണഘടന വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്. അന്നേവരെ ഇടവക തലത്തിൽ വൈദികരും ഭദ്രാസന സഭാതലങ്ങളിൽ മേല്പട്ടക്കാരുംപ്രയോഗിച്ചുവന്ന അധികാര ശൈലിയെജനാധിപത്യ ശൈലിയിൽ പുനഃസംവിധാനം ചെയ്യുകയാണ് ഭരണഘടന ചെയ്ത
ത്. ഓരോരോ *ഉമ്മാക്കി*കൾ കാണിച്ച് 1934ന് മുമ്പുള്ള സുതാര്യമല്ലാത്ത അവസ്ഥയിലേക്ക് സഭയെ നയിക്കുവാൻ ആരെങ്കിലുംശ്രമിച്ചാൽ കാലം ആർക്കും മാപ്പുനൽകുകയില്ലെന്ന് ബന്ധപ്പെട്ടവർ ഓർക്കേ.തല്ലേ? സഭയുടെ നയരൂപീകരണം സംബ

ന്ധിച്ച ആലോചനകൾ നടത്തുവാനല്ലാതെതീരുമാനം എടുക്കുവാൻ മേല്പട്ടക്കാരുംവൈദികരും പട്ടക്കാരും അടങ്ങിയ സഭയുടെ പൂർണ്ണ സുന്നഹദോസ് ആയ സഭാ
മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് അധികാരമില്ലെന്നവാദഗതി, മിതമായ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ
1934 ലെ ഭരണഘടനയോടുള്ള തികഞ്ഞഅവഹേളനമാണ്. നിലപാടുകളെപുനഃർവിചിന്തനത്തിന് വിധേയമാക്കുവാൻബന്ധപ്പെട്ടവർ തയ്യാറാകുമെന്ന് തന്നെയാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം.

ഡോ. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മാതൃകയാകട്ടെ

പ്രൊഫ. ജോഷ്വായുടെ മുടക്ക് പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു. അവിശ്വസനീയമായ ആവാർത്ത സഭാസ്നേഹികൾ ശ്രവിച്ചത്അത്ഭുതാനന്ദാദരാതിരേകത്തോടെ ആയിരുന്നു. പ്രശ്നങ്ങൾ ഉ.ാക്കുവാനും പ്രശ്നങ്ങൾ ഉ.ാകുന്നത് കാഴ്ചക്കാരെപ്പോലെകൈകെട്ടിയിരുന്ന് വീക്ഷിക്കുവാനും തലമുറകളിലായി പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട സഭാ
നേതൃത്വം കെട്ടുവാൻ മാത്രമല്ല അഴിക്കുവാനും ചിലപ്പോൾ സന്നദ്ധരായേക്കുമെന്നസത്യം ആരെയാണ് രോമാഞ്ചമണിയിക്കാത്തത്. തിരുവനന്തപുരത്തുമാത്രമല്ല സഭയിൽ മുഴുവൻ നിരവധി ചോദ്യങ്ങൾ
ഉയർത്തിയ സംഭവമായിരുന്നു ജോഷ്വാസാറിന്റെ മുടക്ക്. ര്. പതിറ്റാ.ിലേറെക്കാലമായി നിലനിന്ന ആ *ഉടക്ക്* എത്രയോചിന്താശീലരായ അഭ്യസ്ഥവിദ്യരെ സഭാവിരുദ്ധ പാളയങ്ങളിലേക്ക് ഉപനയിച്ചു.സഭയ്ക്ക് എന്തെല്ലാം ക്ഷതങ്ങൾ സംഭവിച്ചാലും അദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ അവകാശാധികാരങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടരുത് എന്ന ഏക
ആദർശം സഭയെ പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരുടെ കാലത്തേക്ക് - ര.ുനൂറ്റാ.് പുറകിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ചു. മാനേജ്മെന്റ ് കോട്ടയിലെ വിദ്യാർത്ഥി പ്രവേശനത്തിന് കോഴവാങ്ങരുതെന്ന് ശഠിച്ച ആയിരത്തിലേറെ
വീട്ടുകാരുള്ള ഒരു ഇടവകയുടെ പ്രതിനിധികളോട് നിങ്ങളുടെ ഒരു പള്ളി സഭയിൽനിന്ന് വിട്ടുപോയാലും എനിക്ക് ഒരുചുക്കും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചഅഭി. ഒരു പിതാവിനെ അറിയാം. (മുമ്പിൽ
വന്ന് സ്വന്തം രഹസ്യങ്ങളുടെ ഇരു.ഭാണ്ഡത്തിലേക്ക് അമ്പുപായിച്ച നാഥാൻപ്രവാചകനെ മുടക്കാതിരുന്ന ദാവീദ് രാജാവേ, അങ്ങ് എത്ര മഹാനാണ്!!!)എന്തിനാണ് ജോഷ്വാ സാറിനെ ഭദ്രാസന സാരഥി മുടക്കിയത്? ഓർത്തഡോക്സ് വോയ്സ് എന്ന പേരിൽ ആസഭാസ്നേഹി ഒരു പത്രം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.അതിൽ സഭയുടെ വിവിധ കോണുകളിൽനിന്ന് സഭയ്ക്കെതിരെ ഉ.ാകുന്നഅക്രൈസ്തവ പ്രവണതകളെ പ്രവാചകസഹജമായ ഉൾക്കാഴ്ചയോടെ വിമർശിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളും വാർത്തകളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. സഭാ ഭരണഘടനയെ ചെറുതാക്കും നടപടികൾ ആരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു.ായാലും നിർഭയമായി ആ പത്രംഅവ വെളിപ്പെടുത്തി. സഭയുടെഅകർമ്മണ്യത എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സ്ഥാനികളുടെ ഗൗരവവിഹീനവും അന്തസ്സാരവിഹീനങ്ങളുമായ നടപടികളെയും പണസമ്പാദന വ്യഗ്രതയെയും ആ പത്രം നഖശിഖാന്തം എതിർത്തു. പലരും വിറളി പിടിച്ചു. ആ പത്രത്തെയും നവീന പ്രവാചകരെയും കൊല്ലുക, കൊല്ലുക എന്ന്ആർത്തുവിളിച്ചു. ജനം ഈ പത്രത്തിന്റെപിറകെ പോകുന്നവല്ലോ. ഇവനെ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് ക്രിയാത്മകമായ മറ്റ് ഒരു പരി
പാടിയെപ്പറ്റിയും ഭാവനയില്ലാത്ത സന്നദ്രിംസംഘങ്ങൾ നെറ്റി വിയർത്തു ചർച്ചചെ
യ്തു. മഞ്ഞപ്പത്രം എന്ന് അതിനെ ലേബൽനൽകി. അത് വായിക്കുന്നവർ സഭാദ്രോഹികൾ ആണെന്നും അതിന്റെ വരിക്കാർ ശപിക്കപ്പെട്ടവരാകുമെന്നും വൈതാളികരായി അധഃപതിച്ചുപോയ വൈദി
കരെക്കൊ.് പ്രചരിപ്പിച്ചു. അത് കുറെയേറെ ഫലിച്ചു എന്നത് സത്യം. എന്റെഅഭിവന്ദ്യ ഗുരുനാഥൻ ഓർത്തഡോക്സ്വോയ്സ് ആദിയോടന്തം മുടങ്ങാതെ വായിക്കുമായിരുന്നു. ഈ സഭയിൽ സത്യങ്ങൾമാത്രം വിളിച്ചുപറയുന്ന ഒരു പത്രമേ ഉള്ളൂഅത് ഓർത്തഡോക്സ് വോയ്സ് ആണ്എന്ന് പ്രവാചക ഹൃദയമുള്ള ആ വലിയമെത്രാപ്പോലീത്ത - യൂഹാനോൻ മാർസേവേറിയോസ് - ഒട്ടൊക്കെ പരസ്യമായി
അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. ഹൈക്കോടതിന്യായാധിപൻ ആയിരുന്ന ഉമ്മച്ചനെപ്പോലെയുള്ള സഭാ സ്നേഹികൾ അഹന്തയുംആർഭാടവുമായി കണ്ണാടി മാളികയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന പല ഗംഭീര പുരുഷന്മാരുടെയുംമുഖംമൂടികൾ പിച്ചിച്ചീന്തുകയും വൈതാളികൾ കൃത്രിമമായി കെട്ടിപ്പൊക്കിയ പരിവേഷങ്ങൾക്കുനേരെ വിമർശനം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രവണത തുടരുന്നത്. അകർമ്മണ്യതയുടെ സ്വൈരവിഹാരത്തെ അലോസരപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അസഹിഷ്ണത അനുഭവിച്ച നേതൃശക്തി
കൾ,ഷേക്സ്പിയർ ഹാംലെറ്റിൽ വിവരിച്ചപോലെ ആ വെളിച്ചത്തെ കെടുത്തുവാൻആണ് ശ്രമിച്ചത്. പ്രവാചക ദൗത്യത്തിന്റെവെളിച്ചം കെടുത്തുന്ന നടപടിയായി അനേകർ ആ മുടക്കിനെ വിലയിരുത്തിയതായിഅറിയാം. എന്നിട്ടും പാലംകുലുങ്ങിയിട്ടുംകേളൻ അതിനെ അവഗണിക്കുക തന്നെചെയ്തു. വിഷയം ഇടവകയിൽ പ്രശ്നമായി. കോടതികളിൽ കേസ്സായി. പല കാട
തികളും ആ മുടക്കിനെതിരെ വിധിപ്രസ്താവിച്ചു. ജനങ്ങളുടെ കോടതിനേരത്തെ അക്രൈസ്തവമായ ഇലഞ്ഞിക്കൽ മഹാനായ ജോൺ വക്കീലിന്റെ ഭാഷയിൽ പൈശാചികമായ മുടക്കിനെതിരെപ്രതിഷേധ ശബ്ദം ഉയർത്തിയത് അവഗണിക്കപ്പെട്ടു. ഭാവിയിൽ ഒരാളും സഭാനേതൃത്വത്തെ വിമർശിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെ
ടാതിരിക്കുവാൻ സ്വീകരിച്ച മാതൃകാപരമായ അച്ചടക്ക നടപടിയായി വൈതാളികർആ നടപടിയെ ന്യായീകരിച്ചു. ചായക്കോപ്പയിലെ കൊടുങ്കാറ്റായി പര്യവസാനിക്കുമെന്ന് അവഗണിച്ച പ്രശ്നം അഴിച്ചുവിട്ട
കുടത്തിലെ ഭൂതംപോലെ ര.ു പതിറ്റാ.ുകാലമായി സഭയുടെ മനഃസാക്ഷിയെചോദ്യം ചെയ്തുകൊ.ിരുന്നു. മുടക്കിയഭദ്രാസന സാരഥിയുടെയും സഭാ സാരഥിയും കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞെ

ങ്കിലും എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ദുരയും ദുരഭിമാനവും കാലത്തെ അതിജീവിച്ചു. ഒരു ജൂനിയർ മെത്രാച്ചൻ ആത്മാർത്ഥമായി മനസ്സ്വെച്ചപ്പോൾ വെറും പത്തുമിനിറ്റുകൊ.്പ്രശ്നം പരിഹാരമായി. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഗബ്രിയേൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച ഭരണപാടവവും ദീർഘ ദൃഷ്ടിയും അജപാലനശൈലിയും സഭയുടെ മുഴുവൻ പ്രശംസയ്ക്ക് പാത്രമായി. സഭയിലെ മിക്ക ആഭ്യന്തര പ്രശ്നങ്ങളും ഇപ്രകാരം പത്തുമിനിറ്റുകൊ.് പരിഹരിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. അതിന്റെ ഉത്തമ നിദർശനമാണ് ഫ്രൊഫ.ജോഷ്വായുടെ മുടക്കിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഡോ. ഗബ്രിയേൽ ഗ്രീഗോറിയോസ്പ്രദർശിപ്പിച്ച മുഖംമൂടി അഴിച്ചുവെക്കൽ.സഭയിൽ ആഭ്യന്തര പ്രശ്നത്തിന്റെസങ്കീർണ്ണമായ ചുഴികളുടെ ചുരുൾ അഴിക്കുവാൻ ഇതൊരു മാതൃകാപരമായ മാതൃ കയായി ചരിത്രത്തിൽ സ്മരിക്കപ്പെടും.പുതിയ തിരുവനന്തപുരം സാരഥിയെഞങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ കലവറ കൂടാതെനമസ്കരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മറ്റു പിതാക്കന്മാരുടെ ശ്രദ്ധ ഈ മാതൃകയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ (ചീഫ് എഡിറ്റർ) **2/11/05**

മതപരിവർത്തന നിരോധന നിയമങ്ങളും ക്രൈസ്തവസഭയും

ഭാരതത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭകൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന വിഷമസന്ധികളിലൊന്നായിട്ടുണ്ട്, മതപരിവർത്തന നിരോധന നിയമങ്ങളെ പ്പറ്റിയുള്ള വാർത്തകൾ - ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അപ്രകാരമൊരു ബിൽ ശ്രീ. ഒ.പി. ത്യാഗി, പാർലമെണ്ടിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച സംഭവം ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. മതപരിവർത്തനശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നും ഭാരതീയ പൗരന് സംരക്ഷണം ലഭിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാണത്രേ ആ ബിൽ തയ്യാറാക്കിയത്. ഇതു കേട്ടാൽ തോന്നും മതപരിവർത്തനത്തിന് കോപ്പിട്ട് വരുന്നവരെ നിയമപരിരക്ഷ കൊണ്ട് രക്ഷിക്കത്തക്ക വിധം ഭാരതീയർ അരക്ഷിതാവസ്ഥയിലാണ്എന്ന്. നിർബന്ധിച്ച് മതം മാറ്റുന്ന സമ്പ്രദായം ഇന്ത്യയിലുണ്ടെന്ന ഒരു ധ്വനി ആ ബില്ലിനെ ദുഃസ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ നിർബന്ധിച്ച് മതം മാറ്റാൻ മാത്രം അന്ധകാരത്തിലാണോ ഭാരതീയ ജനത?. അങ്ങനെ ആരെങ്കിലും നിർബന്ധമായി പ്രേരണചെലുത്തി മതപരിവർത്തനം നടത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് തടയുവാൻ നമ്മുടെ നിയമഘടനയിൽ സംവിധാനങ്ങളില്ലേ? മറ്റൊരു ബിൽ എന്തിന്?

ക്രിസ്ത്യൻ മിഷണറിമാരെ നിയമപരമായി ദ്രോഹിക്കുവാൻ ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമം ഇത്തരം പ്രചാരണങ്ങളുടെ പിന്നിലുണ്ടോ? ഒരു കാര്യം തീർച്ച : ഉത്തരേന്ത്യ ഉണരുകയാണ്. വിദ്യയുടെ വെളിച്ചം കടക്കാത്ത ആ വിശാലഭൂഭാഗങ്ങളിൽ ഭാഷയുടെയും കാലാവസ്ഥയുടെയും പ്രതികൂലതകളെ ചെറുത്ത് ക്രിസ്ത്യൻ മിഷണറിമാർ നുറുകണക്കിന് വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയാണ്. ചികിത്സാ സൗകര്യങ്ങളും, വിദ്യാഭ്യാസസംവിധാനങ്ങളും മെച്ചപ്പെട്ടുവരുന്നതോടെ താഴേക്കിടയിലുള്ള ആളുകൾ ക്രമേണ പ്രബുദ്ധരാവുന്നു. സംഘടനാരൂപവൽക്കരണത്തെപ്പറ്റിയും തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റിയും അടിമ-ഉടമബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവയ്ക്കു മെച്ചപ്പെട്ട ധാരണകൾ ഉണ്ടാവുന്നു. അപമാനവീകരണത്തിന്റെ കയങ്ങളിൽ നിന്ന് അന്തസ്സുള്ള മനുഷ്യപദവിയിലേക്ക് അവർ ഉയരുന്നു. ജോലിസമയത്തെപ്പറ്റി, അദ്ധ്വാനഭാരത്തെപ്പറ്റി, വേതനത്തെപ്പറ്റിയൊക്കെ അവർ ഉറക്കെ ചിന്തിക്കുന്നു. സ്വാഭാവികമായും ഈ പ്രബുദ്ധത അവിടങ്ങളിലെ ഉടമകളുടെ ഉറക്കം കെടുത്തുന്നു. മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ പണിയെടുത്ത് കിട്ടുന്ന കൂലിയെപ്പറ്റി പരാതികളുന്നയിക്കാതെ ജീവിച്ചുവന്നിരുന്ന തൊഴിലാളികൾക്ക് ഭാവം മാറുന്നതും അവർ സംഘടിക്കുന്നതും മുതലാളിമാരെ സംഭ്രമിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പ്രവണത വർദ്ധിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ അമിതലാഭം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നും ചൂഷണത്തിൽ നിന്ന് തൊഴിലാളികൾ വിമുക്തരാകുമെന്നും അവർക്കറിയാം. അതു തടയണമെങ്കിൽ അടിയാളന്മാർക്കു വിദ്യ നൽകുന്ന മിഷണറിമാരെ തടയണം. വിദ്യാവിതരണം പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവർക്കു പിന്തുണ ലഭിക്കുകയില്ലെന്ന് ആർക്കാണറിയാത്തത്? തന്മൂലം മിഷണറിമാർ മതപ്രചാരണമാണ് വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നടത്തുന്നതെന്നും മതപരിവർത്തനമാണ് അവരുടെ ഉന്നമെന്നും പറഞ്ഞാൽ അതു ചെലവാകാൻ വിഷമമില്ല. ഉത്തരേന്ത്യയിൽ നടക്കുന്നത് അതാണ്.

കേരളത്തിലെ ചരിത്രം നമുക്കറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ശൂദ്രം അക്ഷരസംയുക്തഃ ദൂരതഃ പരിവർജ്ജയേത് (അക്ഷരം പഠിച്ച ശൂദ്രനെ ദൂരത്താക്കിക്കളയുക) എന്ന് ആര്യബ്രാഹ്മണൻ സിദ്ധാന്തിച്ചത്, ശൂദ്രൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാതിരിക്കുവാൻ തന്നെയാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ആ മന്ത്രം വിജയിച്ചു. ചൂഷണം നിലനിന്നു. ആ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ക്രിസ്ത്യൻ മിഷണറിമാർ നാടാകെ അക്ഷരമാകുന്ന ജ്വാല കൊളുത്തിയത്. കുന്നംകുളത്തുകാരൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാത്രം 1860ന് 1900നും ഇടയിൽ ഇരുനൂറ്റിഅമ്പത് വിദ്യാ

ലയങ്ങളാണ് കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശത്ത് ആരംഭിച്ചത്. അവയിൽ ജാതി,മത,വർണ്ണ,ലിംഗ ഭേദമില്ലാതെ എവർക്കും സാർവ്വത്രിക വിദ്യാഭ്യാസം നൽകി. തലമുറകളായി ശീലിച്ചു പോരുകയും ശീലംകൊണ്ട് അഭിമാനകരമായി തലയിലേറ്റി നടക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഫ്യൂഡൽ വിശ്വാസങ്ങളിലെ തീണ്ടൽ, തൊടീൽ തുടങ്ങിയ ആചാരങ്ങളിലേയും ചൂഷണ വിദ്യയെ മനുഷ്യൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ദൈവത്തിന്റെയും നിയമത്തിന്റെയും മുമ്പിൽ മനുഷ്യർ തുല്യരെന്ന് പുതിയ വിദ്യയും പുതിയ വേദവും അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി വിദ്യയോടൊപ്പം 1811-ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ദിവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമനും കായംകുളത്ത് പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും ചേർന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്ത ബൈബിളും അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തിന് വെളിച്ചം പകർന്നു. നാരായണ ഗുരുവും അയ്യങ്കാളിയും ഒക്കെ ഈ വെളിച്ചം ആവോളം നുകർന്നിട്ടാണ് നവോത്ഥാന കാഹളം മുഴക്കിയത്. വിദ്യയും വേദവും ചേർന്ന് രൂപംകൊണ്ട ദീപശിഖ ധർമ്മ പരിശുഷ്ക്കമായ ജാതി മത സങ്കൽപ്പങ്ങളെ പുനഃപരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ക്ഷേത്ര പ്രവേശന വിളംബരം നടത്തിയില്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ സമുദായം മുഴുവൻ ക്രിസ്തുമതത്തിലേയ്ക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുമെന്ന പ്രമേയം അഖിലകേരള എസ്.എൻ.ഡി.പി. യിൽ സി.പി.കുഞ്ഞുരാമൻ അവതരിപ്പിച്ചപ്പോഴാണ് നാടുവാഴുന്ന പൊന്നുതമ്പുരാൻ ക്ഷേത്രപ്രവേശന വിളംബരത്തിൽ ഒപ്പു വെച്ചത്. 1599-ൽ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിനെ തുടർന്ന് ഫ്രാൻസിസ് സേവിയർ കടലോരത്തെ മുക്കുവരെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേയ്ക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്തത് വലിയൊരളവിൽ വിജയമായി. കുമാരനാശാന്റെ ഭാഷയിൽ ശങ്കരാചാര്യൻമാരും തുഞ്ചൻമാരും കുഞ്ചൻമാരും ഗർഭത്തിൽ തന്നെ അലസിപ്പോയിരുന്ന ജാതിമത പ്പോരിന്റെ കാലമായിരുന്നു അത്. മനുഷ്യസാഹോദര്യവും സമത്വവും ക്രിസ്തുവിനെ മുൻനിർത്തി പ്രസം ഗിച്ച സേവിയറുടെ മത്തിലേയ്ക്ക് ആളുകൾ ഒഴുകുകയായിരുന്നു. ഈ ഒഴുക്കുകണ്ട് പരിഭ്രാന്തരായിട്ടാണ് കേരളത്തിൽ ഭക്തി പ്രസ്ഥാനം ശക്തിപ്പെടുത്തിയതും മതശുദ്ധീകരണ യത്നങ്ങൾ ആരംഭിച്ചതും. ക്ഷേത്രങ്ങൾ, ക്ഷേത്രകലകൾ, നോമ്പുകൾ, ഭക്തിഗ്രന്ഥവായനകൾ തുടങ്ങിയ പരിപാടികൾ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും വീടുകളിലും ആരംഭിച്ചത് അക്കാലത്താണ്. ആരോഗ്യകരമായ ആ മതമത്സരം കേരളത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് വലിയ സംഭാവനകളാണ് നൽകിയത്.

ഉത്തരേന്ത്യയിൽ മിഷണറിമാരുടെ യത്നങ്ങളോട് ക്രിയാത്മകമായിപ്രതികരിക്കുവാൻ ചെയ്യാവുന്നത് സ്വമതത്തെ ആദരണീയവും തിളക്കമുള്ളതും ആക്കിമാറ്റാൻ തീവ്രയത്നപരിപാടികൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കുക എന്നതാണ്. ഏതു മതവും അതിന്റെ മൂല്യവത്തായ ഭാഗങ്ങളെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ ആളുകൾ ക്ക് അവ സ്വീകാര്യമാവുന്നത് മതത്തിൽ മാത്രമല്ല, രാഷ്ട്രീയത്തിലും നാം കാണുന്നില്ലേ? അതു തടയാൻ രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളിലേക്കു ആളുകൾ മാറാൻ പാടില്ല എന്ന് നിയമം അനുശാസിക്കുന്നത് പരിഷ്കൃതരാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് അഭിമാനകരമാണോ എന്ന് ആ നിലപാടുകാർ ചിന്തിക്കണം. അപ്രകാരം ആരോപണങ്ങൾക്ക് ഇടം നൽകുന്ന നിലവാരം കുറഞ്ഞ മിഷണറി പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ ആത്മപരിശോധനയ്ക്കു തയ്യാറാവുകയും വേണം. ബാബറി മസ്ജിദ് താഴെ വീണ പ്പോൾ ഭാരതത്തിനും ബുദ്ധപ്രതിമ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ താലിബാനും ലഭിച്ചത് ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രശംസയല്ല എന്നത് ഈ പ്രതിസന്ധിയിൽ ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരും ഓർക്കുന്നത് നല്ലതല്ലേ എന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു.

ബലഹീനനായ

1-6-2003 ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ

തെക്കുംകര

പത്രാധിപക്കുറിപ്പ്

പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ

മലങ്കര സഭ നാളിതുവരെ കണ്ടതിൽ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധനും പുണ്യവാനും സഭയുടെ പ്രതിഷ്ഠാപകനും വിശ്വാസസംരക്ഷകനും സ്ഥിരോത്സാഹിയും പ്രാർത്ഥനാമല്ലനുമായ പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് മാർ ദീവന്നാ

സ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഓർമ്മ പെരുന്നാൾ ഈ മാസം നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ മുമ്പിൽ വലിയ ചോദ്യചിഹ്നങ്ങളുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ജനങ്ങളുമായി സംവദിക്കുവാൻ ആ പുണ്യപിതാവ് ആരംഭിച്ച പത്രമാസികകളും മാധ്യമങ്ങളുമെല്ലാം പിൻഗാമിയുടെ കാലത്തു നിലച്ചുപോയി. നാടിന്റെ വെളിച്ചമാകുവാൻ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച 250 ലേറെ വിദ്യാലയങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം മിക്കവാറും കെട്ടുപോയി. അവശേഷിച്ചവ അന്യാധീനപ്പെട്ടു. കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണിപോലെ അദ്ദേഹം കാത്തു സംരക്ഷിച്ച ഐക്യം എന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടു. മെത്രാൻമാർ തമ്മിലും സഭാട്രസ്റ്റിമാർ തമ്മിലുമുണ്ടായിരുന്ന ഐക്യം ശിഥിലമായി. ആ വിള്ളലിലൂടെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കര സഭയെ അമ്മാനമാടി; അമ്മാനമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ദൗർഭാഗ്യവശാൽ 1909 ന് ശേഷം മലങ്കരയിലുണ്ടായ ദുഃസ്ഥിതിയുടെ കാരണവും ആഴവും അറിയണമെങ്കിൽ 1909 ന് മുമ്പുള്ള 50 കൊല്ലക്കാലത്തെ അറിവുകൾ നാം നേടിയേ തീരൂ. അതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ മലങ്കര സഭാചരിത്രകാരൻമാർ വേണ്ടത്ര ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. തന്മൂലം ഇടവക പത്രികയുടെ (അദ്ദേഹമാണല്ലോ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പുള്ള ഇടവക പത്രികയുടെ സ്ഥാപകൻ) ഈ ലക്കം ആ പുണ്യവാന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം ഒരു വിശേഷാൽപ്രതിപ്പായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണ്. മുൻ വിധികളുടെയും പ്രാദേശിക ചായ്‌വുകളുടെയും വിദ്വേഷകാലുഷ്യക്കണ്ണടകൾ മാറ്റിവെച്ച്, ആ കാലത്തേയും ഒരു നൂറ്റാണ്ടിന്റെ സംക്രമപുരുഷനെയും ആ ഗംഭീരപുരുഷന്റെ ഹൃദയവ്യഥകളേയും ഹൃദയം കത്തിയെരിയുമ്പോഴും പുറം ലോകത്തിന് വെളിച്ചം പകർന്ന ഒരു ഇടയശൈലിയെയും അടുത്ത് നിന്ന് കാണുവാൻ നമുക്ക് ശ്രമിക്കാം.

പരിശുദ്ധ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്വർഗ്ഗാ രോഹണം ചെയ്തിട്ട് ഇത് 94-ാം വർഷമാണ്. 1909 ൽ അദ്ദേഹം മൺമറഞ്ഞതിനുശേഷം രജത ജൂബിലി, സുവർണ്ണ ജൂബിലി, വജ്രജൂബിലി, പ്ലാറ്റിനം ജൂബിലി വർഷങ്ങൾ ആരുമറിയാതെ കടന്നുപോയി. ജൂബിലികൾ സംഘടിപ്പിച്ച് അർഹരേയും ചിലപ്പോഴൊക്കെ അനർഹരേയും ഓക്സിയോസ് പാടാറുള്ള ഒരു സമൂഹം, മലങ്കര സഭ കണ്ടിട്ടുള്ളതിലേക്കും വെച്ച് ഏറ്റവും ഏറ്റവും മഹാൻ എന്ന വിശേഷണം അർഹിക്കുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ പുണ്യ സ്മരണാർഹനായ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയന്റെ പേരിൽ നാളിതുവരെ യാതൊരു ജൂബിലി ആഘോഷവും സംഘടിപ്പിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ട് എന്ന് ചിന്തിക്കാത്തവരുണ്ടാവില്ല.

നാളിതുവരെ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ജൂബിലികളും മുൻഗാമികളെ അനശ്വരരാക്കുവാൻ ശിഷ്യന്മാർ കൂടെയായ പിൻഗാമികൾ സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പ.പരുമലപിതാവിനെ വട്ടശ്ശേരിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഗീവറുഗ്ഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായും അനശ്വരരാക്കി. അതിപാവനമായ ഗുരുശിഷ്യബന്ധമാണ് പിൻഗാമികളെ ഇത്തരം ആഘോഷങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

നിർഭാഗ്യവശാൽ, പരിശുദ്ധനായ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ആ അർത്ഥത്തിൽ ഒരു പിൻഗാമി ഇല്ലാതെ പോയി. പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ പിൻഗാമിയായി വരേണ്ടിയിരുന്നത്. അദ്ദേഹം ഗുരുവിനേക്കാൾ മുമ്പ് ദിവംഗതനായി. പിന്നീട് വന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ചരിത്രപരമായി പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പിൻഗാമിയായിരുന്നെങ്കിലും പരുമല മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശിഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ പരുമല പിതാവിനെ അനശ്വരനാക്കുവാനാണ് പരിശ്രമിച്ചത്. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംഘർഷം സജീവവും രൂക്ഷവുമായി തുടർന്നതിനാൽ പിന്നീട് സഭാ നേതൃത്വത്തിൽ വന്നവരെല്ലാവരും യൗസേപ്പിനെ അറിയാത്ത ഭരണാധികാരികളായിപ്പോയി. തന്മൂലം യൗസേപ്പ് തന്റെ കാലത്ത് അമരത്വം പ്രാപിക്കത്തക്കവിധം എന്തുചെയ്തുവെന്ന് വർണ്ണിച്ച് വിലയിരു ത്തേണ്ടതും സഹോദരന്മാരും പൊത്തിപ്പേറും യൗസേപ്പിന്റെ ജീവിതത്തെ പീഢിപ്പിച്ചതെങ്ങനെ എന്നു ഭാവിതലമുറയെ അറിയിക്കേണ്ടതും വളരെ തലമുറകൾക്കുശേഷം ജനിച്ചമോശയുടെ ദൗത്യമായിത്തീർന്നു. മലങ്കരയിൽ ജീവിച്ച സഭാ പിതാക്കന്മാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വിശുദ്ധനും യുഗപുരുഷനും ആയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പിതാവിന്റെ 94-ാം ചരമവാർഷികത്തിൽ ഈ സ്പെഷ്യൽ പതിപ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അഭിനവമോശയുടെ മുഖസാദൃശ്യം ഇടവക പത്രികയ്ക്കു കൈവരുന്നതു സ്വാഭാവികം മാത്രം. ഇനിയുള്ള താളുകളിൽ ആ ചിത്രമാണ് ഞങ്ങൾ വരയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്.

നിർത്തട്ടെ.

1-7-2003, ബലഹീനനായ

തെക്കുംകര.   ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ

മാറ്റങ്ങളുടെ വക്താക്കളെ ആവശ്യമുണ്ട്

വഴി വെട്ടുന്നവരോട്   എന്ന ശീർഷകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട ആ ഗംഭീരകവിതയുണ്ട്, നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ. എൻ.എൻ.കക്കാട് ആണ് ആ കവിതയുടെ ഋഷി. (ഋഗ്വേദത്തിൽ ഓരോ മന്ത്രശ്ലോകവും എഴുതിയ കവിയെ ദ്രഷ്ടാവ് എന്നോ ഋഷി എന്നോ ആണ് വിശേഷിപ്പിക്കാറുള്ളത്) സമൂഹത്തിന്റെ പുരോഗതിയ്ക്കായി പ്രതിഫലേച്ഛയില്ലാതെ വഴി വെട്ടുന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ ആണ് കവിതയിലെ പ്രമേയം. പ്രതിഭാശാലിക്കേ ഒരു പുതിയ വഴി വിഭാവനം ചെയ്യാനാകൂ. ആ വഴിയുടെ ആവശ്യകത, സമകാലീന ലോകത്തിന് മനസ്സിലാകുന്നഭാഷയിൽ സംവേദനം ചെയ്യാനാവാത്തതിന്റെ ദുരന്തഫലമാണ് പ്രവാചകമനീഷികൾക്കു നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളത്. പുതിയ വഴിയുടെ ആശയം അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ സ്വഭാവികമായും പഴയ വഴിയുടെ അപര്യാപ്തതയും പരാജയവും വിമർശനബുദ്ധിയോടെ വിലയിരുത്തേണ്ടിവരും. ഈ വിമർശനം അധികാരികൾക്കു അസ്വസ്ഥതയുണ്ടാക്കും. പ്രവാചകാത്മാവിനെ പരിഹാസക്കുപ്പായം അണിയിക്കുക, ഒറ്റപ്പെടുത്തി തമസ്ക്കരിക്കുക, അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ നിഷേധിക്കുക, മുൾക്കിരീടം ഒരുക്കി വയ്ക്കുക, അസത്യാരോപണങ്ങളെ പിൻതുണയ്ക്കുന്ന കള്ള സാക്ഷികളെ പ്രലോഭനങ്ങൾ നൽകി വശത്താക്കുക, ഒടുവിൽ പേപ്പട്ടിയെ എന്ന പോലെ തല്ലിക്കൊല്ലുക ഇതൊക്കെയാണ് ദേശകാലാതീതമായി പ്രവാചകശബ്ദമുള്ളവർ സമൂഹത്തിന്റെ അധികാരവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏറ്റു വാങ്ങിയ ഹതവിധികൾ. രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തേക്കാൾ പരമദയനീയമാണ് മതരംഗത്തെ പ്രതികരണങ്ങൾ. യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ വധം രാഷ്ട്രീയഭരണകർത്താക്കൾ പ്രവാചകനോട് കാട്ടിയ ഭയസംഭ്രമങ്ങൾ അനാവരണം ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശാരോഹണം മോശയുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢരും ഉപവിഷ്ടരുമായ ശ്രേഷ്ഠ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ ഭയസംക്രമങ്ങൾ അനാവരണം ചെയ്യുന്നു.

നമ്മുടെയും നമ്മുടെ സഹഭരണാധികാരികളുടെയുംസിംഹാസനങ്ങളിലും അരമനകളിലും രക്തക്കറയും വ്യഭിചാരക്കഥകളും കാണുമെങ്കിലും സന്യാസിയായ യോഹന്നാനേ, അത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാൻ നീയാര്? എന്നാണ് റോമ്മാസിംഹാസനം യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെതിരെ ഗർജ്ജിച്ചത്. യോഹന്നാന്റെ തലയെടുക്കുന്നതിൽ സിംഹാസനം വിജയിച്ചുവെങ്കിലും ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ആദരം നേടുവാൻ സിംഹാസനാരൂഢന് കഴിഞ്ഞുവോ എന്ന് സംശയമാണ്.

മോശയെയും പ്രവാചകന്മാരെയും തള്ളിപ്പറയുവാൻ നിനക്കധികാരം നൽകിയതാര് എന്ന ചോദ്യത്തിനെയാണ് യേശു നേരിട്ടത്. മോശയുടെ സിംഹാസനത്തിന് എത്രമാത്രം ച്യുതി സംഭവിക്കാമെന്ന് യേശുവിന്റെ സുവിശേഷങ്ങൾ നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

വഴി വെട്ടുന്നവരോട്   എന്ന കവിതയിലെ പ്രവാചകാത്മാവിന് യേശുവിന്റെ മുഖച്ഛായയാണ്. പാപം ഹരിച്ച് പാരിന് വിണ്ണേറുവാൻ പാത കാണിച്ചയേശുവിന്റെ കർമ്മപദ്ധതികളാണ് ക്രാന്തദർശിയായ ആ പ്രവാചകാത്മാവ് ഏകനായി ഏറ്റെടുത്തത്. നിന്ദ, പരിഹാസം, ഭീഷണി, തിരസ്ക്കാരം എന്നിങ്ങനെ എന്തെല്ലാം ക്രൂരതകളാണ് സമൂഹവും അധികാരികളും ആ വഴിവെട്ടുകാരനോട് കാണിച്ചത്? ഒടുവിൽ ആ ഏകാന്തയജ്ഞത്തിൽ അയാൾ തളർന്നു വീണപ്പോൾ അയാളുടെ കർമ്മപദ്ധതികൾക്കു അവകാശികൾ ഏറെ രംഗത്തു വന്നു. മരിച്ചുപോയ പ്രവാചകാത്മാവിന്റെ

പേരിൽ അവർ അനുസ്മരണയോഗങ്ങൾ നടത്തി, സ്മാരകം പണിതു. പക്ഷേ ആരും, അനുയായികൾപോലും അദ്ദേഹം വെട്ടിയ വഴിയിലൂടെ യാത്ര ചെയ്തില്ല.

മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലെ എത്രയോ സംഭവങ്ങളെ ഈ കവിത സ്മരണയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നു.

പരമ്പരാഗതമായ വൈദികവിദ്യാഭ്യാസം അപര്യാപ്തമായതിനാൽ മൽപാൻ പാഠശാല എന്ന സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിച്ച് ആധുനികമായ ഒരു വൈദീക പരിശീലന വേദി ആരംഭിക്കണമെന്ന് 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ പ്രതിഭാശാലിയായ ഒരു പ്രവാചകാത്മാവ് സ്വപ്നം കണ്ടു. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ എന്നായിരുന്നു ഈ അഭിനവ സ്വപ്നക്കാരന്റെ നാമധേയം. പള്ളി ഭരിക്കുന്ന പൊന്നുതിരുമേനി, മേനിയിൽ പൊന്നണിഞ്ഞു മേനി നടിക്കാനല്ലാതെ , കാലോചിതമായ വെളിച്ചം തലയിലേക്ക് ഏറ്റുവാങ്ങി പ്രഭ ചൊരിയാൻ ആവാത്ത വിധം മരവിച്ച തലയുടെ ഉടമയായിരുന്നു. 4-ാം മാർത്തോമ്മാ എന്നായിരുന്നു ആ തിരുമേനിയുടെ സുവർണ്ണനാമധേയം. രണ്ടു റമ്പാച്ചന്മാരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം സഭാ ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കണ്ടനാട് സമ്മേളിച്ച സഭ അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടുവെങ്കിലും മെത്രാൻ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങൾ ചുമന്ന് നടക്കുന്ന തനിക്ക് റമ്പാച്ചന്മാരുടേതെന്നല്ല ആരുടെ ഉപദേശവും ആവശ്യമില്ലെന്നും ഉപദേശം തേടലും സ്വീകരിക്കലുമൊക്കെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ഭരണം നടക്കുന്ന മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അസ്വീകാര്യമാണെന്നും തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കാലം മുതൽ പൗരോഹിത്യം തീറുവാങ്ങിയ കുടുംബാധിപത്യത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാതെ അനുസരിക്കുകയാണ് ബുദ്ധി എന്നും ആ പ്രധാനാചാര്യൻ സന്യാസിയായ വൈദികനെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. മെത്രാന്മാരുടെ ദാക്ഷിണ്യം തേടി ഉന്നതപദവികളിലേക്കു കയറാൻ ആഗ്രഹമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാൻ മാപ്പപേക്ഷയൊന്നും എഴുതി തൃക്കാൽക്കൽ കാഴ്ച വെച്ച് കീഴടങ്ങിയില്ല. തന്റെ മസ്തിഷ്ക്കത്തിൽ ഉദിച്ച പുതിയ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം നാടാകെ പ്രചാരണവേല നടത്തി. നാവരിയുമെന്ന് പൊന്നുതിരുമേനിയുടെ ഭീഷണി. പിന്നെ തേജോവധം ചെയ്യുവാൻ ഉപജാപകവൃന്ദത്തെ പരിശീലിപ്പിക്കൽ പക്ഷേ എന്തുചെയ്യാം. പുലിക്കോട്ടിൽ റമ്പാച്ചന്റെ വഴി ആദരവോടെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ സഭയ്ക്കു വെളിയിൽ ആളുണ്ടായി: കേണൽ മൺറോ. അതോടെ പകലോമറ്റം മെത്രാച്ചൻ ഉപ്പൂപ്പായുടെ ആനക്കഥ കളിലേക്ക് ഉൾവലിയുവാൻ നിർബന്ധിതനായി. തേജോമയനായ പുലിക്കോട്ടിൽ മൽപാൻ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചു എന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതിവെച്ച പകലോമറ്റം ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടോളം വെളിച്ചം കണ്ടതുമില്ല. വെളിച്ചത്തെ മൂടിവയ്ക്കാൻ ഒരു ജീവിതകാലം നിഷ്ഫലമായ ശ്രമിച്ച മെത്രാൻ തിരുമേനി ചരിത്രത്തിൽ നിത്യമായി അസ്തമിച്ചു. വെളിച്ചം വിതറിയ വഴിവെട്ടുകാരൻ സഭാ ചരിത്രത്തിൽ ജ്യോതിസ്സെന്ന് വാഴ്ത്തപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം വെട്ടിയവഴി അനേകർക്കിന്നും അപ്രാപ്യമാണെങ്കിലും അതിനെ തള്ളിപ്പറയുവാൻ ആർക്കും ധൈര്യമില്ല.

മറ്റൊരു വഴിവെട്ടലിന്റെ കഥയും ഓർമ്മ വരുന്നു. ഇടവകയ്ക്കുവേണ്ടി വൈദികർ പട്ടമേറ്റിരുന്ന കാലം. ആയുഷ്ക്കാലം മുഴുവൻ ഓരോ ഇടവകയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുക പലപ്പോഴും വൈദികർക്കു ബന്ധനമായി. ഏതെങ്കിലും വെളിച്ച പ്രസ്താവന വൈദികന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായാൽ വെളിച്ചത്തിൽ നിന്നും അകലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ പ്രവാചകാത്മാവിനെ തള്ളിപ്പറയും; വിമർശിക്കും, ആരോപണങ്ങൾ വർഷിക്കും പിന്നെ ചെയ്യാനുള്ളത് രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ്.

1. നിഷ്ക്രിയനായി സ്വന്തം ഇടവകയിൽ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടാം. ഇത്തരം അനുഭവങ്ങൾ മുൻഗാമികൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളത് അറിയാവുന്ന പിൻഗാമികൾ ഒരിക്കലും യാതൊരു കാര്യങ്ങൾക്കും മുൻകൈ എടുക്കുകയില്ല.

2. ഇടവകകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് നോക്കിയാൽ നിഷ്ക്രിയരായ വൈദികരെ നിത്യമായി സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലം മുമ്പ് മിക്ക ഇടവകകളും ഇപ്രകാരം നിഷ്ക്രിയത്വത്തിന്റെ പിടിയിലായിരുന്നു. വളർച്ചയ്ക്കു കൊതി ഇടവകകൾ വൈദികരുടെ സ്ഥലം മാറ്റം എന്ന ആശയം അങ്ങനെയാണ് ഉന്നയിച്ചത്. അതിനെതിരായി വൈദികർക്കു നിരവധി വാദമുഖങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നു. ഇടവകയ്ക്കുവേണ്ടി പട്ടമേറ്റവനെ മാറ്റുവാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല. ബസ് ക്യാമ്മായുടെ ജോലി, കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, പുരയിടത്തിലെ കൃഷി തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ സ്ഥലം മാറ്റം മൂലം പ്രായോഗിക വിഷമതകൾക്കിട യാകും. ഇടവകകൾ പിൻ തുടർന്നു വന്നിരുന്ന ഭരണഘടനകളിൽ വൈദികരുടെ സ്ഥലംമാറ്റത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. ഇടവക മണവാട്ടിയും വൈദികൻ മണവാളനുമാകയാൽ സ്ഥലംമാറ്റം ആത്മീകയമായി ബഹുഭാര്യാത്വവും ബഹുഭർത്തൃത്വവും സൃഷ്ടിക്കും... അങ്ങനെ എന്തെല്ലാം ന്യായങ്ങളാണ് അന്ന് വൈദികർ ഉന്നയിച്ചത്. വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ സഭാഭരണഘടനയിൽ ഇടവകപട്ടക്കാരൻ എന്ന സംരക്ഷണം റദ്ദാക്കുകയും എല്ലാ വൈദികരും 1934 മുതൽ സ്ഥലംമാറ്റത്തിന് വിധേയരാവണമെന്ന പൊതുതത്വം

പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്തു. ചില ചില്ലറ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ആദ്യകാലത്ത് ഇതിന്റെ പേരിൽ ഉണ്ടായി എന്നുള്ളത് സത്യം തന്നെ. അതേ സമയം ഇടവകകളുടെ നിഷ്ക്രിയത്വവും നിഷ്ക്രിയത്വത്തിന്റെ സാധ്യതയും ക്രമേണ അപ്രത്യക്ഷമായി. ഓരോ ഇടവകയിലും പുതിയ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വൈദികർക്ക് അവസരമുണ്ടായി. ഓരോ ഇടവകയ്ക്കും പുതിയ വൈദികനോട് കൂടുതൽ ക്രിയാത്മകമായി സഹകരിക്കുവാൻ അവസരമുണ്ടായി. ഇടവകയും വൈദികനും തമ്മിലുണ്ടാകാവുന്ന ഉരസലുകൾക്കും അഭിമാനതർക്കങ്ങൾക്കും സ്ഥലംമാറ്റം ശാശ്വതപരിഹാരമായി. ആറേഴുപതിറ്റാണ്ടായി നമ്മുടെ ഇടവകകൾക്കുണ്ടായ എല്ലാ വളർച്ചയുടെയും പിന്നിലെ പ്രധാനരഹസ്യം വൈദികരുടെ സ്ഥലം മാറ്റം സഫലമായി നടപ്പാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതാണ്.

ഇപ്രകാരം മാറ്റങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം നൽകുന്നവർ സഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന പീഡനമുറകൾ നിരവധിയാണ്. അതീവന്യൂനപക്ഷത്തിനേ മാറ്റത്തിന്റെ വക്താക്കളാകുവാനും അതിനുവേണ്ടി ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കുവാനും കഴിയൂ. പക്ഷേ ലോകത്തിനിന്നുവരെയുണ്ടായിട്ടുള്ള ഗുണകരമായ എല്ലാ ഉത്ക്കർഷങ്ങൾക്കും കാരണം ഈ ന്യൂനപക്ഷമാണ്. സഭയിലെ സ്ഥിതിയും വിഭിന്നമല്ല.

നമ്മുടെ സഭയിൽ മാറ്റങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ ദാഹിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണ്. ഭൂരിപക്ഷം എന്നും മാറ്റങ്ങൾക്ക് എതിരായിരിക്കും. മാറ്റങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ക്രിയാത്മകമായി ശബ്ദിക്കുന്ന ഒരു ന്യൂനപക്ഷം സഭയിൽ രൂപം കൊണ്ടുവരണം. അവരുടെ ബലിഷ്ഠമായ ഹസ്തങ്ങളിലാണ് ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഭാവി. ചിന്താശേഷി നശിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരെ സംഘടിപ്പിക്കാനും ഉന്മേഷപൂർവ്വം പ്രത്യാശയിലേക്ക് നയിക്കുവാനും മാറ്റത്തിന്റെ വക്താക്കൾക്കേ കഴിയൂ. മാറ്റങ്ങൾക്കെതിരെ വഴിമുടക്കികളായി കിടക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷത്തിൽ നിന്ന് സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും നന്മ ലഭിച്ച ചരിത്രമില്ല. പ്രവാചകന്മാരും ദൈവപുത്രനും മാറ്റങ്ങൾക്കു വേണ്ടി രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചവരാണെന്ന് നാം ഓർക്കുക.

ഡോ.കെ.എം.തരകൻ

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അഭിമാനഭാജനമായിരുന്ന ഡോ.കെ.എം.തരകൻ ജൂലായ് 15ന് നിര്യാതനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിയോഗത്തിൽ കുന്നംകുളം ക്രിസ്റ്റ്യൻ സ്റ്റഡിസെന്ററിനും ആത്മപോഷിണി പബ്ലിഷേഴ്സിനും ഇടവകപത്രികയ്ക്കുമുള്ള ദുഃഖം രേഖപ്പെടുത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രശസ്ത സാഹിത്യകാരനും നിരൂപകനുമായ ഡോ.കെ.എം.തരകൻ 1930 ഓക്ടോബർ 6ന് ജനിച്ചു. മഹാകവി പുത്തൻകാവ് മാത്തൻ തരകനും മറിയാമ്മയും ആയിരുന്നു മാതാപിതാക്കൾ. 1952ൽ ബനാറസ് ഹിന്ദുയൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിൽ എം.എ.ബിരുദം നേടി. 1971-ൽ അമേരിക്കയിൽ പീറ്റ്സ് ബർഗ് തിയോളജിക്കൽ കോളേജിൽ വേദശാസ്ത്രം, സംസ്കാരം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തി. മാർ ബാസ്സേലിയോസിന്റെയും ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെയും ദർശനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പൗരസ്ത്യക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി പോയറ്റിക് ആക്ട് രചിച്ച് ഡോക്ടറേറ്റ് നേടി. 1952 മുതൽ 59 വരെ എറണാകുളം സെന്റ് ആൽബർട്സ് കോളേജിലും 1959 മുതൽ 79 വരെ കോതമംഗലം അത്താനേഷ്യസ് കോളേജിലും പ്രൊഫസർ ആയി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. മലയാളമനോരമ വാരികയുടെയും ഭാഷാപോഷിണിയുടെയും പത്രാധിപർ ആയിരുന്നിട്ടുണ്ട്. വാഗ്മി, നിരൂപകൻ, വിവർത്തകൻ, നോവലിസ്റ്റ്, ചരിത്രകാരൻ, വേദപണ്ഡിതൻ തുടങ്ങിയ ബഹുമുഖപ്രതിഭയായിരുന്ന അദ്ദേഹം രണ്ട് ഡസനിലേറെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു. പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യതത്വശാസ്ത്രം, മലയാള നോവൽ സാഹിത്യചരിത്രം എന്നിവ അതതു മേഖലകളിൽ പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളായി അംഗീകാരം നേടിയിട്ടുണ്ട്. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ ജോയ് ഓഫ് ഫ്രീഡം സ്വാതന്ത്ര്യദീപ്തി എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം വിവർത്തനം ചെയ്തു. മഗ്ദലനമറിയം ഒരു മുക്തിഗാഥ യാണ് ശ്രദ്ധേയമായ മറ്റൊരു കൃതി. കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനം വഹിച്ച അദ്ദേഹത്തിന് ഒമ്പതു സാഹിത്യ പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാവിജ്ഞാനകോശത്തിന്റെ ജനറൽ എഡിറ്റർ അദ്ദേഹമായിരുന്നു.യുവജന-വിദ്യാർത്ഥി കോൺഫ്രൻസുകളിൽ അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകിയ വിജ്ഞാനപ്രദവും രസപ്രദവുമായ ക്ലാസ്സുകൾ അനേകരുടെ ഓർമ്മയിൽ തങ്ങി നിൽക്കും. എഴുത്തുകാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിലും നവാഗതരായ എഴുത്തുകാരുടെ രചനകൾ പരിശോധിച്ച് ആത്മവിശ്വാസം പകരുന്ന അവതാരികകൾകൊണ്ട് അവരെ കൈപിടിച്ചുയർത്തുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിരുന്നത് അവിസ്മരണീയമാണ്.

നിർത്തട്ടെ,

1-8-2003, ബലഹീനനായ

തെക്കുംകര. ഡോ. ജോസഫ് ചീന്നച്ചൻ

പത്രാധിപക്കുറിപ്പ്

18 അക്കം കാനോൻ രൂപപ്പെട്ടതെങ്ങനെ?

13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ എന്ന പൗരസ്ത്യ മപ്രിയാന ക്രോഡീകരിച്ച ഹൂദായ കാനോൻ ആണ് ഇന്ത്യൻ (മലങ്കര) ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കാനോൻ എന്ന് സഭാഭരണഘടനയിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ കാനോന്, ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗം അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. എ. അക്കം എന്ന വെർഷനാണ് പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗം അംഗീകരിച്ച 18 അക്കം എന്ന വെർഷനും നിലവിലുണ്ട്. അതിന്റെയും മലയാള പരിഭാഷ ലഭ്യമാണ്. രണ്ടു വെർഷനും വ്യത്യസ്തമാകുന്നത് മിക്കവാറും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളിലാണ്. ആരാണീ തിരുത്തൽ നടത്തിയത്? സഭാ നിയമങ്ങളെ ലാഘവ ബുദ്ധിയോടെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്ന ഈ കടുംകൈ ചെയ്തതാരാണ്? ഉപരിപ്ലവമായ ചില സമാധാനങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ചിലർ നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നില്ല.

എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ അനിഷേധ്യമായ ചില തെളിവുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇടവക പത്രിക യുടെ ഈ ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണ്.

1890 ൽ പകർത്തിയെഴുതിയ സുറിയാനി കൈയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥമാണീരേഖ. പുതുപള്ളി യാക്കോബ് കശ്ശീശായുടെ മകൻ ഗീവറുഗ്ഗീസ് കശ്ശീശ ആണ് പകർത്തിയെഴുതിയ ആൾ 1890 എന്ന വർഷത്തിന് പ്രത്യേകതയുണ്ട്. റോയൽക്കോടതി വിധി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട 1889 ന് ശേഷമാണീ പകർപ്പ് ജനിച്ചത് എന്ന് തെളിയുന്നു. റോയൽക്കോടതി വ്യവഹാരത്തിൽ 1890ലെ ഈ പകർപ്പ് ഹാജരാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന് സാരം.

എ. അക്കം ഹൂദായ കാനോനെ 18 അക്കം ഹൂദായകാനോൻ ആയി തിരുത്തിയെടുക്കുവാൻ ആവശ്യമായ റഫ് വർക്ക് മുഴുവൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലാണ്. ചില ഭാഗങ്ങളിൽ പദങ്ങൾക്കു തിരുത്ത് നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ചില ഭാഗത്ത് ചില ഭാഗങ്ങൾ മൊത്തമായി അടയാളപ്പെടുത്തി ലൈത്ത് എന്ന് സുറിയാനിയിൽ (വേണ്ട എന്ന് അർത്ഥം) എഴുതിയിരിക്കുകയാണ്. പെൻസിൽകൊണ്ട് മാർജിനിൽ സുറിയാനിയിലാണ് തിരുത്തൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആദ്യത്തെ പത്തു അധ്യായങ്ങളിലായി 198 തിരുത്തലുകളാണ് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഈ തിരുത്തലുകൾ പൂർണ്ണമായും ഉദയഗിരിസിമ്മനാരിയിൽ നിന്ന് ബഹു. കന്നിയാമ്പറമ്പിൽ കുരിയൻ കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ പരിശോധിച്ച് അഭിവന്ദ്യ യാക്കോബ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത വിവർത്തനം ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധികരിച്ച ഹൂദായ കാനോന്റെ 18 അക്കം വെർഷനിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ തിരുത്തു കാനോൻ സത്യകാനോൻ ആണെന്ന് പ.പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സഭയെ സത്യമായ് സ്നേഹിക്കുന്ന കുറെയെങ്കിലും വൈദികർ പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തുണ്ടെന്ന് ഇതെഴുതുന്ന ആൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവരിൽ സുറിയാനി വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുന്ന ചിലരെങ്കിലും കാണുമെന്നാണെന്റെ ബോധ്യം. അവരുടെ അറിവിനും പരിശോധനയ്ക്കും തിരിച്ചറിവിനുമായി സുറിയാനി കയ്യെഴുത്തു കാനോനിലെ രണ്ടു പുറങ്ങൾ അനുബന്ധം -1 ആയി ചേർക്കുന്നു.

വി. മൂറോനെക്കുറിക്കുന്ന ഭാഗമാണൊന്ന്. മൂറോൻ കൂദാശയുടെ (അധ്യായം 3) പ്രധാന കാർമ്മികനെ റീശ് കൊഹനേ (ആചാര്യന്മാരിൽ പ്രധാനി) എന്നാണ് കാനോനിൽ ഈ ഭാഗത്തുള്ള ആറു പരാമർശങ്ങളിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ആ ആറുപദങ്ങളും തിരുത്തി തൽസ്ഥാനത്ത് പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് ചേർക്കുവാൻ മാർജിനിൽ ആറിടത്തും നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. (അടിവര കൊടുത്തത് ലേഖകൻ ആണ്) 18,19,20,21,22,23 എന്നി തിരുത്തലുകൾക്കു നമ്പറും പെൻസിൽ ഉപയോഗിച്ച് തിരുത്തുകാരൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു. തിരുത്തലിന് ഉപയോഗിച്ച സുറിയാനി കൈപ്പടകണ്ടിട്ട് സ്ലീബ മാർ ഓസ്ത്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയുടേതാണെന്ന് സംശയം തോന്നുന്നുണ്ട്. 18 അക്കം കാനോന്റെ മലയാളം പരിഭാഷയിൽ ഈ ആറ് സ്ഥലത്തും റീശ് കൊഹനെ എന്ന പദം മാറ്റി തൽസ്ഥാനത്ത് പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തേത് കാനോനിൻ പൗരോഹിത്യം പ്രതിപാദിക്കുന്ന 7-ാം അധ്യായത്തിലേതാണ് കഫർത്തുസാ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനങ്ങളാണ് വിഷയം. അടിവരയിട്ട ഭാഗം ഇങ്ങനെ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നു.

അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ്, ക്ഷണിക്കപ്പെടുമ്പോഴല്ലാതെ തെഗ്രീസിലെ ഭരണസീമയിൽ പ്രവേശിച്ചുകൂടാ (ലോനേഊൽ എന്നാണ് സുറിയാനി പദം) മപ്രിയാന പാത്രിയർക്കീന്റെ ഇടവകയിലും അപ്രകാരം ആയിരിക്കണം . ഈ കാനോന്റെ മാർജിനിൽ ഈ ഭാഗം വരച്ച് ലൈത് (അർത്ഥം- വേണ്ട) എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മലയാള പരിഭാഷയിലും (ഉദയഗിരി പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ) ഈ ഒഴിവാക്കൽ പ്രാവർത്തികമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. (പുറം. 69)

കുർസിയോ എന്ന സുറിയാനി പദം (ഇരിപ്പിടം എന്നർത്ഥം) മപ്രിയാനയുടെ വിശേഷണമായി വരുമ്പോൾ പീഠം എന്നും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വിശേഷണമായി വരുമ്പോൾ അതേ പദത്തിന് സിംഹാസനം എന്നു വിവർത്തകർ വ്യത്യസ്തമായി പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (മനുഷ്യരെ-ശുദ്ധഹൃദയരായ മനുഷ്യരെ കബളിപ്പിക്കുവാൻ ഇതൊക്കെ ധാരാളം മതിയാകുമെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ സഭയിൽ, താല്ക്കാലികാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മനുഷ്യരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് കക്ഷിബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ദൈവശിക്ഷയെപ്പറ്റി മനുഷ്യൻ ഓർക്കാതിരിക്കുന്നത് കഷ്ടാൽകഷ്ടരംതന്നെ. പ്രായമായ വൈദികരെങ്കിലും തങ്ങൾ നിൽക്കുന്നത് ഉറപ്പുള്ള പാറയിന്മേലല്ല, എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞെങ്കിൽ !!)

നിർത്തട്ടെ,

1-9-2003,
തെക്കുംകര.

ഭരണഘടനയിൽ മാറ്റങ്ങൾ വേണം

1934 ലെ മലങ്കരസഭാഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ, വേണ്ടത്ര ചർച്ചയും പരിചിന്തനവും നടത്തിയശേഷമാണ് അംഗീകരിച്ചതെന്ന സത്യം ആർക്കും നിഷേധിക്കാനാവില്ല. ഭരണഘടനയുടെ ഒരു അനൗപചാരിക രൂപം പത്രപംക്തികളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നതായി വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്മൂലം ആ ഘടനയുടെ രൂപീകരണം അന്നത്തെ കാലാവസ്ഥയിൽ സുതാര്യവും അനുയോജ്യവും ആയിരുന്നുവെന്ന് സമ്മതിച്ചേ മതിയാവൂ.

എന്നാലും ഇക്കഴിഞ്ഞ ആറുപതിറ്റാണ്ടുകളിൽ നമുക്കുണ്ടായ അവബോധ വിസ്തൃതിയും ഗവേഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് വെളിപ്പെട്ടു കിട്ടിയ സഭാ ചരിത്രജ്ഞാനവും സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര ഭാരതം നമ്മിലുണർത്തിയ ദേശീയ ബോധവും ലോകം ഒരു ആഗോള ഗ്രാമമായി ചുരുങ്ങുന്നതിന്റെ സഭാദർശനവും നമ്മുടെ ഭരണഘടനയിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ സംഘടിത ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടില്ല. എല്ലാ ക്രിയാത്മക സംരംഭങ്ങൾക്കും വ്യവഹാരങ്ങൾ കഴിയട്ടെ എന്ന് ഉദാസീനമായി പറയുന്നത് അന്തസ്സല്ല; അന്തസ്സുകേടാണ് . പഴയസെമിനാരി നിർമ്മാണം, കണ്ടനാട്ട് പടിയോല, 250 ലേറെ വിദ്യാലയങ്ങളുടെയും നാലു സെമിനാരികളുടെയും നിർമ്മാണം, അച്ചടിശാലകൾ, പത്രപ്രവർത്തനം, 1873 ലെ പരുമല സുന്നഹദോസ്, 1876 ലെ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്, മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ, മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി, വൈദിക-അത്മായട്രസ്റ്റികൾ ഇവയൊക്കെ രൂപം പ്രാപിച്ചത് സഭയിലെ വ്യവഹാര യുഗത്തിലാണ്. വ്യവഹാരങ്ങളുടെ ശക്തി കുറയുവാനും, സഭയുടെ അഭിമാനവും പ്രസക്തിയും വർദ്ധിക്കുവാനും അവ സഹായിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അസോസ്യേഷന്റെ സാധുതയും പരമാധികാരവും മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയുടെ അനിഷേധ്യമായ എക്സിക്യൂട്ടീവ് അധികാരങ്ങളും സുപ്രീംകോടതി വിധികളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്യാനാവാത്ത വസ്തുതകളായിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ രണ്ടു സമിതികളിലും സഭയിൽ എല്ലാ മേല്പട്ടക്കാരും ഉപാധ്യക്ഷന്മാരായതുകൊണ്ട് എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരുടെ അധികാരങ്ങൾ സുപ്രീംകോടതി വിധികളിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാ എന്ന് ആരെങ്കിലും ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ സഭാസ്നേഹമെന്നല്ല, മറിച്ചാണ് വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടത്.

ഒന്നാമതായി പേരിൽത്തന്നെ മാറ്റം ആരംഭിക്കണം. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ ഭരണഘടന എന്ന ശീർഷകം, നാമിന്ന് നേടിയിട്ടുള്ള സഭാചരിത്ര വിജ്ഞാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സാധുവല്ല. അഭിവന്ദ്യ ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ ഇത് സുറിയാനി സഭയോ സുറിയാനി സഭയുടെ ഭാഗമോ അല്ല. ലോകത്തെല്ലാ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളും ദേശനാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നതിനാലും മലങ്കര എന്ന പദം കേരളത്തിന്റെ മാത്രം സംജ്ഞയായതിനാലും ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഭരണഘടന എന്ന് ഭരണഘടനയെ നാമകരണം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ഘടനയുടെ ആദ്യ അധ്യായത്തിലെ 3 വകുപ്പുകൾ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തണം. നിലവിൽ അതിപ്രകാരമാണ്.

1. മലങ്കരസഭ-ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ ഒരു വിഭാഗവും ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ പ്രധാന മേലധ്യക്ഷൻ പാത്രിയർക്കീസും ആകുന്നു. (1934 ലെ ഭരണഘടനയിൽനിന്നാണ് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. അന്ത്യോഖ്യാ എന്ന പദം അതിലില്ല. അതാരോ പില്ക്കാലത്ത് അനധികൃതമായി തിരുകിച്ചേർത്തതാണ്.)

ഈ വകുപ്പ് താഴെ പറയുംപ്രകാരം പരിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കണം.

1. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ-ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് കുടുംബത്തിലെ ഒരു ദേശീയശാഖയും ഓരോ ദേശീയശാഖയും അതാതിന്റെ പ്രധാന മേലധ്യക്ഷന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു. (ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ എന്ന് പറയുന്നത് അലക്സാന്ത്രിയൻ സഭ, അന്ത്യോഖ്യൻ സഭ, ഇന്ത്യൻ സഭ, എത്യോപ്യൻ സഭ, അർമ്മേനിയൻ സഭ എന്നീ അഞ്ച് കുർബ്ബാന സംബന്ധമുള്ള സഭകളെ ആകുന്നു.)

2.മലങ്കരസഭ-മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായതും പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും, പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ പ്രധാന മേലധ്യക്ഷൻ കാതോലിക്കായും ആകുന്നു. (34 ലെ ഘടന)

ഈ വ്യവസ്ഥ താഴെപറയുംപ്രകാരം ഭേദഗതിചെയ്യണം.

3. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ ചിലകാരണങ്ങളാൽ യാക്കോബായ സഭ എന്നും സുറിയാനി സഭ എന്നും കൂടെ പേരുകൾ പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനുള്ള പൂർവ്വീകമായ സാക്ഷാൽ പേര് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എന്നാകുന്നു.

ഈ മൂന്ന് വകുപ്പുകൾ ഭരണഘടനയിൽ ഭേദഗതിചെയ്യുമ്പോൾ തദനുസൃതമായി വി. കുർബ്ബാനയിലെ ഒന്നാം തുബ്ദേനും താഴെ കാണിക്കും വിധം ഭേദഗതി ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ബാറെക്മോർ ഇന്നും ഈ ആയുഷ്ക്കാലത്തും നമ്മുടെ അധ്യക്ഷന്മാരായിരുന്നു ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ സഭയെ മേയിച്ച് ഭരിക്കുന്നവരായ ശുദ്ധിമാന്മാരും ബഹുമാനപ്പെട്ടവരും ഭാഗ്യവാന്മാരുമായി ദൈവത്താൽ നിലനിർത്തപ്പെട്ടുപോരുന്ന നമ്മുടെ സഭയുടെ പ്രധാന മേലധ്യക്ഷൻ മോറാൻ മാർ ബാസ്സേലിയോസിന് വേണ്ടിയും നമ്മുടെ മേല്പ്പട്ടക്കാരൻ (ഇന്നാർ) ക്കു വേണ്ടിയും നമ്മുടെ പട്ടക്കാരൻ ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട പിതാവിന് വേണ്ടിയും നമ്മുടെ സഹോദരീസഭകളായ അലക്സാണ്ട്രിയ, സിറിയ, എത്യോപ്യ, അർമ്മീനിയ എന്നീവിടങ്ങളിലെ പ്രധാന മേലധ്യക്ഷന്മാർക്കുവേണ്ടിയും മേല്പട്ടക്കാർക്കുവേണ്ടിയും പട്ടക്കാർക്കുവേണ്ടിയും മഹത്തും ഭയങ്കരവും പരിശുദ്ധവുമായ ഈ സമയത്ത് ദൈവമായ കർത്താവിനോട് നാം അപേക്ഷിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കണം.

ഓർത്തഡോക്സ് പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് കുർബ്ബാന സംബന്ധമുള്ള പ്രാദേശിക സഭകളുടെ തലവന്മാരെ കുർബ്ബാനയിൽ പേരെടുത്തു പറഞ്ഞു ഓർക്കുന്ന രീതിയുണ്ട്. (ഫാ.ഡോ. കെ.എം. ജോർജ്ജ്, പുരോഹിതൻ മാസിക 1995 ഡിസം. ലക്കം)

ഈ രീതി തുബ്ദേനിൽ മേൽക്കാണിച്ചവിധം സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. പട്ടക്കാരെ ഒന്നാം തുബ്ദേനിലാണ് ഓർക്കേണ്ടത്; ഓർത്തിരുന്നത്. അനധികൃതമായി അത് മൂന്നാം തുബ്ദേനിലേക്ക് മാറ്റപ്പെട്ടതാണ്. മേൽക്കാണിച്ച തുബ്ദേനിൽ അതും പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലാക്കിരിക്കുന്നു.

ഭരണഘടനയിലെ ആദ്യഭാഗത്ത് ആവശ്യമായ മാറ്റമാണ് ഇവിടെ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ചർച്ച അടുത്ത ലക്കങ്ങളിലും തുടരാമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

നിർത്തട്ടെ,

1-9-2003,
തെക്കുംകര

ബലഹീനനായ
ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ

പാലക്കുന്നൻ വിജയലഹരിയിൽ
പുലിക്കോടൻ കണ്ണുനീരിൽ
റോമ്മാസിംഹാസനം വീണവായനയിൽ

കുന്നംകുളം കിഴക്കേ പുത്തൻപള്ളിയ്ക്കു അഭിമാനം ത്രസിക്കുന്ന ഒരു പൂർവ്വകാല ചരിത്രമുണ്ട്. കൊച്ചി ഭദ്രാസന ഡയറക്ടറി ആ ചരിത്രത്തെ ഇപ്രകാരമാണ് പരിചയപ്പെടുത്തിയത്.

കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ ആയ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് തിരുമേനിയോടുള്ള ഭക്ത്യാദരവുകളെപ്രതി, അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തപ്പോൾ കുന്നംകുളം പഴയ പള്ളിയുടെ മദ്ബഹായിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഒരു കബറിടം സ്ഥാപിക്കുകയും പെരുന്നാൾ ആഘോഷിച്ച് വരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ കബറിടം പള്ളി സന്ദർശിച്ച ശീമക്കാരനായ കൂറിലോസ് (യൂയാക്കിം) മെത്രാപ്പോലീത്താ തകർത്തു കളഞ്ഞപ്പോൾ അതിന്മേലുണ്ടായിരുന്ന കുരിശു നിലത്തു വയ്ക്കാതെ സ്ഥലത്തെ വിശ്വാസികൾ ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിക്കുന്നതുവരെ സൂക്ഷിക്കുകയും 1851 നവംബർ 25ന് തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിൽ കല്ലിട്ട ഈ പള്ളിയിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. 1852 നവംബർ 25ന് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാർ (കോട്ടയം എം.ഡി.സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ) താല്ക്കാലിക കൂദാശ നിർവ്വഹിച്ച് വി.കുർബ്ബാന അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. 1945 മെയ് 12ന് ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനിയും പാമ്പാടി കുരിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയും കൂടി കൂദാശ നിർവ്വഹിച്ചു. അന്ത്യോഖ്യായുടെ പ.പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ ഈ പള്ളി സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. വടക്കൻ ഇടവകകളിലെ ശെമ്മാശന്മാരെ പനക്കൽ യാക്കോബ് മൽപാൻ സുറിയാനി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത് ഇവിടെ വച്ചായിരുന്നു.

വൃശ്ചികം 12-ാം തീയ്യതി, പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മ ദിവസം പ്രധാന പെരുന്നാൾ ആഘോഷിച്ചു വരുന്നു. എം.ജി.എം.സുവിശേഷ സംഘത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു ലൈബ്രറിയും വായനശാലയും ഈ പള്ളിയുടെ മുൻവശത്തുള്ള പള്ളിക്കെട്ടിടത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു.

ഈയിടെ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ : ചരിത്രവും സംസ്ക്കാരവും എന്ന ചരിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ പള്ളിയുടെ മറ്റൊരു ചരിത്രം നൽകിയിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്. ....1852ന് ചിങ്ങം ൬ന് വൈദികനായ കഥാപുരുഷൻ (പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാർ, പിന്നീട് പരുമല സെമിനാരിയും കോട്ടയം എം.ഡി സെമിനാരിയും സ്ഥാപിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ (മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ)പഴഞ്ഞി, ചാലിശ്ശേരി പള്ളികളിൽ ചീരൻ ഇട്ടുപ്പ് കത്തനാരുമൊത്ത് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴാണ് പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന് (മാത്യൂസ് മാർ അത്താന്നാസ്യോസ്) രാജകീയ വിളംബരം ലഭിക്കുന്നത്. കഥാപുരുഷന് അന്ന് 20 വയസ്സ് പ്രായമാണ്. കോമളകളേബരൻ. തിരുവെഴുത്തു വിളംബരത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ ആർത്താറ്റ് ഇടവകയിൽ കഥാപുരുഷൻ ഉൾപ്പടെ പല വൈദികർക്കും അനേക ജനങ്ങൾക്കും വ്യസനമായി. മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ, പാത്രിയാർക്കീസ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടൻ ആക്കിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും മാർ അത്താനാസ്യോസ് സുറിയാനി മതോപദേശങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്താൻ ഉത്സുകനായിരുന്നതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞയിലിരിക്കുന്നത് അവിഹിതമെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞവർ തീർച്ചയാക്കി. ഇങ്ങനെ ഒരു ബോധം പത്ത് നാനൂറ് കുടുംബക്കാരിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് യൊസേപ്പ് കത്തനാർ വളരെ ശ്രമം ചെയ്തു. വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിലെ അനീതി അവർക്കു ബോധ്യമായി. എങ്കിലും ഒരു നിയമയുദ്ധം നിഷ്പ്രയോജനമെന്ന്

അവർക്കു ബോധ്യമായി. തന്മൂലം കൊച്ചി രാജാവിന്റെ അനുവാദത്തോടെ കുന്നംകുളങ്ങര കിഴക്കേ പുത്തൻപള്ളി 1028(1852) വൃശ്ചികം 12ന് (പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ ഓർമ്മദിവസം) സ്ഥാപിച്ച് അന്നു മുതൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.(എം.പി.വർക്കി.പു.9,10) കുന്നംകുളങ്ങര പുത്തൻ പള്ളി പണിയിച്ച വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ മാർ അത്താനാസ്യോസിന് കലശലായ കോപമാണുണ്ടായത്. ഈ പള്ളിയിൽ ദിവ്യകർമ്മങ്ങൾ നടത്തിക്കരുതെന്ന് അദ്ദേഹം കൊച്ചി ദിവാൻ ശങ്കരവാരിയർ അവർകൾക്കു ഉടനെ എഴുതി അയച്ചതനുസരിച്ച് കർമ്മം വിരോധിക്കുന്നതിന് ദിവാൻജി ഉത്തരവയച്ചു. ഈ ഉത്തരവിനെ സാധൂകരിക്കുവാൻ ഏതു പക്ഷപാതിക്കും സാധിക്കുന്നതല്ല. വിളംബരപ്രകാരം മാർ അത്താന്നാസ്യോസിനെ അനുസരിച്ച് നടപ്പാൻ തനിക്ക് പാടില്ലെന്നും അതിനാൽ ഒരു പുത്തൻ പള്ളി വയ്പ്പാൻ അനുവാദം കിട്ടണമെന്നും യൗസേപ്പ് കത്തനാർ ബോധിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് ആണ് ഈ പുത്തൻപള്ളി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് സർക്കാർ അനുവാദം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങനെയിരിക്കേ, കർമ്മം വിരോധിക്കുന്നത് യാതൊരു അർഹതയും ഇല്ലാത്തതാണ്. അന്യായമായ ആ ഉത്തരവിനെ ക്കുറിച്ചുള്ള സ്ഥിരബോധത്തിന്റെ പരിപക്വമായ ഈ പ്രവൃത്തി നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ ബുദ്ധിവിശേഷത്തിനും ധീരോദാത്തതയ്ക്കും ദൃഷ്ടാന്തമായി ശോഭിക്കുന്നു.

ഇദ്ദേഹം ആജ്ഞാലംഘനം ചെയ്ത വിവരം സ്ഥലത്തെ സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ദിവാൻജിയ്ക്കു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തു. ഉടനെ വഴക്കും കൂട്ടവുമായി. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ദിവാൻജിയുടെ അടുക്കൽ പല വിചാരണകളും നടന്നതിന്റെ ശേഷം, യൗസേപ്പ് കത്തനാർ പ്രസ്തുത പള്ളിയിൽ കർമ്മം കഴിച്ചത് നിയമവിരുദ്ധമല്ലെന്ന് ദിവാൻജി ന്യായാനുരൂപമായി തീരുമാനിച്ചു. (എം.പി.വർക്കി.പു.10). അങ്ങനെ 20-ാം വയസ്സിൽ സിംഹപ്രതാപിയായ പാലക്കുന്നത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ നിയമയുദ്ധത്തിൽ തറപറ്റിച്ച കോമളയുവാവായി അഭിനവ ദാവീദിനെ സഭ ആദരപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിച്ചു.(പു.638,639)

കുന്നംകുളത്ത് ഒരു ഡസനിലേറെ ദേവാലയങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും (മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ എ.ഡി.52ൽ സ്ഥാപിച്ച പാലൂർ - ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയും അതിലുൾപ്പെടും) കുന്നംകുളം കിഴക്കേ സെന്റ് തോമസ് പുത്തൻപള്ളിയിലെ പെരുന്നാളാണ്കുന്നംകുളത്തിന്റെ മുഖ്യ ഉത്സവമായി ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. കുന്നംകുളം പ്രദേശത്തിന്റെ കണ്ണിലുണ്ണിയും പരിശുദ്ധനുമായ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനോടുള്ള ഭക്ത്യാദരവുകളാണ് ഈ പള്ളിയെ ശ്രദ്ധേയമാക്കിയത്. ഈ അടുത്ത കാലത്ത് പരിശുദ്ധന്റെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ ഇവിടെ സ്ഥാപിതമായതോടെ ഈ ദേവാലയം അതിന്റെ പ്രശസ്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

ഇന്നതെല്ലാം വെറും ഓർമ്മകളായി.

ഒരു നൂറ്റാണ്ടിന് മുമ്പ് പാലക്കുന്നത്തെ മെത്രാച്ചൻ ആഗ്രഹിച്ച് സാധിക്കാതെ പോയ മോഹം ഇപ്പോൾ സാധിച്ചുവെന്ന് പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന് പരലോകത്തിരുന്നു ആഹ്ലാദിക്കാം. അതെ, വർഷങ്ങളായി കുന്നംകുളം കിഴക്കേ പുത്തൻപള്ളിയിൽ ഞായറാഴ്ചകളിൽ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളില്ല. കക്ഷിവഴക്കിനെച്ചൊല്ലി പള്ളി പൂട്ടിയിട്ടതല്ല. പരസ്പര മത്സരമാണ് പള്ളിയിലെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനുങ്ങൾ സ്ഥിരമായി മുടങ്ങുവാൻ കാരണം.

മഹാപരിശുദ്ധന്മാരായ പുലിക്കോട്ടിൽ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താമാരേ, നിങ്ങളുടെ വിയർപ്പും രക്തവുമൊഴുക്കി നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ച സഭയിൽ ദുഷ്ടശക്തികൾ വിതച്ച മുള്ളുകളെ എടുത്തുകളയുവാൻ ആരുമില്ലാതായതിനെക്കുറിച്ച് കരയുവിൻ; ആർത്തു കരയുവിൻ. ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഒരു കാലത്തും ഇത്ര മാത്രം അനാഥമായി ത്തീർന്ന ചരിത്രമില്ല. അതിന്റെ കണ്ണുനീർ സഭാമണവാളൻ ഇനിയും ഏറെ നാൾ സഹിച്ചിരിക്കുമോ?

നിർത്തട്ടെ,

1-11-2003,

തെക്കുംകര.

ബലഹീനനായ

ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ

????????????????????

1934-ലെ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയുടെ സംവിധായകർ സിംഹപൗരുഷശാലികൾ ആയിരുന്നു. സഭയുടെ ഭരണത്തിൽ മേൽപട്ടക്കാർക്കും പട്ടക്കാർക്കും സാധാരണജനങ്ങൾക്കും ജനാധിപത്യമാതൃകയിൽ പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പിക്കുവാൻ ആ ഭരണഘടന നിഷ്ക്കർഷിച്ചിരുന്നു. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സമ്പ്രദായം ഭരണരംഗത്തും മുന്നിട്ട് നിൽക്കണം എന്ന് അന്നത്തെ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ശഠിച്ചിട്ടും ഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണം വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുവാൻ ഘടനാശിൽപികൾ തയ്യാറായില്ല. പ.വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി കാലം ചെയ്യുന്നതു വരെ സഭാഭരണഘടന മലങ്കര അസോസിയേഷന്റെ പരിഗണനയ്ക്ക് വിഷയീഭവിപ്പിക്കാത്തതിന്റെ യഥാർത്ഥകാരണം മെത്രാപ്പോലീത്തായോടുള്ള ആശയപരമായ വിയോജിപ്പായിരുന്നുവെന്ന് അക്കാലത്ത് സഭയുടെ അകം കാര്യങ്ങളിലെ പ്രധാന ആലോചനക്കാരനായിരുന്ന പാറേട്ട് മാത്യൂസ് ശെമ്മാശന്റെ (പില്ക്കാലത്ത് കോട്ടയം ഇടവകയുടെ മാർ ഈവാനിയോസ്) ഡയറിക്കുറിപ്പുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇസെഡ്. എം. പാറേട്ട് നിരീക്ഷിച്ചതിനെ നാളിതുവരെ ആരും നിഷേധിച്ചതായി കണ്ടില്ല. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ കാലം ചെയ്തു ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ചേർന്ന എം.ഡി.അസോസിയേഷൻ ഭരണഘടനാ പാസ്സാക്കൽ അജണ്ടയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ഏകകണ്ഠമായി പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു. പ.വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപോലീത്തായുടെ നിലപാട് അന്ന് പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും പിൽക്കാലത്ത് ഭരണഘടനാഭേദഗതികളിലൂടെ ആ നിലപാടുകൾ ഭരണഘടനയുടെ ഭാഗമാക്കുവാൻ വിദഗ്ധമായ നീക്കങ്ങൾ നടന്നിട്ടുള്ളത് വിജയിച്ചു. ഭരണഘടനാശില്പികൾ പുലർത്തിയിരുന്ന സഭാസ്നേഹവും ദീർഘദർശനവും ജനാധിപത്യബോധവും നിർഭയത്വവും ജാഗ്രതയും പിൽക്കാലത്തെ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റികൾക്കു കൈമോശം വന്നുവോ എന്ന് സംശയം. ഭേദഗതി വരുത്തിയ ചില വകുപ്പുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഇതാർക്കും വ്യക്തമാകും.

34ലെ ഘടന . വകുപ്പ് 9 (പള്ളി ഇടവക) ഓരോ അംഗവും ഒരു ചക്രത്തിൽ കുറയാതെ മാസവരി പള്ളിക്ക് കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഭേദഗതി ചെയ്ത വകുപ്പ് 9. ഒരു പള്ളി ഇടവകയിലെ ഒരു അംഗത്തിന് വേറൊരു പള്ളി ഇടവകയിൽ സ്ഥിരമായോ, ഉദ്യോഗാർത്ഥമായോ മറ്റും താല്ക്കാലികമായി സ്വന്തം പള്ളി ഇടവകവിട്ട് താമസിക്കുന്ന പക്ഷം, അതാത് സ്ഥലത്തുള്ള പള്ളി ഇടവകയിൽ സ്ഥിരമായോ താല്ക്കാലികമായോ ചേരാവുന്നതും അപ്രകാരം സ്ഥിരമായോ താല്ക്കാലികമായി ഇടവക ചേരുന്നത് വിട്ടുപോന്ന പള്ളിയുടെയും ചേരുന്ന പള്ളി ഇടവകയുടെയും വികാരിമാരുടെ അനുമതിയോടുകൂടി ആയിരിക്കേണ്ടതും **ഇടവകവിട്ട വിവ രവും ഇടവക ചേർന്ന വിവരവും അതാതു വികാരി ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യേണ്ടതുമാകുന്നു**.............

34-ലെ ഘടന വകുപ്പ് 10. ഏതെങ്കിലും ഒരംഗം മാസവരിയോ മറ്റേതെങ്കിലും ഇനത്തിൽ പള്ളിക്കു ചെല്ലേണ്ട സംഖ്യയോ ആറുമാസക്കാലത്തേയ്ക്കു കൊടുക്കാതെ വീഴ്ചവരുത്തിയാൽ - ആ അംഗത്തിന് ഇടവകയോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനോ വോട്ട് ചെയ്യുന്നതിനോ അവകാശമില്ലാത്തതും ഒരു വർഷത്തേക്കു ടി.സംഖ്യ കൊടുക്കാതെ വീഴ്ചവരുത്തിയാൽ ആ അംഗത്തിന്റെ പേർ ഇടവകയോഗ രജിസ്റ്ററിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യപ്പെടുന്നതും ആകുന്നു. ഇപ്രകാരം നീക്കപ്പെട്ട ഒരംഗം കുടിശ്ശിക മുഴുവനും കൊടുക്കുന്നതിന് മുമ്പായി സ്വന്തം ഇടവക യോഗത്തിലോ മറ്റേതെങ്കിലും ഇടവകയോഗത്തിലോ അംഗമായിരിക്കുന്നതല്ലാകുന്നു.

ഭേദഗതി ചെയ്ത വകുപ്പ് 10. ....അംഗമായിരിക്കുന്നതല്ലാകുന്നു. **ടി. അംഗത്തെ സംബന്ധിച്ച് മേലാൽ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്തായെ വികാരി അറിയിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രേഖാമൂലമായ കൽപന അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.**

34-ലെ ഘടന വകുപ്പ് 12. വികാരി ഇടവകയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതും ....ഇടവകയോഗത്തിനും കോറം നോക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലാത്തതാകുന്നു.

ഭേദഗതി ചെയ്ത വകുപ്പ് 12............. **ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുമതിയോടുകൂടെ** ഇടവകയെ വാർഡുകളായി തിരിച്ച് അതതു വാർഡുകളിലെ ഇടവകയോഗാംഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇടവകയോഗത്തിലേക്കു ഒന്നോ അതിലധികമോ പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതും........

34-ലെ ഘടന വകുപ്പ് 16. കൈക്കാരൻ ഇടവകയോഗത്തിന്റെ സിക്രട്ടറി ആയിരിക്കുന്നതും ഇടവകയോഗങ്ങളുടെ മിനിട്ട്സ് എഴുതി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു..............

ഭേദഗതി ചെയ്ത് വകുപ്പ് 16. ഇടവകയോഗത്തിന് ഒരു സിക്രട്ടറി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും.................

യാതൊരു കാരണവും പറയാതെ സിക്രട്ടറിയെ ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുമതിയോടുകൂടി ഇടവകയോഗത്തിന് നീക്കാവുന്നതാകുന്നു. **ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്താ ഇടവകസന്ദർശനാർത്ഥം പള്ളിയിൽ വരുമ്പോൾ ഇടവകയോഗങ്ങളുടെ മിനിട്ട്സിൽ അടയാളം വെയ്പ്പിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.**

34-ലെ ഘടന വകുപ്പ് 17. കൈക്കാരൻ, ഇടവക മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ അംഗങ്ങൾ എന്നിവരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക, തന്നാണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റ് പാസാക്കുക.....എന്നിതുകൾ ഇടവകയോഗത്തിന്റെ ചുമതലയിൽപ്പെട്ട സംഗതികൾ ആകുന്നു.

ഭേദഗതി ചെയ്ത വകുപ്പ് 17. കൈക്കാരൻ, ഇടവക മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ അംഗങ്ങൾ എന്നിവരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക, **ആവശ്യമുള്ള പക്ഷം ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുമതിയോടുകൂടി ഇവരെ നീക്കുക.......** എന്നിതുകൾ ഇടവകയോഗത്തിന്റെ ചുമതലകളിൽപ്പെട്ട സംഗതികൾ ആകുന്നു.

34ലെ ഭരണഘടനയിലെ 18, 19 വകുപ്പുകളോടെ ഇടവകയോഗം സംബന്ധിച്ച വകുപ്പുകൾ അവസാനിക്കുന്നു. ഭേദഗതി ചെയ്ത ഘടനയിൽ ഈ 18, 19 വകുപ്പുകൾ 22,23 എന്നി വകുപ്പുകളായി ചേർന്നിരിക്കുന്നു. 34-ലെ ഘടനയിൽ ഇല്ലാത്ത 4 വകുപ്പുകൾ 18, 19,20, 21 എന്നീ നമ്പറുകളിലായി കൂട്ടി ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

പുതിയ ഘടനയിലെ 18-ാം വകുപ്പ്

ഇടവകയോഗത്തിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ അപ്പോഴപ്പോൾ **വികാരി ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുകയോ സെക്രട്ടറി മുഖാന്തിരം അയപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയോ വേണം.**

വകുപ്പ് 19. ഇടവക യോഗത്തിന്റെ നിശ്ചയത്തിന്മേൽ ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അടുക്കൽ അപ്പീൽ ചെയ്യാവുന്നതും അപ്പീൽ ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം വികാരിയെ ആ വിവരം രേഖാമൂലം അറിയിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു. ഇടവകയോഗത്തിന്റെ നിശ്ചയത്തോട് ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ യോജിക്കുന്ന പക്ഷം അപ്പീൽ തള്ളി തീരുമാനം ചെയ്യേണ്ടതും യോജിക്കാത്ത പക്ഷം അപ്പീൽ കിട്ടിയ ശേഷം മൂന്നു മാസത്തിനകം ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ അപ്പീൽ ഭദ്രാസന കൗൺസിലിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതും **കൗൺസിലിന്റെ ആലോചനയോടുകൂടി ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്താ തീരുമാനം** ചെയ്യേണ്ടതും ആകുന്നു.

വകുപ്പ് 20. **ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു യുക്തമെന്ന് തോന്നുന്ന പക്ഷം** അപ്പീൽ തീർച്ചവരെ ഇടവകയോഗത്തിന്റെ നിശ്ചയം നടപ്പിൽ വരുത്താൻ പാടില്ലെന്ന് നിരോധന കൽപന അയയ്ക്കാവുന്നതാകുന്നു..........

വകുപ്പ് 21. ഇടവകയോഗത്തിന്റെ തീരുമാനം ശരിയല്ലെന്നോ അധികാരസീമയെ അതിലംഘിക്കുന്നതെന്നോ വകുപ്പുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള നടപടികൾ അങ്ങനെയുള്ള തീരുമാനം സംബന്ധിച്ച്... നടത്തി തീർച്ച ചെയ്യുന്നതിന് ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു അധികാരമുള്ളതാകുന്നു.

പള്ളി ഇടവക (2-ാം അധ്യായം) അ. ഇടവകയോഗം എന്ന ശീർഷകത്തിൽ മാത്രംവരുന്ന വകുപ്പുകളിൽ വന്ന വ്യത്യാസങ്ങളാണ് മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്.

ഇടവകപ്പള്ളികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഓർത്തഡോക്സ് ഭരണഘടന ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗം ആരോപിക്കുന്നത് ഈ ഭേദഗതികൾ മൂലമാണോ? ഭേദഗതികളുടെ ആവശ്യവും അവയുടെ പിന്നിലെ താല്പര്യങ്ങളും സ്വയം വിശദീകരണ ക്ഷമമായതിനാൽ ചർച്ച ആവശ്യമില്ല. ഭേദഗതികൾ നീക്കം ചെയ്ത് 34ലെ വകുപ്പുകൾ നൽകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യ പരിരക്ഷണം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നപക്ഷം 34ലെ ഭരണഘടന പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തിനും സ്വീകാര്യമായേക്കാം എന്ന ചിന്ത ഇന്ന് സാർവ്വത്രികമായിട്ടുള്ളത് സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പക്ഷത്തെ നേതൃത്വത്തിന് അവഗണിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? ഒപ്പം, ഒരേ ബെഞ്ചിൽ ഒരേ ഗുരുമുഖത്തുനിന്ന് സഭാവിശ്വാസവും ഭരണചരിത്രവും പഠിച്ച വികാരിമാരെ, പള്ളിച്ചുമതലയേൽക്കുന്നതോടെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ അവിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഈ ഭരണഘടനാഭേദഗതികളെ നിലനിർത്തുന്നതിന് സഭാക്ഷേമം മുൻ നിർത്തി എന്ത് ന്യായീകരണമാണ് നൽകുവാനുള്ളത് എന്നും ചിന്തിക്കുന്നതു കൊള്ളാം.

????????????????????

സ്വർഗ്ഗം ചായിച്ചിറങ്ങി, സന്മനസ്സുള്ളവരെ അതിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുവാനായി അവതരിച്ച മനുഷ്യ സ്നേഹത്തിന്റെ പിറവിയെ ഒരിക്കൽ കൂടി ആഘോഷിക്കുവാൻ നമുക്കവസരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവ പ്രസാദം നേടി സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്ന മനുഷ്യരായി നമുക്കു വളരാം. തീവ്രവാദങ്ങൾ, മതസംഘർഷകാലുഷ്യങ്ങൾ, സഭാരംഗങ്ങളിലെ സഭേതരവും സഭ്യേതരവുമായ താല്പര്യങ്ങൾ, സ്നേഹസാമ്രാജ്യമേഖലകളിലെ കാപട്യങ്ങൾ, മനുഷ്യർ ചേരിതിരിഞ്ഞു കലാപഭൂമികൾ സൃഷ്ടിച്ച് സമൃദ്ധിയായ മരണം വിതയ്ക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ, ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ വിതറുന്ന യുദ്ധഭീഷണികൾ, പരിസ്ഥിതിപ്രശ്നങ്ങൾ ഉയർത്തുന്ന സർവ്വസംഹാരാത്മകമായ ഉത്ക്കണ്ഠകൾ ഇവയൊക്കെ ചുറ്റിലുമുണ്ടെങ്കിലും കല്ലടാവിൽ പ്രത്യക്ഷമായ വിശ്വദീപം ആർദ്രതയുടെ സന്ദേശവുമായി, പ്രത്യാശയുടെ ഗീതവുമായി, വിശ്വത്രാണനശ്രമങ്ങളിൽ തന്നോട് ക്രിയാത്മകമായി സഹകരിക്കുവാനുള്ള അഭ്യർത്ഥനയുമായി ക്രിസ്മസ് രാത്രി ഒരിക്കൽ കൂടി

പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി നമ്മെ സമീപിക്കുന്നു. ആ ആർദ്രതയോട് ക്രിയാത്മകമായി സവാദിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. പുതിയ വർഷം അപ്രകാരം അർത്ഥപൂർണ്ണമായ ഒരു സംവാദത്തിന് നമുക്ക് പ്രതിജ്ഞയെടുക്കാം.

ഇടവക പത്രികയുടെ എല്ലാ വായനക്കാർക്കും കുന്നംകുളം സ്റ്റഡിസെന്ററിന്റെ എല്ലാ അഭ്യുദയകാംക്ഷികൾക്കും കല വറയില്ലാത്ത ക്രിസ്മസ്-നവവത്സര ആശംസകൾ നേർന്നുകൊള്ളുന്നു. ബലഹീനനായ

ഫോൺ. 95 4884 265158 ഡോ.ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ
പി.ഒ.തെക്കുംകര, 680 608 ചീഫ് എഡിറ്റർ
തൃശ്ശൂർ.
1-12-2003

പത്രാധിപക്കുറിപ്പ്

????????????????????

പുതിയൊരു വർഷത്തിലേക്ക് നാം പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. പുതിയ നൂറ്റാണ്ടിന്റെയും സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെയും നാലാം വർഷം!! പുതിയ നൂറ്റാണ്ട് നമ്മിൽ ഏൽപ്പിച്ച ദൗത്യങ്ങളോട് എത്രമാത്രം സഫലമായി പ്രതികരിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിച്ചു? സഭയിലെ വഴക്കുകൾ അനിശ്ചിതമായി നീങ്ങുന്നു. അതോടൊപ്പം ചെറുപൂരങ്ങളെപ്പോലെ ഇടവക-ഭദ്രാസനവ്യവഹാരങ്ങൾ അരങ്ങു കൊഴുപ്പിക്കുന്നു. സഭയുടെ ധനശേഷിപ്രവാഹം അനന്തമായ വ്യവഹാരങ്ങൾ ക്കും ജൂബിലിയാഘോഷങ്ങളുടെ തേരോട്ടങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ഗതിമാറി ഒഴുകുന്നു.വിദേശങ്ങളിലെ പണക്കൊഴുപ്പുകൾ അതി വിദഗ്ധവും പരിശുദ്ധവുമായ ചൂഷണവിലാസതന്ത്രങ്ങളിലൂടെ കേരളത്തിന്റെ വളക്കൂറുള്ള മണ്ണിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നു. അവ സ്കൂളുകളും പ്രൊഫഷണൽ സ്ഥാപനങ്ങളുമായി മുളച്ചു പൊന്തുന്നു. ന്യൂനപക്ഷാവകാശങ്ങളുടെ പച്ചത്തണലിൽ അവ ധനികരെ വീശിപ്പിടിക്കാനുള്ള, മനുഷ്യരെ പിടിക്കുവാനുള്ള വലകളായി വളരുന്നു. സ്ഥാപനങ്ങളിലൂടെ സമാഹരിക്കപ്പെടുന്ന അവിശുദ്ധധനം വെളിപ്പെടുത്താൻ ആരും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ആർഭാടങ്ങൾ ക്കായി ചെലവഴിക്കപ്പെടുന്നു. സഭയുടെ ഔദ്യോഗികസമിതികളിൽ ഈ ധൂർത്തിനെതിരെ വിമർശനങ്ങളും ആണ്ടടികളുമുണ്ടാകുമ്പോഴും ചുമതലക്കാർക്ക് തരിമ്പും കൂസലില്ല. നീതിബോധവും മൂല്യദർശനങ്ങളും സത്യസന്ധതയും ഉള്ളവരും ധൂർത്തിനെ എതിർക്കുന്നവരുമായ നിസ്വാർത്ഥമതികൾ ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റെയും അധ്യക്ഷപദവിയിലോ നിയന്ത്രണച്ചുമതലയിലോ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കാൻ അധികാരസ്ഥാനികൾ എപ്പോഴും ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കുന്നു.- തങ്ങളുടെ പതിവുപരിപാടികൾക്കു നേരെ വിമർശനം ഉയരാതെ നോക്കണമല്ലോ. നീതിമാന്മാരുടെ കൂടാരത്തിൽ മഹത്വത്തിന്റെ ശബ്ദം എന്ന് ആത്മീയ ലഹരിയിൽ പാടിയ പരിശുദ്ധാത്മകിന്നരമായ ദാവീദേ, നീതിമാന്മാരുടെ കൂടാരത്തിൽ മഹത്വം അസ്തമിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു വെന്ന് നീ തിരുത്തിപ്പാടുക.

നമുക്കു ഇടവകകളിലും ഭദ്രാസനങ്ങളിലും പൊതുസഭയിലും ഉയർന്ന നീതി ബോധമുള്ളവർ ഇല്ലാതായോ? ഇടവകഭരണസമിതി മുതൽ മുകളിലുള്ള മിക്ക സമിതികളിലും ഒന്നാം കിടക്കാരെ കാണുന്നില്ലല്ലോ. ഇടവക പൊതുയോഗങ്ങളിലും മറ്റും വിജയിക്കുന്ന ശബ്ദം മൂന്നാം കിടക്കാരുടേതാവാൻ കാരണമെന്ത്? പലപ്പോഴും യോഗാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ഹ്രസ്വവീക്ഷണങ്ങളും സങ്കുചിത താല്പര്യങ്ങളും വിജയിപ്പിക്കുന്നതിന് ഒന്നാം കിടക്കാർ തടസം സൃഷ്ടിച്ചേക്കുമെന്നതിനാൽ മൂന്നാം കിടക്കാരെ സ്വന്തം വരുതിയിലാക്കി അവരെ ഉപയോഗിച്ച് ഒന്നാം കിടക്കാരെ നിശബ്ദരാക്കുന്നു. ഒന്നാം കിടക്കാരാകട്ടെ, മൂന്നാം കിടക്കാരോട് ബുദ്ധിപരമായി പോരടിക്കുന്നത് പ്രായോഗികമായി നല്ലതല്ലെന്ന് കണ്ട് ബുദ്ധിപൂർവ്വം തങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യത്തെ ആരാധനാവേളകളിലേക്കു മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു. മറ്റു ചിലർ കൂടുതൽ സാത്വികമായി തോന്നുന്ന ഇതര കൂട്ടായ്മപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് കൂടു മാറുന്നു. സഭാഭ്രംശം മൂലം പുറത്തുപോയ നമ്മുടെ ആളുകൾ- അത് നവീകരണ പ്രസ്ഥാനമായാലും, റീത്തുപ്രസ്ഥാനമായാലും സെക്ടേറിയൻ വിഭാഗങ്ങളായാലും അഭിനവക്കൂട്ടായ്മപ്രസ്ഥാനങ്ങളായാലും- അകത്തു അവശേഷിച്ചവരേക്കാൾ സൽസ്വഭാവികൾ ആയിരുന്നുവെന്ന് നിർമ്മത്സരബുദ്ധികൾ സമ്മതിക്കും. ചില അപ്പനുറുക്കുകൾ വാരിയെറിഞ്ഞ് കൈ പൊക്കികളെ കൂടെ നിർത്തുവാനാണ് നമ്മിൽ പലർക്കും താല്പര്യം. ഈ താല്പര്യങ്ങളെ ആരെങ്കിലും പരാമർശിച്ചാൽ അവരെ വേരോടെ പിഴുതെറിയുവാൻ അധികാരികൾക്കു കഴിയുമെന്നതിനാൽ അവർ ശബ്ദിക്കാതിരിക്കുവാൻ പാടുപെടുന്നു. ബംഗാൾ എന്ന കവിതയിൽ കെ.ജി.ശങ്കരപ്പിള്ള ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ കരിയിലകൾ അടക്കം പറഞ്ഞ് ലക്ഷ്യമില്ലാതെ കാറ്റിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും സഞ്ചരിക്കുന്നു. കരിയിലകളെ ആരു പരിഗണിക്കാനാണ്?. ഒടുവിൽ കരിയില

കളിൽ ഒരു തീപ്പൊരി വീഴുന്ന ഒരു നാൾ വരും. അന്ന് അവ ആളിപ്പടർന്ന് ആർക്കും തടുക്കുവാനാകാത്ത അഗ്നിപ്രളയ മായി ത്തീരും. സമൂഹത്തിലെ രാഷ്ട്രീയമേഖലയെക്കുറിച്ചാണ് കവി ഇപ്രകാരം പ്രവചിക്കുന്നതെങ്കിലും സഭയെ സംബ ന്ധിച്ചും ഈ പ്രവചനം അപ്രസക്തമാവുന്നില്ല.

സഭാമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെ കരിയിലകളെന്നും അവിടത്തെ ചർച്ചകളെ കരിയിലകളുടെ അർത്ഥശൂന്യമായ ജൽപ നങ്ങൾ എന്നും വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് വലിയൊരു വിപ്ലവത്തിന്റെ തുടക്കമാണ്. സഭാമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി എന്റെ യജമാ നൻ ആണെന്ന് ആണയിട്ട് പറഞ്ഞ ചില തലവന്മാർ ഈ സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതൊക്കെ പഴങ്കഥകളായി മാറുക യാണോ? മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ ശബ്ദങ്ങൾ ജനഹിതമായി വേണം കാണാൻ. ഗ്രാസുറൂട്ട് തലത്തിന്റെ പ്രതികരണ ങ്ങൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, അവയെ തത്വത്തിൽ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു, പ്രയോഗത്തിലേക്കു വരുത്താൻ മനസ്സില്ല എന്ന മട്ടിൽ ഉദാസീനമായും അനീതിയായും മസിൽ ബലം കാണിക്കുന്ന വരെ കാലം പിച്ചിച്ചീന്തി എറിയും. മഹാകവി ജി.യുടെ ആരാമത്തിൽ എന്ന കവിതയുടെ സന്ദേശം അതാണ്.

കാലുകൾക്കിടയിലാണെട്ടുദിക്കുകൾ, നാശ-
മേലുകില്ലൊരുനാളുമെന്ന ഭാവനയോടെ
വാനിനെ മറച്ചുകൊണ്ടങ്ങനെ വാണു..........
തന്നിർമ്മാതാവുഗ്രരൂപിയാം കീടം. (ഓടക്കുഴൽ)

ചിലന്തിയുടെ അഹങ്കാരത്തോട് നിശ്വാസരൂപത്തിൽ പ്രകൃതി പ്രതികരിച്ചു. ആ നിശ്വാസം ഒരു കൊടുങ്കാറ്റായി മാറി. ആ കൊടുങ്കാറ്റിൽ ചിലന്തിവലയും ചിലന്തിയുടെ അഹങ്കാരവും നൂറുനൂറായി ചിതറി അപ്രത്യക്ഷമായി.

ലോകചരിത്രത്തിൽ പല അധികാര രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും വംശാധിപത്യങ്ങളുടെയും മതവൃക്ഷങ്ങളുടെയും പതനക ഥയെ ഈ കവിത ധ്വനിമധുരമായി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. മലങ്കരസഭയും ഈ ചരിത്രപാഠം ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതല്ലേ?

ഭരണഘടനാ ചിന്തകൾ വീണ്ടും

ആ. ഇടവകമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി

34ലെ ഘടന 21.........ഓരോ കമ്മറ്റിയിലും അഞ്ചിൽ കുറയാ തെയും പതിനഞ്ചിൽ കൂടാതെയും അംഗങ്ങളെ ഇടവക യോഗത്തിന് തെരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ്...ഏതെങ്കിലും ഇടവകയുടെ പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ കമ്മിറ്റിയുടെ കാലാവധി നീട്ടണമെന്ന് കണ്ടാൽ ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രത്യേക അനുമതിയോടുകൂടി ഇടവകയോഗത്തിന് ഇടവകമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ കാലാവധി മൂന്നുകൊല്ലത്തേക്കു നീട്ടിക്കൊടുക്കാവുന്നതാകുന്നു.

34ൽ. 29.....യോഗനിശ്ചയങ്ങൾ അപ്പോഴപ്പോൾ വികാരി ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ട താകുന്നു.

ഘടന 27...... വികാരി ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത് രേഖാമൂലമായ അനുമതി വരു ത്തേണ്ടതും......

ഇ. ഇടവകമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി

34ലെ ഘടന. കൈക്കാരനെ മാറ്റുന്നതിനെപ്പറ്റി വകുപ്പുകളില്ല.

പുതിയ ഘടന. യാതൊരു കാരണവും പറയാതെ ഇടവകമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുമതിയോടുകൂടി കൈക്കാ രനെ ഇടവകയോഗത്തിന് മാറ്റാവുന്നതാണ്.

34ലെ ഭരണഘടനയുടെ വികേന്ദ്രീകരണം തുടർ ന്നുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ നഷ്ടപ്പെടുന്നത് ആർക്കും ശ്രമി ക്കാവുന്നതാണ്. ഭരണഘടനാ പരിഷ്കർത്താക്കളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ഇവ സവിശേഷമായി പതിയേണ്ടതില്ലേ?

ബലഹീനനായ
ഫോൺ. 95 4884 265158 ഡോ.ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ
പി.ഒ.തെക്കുംകര, 680 608 ചീഫ് എഡിറ്റർ
തൃശ്ശൂർ.
1-1-2004

പത്രാധിപക്കുറിപ്പ്

??????????????????

??????????????????????????????

മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ ഏകനായകശക്തി വികേന്ദ്രീകരിക്കണമെന്ന വിപ്ലവചിന്താഗതിയാണ് 1873ലെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പരുമല അസോസ്യേഷനെ - അന്ന് ആ പേർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും - ഭരിച്ചത്. ഓരോ ഇടവകയും ഭരണപരമായി സ്വയം പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുകയും പട്ടം കൊടുക്കാനും അത്യാവശ്യമെങ്കിൽ അപ്പീലധികാരിയായിരിക്കുവാനുമായി ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ സഭാഭരണനിർവ്വഹണം പൂർണ്ണമായി എന്നായിരുന്നു കണക്കുകൂട്ടൽ, 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭംവരെ സഭയ്ക്കു പൊതുവായി സ്വത്തുക്കൾ യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇടവകകൾ സ്വത്ത് സമ്പാദിക്കുന്നത് ഇടവകയുടെ സമ്പാദ്യം എന്ന നിലയിൽ മാത്രമായിരുന്നു. പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാർ ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടിലധികം ഏകഛത്രാധിപന്മാരായി സഭാഭരണം നിർവഹിച്ചുവെങ്കിലും പുലിക്കോട്ടിൽ പരിശുദ്ധ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപിക്കുന്നതുവരെയും സഭയുടേതായി ഒരു പൊതുസ്ഥാപനം നമുക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. പുലിക്കോട്ടിൽ മഹാത്മാവായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ വെട്ടിക്കൽ ദയറ, കോട്ടയം എം.ഡി.സെമിനാരി, പരുമല സെമിനാരി എന്നിവ സ്ഥാപിച്ചതോടെ സഭയിൽ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു. 1876ലെ ഭദ്രാസന രൂപീകരണത്തോടെയാണ് ഭദ്രാസനതലത്തിൽ സഭയ്ക്കുസ്ഥാപനങ്ങൾ ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചത്. ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചതോടെ മെത്രാന്മാരുടെ എണ്ണവും പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളുടെ എണ്ണവും ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചു എങ്കിലും മെത്രാന്മാരുടെ പ്രഥമചുമതലയായ സൂപ്പർവിഷൻ കാര്യക്ഷമമാവുന്നില്ല. സഭയിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാർ ആവശ്യമായതും അവർ അവിവാഹിതരായി ഇരിക്കണമെന്ന് പിൽക്കാലത്ത് ശക്തമായി പാരമ്പര്യങ്ങൾ ആവിർഭവിച്ചതും ഇടവകകളിന്മേലുള്ള ഭരണപരമായ മേൽനോട്ടം കാര്യക്ഷമമാകുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ എന്ന ഗ്രീക്കുസംജ്ഞ പോലും ആവിർഭവിച്ചത് സൂപ്പർ വൈസർ, ഓവർസീയർ എന്നിങ്ങനെ മേൽനോട്ടക്കാരൻ എന്ന അർത്ഥത്തിലായിരുന്നു. ഇടവകകളിലെ കൂദാശനിർവ്വഹണത്തിലെ അദ്ധ്യക്ഷപദവിയുടെ സ്ഥാനത്തെ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടു ള്ളത് കൊഹനെ എന്നാണ്. റീശ് കൊഹനെ എന്നല്ല, മേൽനോട്ടത്തിന് ഗ്രാമസംഘാതങ്ങളിലും നഗരസംഘാതങ്ങളിലും രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടുമുതലെങ്കിലും വ്യത്യസ്തസ്ഥാനികൾ ആവിർഭവിച്ചു. അവർക്കു യഥാക്രമം കോർ-എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ എന്നും മെട്രാപ്പോലീറ്റൻ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ എന്നും പേരുണ്ടാവുകയും കോറി എന്നും മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നും വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ സ്ഥാനങ്ങൾ വ്യതിരിക്തമായി വികസിക്കാതിരുന്ന ഇന്ത്യയെപ്പോലുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പേറെദ്യൂത്താ, അർക്കദിയാക്കോൻ എന്ന മേലന്വേഷണസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടു വന്നു.

മലങ്കരസഭയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ ചിത്രം വ്യവഹാരകാര്യങ്ങൾ മാറ്റി നിർത്തിയാലും പരിതാപകരമാണ്. ഭദ്രാസനങ്ങളും അവയുടെ അധിപന്മാരും നമുക്കു വേണ്ടുവോളവും വേണ്ടാത്തോളവുമുണ്ട്. അവയുടെ എണ്ണം യാതൊരു പ്രയോജനാപേക്ഷയും പരിഗണിക്കാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ പല ഭാഗത്തും സമ്മർദ്ദങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. മെത്രാന്മാരുടെയും ഭദ്രാസനങ്ങളുടെയും വർദ്ധനവാണ് സഭയുടെ വികാസം എന്ന ചിന്ത അനേകരെയും സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. പള്ളികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചാൽ സഭയുടെ വളർച്ച ദൃശ്യമായി എന്നും അനേകർ വ്യർത്ഥമായി സമാധാനിക്കുന്നു. ഇടവക രൂപീകരണത്തിനും ഭദ്രാസനരൂപീകരണത്തിനും യാതൊരു മാനദണ്ഡവും പാലിക്കാത്ത ഏതെങ്കിലും സഭ വേറെയുണ്ടോ എന്ന് ലേഖകൻ വിസ്മയിക്കുന്നു. 50 വീട്ടുകാരിൽ താഴെ മാത്രം അംഗസംഖ്യയുള്ള ഇടവകകളെ പൂർണ്ണ ഇടവകകളും ഒരു ഫുൾടൈംവൈദികന്റെ തസ്തികയുമാക്കി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് ഏത് മാനദണ്ഡം വെച്ചാണ്? ഒരു ഇടവകയുടെ നിത്യചിലവുകൾക്ക് കുറഞ്ഞത് 7500 രൂപയെങ്കിലും ചെലവ് വരുന്നത് വഹിക്കുവാൻ അമ്പത് വീട്ടുകാരെക്കൊണ്ട് കഴിയുമോ? 50 വീടുകൾ മാത്രമുള്ള ഇടവകയിലെ വൈദികൻ ഇടവക ജോലികളില്ലാതെ അലസനായി കഴിയേണ്ടി വരുന്നു. അതേ സമയം 750 വീടുകളുള്ള ഇടവകയിലും ഒരു വൈദികനേ ഉള്ളൂ. അദ്ദേഹം ജോലിഭാരം കൊണ്ട് വലയേണ്ടിവരുന്നു. ഈ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ സമീകരിക്കുവാൻ മലങ്കരസഭയിൽ സംവിധാനങ്ങൾ ഉണ്ടോ? 750 വീട്ടുകാരുള്ള ഇടവകയിലെ വൈദികന് ശമ്പളത്തിലധികം വരുമാനം കിമ്പളമായി ലഭിക്കുവാൻ സൗകര്യമുള്ളതുകൊണ്ട് അത്തരം ഇടവകകൾ നിയമനാധികാരികളെ സേവ പിടിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമായി നീക്കിവെയ്ക്കപ്പെടുകയും കുറഞ്ഞ അംഗസംഖ്യയുള്ള ഇടവകകൾ സേവക്കാരാവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവരുടെ ലാവണങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. സേവനത്തിന്

പകരം സേവ, മുഖസ്തുതി, പരദൂഷണകല. ഇവയുടെ ഉപാസകർ എത്രകണ്ട് ഇടവകയിൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നു എന്നത് പലപ്പോഴും പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു കാണാറില്ല.

ഒരു വൈദികൻ ഇടവകയിൽ ചെയ്യേണ്ട സേവനരംഗങ്ങൾ എന്തെന്ന് ഒരു കൃത്യതയും കാണാറില്ല. ഓരോ വൈദികനും സ്വന്തം അഭിരുചികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോ പരിപാടികൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കും. പിന്നീട് വരുന്ന വൈദികന്റെ അഭിരുചി അനുസരിച്ച് മുൻ പതിവുകൾ നീക്കുകയോ തുടരുകയോ കലഹകാരണമായിത്തീരുകയോ ചെയ്യാം. ഒരിക്കൽ പോലും ഇടവകയുടെ ആത്മീയസംഘടനകൾ സന്ദർശിക്കാത്ത ഇടയന്മാരുണ്ടെന്ന് കേൾക്കുന്നു. സ്ഥലം മാറി വരുന്ന ചില വൈദികർ ഇടവകയിലെ ആത്മീയസംഘടനകൾ സന്ദർശിക്കുകയും ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണമായി ഇടപെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഇതെന്ത് പുതുമ? എന്ന മട്ടിൽ ചിലർ പ്രിതികരിക്കുന്നത് കാണാം. പല ഇടവകകളിലും പൊതുയോഗങ്ങളോ പള്ളിക്കമ്മറ്റികളോ ക്രമമായി കൂടാറില്ല. പല പള്ളി പൊതുയോഗങ്ങളും പാസ്സാക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റുകൾ മേലധ്യക്ഷന്മാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. പല പള്ളികൾക്കും ബാങ്ക് അക്കൗണ്ടുകൾ സഭാഭരണഘടന അനുശാസിക്കും പ്രകാരം ആരംഭിച്ചിട്ടേയില്ല. പല പള്ളികളിലും വർഷങ്ങളായി മേലധ്യക്ഷസന്ദർശനമില്ല. ഇടവകയിലെ ആത്മീയ സംഘടനകളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ മൂന്ന് ദശാബ്ദങ്ങളായി ഒരു മേലധികാരിയും ഇതെഴുതുന്ന ആളിനോട് അന്വേഷിച്ചിട്ടില്ല. സാമ്പത്തിക വർഷം ഏപ്രിൽ മുതൽ മാർച്ച് വരെയാണെങ്കിലും കൃത്യസമയത്ത് പൊതുയോഗങ്ങൾ നടക്കാത്ത പള്ളികളാണധികം. അവയുടെ കൃത്യവിലോപത്തെപ്പറ്റി ആരും അന്വേഷിക്കാറുമില്ല. ഓരോ പള്ളിയിലും ഭരണം ഓരോ വിധത്തിലാണ്. പലതും സഭാഭരണഘടനയുടെ ആത്മാവിനോട് പുലബന്ധം പോലും പുലർത്തുന്നവയല്ല. അതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ആർക്കും വേവലാതി കാണാറില്ല. പല പള്ളികളിലും ഇടവകയോഗരജിസ്റ്റർ, കുമ്പസാര രജിസ്റ്റർ എന്നിവ ഉണ്ടാവാമെങ്കിലും അപ്ഡേറ്റ് ചെയ്യാറില്ല. വികാരി, കൈക്കാരൻ, സിക്രട്ടറി തുടങ്ങിയ ഔദ്യോഗിക ഭാരവാഹികളുടെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെ നിർവചിക്കുന്ന സഭാഭരണഘടനയുടെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളല്ല, പല രീതിയിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും ഉടലെടുത്ത പാരമ്പര്യങ്ങളും പതിവുകളുമാണ് പലയിടത്തും മാനദണ്ഡം. അവയൊന്നും തിരുത്തപ്പെടാനോ സഭയുടെ പൊതുധാരയിലേക്കു അവയെ ഉപനയിക്കുവാനോ യാതൊരു ശ്രമങ്ങളും ഫലപ്രദമായി നടക്കുന്നുവോ എന്ന് സംശയമാണ്.

ഈ വക അവ്യവസ്ഥിതത്വങ്ങൾ നിലനിൽക്കുവാനാണെങ്കിൽ നമുക്കെന്തിനാണ് സൂപ്പർ വിഷൻ? അതിന്നുള്ള സ്ഥാനികൾ എന്തിനാണ്? അനാവശ്യമായി സഭയുടെ ബാധ്യതയും ഭാരവുമാകാൻ എന്തിനാണ് ധൃതി കാണിക്കുന്നത് എന്ന ചോദ്യം ജനസാമാന്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നതിന് അവരെ കുറ്റം പറയാനാവുമോ? ഈ അനാഥാവസ്ഥയിൽ പരിതപിക്കുന്ന അനേകം അസംതൃപ്തർ മറ്റു മേച്ചിൽപ്പുറം തേടുന്നതിൽ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്താമോ? ഏതായാലും ഈ വക വിഷയങ്ങൾ എല്ലാ തലങ്ങളിലും ഗൗരവാവഹമായ ചർച്ചയ്ക്ക് വിഷയമാകണമെന്ന് മാത്രം ഒരു ചർച്ചയുടെ ആ മുഖമായി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

തൃശ്ശൂർ സമ്മേളനം

2004 ജനുവരി 18ന് തൃശൂർ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് പള്ളിയിൽ വെച്ച് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഒരു മേഖലാ സമ്മേളനം നടന്നു. ശ്രദ്ധേയമായ സംഘാടകപാടവം കൊണ്ടും സഭാവിശ്വാസികളുടെ അവിശ്വസനീയമായ പങ്കാളിത്തം കൊണ്ടും ആ സമ്മേളനം ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറി. മലങ്കരസഭയുടെ പ്രധാനമേലദ്ധ്യക്ഷൻ പ.മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ നവതി, എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുവർണ്ണജൂബിലി, 1995ലെ സുപ്രീം കോടതി വിധിയെത്തുടർന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയോടുള്ള കൂറും വിശ്വസ്തതയും പ്രഖ്യാപിച്ച് കാതോലിക്കേറ്റിൽ ലയിച്ച നാലു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കുള്ള സ്വീകരണം, ഇതൊക്കെയായിരുന്നു സമ്മേളനത്തിന്റെ വിഷയങ്ങൾ. കേസ്സുകളും തർക്കങ്ങളും പരിഹാസ്യമായ അസ്വസ്ഥതകളും കണ്ട് വ്രണപ്പെട്ട മലങ്കരസഭയുടെ ഒരു ഭാഗമാണ് തൃശ്ശൂർ മേഖല. എളനാടും ചേലക്കരയും കാക്കിനിക്കാടും കട്ടിലപ്പൂവവും പെങ്ങാമുക്കും വട്ടായിയും ഒക്കെ ഈ മേഖലയിലെ പ്രശ്നബാധിത പ്രദേശങ്ങളാണ്. അവയിൽ ചില പള്ളികൾ കൊച്ചിയിലും ചില പള്ളികൾ കുന്നംകുളം ഭദ്രാസനത്തിലും മറ്റു പള്ളികൾ തൃശൂർ ഭദ്രാസനത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടവയാണ്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ട നീതി ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നത് എല്ലാവർക്കും ബോധ്യമായിട്ടുള്ള സത്യമാകുന്നു. അധികാരികളുടെ ഈ അനീതിക്കെതിരെ പ്രതികരിക്കുവാൻ തൃശൂർ മേഖല സടകുടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു. ആ വീര്യമാണ് തൃശ്ശൂർ സമ്മേളനത്തിൽ പ്രകടമായത്. അസ്വസ്ഥതാബാധിതപ്രദേശങ്ങൾക്കു ആശ്വാസത്തോടൊപ്പം ആവേശവും പകരുവാൻ ആ സമ്മേളനത്തിന് കഴിഞ്ഞു. അനുരഞ്ജനത്തിന് വേണ്ടി ക്ഷമാപൂർവ്വം കാത്തിരിക്കുന്ന ഇടയ ശ്രേഷ്ഠന്റെ നൊമ്പരവും പ്രത്യാശയും വടക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളായി വന്ന പതിനായിരക്കണക്കിന് വിശ്വാസികളെ സംശയാതീതമായി ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ സഭയുടെ പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷന് കഴിഞ്ഞു എന്നത് തർക്കമറ്റ സംഗതിയാണ്. ഐക്യത്തിലേക്കു വന്ന മെത്രാന്മാർ മലങ്കര അസോസ്യേഷനാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. സഭാഭരണഘടന നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വിധം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ആലോചനയോടും എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ ശുപാർശയോടും കൂടി മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ അവരെ

വിവിധ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ നിയമിച്ച് സ്ഥിരപ്പെടുത്തി നിയമനക്കല്പന അയച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ചില പള്ളികളിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നിയമാനുസൃതമായ നിയമന കല്പന വായിക്കത്തതുകൊണ്ടും ആ നിയമനിഷേധത്തിന് ചില മെത്രാന്മാർ മൗനാനുമതി നൽകുന്നതുകൊണ്ടും മാത്രം ഐക്യത്തിലേക്ക് വന്ന മെത്രാന്മാരുടെ രംഗപ്രവേശം അവഗണിക്കാനാർക്കും കഴിയുകയില്ല. ചിലർ ഔദ്യോഗികമായി ഈ മഹാസംരംഭത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടു നിന്നത് ബോധപൂർവ്വമാണെങ്കിൽ അത് നിർഭാഗ്യകരവും വേദനാജനകവുമായി എന്ന നിരീക്ഷിക്കാതെവയ്യ. ആ നിലപാടിനെ ചിന്താശേഷിയുള്ള ഒരു സഭാംഗത്തിന് പിന്തുണക്കുവാനാവില്ല.

ഐക്യതയിലേക്കുവന്ന ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സാന്നിധ്യം മേഖലയിലെ ഒരു പള്ളിയിൽ സുനിശ്ചിതമായപ്പോൾ ആ പള്ളിയിലെ വിശേഷാവസരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതെ പ്രതിഷേധിക്കണമെന്ന് വൈദികരെ വിലക്കിയിരുന്നതായി കേട്ട വാർത്തയും ഇതോടൊന്നിച്ച് ചേർത്തു വായിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ നിർബ്ബദ്ധരാകുന്നു. ആ സംഭവവും മിതമായ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ നിർഭാഗ്യകരമായി. ശരീരത്തിലെ ഒരവയവത്തിന് മുറിവ് പറ്റിയാൽ ശേഷം ശരീരഭാഗങ്ങൾ അതറിയും; അറിയണം. അതാണ് സ്വാഭാവികമായ ക്രൈസ്തവധാർമ്മികത. ഏതാനും ഇടവകകളിൽ പരിക്കു പറ്റുമ്പോൾ സുരക്ഷിതമായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച ശരീരഭാഗങ്ങൾ പരിക്കുപറ്റിയ ഭാഗങ്ങളോട് കാണിക്കേണ്ട ചില മാനുഷിക ഉത്തരവാദിത്തങ്ങ ങ്ങളോട് കാണിക്കേണ്ട ചില മാനുഷിക ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളുണ്ട്. മേഖലയിലെ ചില പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ചരിത്രപരവും മാനുഷികവും ക്രിസ്തീയവും ഭരണഘടനാനുസൃതമായ ഈ പ്രാഥമികവും പരമപ്രധാനവും ആയ കർത്തവ്യം വിസ്മരിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള അഗാധമായ വേദന രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. നിഷേധാത്മകമായ നിലപാടുകൾ പുനഃപരിശോധിക്കുവാൻ ബന്ധപ്പെട്ടവരോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. പ. ബാവായ്ക്കു എല്ലാ പിന്തുണയും ഇടവക പത്രിക വായനക്കാർക്കു വേണ്ടി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. സഭയോട് ഐക്യപ്പെട്ട മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കു സ്വാഗതം അരുളുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബലഹീനനായ

തെക്കുംകര പി.ഒ. ഡോ.ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ

680 608 ചീഫ് എഡിറ്റർ

2-2-2004

പ.എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ സത്വരശ്രദ്ധയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുന്ന അപേക്ഷ

1. ഇപ്പോഴത്തെ മലങ്കരയിലെ 21 മേൽപ്പട്ടക്കാരെ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ നിയമിച്ചുകൊണ്ട് ഭരണഘടനാനുസൃതമായി പ.കാതോലിക്കാബാവാ അയച്ച കൽപനകൾ മലങ്കര സഭയുടെ ഭരണത്തിൽപ്പെട്ട എല്ലാ പള്ളികളിലും വായിച്ചു എന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുക.

2. പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ അംഗങ്ങൾ പരസ്പരം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് തോന്നുമാറ് ചില മെത്രാൻമാരെ മെത്രാസനങ്ങളിലും പള്ളികളിലും മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ ആശീർവ്വാദത്തോടെ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ ബോധപൂർവ്വം മാറ്റി എടുക്കണം.

3. മലങ്കര സഭാ പാരമ്പര്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന സണ്ടെസ്ക്കൂൾ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ. സഭയെ ആശ്ലേഷിച്ച മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തെ പള്ളികളിൽ തുടർന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഉടനെ നിർത്തലാക്കുകയും യോജിച്ച സഭയിൽ രണ്ട് സണ്ടെസ്ക്കൂൾ പ്രസിഡണ്ടുമാർ ആവശ്യമോ എന്ന് പുനഃപരിശോധിക്കുകയും വേണം.

4. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റികൾ പല തവണ ആവശ്യപ്പെടുകയും തത്വത്തിൽ അംഗീകരിച്ചു എന്ന് പ.ബാവ പല തവണ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ഉടനെ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്താമെന്ന് കമ്മിറ്റികളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത അഭി. മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥലം മാറ്റം മുഖം നോക്കാതെയും സാർവ്വത്രികമായും ഫെബ്രുവരിയിലെ സിന്നഡ് പ്രഖ്യാപിച്ച് നടപ്പിൽ വരുത്തണം.

5. പ.പദവിയിലേക്കു പിതാക്കന്മാരെ ആരോഹണം ചെയ്യിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ സഭയുടെ തേജസ്സ് വർദ്ധിക്കുവാ
നല്ല ഇടയാക്കുന്നതെന്നും അസംതൃപ്തിയും പ്രാദേശിക അസന്തുലിതാവസ്ഥയും വർദ്ധിക്കുവാ
നാണ് ഇടയാകു ന്നതെന്നും പ്രസ്തുതസംരംഭങ്ങളോട് ഭൂരിഭാഗം വൈദികരും ജനങ്ങളും യോജിക്കുന്നില്ലെന്നും
തിരിച്ചറിഞ്ഞ് മേലി ലെങ്കിലും അത്തരം സംരംഭങ്ങളിൽ നിന്ന് പിന്തിരിയണം.

6. പള്ളികളിലും ഭദ്രാസനങ്ങളിലും നിലവിലുള്ള കേസ്സുകളും പ്രശ്നങ്ങളും ഭരണഘടനാപരമായി മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ചുമതലകളും അധികാരങ്ങളും ഏറ്റെടുത്തു നീതിപൂർവ്വം പരിഹരിക്കണം.

7. ഓരോ മെത്രാപ്പോലീത്തായും സ്വന്തം ഭദ്രാസനത്തിലെ എല്ലാ ഇടവകകളും സന്ദർശിച്ച് ഇടവകഭരണം ഭരണഘടനാനുസൃതമെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുവാൻ സമയബന്ധിതമായ പരിപാടികൾ കർശനമായി ആവിഷ്ക്കരിക്കണം.

8. അഭി.മേൽപ്പട്ടക്കാർ അവരുടെ എല്ലാ വരുമാനങ്ങളും ഭദ്രാസന കണക്കിൽ വരവ് വെച്ച് പ.ഗീവർഗ്ഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ കാലം വരെ പിതാക്കന്മാർ പാലിച്ചു വന്ന സാമ്പത്തിക വിശ്വാസ്യത തിരിച്ചെടുക്കണം.

9. ഭദ്രാസനങ്ങൾ വിഭജിക്കുമ്പോൾ വൈദികർക്ക് അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഭദ്രാസനം ഓപ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ അവസരമുണ്ടാക്കണം.

10. വൈദികരുടെ ശമ്പളം പരിഷ്ക്കരിക്കുവാനായി നിയമിച്ച കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് സിന്നഡിന്റെ ഫെബ്രുവരി സെഷനിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ഉടനെ നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യണം. ഓരോ ഭദ്രാസനത്തിലും പള്ളികൾക്ക് നിശ്ചയിക്കുന്ന ശമ്പളവിഹിതം നീതിപൂർവ്വമാണെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുവാൻ ഒരു അപ്പീൽ കമ്മിറ്റി ഉണ്ടായിരിക്കണം.

മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സിന്നഡിന്റെ ഫെബ്രുവരി സെഷൻ പരിഗണിക്കുമെന്നും ഉചിതമായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുമെന്നും പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

2004 ഖമിൗമൃ

?????????????????????????????

പ്രിയ സുഹൃത്തുക്കളേ,

അനല്പമായ സംതൃപ്തിയോടും ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടും കൂടി ഈ കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുവാൻ ഊർജ്ജം പകർന്നു തന്ന ദൈവകൃപയുടെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം!!

പരീക്ഷണങ്ങൾ, പ്രലോഭനങ്ങൾ, തിരസ്ക്കാരങ്ങൾ, നിസ്സഹകരണങ്ങൾ, അവഗണനകൾ, അപഖ്യാതികൾ, കുപ്രചരണങ്ങൾ തുടങ്ങി പ്രതിലോമപരമായ എന്തെന്ത് ദുരനുഭവങ്ങളെയാണ് ഇടവക പത്രിക ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷം നേരിട്ടത്? ദൈവകരുണയുടെ പിൻബലവും ഇടവക പത്രികയുടെ ആദ്യ ഉപജ്ഞാതാവും മഹാത്മാവുമായ പ.പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൈത്താങ്ങലും ആത്മീയസംഘടനാ പ്രവർത്തകരുടെ തളരാത്ത ഇച്ഛാശക്തിയും എന്റെ സഹപ്രവർത്തകൻ കൂടിയായ പബ്ലിഷറുടെ മടുത്തുപോകാത്ത ഉത്സാഹവുമാണ് ഈ മാസിക മുടങ്ങാതെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനുള്ള കരുത്തു പകർന്നത്.

മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രാചീനമായ സഭാകേന്ദ്രം പാലൂർ പ്രദേശം ഉൾപ്പെട്ട കുന്നംകുളമായിരുന്നു. അലക്സാണ്ട്രിയൻ-മുചിരിവ്യാപാര ശൃംഖലയുടെ ഇന്ത്യൻ കേന്ദ്രമെന്ന നിലയിലും അറബി-യഹൂദ-ക്രിസ്ത്യൻ-ബുദ്ധ-ജൈന-ഇസ്ലാം, ശൈവ-വൈഷ്ണവ-ബ്രാഹ്മണമത സംസ്ക്കാരവിഭാഗങ്ങളുടെ ആദ്യസംഗമസ്ഥാനമെന്ന നിലയിലും പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പ്രദേശത്തിന്റെ ആധുനികകാലനാമമായ കുന്നംകുളം ഇന്ത്യൻ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ പിള്ളത്തൊട്ടിലിലാണെന്നത് നിസ്തർക്കമായ ഒരു ചരിത്രവസ്തുതയാകുന്നു. പൊന്നാനി തുറമുഖവും ഉപതുറമുഖങ്ങളിൽ പ്രമുഖമായ ചാട്ടുകുളങ്ങര തുറമുഖവും കൈവശപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ചോള-പാണ്ഡ്യയുദ്ധങ്ങളുടെയും നൂറ്റാണ്ടുകളോളം നീണ്ടുനിന്ന ആ യുദ്ധപരമ്പരയുടെ തുടർച്ചയെന്നോണം ഉണ്ടായ കൊച്ചി സാമൂതിരിയുദ്ധപരമ്പരകളും ആണ് ഈ നാട്ടിൽ രൂപം കൊണ്ട ക്രിസ്തീയ മതത്തെ കേരളത്തിന്റെ തെക്കുകിഴക്കു ഭാഗങ്ങളിലേക്കു വ്യാപി

ക്കുവാൻ സാഹചര്യമൊരുക്കിയത്. ടിപ്പുസുൽത്താൻ പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി തീ വച്ച് നശിച്ചപ്പോൾ ആണ് ഏറ്റവും ഒടുവിൽ ഈ പ്രദേശത്തുനിന്ന് ആളുകൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി ഒഴിഞ്ഞുപോയത്. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അന്ത്യപാദത്തിലുണ്ടായ ഈ സാഹചര്യമാണ് ചെറായി-അങ്കമാലി-തൃപ്പൂണിത്തുറ പ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള പല ക്രൈസ്തവ കേന്ദ്രങ്ങളെയും രൂപപ്പെടുത്തിയത്. മലങ്കരസഭയുടെ തലപ്പള്ളി എന്ന ഖ്യാതി പോർച്ചുഗീസുകാരു ടെ ആഗമനം വരെ ഈ പ്രദേശം നിലനിറുത്തിയിരുന്നു. ഉദയംപേരൂർ സിന്നഡിനെ പ്രതിഷേധിക്കുവാനും നിരാകരിക്കുവാനും ആർത്താറ്റ് പടിയോലയ്ക്കു രൂപം കൊടുക്കുവാനും മലങ്കരസഭ കണ്ടിട്ടുള്ളതിലേക്കും വെച്ച് ഏറ്റവും വിശുദ്ധരും ദർശനസമ്പന്നരും കർമ്മശേഷിയുള്ളവരുമായ രണ്ടു മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെ സംഭാവന ചെയ്യുവാനും അവരിലൂടെ കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി, എം.ഡി.സെമിനാരി, പരുമല സെമിനാരി, വെട്ടിക്കൽ- മാവേലിക്കര സെമിനാരികൾ എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടേറെ പൊതുസഭാസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് രൂപം കൊടുക്കുവാനും മുൻ കൈ എടുത്ത ഈ പ്രാചീന ക്രൈസ്തവ സഭാകേന്ദ്രത്തിന് ഇപ്പോൾ നഷ്ടപ്രതാപങ്ങളുടെ കഥയേ പറയാനുള്ളൂ. ദുർബ്ബലമായ നേതൃത്വത്തിന്റെ വികലദർശനങ്ങളും താല്പര്യങ്ങളും ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ സമ്പന്നമായ പൈതൃകം കാർന്നു തിന്നുവാനേ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

പരിമിതമായ തോതിലെങ്കിലും ഭൂതകാലമഹിമകളെ അനാവരണം ചെയ്യുവാനും വടക്കൻ മേഖലയിൽ ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ അതുല്യതയുടെ ചരിത്രം ഉറക്കെ പ്രഘോഷിക്കുവാനും ഇടവക പത്രിക പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമായിരുന്നു. ഒപ്പം ശബ്ദമില്ലാത്ത അനേകായിരങ്ങളുടെ ശബ്ദം പ്രതിധ്വനിപ്പിക്കുവാനും ചിന്തിയ്ക്കുന്ന പ്രതിഭാശാലികളെ സാക്ഷരകേരളത്തിന് പരിചയപ്പെടുത്തുവാനും ജന സഹസ്രങ്ങളെ ചിന്തിപ്പിച്ച് അവരെ സഭയുടെയും സംസ്ക്കാരത്തിന്റെയും മുഖ്യധാരകളിലേക്ക് ഉപനയിക്കുന്ന പ്രവാചക ദൗത്യം നിറവേറ്റുവാനും സഭയോടു ചേർന്നുനിന്നുകൊണ്ട്, സഭയുടെ ദുഷ്പ്രവണതകളെ വിമർശനബുദ്ധിയോടെ വിലയിരുത്തുവാനും ഒരു ബഹുജനജിഹ്വ എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ മാസി ക ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ.ബാവായുടെയും അഭിവന്ദ്യ പൗലൂസ് മാർ മിലിത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും മറ്റും ഇടയ ദർശനങ്ങളും മുഖപ്രസംഗങ്ങളും അവഗണിക്കാനാവാത്ത ഒരു ശബ്ദമെന്ന് നമ്മുടെ മാസികയെ വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ കാരണമായിട്ടുണ്ട്. ഒരു വർഷം കൊണ്ട് ഈ അംഗീകാരം നേടാൻ സഹായിച്ച എല്ലാവരുടെയും മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ വിനയപൂർവ്വം ശിരസ്സ് നമിക്കുന്നു; സഹകരണവും പിന്തുണയും തുടരണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

2004 ജനുവരി 25ന് ചേർന്ന പ്രവർത്തകരുടെ യോഗത്തിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരം മാസികയുടെ പ്രവർത്തനം തുടരുകയാണ്. ഇതുവരെ കുന്നംകുളം പ്രദേശത്തിന്റെ മാസികയായിട്ടാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ 2-ാം വർഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളുടെ മുഖപത്രമായിട്ടാണ്. തൃശൂർ, കൊച്ചി, മലബാർ പ്രദേശത്തുള്ള ഏതാനും പ്രവർത്തകരെ ചേർത്ത് പത്രാധിപസമിതി പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രദേശങ്ങളിലൂടെ സഭാപ്രവർത്തനങ്ങളെ ഐക്യപ്പെടുത്തുവാനും ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനും ഈ പുനഃസംഘടനമൂലം സാധ്യമാവുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. കൊച്ചി മെത്രാസനാധ്യക്ഷൻ അഭി.സഖറിയാ മാർ അന്തോണിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഔപചാരികകല്പനയും തൃശ്ശൂർ മെത്രാസനാധ്യക്ഷൻ അഭി.യൂഹാനോൻ മാർ മിലിത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ഇടവക പത്രികയുടെ വളർച്ചയിൽ നിർണ്ണായകമായ നാഴികക്കല്ലുകളാണെന്ന് ഞങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നു.

അതാത് ഇടവകകളിലെ വാർത്തകളും പ്രവർത്തന റിപ്പോർട്ടുകളും ഞങ്ങൾക്കയച്ച് തന്നും വാസനയുള്ള എ ഴുത്തുകാരെ എഴുതുവാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും മാസികയെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതികരണങ്ങൾ ഞങ്ങളെ എഴുതി അറിയിച്ചും വിപുലമായ തോതിൽ വായനക്കാരെ സൃഷ്ടിച്ചും മാസികയിലെ ചിന്തകൾ ആത്മീയസംഘടനാവേദികളിൽ ചർച്ചകൾക്കു വിഷയീഭവിച്ചും മാസികയെ സ്വന്തം മുഖപത്രമാക്കുവാൻ എല്ലാവരുടെയും സഹകരണം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വടക്കൻ പ്രദേശത്ത് കുടിയേറ്റക്കാരുടെ ഇടവകകൾ നിരവധിയാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ യാതനാപൂർവ്വമായ നാളുകളെ നേരിടുവാനുള്ള ശ്രമത്തിനിടയിൽ പള്ളിയുണ്ടാക്കൽ ഒരാവശ്യമായി അവർക്കു തോന്നിയത് കുടിയേറ്റം കഴിഞ്ഞ് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമാണ്. വേണ്ടത്ര സഭാപരിശീലനം തന്മൂലം ലഭ്യമാകാതെ പോയ ഒരു തലമുറയാണ് കുടിയേറ്റ മേഖലകളിൽ ഇന്ന് സഭയെ നയിക്കുന്നത്. സാധാരണക്കാരിൽ സാധാരണക്കാരായ അവരെ നയിക്കുന്നത് പരമ്പരാഗതമായി ലഭിച്ച കുറേ മാമൂലുകളും ഐതിഹ്യങ്ങളും അർ ത്ഥം ഗ്രഹിക്കാതെ പിന്തുടരുന്ന ചില പാരമ്പര്യങ്ങളുമാണ്. അവർക്ക് ചരിത്രത്തിന്റെയും വേദപുസ്തകത്തിന്റെയും പിതാക്കന്മാരുടെ ചിന്തകളുടെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടവക പത്രിക തുടർന്നും ശ്രമിക്കുന്നതാണ്.

ഈ ലക്കം ഒരു വാർഷികപ്പതിപ്പായിട്ടാണ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. ചില നല്ല രചനകൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത് പുസ്തകങ്ങളായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു പദ്ധതികളുണ്ട്. ഇവിടെയാണ് ബുക്കുക്ലബ്ബിന്റെ പ്രസക്തി. 150 രൂപ മുഖവിലയുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ 100 രൂപാ നിരക്കിൽ ബുക്കുക്ലബ്ബ് അംഗങ്ങൾക്കു നൽകുകയാണ് ലക്ഷ്യം. കഴിഞ്ഞ വർഷം ഒരു പരദേശയാത്രയുടെ കഥ (മലയാളത്തിലെ 2-ാംമത്തെ യാത്രാവിവരണസാഹിത്യകൃതി) യും മഹാത്മാവായ പരുമല സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയന്റെ ആധികാരിക ജീവചരിത്രവും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഈ വർഷം മലങ്കരസഭയിലെ ചെപ്പേടുകളും പടിയോലകളും, ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിപ്പാട്ടുകൾ എന്ന് രണ്ട് ഗവേഷണഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കൊണ്ട് വായനക്കാരുടെ ഭവനങ്ങളിലും ദേവാലയങ്ങളിലും മൂല്യവത്തായ ഒരു ചെറുഗ്രന്ഥശാല രൂപപ്പെടുത്തി എടുക്കുക എന്നതും

ബുക്കുക്ലബ്ബിന്റെ ലക്ഷ്യമാകുന്നു. ബുക്കുക്ലബ്ബിന്റെ വിജയത്തിന് വേണ്ടിയും പ്രവർത്തകർ ശ്രമിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷയുണ്ട്.

നമ്മുടെ സാധ്യതകൾ, ദൗത്യങ്ങൾ നിരവധിയാണ്, പ്രതിബന്ധങ്ങളും കുറവല്ല. പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നമുക്കു അനുവാദം ലഭിച്ച കാലദൈർഘ്യത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു നല്ല നിശ്ചയമില്ല. ലഭിച്ച നാളുകളും അവസരങ്ങളും സ്രഷ്ടാവിന്റെ മുന്തിരിത്തോപ്പിൽ ഏറ്റവും മികച്ച ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയോടെ നമുക്കു ദൈവാശ്രയത്തോടെ പ്രവർത്തനം തുടരാം. ഈ മൂല്യവത്തായ സദുദ്യമത്തിൽ പങ്കുചേരുവാൻ എല്ലാവരുടെയും കർമ്മശേഷിയും ക്രിയാസന്നദ്ധതയും പ്രയോജനപ്പെടട്ടെ എന്ന് പ്രത്യാശിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടാം വയസ്സിലേക്ക് വളരുവാൻ തീരുമാനിച്ച് ഇടവക പത്രികയെ വായനക്കാരുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഉപതെരഞ്ഞെടുപ്പ്, ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഉണരുന്നു.

ഇടവക പത്രികയുടെ തട്ടകമായ വടക്കാഞ്ചേരി നിയോജക മണ്ഡലം ഒരു ഉപതെരെഞ്ഞെടുപ്പിനെ നേരിടുകയാണ്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭ രാഷ്ട്രീയ നീക്കങ്ങളിൽ കക്ഷി ചേരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും നീതി നിഷേധങ്ങളും അവകാശ നിഷേധങ്ങളും കൊണ്ട് ഭരണകൂടം ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ നെഞ്ചിൽക്കയറി അധികാര ദുർവിനിയോഗത്തിന്റെയും അവഗണനയുടെയും നൃത്തം തുടരുമ്പോൾ അത് കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുന്നത് നിഷ്പക്ഷതയ ഭീരുത്വമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. മൂന്ന് പതിറ്റാണ്ടോളം കാലം പോരടിച്ച മലങ്കരസഭയുടെ ഇരു വിഭാഗങ്ങളുടെയും തർക്കവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി സുപ്രീംകോടതി അന്തിമമായ വിധിപ്രസ്താവിച്ചിട്ടും ആ പരമോന്നത കോട തിയുടെ തീരുമാനം നടപ്പാക്കാതെ ദുർന്യായങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നത് അവിഹിതമായ സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്ക് കീഴടങ്ങലും അർഹതയുള്ളവരോടുള്ള നീതിനിഷേധവുമാണ്. ഈ നീതിനിഷേധത്തോട് ക്രിയാത്മകമായി പ്രതികരിക്കുവാൻ തൃശൂർ മേഖലാ സമ്മേളനത്തിന് ശേഷമെങ്കിലും ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങൾ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാണ്. പഴഞ്ഞി, കാട്ടകാമ്പാൽ, പെങ്ങാമുക്ക്, മൂലേപ്പാട്, മങ്ങാട്, പെരുന്തുരുത്തി, കോട്ടോൽ, ചൊവ്വന്നൂർ, അയ്യംമ്പറമ്പ്, മരത്തംകോട്, വടക്കാഞ്ചേരി, പറമ്പായി, കാക്കിനിക്കാട്, എരുമപ്പെട്ടി, മണലിത്തറ, ഊരേക്കാട് എന്നീ ഇടവകകളിൽ സഭാംഗങ്ങൾ അവരുടെ സമ്മതിദാനാവകാശം ഈ ഉപതെരെഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ നീതിനിഷേധത്തിന്റെ പേരിൽ ഉയരുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഏങ്ങലടികൾ ശ്രദ്ധിക്കുമെന്ന കാര്യം നിസ്തർക്കമാണ്.

സഭാ അനുരഞ്ജനം / സഭയുടെ നവോത്ഥാനം

- ഇടവക പത്രികയുടെ ശുപാർശകൾ -

1. കോട്ടയം ആസ്ഥാനമായുള്ള ഇന്നത്തെ കാതോലിക്കേറ്റ് ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പാത്രിയർക്കേറ്റായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയും തദനുസരണമായ സ്ഥാനാരോഹണം നടത്തുകയും വേണം. ഇന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനായിരിക്കണം. ഇപ്പോഴത്തെ നിയുക്ത കാതോലിക്കാ നിയുക്ത പാത്രിയർക്കീസ് ആയിരിക്കണം.

2. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ അഞ്ചു കാതോലിക്കേറ്റുകളായി വിഭജിക്കപ്പെടണം. കോഴിക്കോട്, തൃശ്ശൂർ, കൊച്ചി, തിരുവനന്തപുരം, ദൽഹി എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ കാതോലിക്കേറ്റുകളായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ഇപ്പോഴത്തെ ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കായോടൊപ്പം സഭയിലെ സീനിയേഴ്സായ നാലു പേരെ കൂടി തെരഞ്ഞെടുത്തു അവരെ അതത് കാതോലിക്കേറ്റുകളിൽ പാത്രിയർക്കീസ് നിയമിക്കുകയും വേണം. ഈ കാതോലിക്കേറ്റുകളുടെ കീഴിൽ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും സാമ്പത്തികമായും തുല്യത ലഭിക്കത്തക്കവിധം ഭദ്രാസനങ്ങൾ ഇപ്പോഴുള്ള രീതിയിലോ പുതിയ ഭദ്രാസനങ്ങൾ രൂപം കൊള്ളുന്ന മുറയ്ക്കോ വിഭജിച്ച് കൊടുക്കണം.

3. പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്ത് നാളിതുവരെ നിയമിക്കപ്പെട്ടവരും വരുന്ന മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നവരുമായ എല്ലാവരെയും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരായി അംഗീകരിക്കണം, മേലിൽ ഇന്ത്യൻ പാത്രിയർക്കേറ്റിൽ അന്ത്യോഖ്യാപാത്രിയർക്കേറ്റിന് യാതൊരു അധികാരവകാശങ്ങളോ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ തലവന്മാരിലൊരാൾ എന്ന സ്ഥാനമേ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ എന്നും ഇരുവിഭാഗങ്ങളും യോജിച്ച് നിയമപരമായ രേഖകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും അവ ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികൾക്ക് സമർപ്പിക്കുകയും വേണം.

4. യോജിച്ച സഭയിൽ മേല്പ്പട്ടക്കാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് ഏറ്റവും ചെറുപ്പക്കാരും വിദ്യാസമ്പന്നരുമായ മേൽപ്പട്ടക്കാരെ 1. റിഫ്രഷർ/ഓറിയന്റേഷൻ കോഴ്സുകൾ. 2.സണ്ടെസ്ക്കൂൾ. 3. യുവജനപ്രസ്ഥാനം. 4. സ്ത്രീസമാജം. 5. ബാലസമാജം. 6. വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ. 7.ആശുപത്രികൾ. 8. ആശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ. 9. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വികാരി. 10. മിഷൻ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയവയുടെ ചുമതലയിലേക്കു നിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. ഇവർക്കു അസോസ്യേഷനിലും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും വൈസ് പ്രസിഡണ്ട് പദവി ലഭിക്കത്തക്കവിധവും

മേൽപ്പറഞ്ഞ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രായോഗികമാകത്തക്കനിലയിലും പഴുതുകളില്ലാത്ത ഭരണഘടനാഭേദഗതികൾ അംഗീകരിക്കണം.

5. പാത്രിയർക്കീസ്-കാതോലിക്കാസ്ഥാനികൾ ഒഴിച്ച് മറ്റെല്ലാ മെത്രാന്മാർക്കും അഞ്ചു കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ സ്ഥലം മാറ്റത്തിന് ഭരണഘടനയിൽ വ്യക്തമായ വ്യവസ്ഥയുണ്ടാകണം.

6. എല്ലാ മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കും അവരുടെ പദവിക്കും അന്തസ്സിനും അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ ജീവിയ്ക്കുവാൻ അർഹമായ വേതനം നൽകണം. അഞ്ചുവർഷത്തിലൊരിക്കൽ വേതനം പരിഷ്ക്കരിക്കുകയും വേണം.

7. ഓരോ മേൽപ്പട്ടക്കാരന്റെയും മേൽനോട്ടം കാര്യക്ഷമമാകുവാൻ പന്ത്രണ്ടു പള്ളികൾ എങ്കിലും ഉൾപ്പെടുന്ന കോർ എപ്പിസ്ക്കോപ്പേറ്റുകൾ രൂപീകരിക്കണം. നിർവചിക്കപ്പെട്ട യോഗ്യതയുള്ള വൈദികരെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവരെ കോർ എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരായി നിയമിക്കുകയും വേണം. മേഖലകളിലെ ആത്മീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ അധ്യക്ഷസ്ഥാനം, വൈദികസ്ഥലംമാറ്റത്തിനുള്ള ശുപാർശകൾ സമർപ്പിക്കൽ, പള്ളികളിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന തർക്കങ്ങളുടെ പ്രഥമകോടതി എന്നിവ നടപ്പാക്കാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഈ സംവിധാനത്തിലൂടെ നടപ്പിലാക്കി സഭയുടെ സ്തംഭനവും നിർജ്ജീവാവസ്ഥയും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യണം.

8. ഇടവകകളെ പുനർ നിർണ്ണയം ചെയ്ത് അതിർത്തി നിശ്ചയിക്കുകയും സാമ്പത്തികം, അംഗസംഖ്യ എന്നിവയിൽ സമതുലിതാവസ്ഥ ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്യണം.

9. ഇടവകയിൽ വികാരിയും മേഖലയിൽ കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരും ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും കാതോലിക്കേറ്റുകളിൽ കാതോലിക്കാമാരും പൊതുസഭയിൽ പാത്രിയർക്കീസും അധ്യക്ഷന്മാരായി പാസ്റ്ററൽ കമ്മിറ്റികളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവ വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, അച്ചടക്കം എന്നീ വിഷയങ്ങൾ അതത് തലങ്ങളിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യണം. മുകളിലുള്ള സമിതികൾ താഴേക്കുള്ള പാസ്റ്ററൽ ക്മ്മിറ്റികളുടെ അപ്പീൽ സമിതികൾ ആയിരിക്കണം. എല്ലാ പാസ്റ്ററൽ കമ്മിറ്റികളിലും വൈദികരും അവൈദികരും അംഗങ്ങൾ ആയിരിക്കണം.

10. കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായുടെ കീഴിൽ ഒരു എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സിന്നഡും മുകളിൽ യഥാക്രമം മെട്രാപ്പോലീറ്റൻ സിന്നഡ്, കാതോലിക്കേറ്റ് സിന്നഡ് എന്നിങ്ങനെ ശ്രേണീകൃത സുന്നഹദോസുകൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ച് സഭാഭരണം സുതാര്യമാക്കുകയും വികേന്ദ്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇവയ്ക്കൊക്കെ ആവശ്യമായ ഭരണഘടനാഭേദഗതികൾ ചർച്ച ചെയ്ത് അംഗീകരിച്ച് മെയ്മാസത്തിൽ ചേരുന്ന അസോസ്യേഷന്റെ അംഗീകാരം ലഭിക്കത്തക്കവിധം ഔദ്യോഗികമായി ആവശ്യമായ സമിതികളും ഉപസമിതികളും രൂപവത്ക്കരിക്കപ്പെടുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിൽ അനുരഞ്ജന-പരിഷ്ക്കരണ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും യത്നിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഇടവക പത്രിക അതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. എല്ലാ പിന്തുണയും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

ദൈവം നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

(ഒപ്പ്)

പി.ഒ.തെക്കുംകര ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരൻ
680 608 (ചീഫ് എഡിറ്റർ)
മാർച്ച് 7, 2004 ഫോൺ: 954884, 265158, 265846
മ്ശറിയോ
(തളർവാതരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തിയ ഞായർ)

മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ അംഗങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക് മെത്രാൻ-വൈദികട്രസ്റ്റി തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ സുതാര്യമാകണം.

സമുദായക്കേസിന്റെ സുപ്രീം കോടതി വിധിയ്ക്കുശേഷം മലങ്കരസഭയിൽ ആദ്യത്തെ മെത്രാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പും വൈദികട്രസ്റ്റി തെരഞ്ഞെടുപ്പും നടക്കുന്നത് ക്രൈസ്തവസഭകളെല്ലാം ആകാംക്ഷാപൂർവ്വം ഉറ്റുനോക്കുകയാണ്. അസോസ്യേഷൻ അംഗങ്ങളെ ഭയവിഹ്വലരും നിസ്സംഗരുമാക്കുന്ന പല വാർത്തകളും പല കോണുകളിലായി പ്രചരിക്കുന്നു. ചിലർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. ചിലർ പത്രങ്ങൽ നടത്തുന്നതും ചിലരെക്കൊണ്ട് പത്രങ്ങൾ നടത്തിക്കുന്നതുമൊക്കെ ചിലർക്കു

അവിഹിതമായി സ്ഥാനങ്ങൾ നേടാനും ചില തെറ്റിദ്ധാരണകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും വേണ്ടിയായിരുന്നുവോ എന്ന് അനേകരും ചിന്തിച്ചാൽ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാനാവില്ല. ചില ചിന്തകൾ ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരുടെയും പരിഗണനയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കട്ടെ.

1. മെത്രാന്മാർ ആകാനുള്ളവർ നേരിട്ടോ പരോക്ഷമായിട്ടോ വോട്ടുപിടുത്തം നടത്തുന്നത് ഉത്കൃഷ്ടമായ കീഴ്വഴക്കമാക്കരുത്. അപ്രകാരം വോട്ടു ചോദിക്കുന്നവരെ സഹതാപപൂർവ്വം ഒഴിവാക്കുക. ഞാൻ മെത്രാനാവാൻ യോഗ്യനാണെന്ന് മറ്റുള്ളവരോട് ലജ്ജ കൂടാതെ പറയുന്നതിനർത്ഥം അവർ ആ ഉന്നതസ്ഥാനത്തിന് അർഹരല്ലെന്നാണ്.

2. മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കു മത്സരിക്കുകയും അസോസ്യഷനാൽ നിരാകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തവർ വീണ്ടും മത്സരിക്കണമോ എന്ന് സ്ഥാനാർത്ഥികളും, അവരെ ജയിപ്പിക്കണമോ എന്ന് അസോസ്യേഷൻ അംഗങ്ങളും രണ്ടുവട്ടം ചിന്തിക്കണം.

3. 55 വയസ്സ് കഴിഞ്ഞവരും 30 വയസ്സിന് താഴെയുള്ളവരും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഉയർന്ന പ്രായമുള്ളവർ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിച്ച ചരിത്രമുണ്ട്. പക്ഷെ അവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും സഭയെ നിരാശപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസും മൂക്കഞ്ചേരിൽ മാർ ഒസ്താത്തിയോസുമൊക്കെ അസാധാരണവ്യക്തിത്വങ്ങൾ ആയിരുന്നു. എല്ലാവരെയും ആ നിലയിൽ കാണുന്നത് നിരാശയുണ്ടാക്കും.

4. സഭയുടെ ശിക്ഷയിൽ കഴിയുന്നവരും വിവിധ നിലകളിൽ സസ്പെൻഷനിൽ കഴിയുന്നവരെയും മത്സരരംഗത്ത് അയോഗ്യരാക്കുകയോ അതിന് വ്യവസ്ഥയില്ലെങ്കിൽ ബഹിഷ്ക്കരിക്കുകയോ ചെയ്യണം.

5. സമ്മാനങ്ങളും കൈക്കൂലിയും കൈമുത്തും കൊടുത്ത് കൈക്കലാക്കാവുന്ന ഒന്നാണ് ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ എന്ന് ഒരു പരാതി ചില അനുഭവങ്ങളിലൂടെ സഭയിൽ ഭൂരിഭാഗം പേർക്കുമുണ്ട്. ഓർത്തഡോക്സ് ഭാഗത്ത് മെത്രാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഈ ആഭാസകരമായ പ്രതിഭാസം വിശുദ്ധസ്ഥലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന മ്ലേച്ഛതയായി പ്രവേശിക്കുവാൻ ഇടനൽകരുത്.

6. മെത്രാൻ, സഭയുടെ അഭിമാനമാകണം. അധികാരം ലഭിക്കുമ്പോൾ ലഹരി കയറാത്തവർ, ഡംഭ്, അഹങ്കാരം, സ്വാർത്ഥം എന്നിവയ്ക്കടിമയാകാത്തവർ, തപദീക്ഷയുള്ളവർ, ആർഭാടമില്ലാത്തവർ, ആളുകളോട് സൗമ്യമായി ഇടപെടുവാൻ കഴിവുള്ളവർ ഇതൊക്കെ ഗൗരവമായി പരിഗണിക്കപ്പെടണം. നിഷ്ഠയുള്ളവർ, ജനാധിപത്യബോധവും നീതിബോധവും ഉള്ളവർ, പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും മുഖസ്തുതി വാക്കുകൾക്കും വശംവദരാകാത്തവർ, സഭാവിശ്വാസങ്ങളോടും നിയമങ്ങളോടും ആദരവുള്ളവർ, വ്യവസ്ഥാപിതശൈലികളിൽ ആരാധനകൾ നയിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവർ, കഴിവുള്ളവരെ അംഗീകരിക്കുവാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനും സന്നദ്ധതയുള്ളവർ ഇതൊക്കെയാണ് മെത്രാൻ സ്ഥാനികളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്.

7. മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥിയ്ക്ക് ജീവിതവിശുദ്ധിയോടൊപ്പം ഡോക്ടറേറ്റ്, ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയ ചരിത്രം, പ്രസംഗ-ധ്യാന പാരമ്പര്യം , സംഘാടകശേഷി, വിദേശ സന്ദർശനപരിചയം, കറ പുരളാത്ത ഇടവക സേവനപാരമ്പര്യം, പ്രാദേശിക ചിന്തകൾക്കതീതർ, എന്നീ യോഗ്യതകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർക്ക് ഉയർന്ന പരിഗണനകൾ നൽകേണ്ടതാണ്.

8. മെത്രാന്മാരുടെ സമയബന്ധിതമായ സ്ഥലംമാറ്റം, റിട്ടയർമെന്റ് എന്നീ ആശയങ്ങളോട് ആനുകൂല്യമില്ലാത്തവർ ആ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് മത്സരിക്കരുത്. ഈ വക സഭാതാല്പര്യങ്ങൾക്ക് എതിരായി നിൽക്കുന്നവരെ പരിശുദ്ധാത്മഹിതത്തിന്നെതിരായി നിൽക്കുന്നവർ എന്ന നിലയിൽ ബഹിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ പ്രതിനിധികൾ തയ്യാറാകണം.

9. മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പാനൽ എന്ന ആശയം ഏതു കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് ഉയർന്നാലും അവയ്ക്കെതിരായി പ്രതികരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകണം. മെത്രാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പൂർണ്ണമായും അത്മായ-വൈദികവിഭാഗങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽപ്പെട്ട വിഷയമാണെന്ന് സഭാഭരണഘടന വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു പാനൽ പരിഗണനയ്ക്കായി സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വോട്ടെടുപ്പിൽ ആ പാനൽ അവഗണിയ്ക്കപ്പെട്ടാൽ ഒടുവിലത്തെ ആയുധം ഞങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കും എന്നർത്ഥം വരുന്ന ഉപക്രമ പ്രസംഗങ്ങൾ കൊണ്ട് അസോസ്യേഷൻ അംഗങ്ങളെ വിരട്ടുകയും ഒരർത്ഥത്തിൽ സഭാപാർലിമെണ്ടിനെ അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭീഷണികൾ മുൻ കാലത്ത് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് ആവർത്തിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ ബന്ധപ്പെട്ടവർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണെന്ന് തോന്നുന്നു.

10. എല്ലാ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനങ്ങളും അഞ്ചു കൊല്ലത്തേയ്ക്ക് മാത്രമായി കാലാവധി നിശ്ചയിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ നടപടികൾ ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകേണ്ടതല്ലേ?

????????????????????

??????????????

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെയും ഭദ്രാസനങ്ങളുടെയും ഇടവകകളുടെയും സാമ്പത്തിക വർഷം ഏപ്രിലിൽ ആരംഭിക്കുകയാണ്. മുൻവർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളും കണക്കുകളും വിലയിരുത്തി ഓഡിറ്റിങ്ങിന് വിധേയമാക്കി പുതുവർഷത്തേക്കുള്ള ബഡ്ജറ്റ് തയ്യാറാക്കി പുതിയ കൈക്കാരന്മാരെയും സിക്രട്ടറിമാരെയും കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളെയും ഓഡിറ്റർമാരെയും തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനും ആയി പൊതുയോഗങ്ങൾ കൂടുവാനുള്ള സമയമാണ് ഏപ്രിൽ മാസം. എല്ലാ പള്ളികളുടെയും വാർഷിക തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പൊതുയോഗങ്ങൾ ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ തന്നെ കൂടുന്നു എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ പള്ളിച്ചുമതലക്കാർ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഭദ്രാസനദിനവും സഭാദിനവും അനുബന്ധപ്പിരിവുകളും നടത്തുവാനുള്ള തീയ്യതികൾ നേരത്തെ നിശ്ചയിക്കുകയും അപ്രകാരമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു കൽപനകളും അഭ്യർത്ഥനകളും മറ്റും അയയ്ക്കുന്ന മേലധ്യക്ഷന്മാർ ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ അപ്രകാരം നിർദ്ദിഷ്ടദിനങ്ങളിൽ പൊതുയോഗം കൂടുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും വികാരിമാരിലൂടെ പൊതുയോഗം നിശ്ചിത സമയത്തു നടക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. മതിയായ കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്യാനാവും. പൊതുയോഗ തീരുമാനം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യലും അംഗീകാരം കൊടുക്കലും ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ തന്നെ കഴിയുന്നത് അഭിലഷണീയം.

അതിന് ശേഷം മെയ്മാസത്തിൽ എല്ലാ പള്ളികളിലെയും വികാരിമാർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കൈക്കാരൻമാർ, സിക്രട്ടറിമാർ, കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ, ഓഡിറ്റർമാർ എന്നിവരെ ഭദ്രാസനാടിസ്ഥാനത്തിലോ മേഖലാടിസ്ഥാനത്തിലോ വിളിച്ചു സമ്മേളിപ്പിച്ച് അവർക്കു ഓറിയന്റേഷൻ നടത്തണം. ഇടവകയിലെ വികാരി, കൈക്കാരൻ, സിക്രട്ടറി, ഓഡിറ്റർ, കമ്മിറ്റി ഇവയുടെ ഭരണഘടനാപരമായ അധികാരങ്ങളും ചുമതലകളും ഓറിയന്റേഷൻ പ്രോഗ്രാമിലൂടെ ചുമതലക്കാരെ പരിചയപ്പെടുത്തേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. പല പള്ളികളിലും ഭരണത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ കീഴ്വഴക്കങ്ങളാണ്. കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഭരണഘടനയുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായിരിക്കും. പലപ്പോഴും ഇവ തമ്മിലുള്ള ഉരസലിൽ നിന്നാണ് പല പള്ളിപ്രശ്നങ്ങളും ആരംഭിക്കാറ്. ഉദാഹരണത്തിന് ഇതെഴുതുന്ന ആളുടെ അനുഭവം പങ്കിടാം. ഒരു പള്ളിയിൽ ഇടവകയിൽ പുതിയ ആളെ ചേർക്കുന്നതും നിലവിലുള്ളവരെ അവരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം മറ്റു ഇടവകകളിലേക്കു വിടുതൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുക്കുന്നതും സാധാരണഗതിയിൽ കമ്മറ്റിയും പ്രത്യേക കേസ്സുകളിൽ പൊതുയോഗവുമാണ്. പല ക്ലബ്ബുകളിലും രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളിലും കമ്പനികളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ അവർക്കു ലഭിച്ച പരിശീലനമനുസരിച്ചാവാം ഈ അധികാരം കമ്മിറ്റിയിലും പൊതുയോഗത്തിലും നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കണമെന്ന കീഴ്വഴക്കം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. പല വികാരിമാരും തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക വരുമാനത്തെ ബാധിക്കാത്ത കീഴ്വഴക്കമായതിനാൽ അതിനെ മൗനമായി അനുകൂലിക്കും. എന്നാൽ സഭാ ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് ഈ അധികാരം വികാരിയിൽ മാത്രം നിക്ഷിപ്തമാണ്. ഈ അധികാരത്തെപ്പറ്റി ബോധവാനായ ഒരു വികാരി ആ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ ആ ഇടവകയിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉത്ഭവിക്കുകയായി. പള്ളിക്കാർക്കു കാണിക്കുവാൻ കീഴ്വഴക്കം തെളിയിക്കുന്ന മിനിട്ട്സുകൾ കാണും. ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമായ അത്തരം കീഴ്വഴക്കങ്ങളുടെ തെളിവുകൾക്കു നിയമദൃഷ്ട്യാ ഒരു വിലയുമില്ല. ഈയിടെ പ്രശ്നങ്ങളെക്കൊണ്ട് സംഘർഷം നിറഞ്ഞ ഒരിടവകയിൽ ഈ പ്രശ്നം അഴിയാക്കുരുക്കായിക്കിടക്കുന്നു. രണ്ട് പിൽക്കാല മെത്രാന്മാർ വികാരിമാരായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച ആ ഇടവകയിൽ അപേക്ഷകർക്കു അംഗത്വം നൽകുന്നതും നൽകാതിരിക്കുന്നതും കമ്മിറ്റിയാണത്രേ. പ്രശസ്തന്മാർ പോലും കീഴ്വഴങ്ങിയ ഈ കീഴ്വഴക്കങ്ങളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാൻ ഒരു വികാരി തീർത്തും അശക്തൻ തന്നെ. അതുകൊണ്ട് പള്ളികളിൽ പ്രശ്നമായിത്തീരാവുന്ന കീഴ്വഴക്കങ്ങളിൽ സഭാഭരണഘടനപ്രകാരമുള്ള നിലപാട് എന്തെന്ന് ഓറിയന്റേഷൻ പ്രോഗ്രാമുകളിലൂടെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകാൻ കഴിയണം. ഇടവകകളിൽ നിലവിലുള്ള ഭരണഘടനാ വിധേയമല്ലാത്ത കീഴ്വഴക്കങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനും അവയ്ക്കുള്ള ഭരണഘടനാപരമായ പരിഹാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുവാനും ഓറിയന്റേഷൻ പ്രോഗ്രാമിന് നേതൃത്വം നൽകുന്ന ഭരണഘടനാവിദഗ്ധർക്കും നിയമവിദഗ്ധർക്കും കഴിയണം. ഒരു പരിധി വരെ ഇടവകകളിൽ പ്രശ്നമുണ്ടാവാതെ നോക്കുവാനും പ്രശ്നമുണ്ടായാൽ അത് ഗുരുതരമാകുന്നതിന് മുമ്പു പരിഹരിക്കുവാനും ഈ പ്രോഗ്രാം മൂലം സാധിക്കും. അപ്രകാരമൊരു പരീക്ഷണം സഭയിലെവിടെയെങ്കിലും നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. കാലാകാലങ്ങളിൽ ഉയരുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ പരിഹരിക്കുന്നതിൽ തീർത്തും പരാജയപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ സഭ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാവാതെ നോക്കുവാനായി സമയബന്ധിതമായ ഈ ഓറിയന്റേഷൻ പ്രോഗ്രാം പരീക്ഷിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. പൊതുയോഗവും മറ്റും കൃത്യസമയത്ത് എല്ലാ ഇടവകകളിലും നടന്നാലേ ഇത് വിജയകരമായി പരീക്ഷിക്കുവാനൊക്കുകയുള്ളൂ.

അതുപോലെ മൂന്നുമാസത്തിലൊരിക്കൽ വികാരിമാരുടെയും കൈക്കാരന്മാരുടെയും കോൺഫ്രൻസുകൾ സമ്മേളിക്കുവാൻ സംവിധാനം ഉണ്ടാകണം. ഇടവകയുടെ പുരോഗതിയുടെ ദിശ നിർണ്ണയിക്കുവാനും സഭയിലെ പൊതു ധാരകളിലേക്കു ഇടവകകളെ ഉപനയിക്കുവാനും അപ്പപ്പോൾ ഉയർന്നുവരുന്ന ചില്ലറ അസ്വാരസ്യങ്ങൾ മുളയിലേ നുള്ളിക്കളയുവാനും ഈ

കോൺഫറൻസുകളിൽ അവസരമുണ്ടാകണം. സൂപ്പർവിഷൻ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഇതൊക്കെയാണെന്ന് സൂപ്പർ വിഷൻ സ്ഥാനികൾ ആദ്യമേ തിരിച്ചറിയണം.

ഓരോ ഭദ്രാസനങ്ങളിലും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പാസ്റ്ററൽ കമ്മിറ്റികൾ പ്രവർത്തിക്കണം. ഓരോ വൈദികനും ഇടവകയിൽ തങ്ങൾക്കു അഭിരുചിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയും പിന്നീട് നിയമിതരാവുന്ന വൈദികർക്കു അവ ഭാരമാകുകയും ചെയ്യുന്ന അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇടവകയിൽ ഒരു വൈദികൻ ആരംഭിക്കുന്ന ഏതു പരീക്ഷണവും പരിഷ്ക്കാരവും ഈ പാസ്റ്ററൽ കമ്മിറ്റി അനുവദിക്കുന്ന മുറയ്ക്ക് മാത്രമേ നടപ്പിലാക്കാവു എന്ന് മേലധികാരികൾ നിർദ്ദേശിക്കണം. ഇടവകകളിലെ ഭരണം കാര്യക്ഷമമാകുമ്പോൾ മാത്രമേ സഭയുടെ വളർച്ച അഭിമാനകരമാവൂ. സഭയിലെ എല്ലാ അധ്യക്ഷന്മാരും മേലന്വേഷണം സംബന്ധിച്ച ഈ വിഷയങ്ങളിലേക്കു ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതല്ലേ?

യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കുന്നംകുളം മേഖല

2004 ഫെബ്രുവരിയിൽ രൂപവത്ക്കരിക്കപ്പെട്ട യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കുന്നംകുളം പ്രാദേശികമേഖല എവരുടെയും ശ്രദ്ധയും ആദരവും പിടിച്ചു പറ്റുന്നത് അഭിമാനത്തോടെയാണ് ഞങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുന്നത്. മുൻഗാമികളായ ലേവ്യനും പുരോഹിതനുമൊക്കെ അവഗണിച്ചുപോയ കുന്നംകുളം യൂത്ത് സെന്ററിനെ ആരോഗ്യത്തിലേക്കു പുനരാനയിക്കാൻ ഒരു നല്ല ശമറിയാക്കാരൻ എത്തിച്ചേർന്നതിന്റെ കുളിർമ്മയാണ് ഈ മേഖലാ രൂപവത്ക്കരണത്തിൽ അനേകരും ദർശിക്കുന്നത്. അപൂർവ്വവസ്തുനിർമ്മാണ ക്ഷമമായ പ്രജ്ഞയാണ് പ്രതിഭ. മുമ്പില്ലാത്ത ഒന്നിനെ മുമ്പിൽ കണ്ട് അത് സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുവാൻ പ്രതിഭാശാലികൾക്കേ കഴിയൂ. ധീരവും ഫലപ്രദവും സാഹസികവുമായ ആ പുതുസൃഷ്ടിക്കു മേഖലയിലെ യുവജനങ്ങൾ പുതിയ പ്രസഡണ്ട് അഭി.യൂഹാനോൻ മാർ മിലിത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മുന്നോട്ടിറങ്ങി എന്നത് അഭിനന്ദനം അർഹിക്കുന്നു. അനാഥമായി കിടന്നിരുന്ന യൂത്ത് സെന്റർ സന്ദർശിച്ചതും യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കുന്നംകുളം പ്രവർത്തകരെ സംഘടിപ്പിച്ച് യൂത്തു സെന്റർ പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കുവാനുള്ള പ്രോജക്റ്റുകൾ ക്ഷണിച്ചതും പുതിയ ഒരു മേഖല പ്രഖ്യാപിച്ചതും ആ മേഖലയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ചാലിശ്ശേരിയിൽ ഒരു യുവജനസംഗമം വിജയകരമായി സംഘടിപ്പിച്ചതും മേഖലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകുവാൻ മുൻ കുന്നംകളം ഭദ്രാസന സിക്രട്ടറിയും മുൻവൈദിക സിക്രട്ടറിയുമായ റവ.ഫാ.ഗീവറുഗ്ഗീസ് കൊള്ളന്നൂരിനെ പ്രസിഡണ്ടാക്കി ഒരു സമിതി രൂപീകരിച്ചതുമൊക്കെ ഒരു അഭിനവശമറിയാക്കാരൻ ചെയ്ത വിമോചനപ്രവർത്തനങ്ങളായി പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അകത്തുനിന്നും പുറത്തു നിന്നും നിരവധി ഭീഷണികളും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തലുകളും വേണ്ടുവോളം ഉണ്ടായിട്ടും പഴഞ്ഞി, പെങ്ങാമുക്ക്, കാട്ടകാമ്പാൽ, അടുപ്പൂട്ടി, ചൊവ്വന്നൂർ, മരത്തംകോട്, ചേലക്കര, തൃശ്ശൂർ, കട്ടിലപ്പൂവം, കരിപ്പാക്കുന്ന്, കണ്ണാറ, പീച്ചി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നായി നാനൂറോളം യുവാക്കൾ ചാലിശ്ശേരിയിലെ സംഗമവേദിയിലെത്തി എന്നത് അസൂയാവഹമായ ഒരു വിജയം തന്നെയാണ്. അതിന്റെ സംഘാടകരെ ഞങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ആ മഹാസംഗമം ഇടവകപത്രികയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾക്കു നന്ദിയുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും ഇടവക പത്രികയ്ക്കെതിരായി വാളുകൾ മൂർച്ചകൂട്ടുന്ന ശബ്ദം പല കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നും കേൾക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ചാലിശ്ശേരി യുവജനസംഗമം നൽകിയ പിന്തുണയും സഹകരണവാഗ്ദാനങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു പകർന്നു തന്ന ആശ്വാസം നിസ്സാരമല്ല.

സംഗമം നല്ലൊരു തുടക്കമായി. ആരംഭശൂരത്വം കൊണ്ട് മാത്രമായില്ല. സംശയദൃഷ്ടിയോടെ ഈ വക സംരംഭങ്ങളെ നിഷേധാത്മകമായി വീക്ഷിക്കുന്നവരിൽപ്പോലും ആദരം ജനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഘട്ടം ഘട്ടമായി കുന്നംകുളം യൂത്ത് സെന്റർ പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കുവാനുള്ള യത്നങ്ങൾ ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തണം. യുവാക്കളുടെ ക്രിയാശേഷിയും ദർശനശേഷിയും ഇച്ഛാശക്തിയും ത്യാഗസന്നദ്ധതയും ദീർഘദൃഷ്ടിയും സാഹസികതയുമൊക്കെ ഇനിയും പ്രകടമാകണം. നല്ല മാതൃകയുള്ള ഒരു യുവവൈദികൻ അവിടെ സ്ഥിരമായി താമസിച്ച് തൃശൂർ കുന്നംകുളം മേഖലയിലെ ആത്മീയവും സാംസ്ക്കാരികവുമായ അഭ്യുന്നതിക്കാവശ്യമായ പ്രോഗ്രാമുകൾ സംഘടിപ്പിച്ച് യൂത്ത് സെന്ററിനെ മലമുകളിലെ ദീപമാകുവാൻ കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യണം. ചരൽകുന്ന്, ആലുവാ ഫെല്ലോഷിപ്പ് ഹൗസ് തുടങ്ങിയ കേന്ദ്രങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ മാതൃകയാക്കാവുന്നതാണ്. ആരംഭത്തിൽ നിസ്സഹകരണവും പരിഹാസവും ആരോപണങ്ങളും ഉണ്ടാകുമെന്നത് തീർച്ച. പ്രവാചകപ്രതിഭകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നേരെ കല്ലെറിയുവാൻ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതികരണം മറിച്ചായാലേ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതുള്ളൂ. ക്ഷമയോടും ദൈവാശ്രയത്തോടും പ്രതിബദ്ധതയോടും ആദർശശുദ്ധിയോടും സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടും കൂടി പ്രവർത്തിച്ച് കുന്നംകുളം പ്രദേശത്തെ സഭയുടെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് ഉപനയിക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിയട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവരുടെ എല്ലാ സദുദ്യമങ്ങൾക്കും ഇടവക പത്രികയുടെ പിന്തുണ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

എല്ലാവർക്കും ഈസ്റ്റർ മംഗളങ്ങൾ ആശംസിച്ചുകൊണ്ട്

(ഒപ്പ്)

28-3-2004 ഫാ.ഡോ.ജോസഫ് ചീരൻ സമിയോ ഞായറാഴ്ച ചീഫ് എഡിറ്റർ

മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ചില ചിന്തകൾ

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ 7 മെത്രാൻമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി പരുമലയിൽ ജൂൺ 10-ാം തിയ്യതി ഇരുപത് ലക്ഷം രൂപ മുതൽ മുടക്കി നടത്തിയ സമ്മേളനത്തിന്റെ വാർത്തകൾ ചിലകാര്യങ്ങൾ നമ്മളെ ഇങ്ങനെയുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി പുനരവലോകനം ചെയ്യുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുവെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

1. നാല് ബിഷപ്പുമാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ഇരുപത് ലക്ഷം രൂപ ചിലവ് ചെയ്ത് ഇങ്ങിനെ ഒരു സമ്മേളനം ഈ രീതിയിൽ നടത്തേണ്ട കാര്യമുണ്ടോ?

2. തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പങ്കെടുക്കുവാനുള്ള ചിലവ് അതത് പള്ളികൾ വഹിക്കുവാൻ നിയമമുണ്ടെങ്കിലും വോട്ടവകാശമുള്ള 32% അയ്മേനികളും 20% പട്ടക്കാരും എന്തുകൊണ്ട് സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തില്ല?

3. നോമിനേഷൻ കൊടുത്ത 36 പേരിൽ പകുതി പേർ പിൻവാങ്ങിയെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശു ചുമക്കാനുള്ള ആവേശംകൊണ്ടാണോ അതോ അംശവടിയും സ്വർണ്ണമാലയും വിദേശനിർമ്മിത കാറും സ്വപ്നം കണ്ട് പത്രികകൊടുത്തവരാണോ ഭൂരിഭാഗവും? ചില സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പത്രങ്ങളിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തിയ പുഞ്ചിരിച്ച മോഡലുകളെപ്പോലെ സ്വർണ്ണമാലയും ധരിച്ച് നിൽക്കുന്ന ഫോട്ടോ കണ്ടപ്പോൾ ലജ്ജിച്ചുപോയി.

മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുകളിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിയുന്ന ചില പാഠങ്ങൾ ഇനിയത്തെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലെങ്കിലും നാം പിന്തുടരുകയാണെങ്കിൽ ഇരുപത് ലക്ഷം രൂപയുടെ ലാഭവും കിട്ടും, വോട്ടർമാരുടെ എണ്ണവും കൂട്ടുവാൻ സാധിക്കും.

1. ലോകമാസകലം വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ വോട്ടർമാർ ഒരു സ്ഥലത്ത് വെച്ച് മാത്രം നടത്തുന്ന ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ വരുന്നതിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടും പണച്ചിലവും ആലോചിച്ച് നോക്കുക.

2. എന്തുകൊണ്ട് ഓരോ ഭദ്രാസനത്തിലും ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ച് ഒരേ ദിവസം ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തിക്കൂടാ? കഴിഞ്ഞ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഒരിക്കൽ നീട്ടിവെച്ചതുകൊണ്ട് വിദേശത്തുനിന്നും വന്ന പല അച്ചന്മാർക്കും അയ്മേനികളും തിരിച്ചുപോയതായി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യയ്ക്ക് പുറത്തുള്ളവർക്ക് പോസ്റ്റൽ വോട്ട് സമ്പ്രദായം ഏർപ്പെടുത്തുക.

3. ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പായതുകൊണ്ട് എന്തിനാണ് പാനൽ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. നേരത്തേ നടന്ന പല തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിലും പാനലിലുള്ളവർ തോറ്റത് പാനലുണ്ടാക്കിയവർക്ക് പാഠമായിരുന്നില്ലേ? വ്യക്തി സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുലാൻ പാനലിലുള്ള കമ്മിറ്റിക്കാർ പലരെയും പാനലിൽ തിരുകിക്കയറ്റാൻ നോക്കും.

4. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രചരണം അനുവദിക്കരുത്. യേശുവിൻരെ ഇടയന്മാരെ നയിക്കുവാൻ എന്തിനു വോട്ടു ചോദിക്കുന്നു. സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയും ഇടവക-സാമൂഹിക- ആത്മീയ സംഘടനകളുടെ പ്രവർത്തന വിവരങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു ചെറിയ പുസ്തകം തയ്യാറാക്കി എല്ലാ പള്ളികളിലേക്കും അയക്കുക. യോഗ്യതകളെപ്പറ്റി വോട്ടർമാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് സ്വയം തീരുമാനിക്കട്ടെ.

5. വിവാഹങ്ങളിലും മാമ്മോദീസ ചടങ്ങുകളിലും, ശവസംസ്കാര ചടങ്ങുകളിലും തിരുമേനിമാർ മുഖ്യകാർമ്മികത്വം നടത്തുന്ന രീതി അവസാനിപ്പിക്കണം. ശെമ്മാശ - പട്ടക്കാരുടെ വിവാഹശവസംസ്കാരശുശ്രൂഷകൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. വിവാഹം നടത്തുന്ന വ്യക്തികളുടെ പണക്കൊഴുപ്പ് മറ്റുള്ളവരെ അറിയക്കുവാനല്ലാതെ തിരുമേനിമാരുടെ പരിശുദ്ധത കൊണ്ടാണെന്ന് ആരും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. നല്ല കൈമുത്ത് ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ കിട്ടുന്നുണ്ടെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. തിരുമേനിമാരായാൽ ഇങ്ങിനെയൊക്കെ ധനം സമ്പാധിച്ച് ആഡംബരമായി ജീവിക്കാമെന്നുള്ള വ്യാമോഹം കൊണ്ടാണ് 7 സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് 36 പേർ നോമിനേഷൻ കൊടുത്തതെന്ന് വിചാരിച്ചുപോകും. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഇടയന്മാരെ സേവിക്കുവാൻ സ്വർണ്ണമാലയും, വിദേശകാറും സിൽക്ക് വസ്ത്രങ്ങളും ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

സഭകൾ ഒന്നാകണം

മാർത്തോമ്മ സഭയിലെ ജോസഫ് മാർ ബർന്നബാസ് എപ്പിസ്ക്കോപ്പ മലങ്കര സഭാതാരകയിൽ (2003 ഏപ്രിൽ) എഴുതിയ ലേഖനത്തിലെ സഭാ ഐക്യത്തിന് വേണ്ടി നടത്തിയ ആഹ്വാനവും അതിനെ സംബന്ധിച്ച് (2004 ജൂൺ 16-30) മലങ്കര സഭാദീപത്തിൽ അഡ്വ. പി. വി. വർഗ്ഗീസ് എഴുതിയ പ്രതികരണ ലേഖനവുമാണ് ഈ ലഘുലേഖനത്തിനാധാരം. മലങ്കര സഭയിലൊരു വിഭാഗം നവീകരണ സഭയായി രൂപപ്പെട്ട് വളർന്നപ്പോൾ പരിഷ്ക്കരണ വ്യഗ്രതയിൽ സഭയ്ക്ക് എന്തെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടു

വെന്നും അവ എങ്ങിനെ വീണ്ടെടുക്കാമെന്നും മർത്തോമ സഭയിലെ ഒരു പ്രബലവിഭാഗം ഗൗരവതരമായി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ ആ ചിന്തകളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ആഹ്വാനം സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക ജിഹ്വയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. ചിന്താശീലരായ ഏവരേയും സന്തോഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. നവീകരണ സഭ ഔദ്യോഗികമായി രൂപംകൊണ്ടത് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത റോയൽ കോടതി വിധിയിലൂടെ (സെമിനാരി കേസ്) വിജയം നേടിയതിന്റെ ശേഷമാണ്. എതിർകക്ഷികളുടെ കൈവശത്തിലിരുന്ന സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളും ചമയങ്ങളും പഴയ സെമിനാരി ഉൾപ്പെടെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളും കോടതി വിധികളുടെ സഹായത്തോടെ കൈവശപ്പെടുത്തുമ്പോഴും സഭയിലെ ഒരു വിഭാഗം പിളർപ്പിലൂടെ നഷ്ടപ്പെട്ട വേദന മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത മരണപര്യന്തം മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചു. അരനൂറ്റാണ്ടു കാലം വിവിധ കോടതി വരാന്തകളിലും രാജകൊട്ടാരങ്ങളിലും അലയേണ്ടി വന്നതുകൊണ്ട് അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം ഇരുവിഭാഗങ്ങളും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. വ്യവഹാര കാര്യങ്ങളിൽ കാര്യമായി പങ്കാളിത്തം വഹിക്കാതിരുന്ന പിൻഗാമിയുടെ കാലത്ത്, ഇരു സഭകളുടെയും പൊതുപൈതൃക സ്വത്തായ കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയുടെ കൈവശാധികാരം കയ്യാളുന്ന മലങ്കര സഭ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ സഹോദരങ്ങളെ അനുരഞ്ജനത്തിലൂടെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ മുൻകൈ എടുക്കുമെന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്ത പ്രത്യാശിച്ചു. തന്റെ അന്ത്യകൽപ്പനയിൽ ഈ അഭിലാഷം ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹം സഭയെ രേഖാമൂലം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ഹൃദയസ്പർശിയായ വാക്കുകളിതാ:-

......പിന്നെയും വാത്സല്യമുള്ളവരെ നമ്മുടെ വിശുദ്ധസഭയുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് നാം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ആഗ്രഹങ്ങളിൽ പലതും സാധിക്കാതെ കിടപ്പുണ്ട്. അവയിൽ സർവ്വപ്രധാനമായി നാം കരുതിയിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ തൊഴുത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോയ ആടുകളെ തൊഴുത്തിലേക്ക് വീണ്ടും ചേർക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഇതിനായി നാം പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ശ്രമം ചെയ്തുവെങ്കിലും അതിലേക്കു ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സമയവും നാഴികയും വരാത്തതിനാലോ നമ്മുടെ ബലഹീനതയുടെ പാപം നിമിത്തം ഈ ദിവ്യവേലയെ പൂർത്തിയാക്കാൻ നാം അയോഗ്യനാണെന്ന് അവിടേയ്ക്കു തോന്നിയിട്ടോ? ഈ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകാണുവാൻ നമ്മുടെ ജഡകണ്ണുകളാൽ കഴിയാതെ പോയത് നമ്മുടെ ആയുസ്സിൽ ഏറ്റവും വലിയ നിർഭാഗ്യമായി നാം സംശയിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇതിൽ നമുക്ക് ഇച്ഛാഭംഗമോ നിരാശയോ ഇല്ലെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. കർത്താവിന്റെ ഭവനത്തെ പണിയിപ്പാൻ ദാവീദ് വളരെ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനായി വേണ്ട സാമാനങ്ങളെ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു എങ്കിലും ആ പ്രവൃത്തി നടത്താൻ അവന്റെ പുത്രനായ ശ്ലേമ്മോനെ ആണല്ലോ താൻ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. അപ്രകാരം ദേവാലയമാകുന്ന നമ്മുടെ സഭയുടെ കെടുതികളെ പണിയിക്കുന്നതിന് ദൈവം തന്റെ ദൂതനായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ പിൻഗാമിയെ ആയിരിക്കാമെന്ന് നാം ആശ്വസിക്കുന്നു. ശ്ലേമോനേയും അവനെ സഹായിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞ് യിസ്രായേലിലെ പ്രഭുക്കന്മാരെയും ധൈര്യപ്പെടുത്തിയതുപോലെ നമ്മുടെ സഭാഭവനത്തിന്റെ ഈ കെടുതികളെ പണിയിച്ച് അതിൽ സമാധാനവും ഐക്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ചുമതല നമ്മുടെ പിൻഗാമിയേയും ആ ദിവ്യവേലയിൽ സഹായിപ്പാൻ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനെയും നാം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നു. (മാർ ദിവാന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ ചരമനവതി സ്മരണിക 1999 തൃശ്ശൂർ, യൂഹാനോൻ മാർ സേവറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ)

മുൻഗാമിയുടെ ഈ അന്ത്യശാസനം പിൻഗാമി വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത അംഗീകരിക്കുകയോ അനുസരിക്കുകയോ ചെയ്തതായി ചരിത്രത്തിൽ യാതൊരു രേഖയും കണ്ടിട്ടില്ല. മനഃപൂർവ്വമാകണമെന്നില്ല.; വൈദിക ട്രസ്റ്റിയും അത്മായ ട്രസ്റ്റിയും മെത്രാപ്പോലീത്തയും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന അസൂയാവഹമായ ഐക്യം തകർന്നതിനെത്തുടർന്ന് മറ്റൊരു മഹാവിപത്തിലേക്ക് സഭയെ നയിക്കുവാനുള്ള ദുർവിധിയിലേക്കാണല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ സകല ഊർജ്ജവും ചെലവഴിക്കുവാൻ നിയോഗമുണ്ടായത്. തുടർന്നുവന്ന എല്ലാ സാരഥികളും യൗസേപ്പിനെ അറിയാത്ത ഫറവോയുടെ വഴികളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവരായിട്ടല്ലേ ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്? യൗസേപ്പിന്റെ അസ്ഥികളെ (സ്വപ്നങ്ങളെ) വാഗ്ദത്ത ഭൂമിയിലേക്കു നയിക്കുവാനുള്ള മോശ എന്നാണാവോ ജനിക്കുക?!)

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും മാർത്തോമ സഭയും തമ്മിലുള്ള ആശയപരമായ പൊരുത്തക്കേടുകളെ പരിഹരിക്കുവാനുള്ള ക്രിയാത്മകമായ നിർദ്ദേശങ്ങളൊന്നും മാർ ബർന്നബാസ് മെത്രാച്ചൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അഡ്വ. വർഗ്ഗീസ് ദീപം ലേഖനത്തിൽ ദുഃഖിക്കുന്നു. ഉറക്കം നടിക്കാത്ത ആർജ്ജവമുള്ള ആളാണെങ്കിൽ ശ്രീ വർഗ്ഗീസിന്റേയും ഇരുഭാഗത്തുമുള്ള സഭാ സ്നേഹികളുടെയും ശ്രദ്ധയിലേക്ക്; ഏതാനും പതിറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് ആലുവാ ഫെല്ലോഷിപ്പ് ഹൗസ് കേന്ദ്രമാക്കി ഫാ. പോൾ വർഗ്ഗീസും പിന്നീട് ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് - പ്രൊഫ. സി. പി. മാത്യുവും - നവീകരണ നേതാക്കളിൽ ഒരാളായ ചെറുകര സി. പി. ഫിലിപ്പോസ് കശീശായുടെ പുത്രനും ആലുവ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിന്റെ സ്ഥാപകരിലൊരാളും മുൻ പ്രിൻസിപ്പലും - നടത്തിയ സംവാദങ്ങളെത്തുടർന്ന് അവർ പുറപ്പെടുവിച്ച സംയുക്ത പ്രഖ്യാപനം ഈ പംക്തിയുടെ മുൻ ലക്കങ്ങളിൽ പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ്- മാർത്തോമ്മ സഭകൾ തമ്മിൽ നിലനിൽക്കുന്ന വിശ്വാസാചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ മിക്കവയേയും സഫലമായി ചർച്ചചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രഖ്യാപനം ഈ പുതിയ നൂറ്റാണ്ടിലെങ്കിലും ഗൗരവപൂർണ്ണമായ ചർച്ചക്കും സംവാദത്തിനും അടിസ്ഥാന ഭൂമികയായി സ്വീകരിക്കുമെങ്കിൽ മാർത്തോമ സഭയുടെ പൈതൃകവും വിശ്വാസവും സംബന്ധിച്ച ചർച്ച കുറേക്കൂടെ അർത്ഥപൂർണ്ണമാകുമെന്നാണ് ഈ ലേഖകന്റെ ചിന്ത.

പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ദേവാലയം

ഗൃഹാതുരത്വമുണർത്തിക്കൊണ്ട് പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര ദേവാലയത്തിൽ 1952-ാമത് വാർഷികപ്പെരുന്നാൾ 2004 സെപ്തംബർ 8 ന് ആഘോഷിക്കുന്നു. നാളിതുവരെ നടന്നിട്ടുള്ള ഗവേഷണ പഠനങ്ങൾ തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളത് ആർത്താറ്റ് കത്തീഡ്രൽ എന്ന പേരിൽ ഇന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ തലപ്പള്ളി ക്രിസ്തു ശിഷ്യനായ മാർത്തോമ്മായാൽ എ. ഡി. 52 ൽ സ്ഥാപിതമായി എന്നാണ്. സമീപപ്രദേശത്തുള്ള ചാട്ടുകുളങ്ങര തുറമുഖവും പാലൂർ കുടുംബവും ജോനകന്റെ (യവനന്റെ) അങ്ങാടിയും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ചെമ്മണൂർ- ആലത്തൂർ അങ്ങാടികളും ഈ ചരിത്ര വസ്തുതയെ പിന്താങ്ങുന്ന അനുബന്ധ തെളിവുകളാണ്. പൊന്നാനി നദീമുഖം മുസ്സിരീസിന്റെ ഭാഗമാണെന്നും റോമൻ നാണയങ്ങൾ(എ. ഡി. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ) കണ്ടുകിട്ടിയ ഇയ്യാൽ ഗ്രാമവും പരിസരപ്രദേശങ്ങളും ബുദ്ധ-ജൈനമതസ്ഥരുടെ ആവാസകേന്ദ്രങ്ങളാണെന്നുമുള്ള കണ്ടെത്തലുകൾ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ ചരിത്രത്തെ അനിഷേധ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പൊന്നാനി മുതൽ ചാട്ടുകുളങ്ങര വരെ നീളുന്ന ഒരു കപ്പൽച്ചാലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഈ കപ്പൽച്ചാലിലൂടെയാണ് അലക്സാണ്ട്രിയ, പേർഷ്യ തുടങ്ങിയ തുറമുഖങ്ങിൽ നിന്ന് സഞ്ചാരികൾ പാലൂരിലെത്തിയിരുന്നതെന്നും മലനാട്ടിലെത്തിയ സെന്റ് തോമസ് യൂദക്കുന്നിലെ സ്വവംശജരോട് യേശുവിനെ സുവിശേഷിച്ചുവെന്നും അവർ ക്രിസ്തു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ച് തങ്ങൾ ആരാധിച്ചുപോന്ന യൂദക്കുന്നിലെ സിനഗോഗ് ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച് കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ ദേവാലയം രൂപപ്പെടുത്തി എന്നും ആ ദേവാലയം ക്രമേണ കേരള ക്രൈസ്തവസഭയുടെ തലപ്പള്ളിയായി അറിയപ്പെട്ടു എന്നതും ഇന്ന് പൊതുവെ അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

1989 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഓമല്ലൂർ വിളവിനാൽ കുടുംബചരിത്രത്തിൽ തെക്കേടത്ത് താഴേതിൽ, പൂനമംഗലത്ത്, വെട്ടത്തേത്, ഒഴുമണ്ണിൽ, പിള്ളതറയിൽ, മണ്ണൂർ, പടിഞ്ഞേറേ മണ്ണൂർ, മണ്ണിൽ, തെക്കേതിൽ, വരുകുളത്ത് വടക്കേൽ, തെക്കേമുറിയിൽ, വിളവിനാൽ എന്നീ 16 ശാഖകളിലായി 29 കുടുംബക്കാർ പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര പ്രദേശത്തുനിന്ന് ഓമല്ലൂർ പ്രദേശത്തേയ്ക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്തവരെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1987 ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഞാലിയിൽ കുടുംബചരിത്രത്തിൽ വടവുങ്ങര, നിരണം കൊച്ചുപുഴങ്ങേലി, പുള്ളോപ്പറമ്പിൽ, പട്ടരേട്ട്, കലവേലിൽ, തലവാടി മണപ്രത്ത്, കടമ്മനിട്ട കിഴക്കേപ്പറമ്പിൽ എന്നീ ഞാലിയിൽ കുടുംബശാഖകൾ ചാവക്കാട് പാലൂർ പ്രദേശത്തുനിന്ന് ആദ്യം കുറവിലങ്ങാട്ടേയ്ക്കും പിന്നീട് മാരാമൺ, അയിരൂർ, ഇരവിപേരൂർ, കവിയൂർ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു കുടിയേറിപ്പാർത്തവരാണെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അങ്കമാലി പ്രദേശത്തുള്ള അമ്പാട്ടുവടക്കൻ, പൈനാടത്ത് കുറ്റിക്കാട്ടിൽ, ചേട്ടാക്കുളങ്ങര തൃപ്പൂണിത്തുറ പ്രദേശത്തുള്ള മൂക്കഞ്ചേരി തുടങ്ങിയ കുടുംബങ്ങൾ ഈ അടുത്ത നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര പ്രദേശത്തുനിന്ന് കുടിയേറിപ്പാർത്തവരാണെന്നത് പ്രസിദ്ധം. കുറുപ്പംപടി പ്രദേശത്തുള്ള ആറ്റുങ്ങൽ, തുരുത്തി, പൂന്നോർപ്പിള്ളി തുടങ്ങിയ പ്രശസ്ത കുടുംബങ്ങളെല്ലാം പാലൂർപ്രദേശത്തുനിന്ന് കുടിയേറിപ്പാർത്തവരാണെന്ന് കുറുപ്പംപടി പള്ളി ചരിത്രത്തിൽ പൗരസ്ത്യസുവിശേഷ സമാജസ്ഥാപകൻ ആത്തുങ്കൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പിള്ളത്തൊട്ടിലാണ് പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളി എന്നാണ് ഈ ചരിത്രവസ്തുതകൾ വിശദമാക്കുന്നത്. കേരളത്തിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം ചിതറിക്കിടക്കുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളും പഴമകളും രേഖകളും ശേഖരിച്ച് സമാഹരിക്കുന്ന ഗവേഷണ ശ്രമം മലങ്കരസഭയുടെ തലപ്പള്ളിക്കാർ ഏറ്റെടുക്കാതെ ബാലിശമായ ആഭ്യന്തരകലഹങ്ങൾ ഊതിപ്പെരുപ്പിച്ച് ഒരു മഹാസംസ്കാരകേന്ദ്രത്തെ ശിഥിലമാക്കുവാനുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമങ്ങൾ തുടരുന്നത് ആ പള്ളിക്കും വിവിധ സ്ഥാനങ്ങളിൽ വിരാജിക്കുന്ന ചുമതലക്കാർക്കും ഭൂഷണമോ എന്ന് ഒരു ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഉത്കണ്ഠയോടെ ചോദിച്ചു കൊള്ളട്ടെ.

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡിനുവേണ്ടി

1-8-2004 ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ (ചീഫ് എഡിറ്റർ)

തെക്കുംകര പി. ഒ., തൃശ്ശൂർ.

ആരാധനാ പരിഷ്ക്കരണം

ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ ആരാധനാ ക്രമങ്ങളുടെ പരിഷ്കരണത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കുവാൻ ഒരു കമ്മിറ്റി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ആ കമ്മിറ്റി ആവശ്യമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ കരട് രൂപം പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സിനഡിന് കൈമാറി എന്നും അത് സിനഡിന്റെ പരിഗണനയിലാണെന്നും ഈയിടെ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. ഒരു ദശകം മുമ്പ് ഡൽഹി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അപ്രകാരം ഒരു കമ്മിറ്റി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ പ്രവർത്തനം എങ്ങുമെത്തിയില്ല എന്നാണറിവ്. പരുമലയിൽ അക്കാലത്ത് ചേർന്ന സെന്റ് തോമസ് വൈദീക സംഘത്തിന്റെ ത്രിദിന സമ്മേളനത്തിൽ ഈ വിഷയത്തെകുറിച്ച് ഗൗരവപൂർണ്ണമായ ഒരു ചർച്ച സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. വൈദികർക്ക് നേരത്തെ അയച്ചുകൊടുത്ത ചോദ്യാവലിയെ മുൻനിറുത്തിയാണ് ചർച്ച നടന്നത്. ഒരേ സമയം മൂന്നോ നാലോ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വ്യത്യസ്ത ചർച്ചകൾ നടന്നു. ഓരോ ചർച്ചാവിഷയത്തിനും ഓരോ ലീഡറുണ്ടായിരുന്നു. താല്പര്യവും അഭിരുചിയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇഷ്ടപ്പെട്ട ചർച്ചാഗ്രൂപ്പുകളിൽ അംഗത്വം സ്വീകരിക്കുവാൻ വൈദികർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിരുന്നതിനാൽ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായിട്ടാണ് ചർച്ചകൾ നടന്നത്. അയച്ചുകിട്ടിയ ചോദ്യാവലിയിലെ പല ചോദ്യങ്ങളും സജസ്റ്റീവായിരുന്നു. പലപ്രായത്തിലുള്ള വൈദികർ അവരുടെ അറിവും അനുഭവവും ഭാവനയും ചർച്ചയിൽ പങ്കുവെച്ചു. ആരാധനാ പരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ച നയിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചത് ഇതെഴുതുന്ന ആൾക്കാണ്. ചർച്ചകളിൽ ഉയർന്നുവന്ന ക്രിയാത്മക നിർദ്ദേശങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തലുകളും രേഖപ്പെടുത്തി ജനറൽ അസംബ്ലിയിൽ അവതരിപ്പിച്ച് അംഗീകാരം നേടി പ. സിനഡിന്റെ പരിശോധനയ്ക്കായി സമർപ്പിച്ചു. ആ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു പിന്നീട് എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നറിയില്ല. വൈദികരുടെ മാത്രം ത്രൈമാസിക പ്രസിദ്ധീകരണമായ *പുരോഹിത*നിൽപോലും അതിനെ സംബന്ധിച്ച് പിന്നീട് യാതൊരു വാർത്തയും കണ്ടില്ല.

ഇപ്പോഴത്തെ ആരാധനാ പരിഷ്കാര നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചത് ഒരു കമ്മിറ്റിയാണെന്നറിയുന്നു. നമ്മുടെ പല സഭാനടപടികൾക്കും സുതാര്യത ഉണ്ടായിരിക്കരുതെന്ന് ആർക്കൊക്കെയോ നിർബന്ധമുള്ളതുപോലെയാണ് കാര്യങ്ങൾ നീങ്ങുന്നതെന്ന് പറയുന്നതിൽ ദുഃഖമുണ്ട്. മലങ്കര സഭയിൽ സജീവമായ പല ആരാധനാ പാരമ്പര്യങ്ങളുണ്ട്. വിവിധ കാലങ്ങളിലെ പ്രശസ്ത മല്പാന്മാരിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വ്യത്യസ്ത പാരമ്പര്യങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുന്ന വാദമുഖങ്ങളുമുണ്ട്. അവയൊക്കെ പരിശോധിച്ചതിനു ശേഷമേ ആരാധനാ ക്രമങ്ങൾ പരിഷ്കരിക്കാവു. എത്ര പണ്ഡിതന്മാരായാലും ഒന്നോ രണ്ടോ പണ്ഡിതന്മാരുടെ കൈപ്പിടിയിൽ ആരാധനാ സാഹിത്യം ഒതുങ്ങുമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത് ആശാസ്യമാണോ? ആരാധനാ പരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു സഭാംഗത്തിന് പോലും പറയാനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ പരിഗണിക്കുവാനുള്ള വേദി ആവശ്യമല്ലേ. പരിഷ്കാരങ്ങൾ സാർവ്വത്രികമായി നടപ്പിലാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും സാർവ്വത്രികമായ ചിന്തയും ചർച്ചയും അതോടൊപ്പം ഉണ്ടാകേണ്ടതല്ലേ? അടുത്ത കാലത്തായി സഭയിൽ എഴുതിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ചില *ക്രമ*ങ്ങളുടെ ക്രമക്കേടുകൾ പുതിയ പരിഷ്കാരത്തെ ബാധിക്കാതിരിക്കുവാൻ സാധ്യമായ മുൻകരുതലുകൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതല്ലേ? ഒരുനൂറു വർഷമെങ്കിലും നിലനിൽക്കുവാനുള്ള സമഗ്രമായ ഒരു അഴിച്ചു പണിക്കു തയ്യാറെടുക്കുമ്പോൾ സഭ മുഴുവന്റേയും അറിവുകൾ, ആവശ്യങ്ങൾ എന്നിവ അതിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടതല്ലേ? അതിനുള്ള ചില പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

വിദഗ്ധ കമ്മിറ്റി ഇപ്പോൾ സമർപ്പിച്ച കരട് നിർദ്ദേശങ്ങളിന്മേൽ പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സിനഡ് തീരുമാനം എടുക്കാതിരിക്കണം സിനഡ് എപ്പോഴും അന്തിമ തീരുമാനം കൈക്കൊള്ളുന്ന സമിതിയായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? തന്മൂലം ആദ്യ തീരുമാനങ്ങൾ സിനഡിലല്ല ഉണ്ടാവേണ്ടത്. മേൽപ്പട്ടക്കാരെപ്പോലെതന്നെ വൈദിക പരിശീലനം ലഭിച്ചവരാണ് നമ്മുടെ എല്ലാ വൈദികരും എന്ന സത്യം നമുക്ക് വിസ്മരിക്കാനാവുമോ? അവരെ വിശ്വാസത്തിലെടുക്കണം. അവരുടെ അറിവും ചിന്തയും അനുഭവവും ഈ സംരംഭത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടതല്ലേ? ഇതൊരു അപൂർവ്വവും അസാധാരണവുമായ *പാലാഴിമഥനം* ആയതിനാൽ ലഭ്യമായ എല്ലാ തലത്തിൽ നിന്നും സഹായവും പങ്കാളിത്തവും സമാഹരിക്കുവാൻ സംഘാടക നേതൃത്വത്തിന് കർത്തവ്യമില്ലേ? തന്മൂലം കരട് നിർദ്ദേശങ്ങൾ എല്ലാ വൈദികർക്കും അയച്ചു കൊടുക്കാനും,. ഓരോ വൈദികനും സ്വന്തം ഇടവകയിലെ അർഹതയും താല്പര്യവും ഉള്ളവരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി നിർദ്ദേശങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരായുകയും പുതിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയും വേണം. ഇടവകയിലെ നിർദ്ദേശങ്ങളും പരാമർശങ്ങളും പരിഗണിച്ച് ഓരോ വൈദികനും അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തണം. ഇപ്രകാരം രൂപപ്പെടുത്തിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ അതത് ഭദ്രാസന വൈദിക യോഗങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്ത് പരിഷ്കരിക്കണം. ആവശ്യമെങ്കിൽ ഏതാനും ദിവസങ്ങളിലേക്കു ഒരു ശില്പശാല (വർക് ഷോപ്പ്) ഇക്കാര്യത്തിനായി സംഘടിപ്പിക്കുന്നത് കൊള്ളാം. ഓരോ ഭദ്രാസനത്തിന്റെയും നിർദ്ദേശങ്ങൾ ചേർത്തു പരിഷ്കരിച്ച കരട് ഭേദഗതികൾ സെന്റ് തോമസ് വൈദിക സംഘത്തിന്റെ അടുത്ത പരുമല ത്രിദിന സമ്മേളനം വിവിധ സെഷനുകളിലായി ചർച്ച ചെയ്യണം. ആവശ്യമെങ്കിൽ പരിഷ്കരണ കമ്മിറ്റിക്കാരും വൈദിക പ്രതിനിധികളും തയ്യാറാക്കിയ ഭേദഗതി നിർദ്ദേശങ്ങൾ അവലോകനം ചെയ്യുവാനും നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് അന്തിമ രൂപം നൽകുവാനുമായി ഒരു കേന്ദ്രതല ശില്പശാല സംഘടിപ്പിക്കുന്നത് ആശാസ്യമാണ്. സഭാപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലും ഈ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പൊതു ചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കണം. അപ്രകാരം രൂപപ്പെട്ട അന്തിമ നിർദ്ദേശങ്ങളിലാണ് സുന്നഹദോസ് തീരുമാനം കൈക്കൊള്ളേണ്ടത്. സിനഡിൽ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് താല്പര്യമുള്ളവരും അഭിപ്രായം പറയാൻ പര്യാപ്തരുമായവർ ഏറെയുണ്ടാവില്ലെന്നത് നിസ്തർക്കമാണ്. തന്മൂലം ദൈവശാസ്ത്രം ആരാധനാ പാരമ്പര്യം കാനോനുകൾ, സുറിയാനി ഭാഷ, മലയാള ഭാഷ, പദ്യരചന തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ അറിവുള്ള ഏതാനും പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഒരു എഡിറ്റോറിയൽ സമിതി പരിഷ്കാര ഭേദഗതികൾക്കു അന്തിമമായി പ്രസിദ്ധീകരണ അനുമതി നൽകുവാനായി നിയമിക്കപ്പെടണം. പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ആമുഖത്തിൽ പരിഷ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഘട്ടങ്ങളെയും വ്യക്തികളുടെ പ്രാമാണികതകളെപ്പറ്റിയും പരാമർശിച്ചിരിക്കണം. അപ്പോഴേ ആരാധനാ പരിഷ്കരണം സുതാര്യവും പ്രയോജനപ്രദവുമാവുകയുള്ളൂ. കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ആരാധനാ ക്രമങ്ങൾക്ക് ഇന്ന് പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുന്ന ലാളിത്യവും സാരസ്യവും ശയ്യയും അർത്ഥഗ്രഹണക്ഷമതയും ഒക്കെ കൈവന്നത് മഹാനായ എം. പി. പോൾ എന്ന സാഹിത്യകാരന്റെ പങ്കാളിത്തവും നേതൃത്വവും മൂലമാണ് എന്നത് വിസ്മരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

(എം. പി. പോളിനെ കത്തോലിക്കാ സഭ തെമ്മാടിക്കുഴിയിൽ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളാനനുവദിച്ചു എന്നത് വേറെ കാര്യം. കുരിശും തെമ്മാടിക്കുഴികളും എക്കാലവും പ്രവാചക ആത്മാക്കളുടെ അവകാശമായിരുന്നുവല്ലോ)

ഭരണഘടനാ ഭേദഗതികൾ

എഴുപത് വയസ്സ് പൂർത്തിയാക്കിയ സഭാ ഭരണഘടനയ്ക്ക് കാലദേശാവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായി പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തണമെന്ന് ഈ പംക്തിയിൽ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. അന്ത്യോഖ്യയിൽ പാത്രിയർക്കീസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭരണഘടനാ വകുപ്പുകൾ ഭേദഗതി ചെയ്യണമെന്ന നിർദ്ദേശം പരക്കെ ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്. പല പത്രമാസികകളും അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പേർ ഭരണഘടനയിൽ നിന്ന് എടുത്തുകളയണമെന്ന് വാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വാദഗതി ഇപ്പോഴത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ആത്മഹത്യാപരമാണെന്ന് പറഞ്ഞേ തീരു. 1934ൽ മലങ്കര സഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ബോധ്യങ്ങളും അറിവുകളുമാണ്1934 ലെ ഭരണഘടനയെ സ്വാധീനിച്ചത്. സുറിയാനി സഭാകുടുംബത്തെപ്പറ്റിയല്ലാതെ ഓർത്തഡോക്സ് കുടുംബത്തെപ്പറ്റി അന്നു നമുക്ക് വ്യക്തമായ ധാരണകളില്ലായിരുന്നു. ഡബ്ലിയു. സി. സി. യുടെ എഡിൻബറോ സമ്മേളനത്തിന് ശേഷം ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ കുടുംബം, ഈസ്റ്റേൺ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ കുടുംബം എന്നിവയെപ്പറ്റി തെളിഞ്ഞ ചിത്രങ്ങൾ നമുക്ക് ലഭിച്ചു; ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ കുടുംബത്തിലെ ഒരു ദേശീയ ശാഖയാണ് നമ്മുടെ സഭയെന്നത് തർക്കമറ്റ വസ്തുതയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തന്മൂലം ഭരണഘടനയിലെ നാമകരണം തന്നെ വ്യത്യാസപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മലങ്കര സഭ, സുറിയാനി സഭ, യാക്കോബായ സഭ എന്നിങ്ങനെ വിവിധ കാലങ്ങളിൽ വിവിധ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ ഈ സഭ അറിയപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ കുടുംബത്തിലെ ദേശീയ ശാഖയായ ഈ സഭയുടെ പേർ ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എന്നാണ്. ഇന്ത്യൻ വംശജർ ഉദ്യോഗാർത്ഥവും മറ്റും കുടിയേറിപ്പാർത്തു വിവിധ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിൽ ഇടവകകൾ രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ അവയും ഈ ഘടനയുടെ പരിധിയിൽ ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഭാഗമായി തുടരുന്നതാണ്. ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ഇതര ദേശീയ ശാഖകൾ അലക്സാന്ത്രിയൻ (കോപ്റ്റിക്) ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, എത്യോപ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, അർമ്മീനിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എന്നിവയാകുന്നു. ഇവ ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ സഹോദരീ സഭകളും അവയുടെ ദേശീയ അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ നമ്മുടെ സഹോദരീ സഭകളുടെ പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുമാകുന്നു. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ സ്ഥാനാരോഹണം, അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരാതിയെക്കുറിച്ച് തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുവാൻ ചേരുന്ന സുന്നഹദോസ്, പൊതുസഭയുടെ വിശ്വാസ തർക്കങ്ങളിൽ അന്തിമ തീരുമാനം സ്വീകരിക്കുന്ന സുന്നഹദോസ് എന്നീ അവസരങ്ങളിൽ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ കുടുംബത്തിലെ ദേശീയ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ നാം ക്ഷണിക്കുന്നതും അവർ ഹാജരാകുന്ന പക്ഷം ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ തീരുമാനിക്കുന്ന സീനിയോറിറ്റി മുറയിൽ അവർ അദ്ധ്യക്ഷനും ഉപാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുമായി അത്തരം എപ്പിസ്ക്കോപ്പൻ സുന്നഹദോസുകളിൽ മാത്രം പങ്കെടുക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. ദേശീയ സഭയുടെ പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരിലൂടെയല്ലാതെ ഇവ തമ്മിലുള്ള സമ്പർക്കം ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ അനുവദിക്കുന്നതല്ല. ഓരോ സഭയിലെയും വിശ്വാസികളുടെ അംഗസംഖ്യാബലം അടിസ്ഥാനമാക്കി ഈ ദേശീയ സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ സീനിയോറിറ്റിയുടെ മാനദണ്ഡം നമുക്ക് നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്.

പൊതു സഭാതലത്തിൽ ആവശ്യമായ മറ്റൊരു ഭേദഗതി ട്രസ്റ്റിമാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്. മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റി, വൈദീക ട്രസ്റ്റി, അത്മായ ട്രസ്റ്റി ഇവരുടെ കാലാവധി അഞ്ച് വർഷം എന്ന് നിജപ്പെടുത്തണം.

എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷ പദവി, മേൽപ്പട്ടക്കാരെ വാഴിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയിലും, മൂറോൻ കൂദാശയിലും പ്രധാന കാർമ്മികനാവുക എന്നീ കാര്യങ്ങൾക്കായി പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ അധികാര പരിധിയെ നിർവ്വചിക്കണം. ശേഷം ഭരണപരമായ കാര്യങ്ങൾ അഞ്ചുകൊല്ലത്തേക്കു മാത്രമായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചുമതലയായി നിർവ്വചിക്കണം. കാതോലിക്കായുടെ ആസ്ഥാനം ദേവലോകത്തും, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തയുടേത് പഴയ സെമിനാരിയിലും ക്രമീകരിക്കാം.

സഭയുടെ സ്വത്തുക്കൾ പല ഷെഡ്യൂളുകളിലായി വേർതിരിക്കുന്ന രീതി ഇടക്കാലത്ത് നിലവിൽ വന്നതാണ്. എല്ലാ സഭാസ്വത്തുക്കളും ഒരേ ഷെഡ്യൂളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതും അവയുടെ ഭരണം 3 ട്രസ്റ്റിമാരുടെ തുല്യ കൂട്ടുത്തരവാദിത്വത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതും ട്രസ്റ്റിമാരിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത മൂന്ന് പേർ മാത്രമടങ്ങിയ ട്രസ്റ്റ് കമ്മിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും വൈദിക ട്രസ്റ്റി കമ്മിറ്റിയുടെ കൺവീനറും, അത്മായ ട്രസ്റ്റി സെക്രട്ടറിയും ആയിരിക്കണം. പൊതുസഭയുടെ മുഴുവൻ സമ്പാദ്യങ്ങളും ഈ ട്രസ്റ്റിമാരുടെ പേരിൽ ജോയിന്റ് അക്കൗണ്ടായി നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയും കൂട്ടായി എടുത്ത തീരുമാനങ്ങൾ പ്രകാരം കൂട്ടായി പിൻവലിക്കുകയും വേണം. സഭയുടെ പണം ചെലവഴിക്കുവാൻ ഏതു സമിതി തീരുമാനമെടുത്താലും അവയുടെ മേൽ അന്തിമ തീരുമാനമെടുത്ത് നടപ്പിലാക്കുവാൻ ഈ ട്രസ്റ്റ് സമിതിക്കു അധികാരവും ചുമതലയും നൽകണം. ട്രസ്റ്റികളായവരെ വീണ്ടും അതേ സ്ഥാനത്തിലേക്കുള്ള മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ അനുവദിച്ചുകൂട.

സഭയ്ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ പ്രതിച്ഛായ വീണ്ടെടുക്കാവാൻ മെത്രാൻ -വൈദിക-അത്മായ വിഭാഗങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന അകൽച്ചയും സംശയഭാവങ്ങളും വിശ്വാസത്തകർച്ചയും മാറ്റി സഭയ്ക്ക് ഊർജ്ജസ്വലത നൽകി പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കുവാനും ഈ ഭരണഘടനാ ഭേദഗതികൾ സഹായിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. മുൻവിധികളും താല്പര്യങ്ങളും അഹന്തകളും ഊരിവെച്ച് ശിശുസഹജമായ അവക്രതയോടും ആർജ്ജവത്തോടും കൂടെ കാര്യങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ചാൽ ഈ ഭേദഗതികളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പ്രയാസം നേരിടുകയില്ല. മലങ്കര മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും അസോസിയേഷനിലും എല്ലാ മേൽപ്പട്ടക്കാരും ഉപാധ്യക്ഷന്മാരായിരിക്കെ സഭാ തലവനായ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മാത്രം കൂടുന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ സമിതികളുടെ തീരുമാനങ്ങൾ താരതമ്യേന ചെറുതും അപ്രധാനവുമായ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ അംഗീകാരത്തിന് വിധേയമാകണം എന്ന നിയമം വ്യത്യാസപ്പെടണം. മറ്റാർക്കും ചർച്ച ചെയ്യുവാനും തീരുമാനം കൈക്കൊള്ളുവാനും അനുവാദം നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത വിശ്വാസം - പട്ടത്വം, ഡിസിപ്ലിൻ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ മാത്രം എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡ് പരിഗണിച്ചാൽ മതിയാകും. ഭൗതിക ഭരണ കാര്യങ്ങൾ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും അസോസിയേഷനും കൂടുതൽ പൂർണ്ണങ്ങളായ സമ്പൂർണ്ണ സുന്നഹദോസുകളായി അംഗീകരിക്കപ്പെടണം. നമ്മുടെ സഭയുടെ

പൂർവ്വീക പാരമ്പര്യവും സഹോദരീ സഭകളിലെ പ്രവർത്തനശൈലിയും അതു തന്നെ. സഭാ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒളിച്ചുകളി ഒഴിവാക്കാനും, സുതാര്യത ഉറപ്പുവരുത്തുവാനും ഈ ഭരണഘടനാ ഭേദഗതി അനിവാര്യമാണെന്നല്ലേ സമീപ കാല അനുഭവങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കു അവരുടെ വിയോജിപ്പുകളും വിഭിന്ന നിലപാടുകളും അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അവസരമുണ്ടെന്നിരിക്കെ ഈ വീറ്റോ അധികാരം സഭയ്ക്കു ഗുണങ്ങളേക്കാളേറെ ദോഷമല്ലേ ചെയ്യുന്നതെന്ന് സഭാംഗങ്ങളുടെ എല്ലാ മേഖലകളിലും ചർച്ചകൾ നടക്കുന്നത് നാം കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചിട്ടെന്ത് ഫലം? സഭയിൽ നിന്ന് പുറത്തേയ്ക്കുള്ള ഒഴുക്ക് തടയുവാൻ ഭീഷണികൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ആവശ്യം ബുദ്ധിയുള്ളവരെ സഭയിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിർത്തുന്ന ഈദൃശപ്രവണതകളെ നിയമ ഭേദഗതികൾ മൂലം വേരോടെ പിഴുതുകളഞ്ഞു സഭയുടെ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന വിശ്വാസ്യത വീണ്ടെടുക്കലല്ലേ? സഭയിലെങ്ങും സജീവമായി ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്ന ഈ വിഷയങ്ങൾ എത്രകാലം നമുക്ക് കണ്ടില്ലെന്നും കേട്ടില്ലെന്നും ഭാവിച്ച് ഉറക്കം നടിക്കാനാവുമെന്ന് ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ അധികാരികളും ഉള്ളിൽ തട്ടി ചിന്തിക്കേണ്ടതല്ലേ?

നടപ്പു വർഷത്തെ സഭാ ബജറ്റ്

2004 ജൂലൈ 29 ന് പ. ബാവയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി യോഗത്തിൽ സെക്രട്ടറി അവതരിപ്പിച്ച 100 കോടി രൂപയുടെ ബജറ്റ് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. സംഗതമായ ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ ചിലത് കുറിക്കുവാനുണ്ട്. നൂറ് കോടിയുടെ 50% ഈ സഭയുടെ പൊതു പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കുമായി മാറ്റി വെച്ചാലും ബാക്കി 50% എങ്കിലും എല്ലാ ഭദ്രാസനങ്ങൾക്കും തുല്യമായി വകകൊള്ളിക്കുവാൻ എന്താണ് പ്രയാസം? അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ഒരു ഭദ്രാസനത്തിന് 2 കോടിയുടെ വിഹിതമെങ്കിലും ബജറ്റിൽ കാണിക്കുവാൻ കഴിയും. സഭയുടെ ബജറ്റിൽ ചില മെത്രാസനങ്ങൾ ക്രൂരമായി തഴയപ്പെട്ടു എന്ന അവഗണനാ മനോഭാവം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് ഇത് ആദ്യമായിട്ടല്ല. പ്രത്യേകിച്ച് സഭയുടെ വടക്കൻ മെത്രാസനങ്ങൾക്ക് ബജറ്റിൽ ഈ വർഷവും ഒരു പദ്ധതിയും വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടില്ല. പ്രത്യേകിച്ച് കൊച്ചി, തൃശ്ശൂർ, കുന്നംകുളം എന്നീ മെത്രാസനങ്ങളോട് സഭാ ബജറ്റ് നീതി ചെയ്തുവോ? ഈ ഭദ്രാസനത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ, സഭയുടെ മുഖ്യ ധാരയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ ധൈര്യപ്പെടാതെ നിൽക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ മെത്രാസനങ്ങളിൽ ആവിഷ്കരിച്ച് നടപ്പാക്കാവുന്ന പദ്ധതികളുടെ പ്രൊജക്ട് റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കി അവ നടപ്പിലാക്കാൻ ആവശ്യമായ തുക ബജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ശ്രമവും സമ്മർദ്ദവും ചെലുത്തിയോ. അതോ പൂരം കാണാൻ പോയ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ റോളിലാണോ അവർ അഭിനയിക്കുന്നത്. സഭയുടെ ദിശാ ബോധം നിർണ്ണയിക്കുന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ക്രിയാത്മകമായ നേതൃത്വവും പങ്കാളിത്തവും വഹിക്കുവാൻ തങ്ങൾ അപ്രാപ്തരാണെന്ന് അവർ വീണ്ടും തെളിയിക്കുകയാണോ?

പ. സുന്നഹദോസിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള 32 സ്ഥാപനങ്ങളും 9 ഭദ്രാസനങ്ങളും തങ്ങളുടെ ബജറ്റ് കേന്ദ്രബജറ്റിലുൾപ്പെടുത്തുവാനായി സമർപ്പിച്ചില്ല എന്ന് റിപ്പോർട്ടിൽ കണ്ടു. മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റിയുടെ വീഴ്ചയായിട്ടല്ലേ ഇതിനെ കാണേണ്ടത്. പല മെത്രാന്മാരും സഭയെപ്പറ്റിയും ഭരണഘടനയെപ്പറ്റിയും ആനപ്പുറത്ത് കയറിനിന്ന് ഘോരഘോഷം വാചാടോപം നടത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും തങ്ങളുടെ ഭരണഘടനാപരമായ ബാദ്ധ്യതകൾ യഥാസമയം ചെയ്തു തീർക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാത്ത സാഹചര്യത്തിലേക്കാണ് ഈ വസ്തുത വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. എല്ലാ ഭദ്രാസനമെത്രാൻമാരും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തക്കു വിധേയരായിട്ടാണ് മെത്രാസന ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. അവർ കാണിക്കുന്ന കൃത്യവിലോപങ്ങൾ തടയുവാൻ മലങ്കര മെതാപ്പോലീത്തക്ക് കഴിയാതെ പോകുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്.? അതോ എപ്പിസ്കോപ്പൽ താത്പര്യങ്ങൾ അവിടേയും ഒളിച്ചുകളി നടത്തുകയാണോ? കോടതികളിലെ ഉപയോഗത്തിനുമാത്രമായി സഭാ ഭരണഘടനയേ നാം താങ്ങി നിർത്തേണ്ടതുണ്ടോ

ബജറ്റ് വാർത്തയിലെ ചില വസ്തുതകൾ ഉറങ്ങി കിടക്കുന്നവരെ ഉണർത്തുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ബജറ്റ് ചർച്ചയിൽ 28 അംഗങ്ങൾ പങ്കെടുത്തു; ഇന്റേണൽ ഓഡിറ്റേഴ്സിന് പലയിടത്തു നിന്നും സ്വാഗതവും സഹകരണവും ലഭിച്ചില്ല; വൈദിക സേവന വേതന വ്യവസ്തകൾ അംഗീകരിക്കുന്നതിലും വൈദീക ക്ഷേമ കാര്യത്തിലും സഭാ നേതൃത്വം അനാസ്ഥ കാണിക്കുന്നു. ബജറ്റ് സമ്മേളനത്തിൽ 50% ത്തിലേറെ അംഗങ്ങൾ പങ്കെടുത്തില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് വേദനിപ്പിക്കുന്ന ആ വസ്തുതകൾ. മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയംഗങ്ങളായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണമെന്നല്ലാതെ യോഗങ്ങളിൽ ക്രമമായി സംബന്ധിക്കണമെന്ന് ആ ഉന്നത അധികാര കമ്മിറ്റിയിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് ചുമതലാബോധമില്ലാത്തതെന്തുകൊണ്ട്? . അവരെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അയക്കുന്ന ഭദ്രാസന പള്ളി പ്രതിപുരുഷ യോഗവും അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങളുടെ യോഗവും ഇത് ഗൗരവത്തോടെ കാണണം. മരണ ശേഷം ജീവചരിത്രക്കുറിപ്പിന്റെ ഭാഗമായി, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗമായിരുന്നു എന്ന വാർത്തക്കുവേണ്ടിയാണ് പലരും ആ ഉന്നത സ്ഥാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. (ഒരു സീനിയർ വൈദികൻ ഇത് എഴുതുന്ന ആളിനോട് പറഞ്ഞതാണ് ഈ കാര്യം)വേറേയും കാരണമുണ്ട്. അനർഹരായ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ (അവരിൽ പലർക്കും എസ്.എസ്.എൽ.സി യാണ് വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യത). രണ്ട് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി യോഗങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോഴേക്കും മനസ്സിലാക്കു. ഈ യോഗ്യന്മാരുടെ വേദിയിൽ പൊന്നൊരുക്കുന്നിടത്ത് പൂച്ചക്കുള്ള സ്ഥാനമേ തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളു എന്ന്. അതോടെ അവർ യോഗങ്ങൾക്ക് പോകുന്ന പതിവ് അവസാനിപ്പിക്കും. യോഗ്യരായ ആളുകൾ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്കു വരുന്നത് തങ്ങളുടെ താത്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് സഹായകരമല്ലാ എന്ന് സഭാ നേതൃത്വത്തിൽ ചിലരെങ്കിലും ചിന്തിക്കുന്നുവോ എന്ന ചോദ്യത്തിലേക്കാണ് ഈ വസ്തുതകൾ വഴിവെക്കുന്നത്. പല ഉന്നത സ്ഥാനീയരുടേയും നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന വിശ്വാസ്യത കൂടുതൽ നഷ്ടപ്പെടാൻ ഇടവരുത്തുന്ന സാഹചര്യമല്ലേ ഇത്?

ഒരു ദിവസത്തേക്ക് മാത്രമായി ചേരുന്ന ഇത്തരം സുപ്രധാന യോഗങ്ങളിൽ വിശദാംശങ്ങളുടെ ചർച്ചക്ക് സമയം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന പരാതിയുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തുനിന്നും ആളുകൾ എത്തി തുടങ്ങുമ്പോഴേക്കും പതിനൊന്നുമണികഴിയും. ഉച്ചയൂണ് കഴിയുമ്പോഴേക്കും ദൂരേയുള്ളവർ യാത്രയായി തുടങ്ങും. ഫലത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ മണിക്കൂർ മാത്രമേ ആലോചനകൾക്കും ചർച്ചകൾക്കുമായി സമയം ലഭിക്കു എന്നത് വ്യക്തമാണ്. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ആണ്ടിൽ രണ്ട് തവണ കൂടിയാൽ മതി. രണ്ടും നോമ്പു കാലങ്ങളിൽ മതി. വലിയ നോമ്പു കാലത്തും ശൂനോയോ നോമ്പു കാലത്തും ആകട്ടെ. ഒരു ദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് നാലുമണിക്ക് യോഗം ആരംഭിക്കട്ടെ. സന്ധ്യാനമസ്ക്കാരം കഴിഞ്ഞ് 10 വരെ യോഗം തുടരട്ടെ. അടുത്ത ദിവസം ഗ്രൂപ്പുകളായോ മറ്റൊ കാലത്ത് 8

മുതൽ 12 വരെയും 3 മുതൽ 6 വരെയും രാത്രി 8 മുതൽ 10 വരെയും ചർച്ചകൾ നടക്കട്ടെ. പിറ്റെ ദിവസം കാലത്ത് 8 മുതൽ 12 വരെ ഫൈനൽ സെഷൻ ആകാം. ഉച്ച ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് യോഗം പിരിയട്ടെ. ഓണം അവധി, മദ്ധ്യവേനൽ അവധിക്കാലങ്ങളിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി യോഗം ക്രമീകരിച്ചാൽ പഴയ സെമിനാരിയിലെ മുറികൾ തന്നെ അംഗങ്ങൾക്ക് താമസിക്കുവാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്താം.(ആ ദിവസങ്ങളിൽ വൈദീകവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒഴിവു കാലമാണല്ലോ) ഒരു യോഗത്തിൽ കാര്യാലോചനയ്ക്കും ചർച്ചകൾക്കുമായി 16-ൽ കുറയാതെ മണിക്കൂർ സമയം ലഭിക്കും. ഇടവേളകളിൽ അനൗപചാരിക ചർച്ചകൾക്കും ആവശ്യമായ സമയം ലഭിക്കും. ആഴമായ പഠനങ്ങളും ചർച്ചകളും ഗൗരവപൂർണമായ തീരുമാനങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്ന ഈ ജനകീയ പാർലമെന്റിനു ഇപ്രകാരം ഒരു പുനഃസംവിധാനം കൂടിയേ കഴിയൂ. സഭാ നേതൃത്വം കാര്യങ്ങൾ നേരേയും സുതാര്യവുമായി നടത്തണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ ഈ നിർദ്ദേശം സ്വീകാര്യമാക്കേണ്ടതല്ലേ?

പുതിയ മന്ത്രിസഭ

ശ്രീ. ഉമ്മൻ ചാണ്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പുതിയൊരു മന്ത്രിസഭ കേരളത്തിൽ നിലവിൽ വന്നു. പുതിയ മന്ത്രിമാരെയും ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗമായ മുഖ്യമന്ത്രിയേയും ഞങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി അനുമോദിക്കുന്നു. പുതിയ മന്ത്രിസഭയ്ക്ക് ഒട്ടേറെ പാഠങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടാണ് മുൻ മന്ത്രിസഭ അസ്തമിച്ചത്. ചെയ്യേണ്ടതെന്ത്? ചെയ്യരുതാത്തതെന്ത്? എന്നീ ചോദ്യങ്ങളെ വിവേചനപൂർവ്വം നേരിടുവാൻ പുതിയ ടീമിന് കഴിയണം. നിയമവ്യവസ്ഥയോടും ബഹുമാനവും നീതിബോധവും കാബിനറ്റ് പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പ്രതി ഫലിക്കണം. ജനഹിതത്തെ എന്ന പോലെ ജുഡീഷ്യറിയെ മാനിക്കണം. അഴിമതി വീരന്മാരിൽ നിന്ന് കേരള ജനതയ്ക്ക് മോചനം നൽകണം. ദുസ്സാമർത്ഥ്യത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദതന്ത്രങ്ങളെ അതിജീവിക്കണം. ഗ്രൂപ്പുകളെ മാനിക്കാം; പക്ഷേ, അടിമയാവരുത്. നയങ്ങളിലും സമീപനങ്ങളിലും സുതാര്യത നിലനിർത്തണം. അച്ചടക്കത്തിന് പാർട്ടിയിൽ മാത്രമല്ല രാജ്യത്തും വലിയ വിലകല്പിക്കണം. പല ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായ മുറിവുകളെ നീതിപൂർവ്വം പരിഹരിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും പുതിയ മുറിവുകൾ ഉണ്ടാകാതെ നോക്കുകയും വേണം.

രണ്ടാഴ്ചയിലെ പ്രവർത്തനം നാടിന് വലിയ പ്രതീക്ഷ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഉജ്വലപ്രകടമായ ഇച്ഛാശക്തിയും നേതൃവൈഭവങ്ങളും സംഘാടക പാടവും സമ്മർദ്ദതന്ത്രങ്ങളെ അതിജീവിക്കുവാനുള്ള ദീർഘദൃഷ്ടിയും സഭാ നേതാവിന് തുടർന്നും ദൈവം നൽകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, ആശംസിക്കുന്നു.

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡിനുവേണ്ടി
192004 ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ (ചീഫ് എഡിറ്റർ)
തെക്കുംകര പി. ഒ., തൃശ്ശൂർ.

മലങ്കര സഭയിൽ സാംസ്കാരിക വകുപ്പിന്റെ പ്രസക്തി

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കു സ്വന്തമായ ഒരു സാംസ്കാരിക നയമോ സമീപനമോ ഉണ്ടോ? അത് നിർണ്ണയിക്കുവാനുള്ള അവകാശാധികാരങ്ങളോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സാംസ്കാരിക വകുപ്പ് സഭാ ഭരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി രൂപം കൊണ്ടിട്ടുണ്ടോ? സഭ ദേശീയമാണെന്നും ആകണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ദേശീയ സംസ്ക്കാരധാരകളോടും ധാരണകളോടും ഒത്തുപോകുന്ന ഒരു സാംസ്കാരിക ശൈലിയ്ക്കു രൂപം നൽകുവാൻ മുൻകൈ എടുക്കേണ്ടതല്ലേ? 1934-ലെ ഭരണഘടനയെ വാഴ്ത്തിപ്പാടുന്നവർ അതൊരു ദേശീയ ദിശകണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സഭയുടെ ആദ്യത്തെ കാൽവെയ്പ്പ് എന്നല്ലാതെ അന്തിമ വളർച്ചയായി ഭരണഘടനയെ വിലയിരുത്തുന്നത് സഭയുടെ ആരോഗ്യകരമായ വളർച്ചയെയാണോ കാണിക്കുന്നത്? ഭരണഘടനാ നിർമ്മാണത്തോടെ ബുദ്ധിജീവികളുടെ പങ്ക് സഭയിൽ അസ്തമിച്ചു എന്നും ഇനിയും 70 കൊല്ലം മുമ്പ് രൂപം കൊണ്ട ആ നിയമ സംഘം മതത്തെ അർത്ഥപൂർണ്ണമായി വളർത്തുവാൻ ശ്രമം ആവശ്യമില്ലെന്നും ചിന്തിക്കുന്ന ഉദാസീനമായ നിഷ്ക്രിയത്വവും നിസ്സംഗതയും സഭാ മസ്തിഷ്ക്ക കേന്ദ്രങ്ങൾ പുലർത്തുമ്പോൾ ഒരു ദേശീയ സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള സ്വപ്നങ്ങളും സങ്കല്പങ്ങളും തകരുകയാണെന്ന തിരിച്ചറിവ് നാം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണോ? ദേശീയ ആരാധന, ദേശീയ ഭരണം, ദേശീയ ഭാഷ തുടങ്ങിയ പദപ്രയോഗങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ സഭയുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയിൽ പരസ്പരബന്ധമില്ലാതെ പൊന്തിവരുന്നത് ചിലപ്പോഴൊക്കെ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ദേശചരിത്രവും ദേശത്തിന്റെ സംസ്ക്കാര ചരിത്രവും പശ്ചാത്തലമാക്കി വേണം ദേശീയ സഭാസങ്കല്പങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുവാൻ എന്ന് ആരെങ്കിലും ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കുന്നുവോ എന്ന് സംശയം.

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയും സംസാരവും പഠിക്കുന്നവന് ആ ഭാഷാ സാഹിത്യങ്ങളുടെ മാതൃഭൂമി എന്ന നിലയിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ചരിത്രവും സംസ്ക്കാരവും നിർബന്ധ പഠനവിഷയമാണ് എന്ന് നാം മറക്കാതിരിക്കുക. മലയാള സാഹിത്യവും ഭാഷയും പഠിക്കുന്നവർക്കു കേരള ചരിത്രവും സംസ്ക്കാരവും സബ്സിഡിയറി എന്ന നിലയിൽ നിർബന്ധ പാഠ്യവിഷയമാണെന്നും നാം അറിഞ്ഞിരിക്കുക. മലങ്കര സഭയെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ ദൗത്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും മുഴുവൻ സമയപ്രവർത്തകനാവാൻ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ വൈദികർക്ക് കേരളത്തിന്റെയും ഭാരതത്തിന്റെയും ദേശീയചരിത്രവും സാംസ്ക്കാരിക ചിരത്രവും ഗ്രഹിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ വല്ല ശ്രമവും നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. സഭാ ചരിത്രാധ്യാപനം പോലും നമ്മുടെ സെമിനാരികളിൽ ഗൗരവപൂർണ്ണമായല്ല കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് എന്ന് സഭാ ചരിത്ര പ്രൊഫസർമാരുടെ ലേഖനങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ തോന്നാറുണ്ട്. സഭയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പിന്റെ കൈയ്യൊപ്പോടുകൂടിയും പുറത്തുവന്ന ചില ആരാധനക്രമങ്ങളും വായിക്കുമ്പോൾ അവയുടെ ഭാഷാ, വാകൃശുദ്ധി, ലക്ഷ്യ ശുദ്ധി, മൂല ഭാഷാ ശുദ്ധി എന്നിവയുടെ കാര്യങ്ങളിൽ മലങ്കരസഭയുടെ നില ഇത്രമാത്രം ശോചനീയമോ എന്ന് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. മൂല ഭാഷയിൽനിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ വിവർത്തനത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ ബാലപാഠം അറിയാത്തവരാണ് അതിന്റെ പിന്നിൽ ഏത് വ്യക്തമാക്കുന്ന വിവർത്തനങ്ങൾ പെരുകുന്നു. മുൻപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെ പരിഷ്ക്കരിക്കുമ്പോൾ എന്തൊക്കെയാണ് പരിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും അതിന്റെ സാഹചര്യം എന്തെന്നും ആമുഖത്തിൽ പറയുവാൻ പലരും ധൈര്യം കാണിക്കാറില്ല. കുർബ്ബാന തക്സാ, കൂദാശക്രമങ്ങൾ, ആണ്ടുതക്സാ തുടങ്ങിയ വിവർത്തന കൃതികൾ ഉദാഹരണം. മൂലകൃതികളില്ലാത്ത ചില സ്വതന്ത്ര രചനകൾ വിവർത്തനങ്ങളിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു. മൂല ഭാഷാനുഭിജ്ഞരായ വർത്തമാനകാല-ഭാവികാല വൈദിക തലമുറ കഥയറിയാതെ ആടുകയും പാടുകയും തെറ്റുകൾക്ക് ന്യായവും വ്യാഖ്യാനവും കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയിലാവും. തോമ്മാശ്ലീഹാ നമ്പൂതിരിമാരെ മാമ്മൂദീസാ മുക്കിയ ചരിത്രത്തിനിപ്പുറം ദേശചരിത്രം നേടിയ വളർച്ചകളെ നാം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ഈയിടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലെഴുതപ്പെട്ട, ഒരു മലങ്കര സഭാ ചരിത്രം വായിച്ച് അന്തംവിട്ടിരുന്നുപോയി. ഓദ്യോഗികമായ പിൻബലത്തോടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ആ രചന ഒരമ്പതു വർഷത്തിനിടയിൽ കേരളത്തിൽ നടന്ന ചരിത്ര-സംസ്കാര ധാരണകളെ പൊളിച്ചെഴുതിയ ഗവേഷണശ്രമങ്ങളെ കാണുവാൻ പോലും ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല.

ചരിത്ര രചനയിൽ മാത്രമല്ല, സഭയുടെ സമസ്ത മേഖലകളിലും സാംസ്കാരിക വിഷയങ്ങളെ ഫലപ്രദമായും ലക്ഷ്യബോധത്തോടെയും സമീപിക്കുവാൻ നാം അശക്തരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒറ്റപ്പെട്ട ചില ശ്രമങ്ങൾ കാണാറുണ്ടെങ്കിലും ഏകോപിപ്പിക്കുവാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനും അംഗീകരിക്കുവാനും സംവിധാനങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതുമൂലം അവയൊന്നും ഒരു പരിധിവിട്ടു വളരാറില്ല. ഗ്രന്ഥശേഖരണശ്രമങ്ങൾ പലപ്പോഴായി പല സ്ഥലങ്ങളിലായി നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സ്ഥലവും ഇന്നില്ല. പ.മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ സഭയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കൈയ്യെഴുത്ത് സുറിയാനിഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് ദേവലോകത്ത് മുറിയിലിട്ടു പൂട്ടി. അതൊന്ന് പരിശോധിക്കുവാൻ വിവിധ മേല്പ്പട്ടക്കാരുടെ ശുപാർശയോടെ അധികൃത സ്ഥാനങ്ങളിൽ മുട്ടി വിളിച്ചെങ്കിലും ഗ്രന്ഥപ്പുരയുടെ താക്കോൽക്കാരൻ ആരെന്ന് പോലും അറിയാത്ത അന്ധതയും അനാഥത്വവുമാണ് അവിടെ കൊടികുത്തിവാഴുന്നത്.

ഡോ.പൗലൂസ് ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലത്ത് ഏതോ വിദേശ സംഘത്തെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് കേരളത്തിലെ നമ്മുടെ സുറിയാനി കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മൈക്രോഫിഷ് ചെയ്ത് കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയുടെ ആർക്കൈപ്സിൽ ശേഖരിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അതൊന്ന് പരിശോധിക്കുവാൻ പലവട്ടം ശ്രമിച്ച ഈ ലേഖകന് അധികൃതരിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച മറുപടി അതു വായിക്കുവാനുള്ള ലെൻസും ദീപ സംവിധാനവും ഇപ്പോൾ ലഭ്യമല്ല എന്നായിരുന്നു. പട്ടിയ്ക്കു മീശ വന്നാൽ അമ്പട്ടന് എന്തു പ്രയോജനം എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് സാർത്ഥകമാവുന്നു. (അമ്പട്ടൻ = ക്ഷുരകൻ)

പ്രയോജനപ്പെടും എന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ നമ്മുടെ പല വൈദീക ഭവനങ്ങളിലും ചിതലെടുത്തു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന ഗവേഷണമൂല്യമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിട്ടുതരുവാൻ ആളുകൾ തയ്യാറാണ്. തലമുറകളായി പൗരോഹിത്യം നിലനിർത്തിപ്പോരുന്ന പല കുടുംബങ്ങളിലും അത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഭൂതങ്ങൾ നിധി കാക്കുന്നതുപോലെ നിഷ്പ്രയോജനമായി ഇരിപ്പുണ്ട്. അവയെ ശേഖരിച്ച് ക്ലാസിഫൈ ചെയ്ത് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അവതാരപുരുഷന്മാരെ പ്രസവിക്കുവാൻ എന്നാണ് സഭയ്ക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടാവുക. ദേവലോകത്തും പഴയസെമിനാരിയിലും ഉള്ള ഗ്രന്ഥ ശേഖരങ്ങളും വർഗ്ഗീകരിച്ച് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്കാവുന്നില്ല. സുറിയാനി കൈയെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വിഷയം, പകർപ്പെഴുത്തുകാരൻ, സ്ഥലം, കാലം, അവയിലെ ഗവേഷണ പ്രാധാന്യമുള്ള പ്രത്യേക ഭാഗങ്ങൾ ഇവ പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ പരിജ്ഞാനമുള്ള ആളുകൾ അപ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുറി വൈദ്യന്മാരുടെ കൈകളിൽ അവ ഭാവികാലത്ത് ഏതെല്ലാം അപകടങ്ങളാണ് വരുത്തിവയ്ക്കുക എന്ന് ആ രംഗത്ത് പരിമിതഅപകടങ്ങളാണ് വരുത്തിവയ്ക്കുക എന്ന് ആ രംഗത്ത് പരിമിതമായിട്ടെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഈ ലേഖകന് പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ഔഗേൻ ബാവായേയും യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെയും ഡോ.വി.സി. ശാമുവേൽ അച്ചനെയും കോനാട്ട് ഏബ്രഹാം മല്പാനെയും സഭ ഈ രംഗത്തു പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടതായിരുന്നു. ഇനിയെങ്കിലും സുറിയാനി കൈയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ച് പുസ്തകവിഷയം, ഉള്ളടക്കം, പ്രതിപാദനത്തിലെ പ്രത്യേകതകൾ, ഗ്രന്ഥകാരൻ, പകർപ്പെഴുത്തുകാരൻ ഇവരുടെ പേർ, കാലം, സ്ഥലം എന്നിവ തെറ്റു കൂടാതെ വായിക്കാനറിയാവുന്ന ഏതെങ്കിലും മേല്പട്ടക്കാരൻ സഭയിലുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെയോ അല്ലാത്തപക്ഷം വൈദികസെമിനാരിയിൽ സുറിയാനി മല്പാന്മാരായ വൈദികരുടെയോ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സാംസ്കാരിക വകുപ്പ് സഭയിൽ പ്രവർത്തനമാരംഭിക്കണം. ചുമതലക്കാർക്ക് ഭാഷ, ദേശചരിത്രം, സംസ്കാര പരിസരങ്ങൾ എന്നിവയിൽ അവഗാഹവും യോഗ്യതയും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ കൂടുതൽ മേഖലകളിൽ അവരുടെ സേവനം പ്രയോജനപ്പെടുത്താനാവും. സഭയ്ക്കു ആവശ്യമായ പഠന വിഷയങ്ങളിൽ ഗവേഷണം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഗ്രാന്റുകൾ നൽകി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക, ഗവേഷണസ്വഭാവമുള്ള രചനകൾ പ്രസിദ്ധീകരി

ക്കുക, സഭാഗ്രന്ഥശാലകൾ (ഗവേഷണ സൗകര്യത്തോടെ) ആരംഭിക്കുക, പ്രാദേശിക ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു സഹായം നൽകുക, സർഗാത്മക സാഹിത്യകാരന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക; അർഹതയുള്ളവരെ അവാർഡുകൾ നൽകി അംഗീകരിക്കുക, സഭയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലെ ഭാഷാ ശുദ്ധിയും വിവർത്തനശുദ്ധിയും സഫലമായ മേൽ നോട്ടത്തിലൂടെ ഉറപ്പുവരുത്തുക, സഭയിലെ ആനുകാലികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെ ഏകോപിപ്പിക്കുക, ംവീ ശ ംവീ സഭാ ഡയറക്ടറി, സഭാചരിത്ര നിഘണ്ടു തുടങ്ങിയ ബൃഹത് പദ്ധതികൾ ഏറ്റെടുത്ത് പ്രസദ്ധീകരിക്കുക തുടങ്ങി നിരവധി ക്രിയാത്മക മേഖലകളിൽ ഈ വകുപ്പിന് പ്രവർത്തിക്കാനാവും. സഭയുടെ വാർഷിക ബഡ്ജറ്റുകളിൽ പത്തുലക്ഷം രൂപ വീതം ഈ സാംസ്കാരിക വകുപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി മാറ്റിവച്ചാൽ ഒന്നു രണ്ടു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൊണ്ട് സഭയിൽ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാനാവും. അതിനാവശ്യമായ ക്രിയാശേഷിയും ദർശനശേഷിയും സഭാ സ്നേഹവും നേതൃവേദികളിൽ രൂപപ്പെട്ടുവരുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സഭയിലെ കാറ്റും കോളും അടങ്ങിയിട്ട് മതി ഇവയെല്ലാം സമാരംഭിക്കുവാൻ എന്ന ചിന്ത നിഷ്ക്രിയത്വത്തിന്റെ മുദ്രാവാക്യമാണ്. ക്രിയാത്മകപദ്ധതികൾ നടക്കുമ്പോൾ നശീകരണ ബാധകൾ അവസാനിക്കും. കറഹല ാശിറ ശ വേല ീൃസവെീ ീള ഉല്ശഹ. കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി, എം.ഡി.സെമിനാരി, പരുമല സെമിനാരി, വെട്ടിക്കൽ ദയറാ, ബഥനി പ്രസ്ഥാനം, തുടങ്ങി സഭയിലെ ഒട്ടുമിക്ക പ്രസ്ഥാനങ്ങളും പിറന്ന് വീണ് വളർന്നത് പ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്ത കാലത്തല്ല; സഭ തീച്ചൂളയിൽ എരിയുന്ന കാലത്താണ്. എരിയുന്ന തീച്ചൂളയെ, ഭാവിയിലേക്കു വെളിച്ചവും ഊർജ്ജവും ഊഷ്മളതയും പ്രസരിപ്പിച്ച് ശക്തിസ്രോതസാക്കി മാറ്റുവാൻ ദൈവം നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

ലോക സാക്ഷരതാദിനം

ആത്മഹത്യാ പ്രതിരോധദിനം.

ഇക്കഴിഞ്ഞ സെപ്തംബറിൽ ലോക സാരക്ഷരതാദിനവും ആത്മഹത്യാ പ്രതിരോധദിനവും നമ്മെ കടന്നുപോയി. സാക്ഷരതയിലേക്കുള്ള ജൈത്രയാത്രയിൽ പങ്കുചേരാനുള്ള ആവേശം മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ ആളിപ്പടരുവാൻ സഹായിക്കുമെന്നതിനാലും ജീവിതത്തോടുള്ള ആഭിമുഖ്യം വളർത്തുവാനും മരണശക്തികളെ തോല്പിക്കുവാനും സഹായിക്കുമെന്നുള്ളതിനാലും ഈ രണ്ട് ദിനങ്ങളും അനുഷ്ഠേയങ്ങൾ തന്നെ. മികച്ച സാക്ഷരത കൈവരിച്ച സംസ്ഥാനമാണ് കേരളം. ഔപചാരികവും അനൗപചാരികവുമായ അക്ഷര പരിശീലനം നൽകുവാൻ ഏതാനും പതിറ്റാണ്ടുകളായി കേരളം തീവ്രശ്രമത്തിലായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസമേഖല, ലാഭകരമായി മുതൽമുടക്കുവാനുള്ള വ്യവസായ സാധ്യതയായി മാറിയ ഒരുകാലത്ത് സ്വകാര്യ - സ്വാശ്രയ - സർക്കാർ മേഖലകളിൽ വിദ്യാകേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത് പ്രായേണ ഭാരംകുറഞ്ഞ ഒരു അധ്വാനമായിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിട്ടേയില്ലായിരുന്ന വ്യക്തികളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഈ രംഗത്ത് ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം ആർക്കും മനസ്സിലാകുന്നതേയുള്ളൂ എന്നാൽ വിദ്യാശാലകൾ നടത്തുന്നത് ദൈവവേല മാത്രമെന്ന് കരുതിയ ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് വ്യക്തികളോ, സാമുദായിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളോ ഈ പ്രവർത്തനമേഖല തങ്ങൾക്ക് സ്വീകാര്യമെന്ന് കരുതിയിരുന്നില്ല. 100 വർഷം മുമ്പ് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ച വിദ്യാകേന്ദ്രങ്ങളിൽ 95 ശതമാവും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളായിരുന്നു: പള്ളിയോട് കൂടിച്ചേർന്നത്.

ആംഗ്ലേയ മിഷനറിമാരുടെ സഹായത്തോടെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയാണ് ഈ രംഗത്ത് ശ്രദ്ധേയമായി പ്രവർത്തിച്ചത്. പള്ളിക്കൂടം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ മുൻകൈ എടുത്തതിന് സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങളൊന്നും അന്നില്ലായിരുന്നു. ഒരു സാമൂഹിക നവോത്ഥാനം, അതായിരുന്നു. സഭയുടെ ലക്ഷ്യം. അക്ഷരം എന്ന അഗ്നി സമൂഹമദ്ധ്യത്തിലെ ഇരുട്ടിനെ അകറ്റുവാൻ അനിവാര്യമെന്ന് അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ കൂത്തരങ്ങായിരുന്നു കേരളം. അധാർമ്മികതയുടെ വിലാസരംഗങ്ങളായിരുന്നു കേരളം. മനുഷ്യസമത്വത്തെപ്പറ്റി സ്വപ്നംകാണുവാൻ പോലും ആകാതെ ഭ്രാന്താലയ സമാനമായ കേരളം, കുടിപ്പകകളും മറ്റും തേർവാഴ്ച നടത്തിയിരുന്ന കേരളം, പൈശാചികമായ സ്ത്രീ വിവേചനനവും, ജന്മി പ്രഭുത്വവും കൊണ്ട് കിരാതമായ ബന്ധനങ്ങളിൽ ഞെടുവീർപ്പിടുന്ന കേരളം. ഈ തകർച്ചയിൽ നിന്ന് കേരള സംസ്ഥാനത്തെ വിമോചിപ്പിക്കുവാൻ അക്ഷരമെന്ന അഗ്നി അനിവാര്യമെന്ന് അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ആ തിരിച്ചറിവാണ്, 1873 ൽ പരുമലയിലും 1876 ൽ മുളന്തുരുത്തിയിലും വെച്ച് രൂപം കൊണ്ട് ഇന്നും കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷനിൽ പ്രതിഫലിച്ചത്. നാടുതോറും വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ തീരുമാനമായത് ഈ വേദിയിൽ വെച്ചാണ്. കേരളത്തിൽ രൂപംകൊണ്ട ഒന്നാമത്തെ സാമുദായിക സംഘടനയായ ഈ വേദിയ്ക്കു രൂപം നൽകിയത് അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ ആയിരുന്നു. സമ്പന്നമായ ഗൾഫ് - വിദേശ ഇടവകകൾ അന്ന് രൂപംകൊണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. അനുകരണീയമായ മാതൃകകളും ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ആ മഹാത്മാവായ കർമ്മയോഗി 250 ലേറെ പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയങ്ങളെ കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പടക്കുതിരകളാക്കി. വിദ്യാദാനം അന്ന് ത്യാഗപൂർണ്ണമായ സേവനം മാത്രമായിരുന്നു. സഭാദ്ധ്യക്ഷൻ തന്റെ സ്വർണ്ണ അംശവടിയും സ്ഥാനമോതിരങ്ങളും കൂടെ കൂടെ പണയം വെച്ചും വീണ്ടെടുത്തും 250 ലേറെ വിദ്യാലയങ്ങളെ പുലർത്തിയിരുന്നതിന്റെ തേജോമയമായ അനുഭവങ്ങൾ സമകാലികരായ ജീവചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1880 നും 1900 നും ഇടയിൽ സ്ഥാപിതമായ ഈ വിദ്യാലയങ്ങൾ ജാതി-മത-ലിംഗഭേദങ്ങൾക്കതീതമായി കേരള മണ്ണിൽ അക്ഷര പൂജ നടത്തി. കേരളത്തിന്റെ വളക്കൂറുള്ള മണ്ണിൽ അത് 100 മേനി വരെ വിളവു നൽകി. അതാണ് കേരളത്തിന്റെ 100% സാക്ഷരതയുടെ ചരിത്ര രഹസ്യം; പലരും രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ വൈമനസ്യം കാട്ടുന്ന വിജയ രഹസ്യം. കൈക്കൂലിയും കോഴയും വാങ്ങി ഇന്ന് അക്ഷര ദാനവേദിയെ പിടിച്ചടക്കാൻ മത്സരിക്കുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സമുദായങ്ങൾ തേജോമയമായ ഓർത്തഡോക്സ്

പൈതൃകത്തെ - ക്രൈസ്തവ പൈതൃകത്തെ എന്നാണ് മനസ്സാക്ഷിക്കുത്തില്ലാതെ അവകാശമാക്കുക? ഇത് നമ്മുടെ സാക്ഷരതാദിനചിന്തായാകട്ടെ.

ഇന്ന് പത്രങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന വാർത്തയായിട്ടുണ്ട് കേരളത്തിലെ ആത്മഹത്യകൾ. കടക്കെണിമൂലം, ബാങ്ക് ലോൺ കിട്ടാത്തതുമൂലം, പരീക്ഷയിലെ പരാജയം മൂലം, പ്രേമനൈരാശ്യം മൂലം എന്നിങ്ങനെ കാരണങ്ങൾ. വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിലും ആത്മഹത്യാ പ്രവണതകൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പെരുകിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

പ്രാംശുലഭ്യേ ഫലേലോഭാത് - ഉദ്ബാഹു: ഇവ വാമന: എന്ന പാദം ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. ഉയരമുള്ളവർക്കുമാത്രം ലഭ്യമായ ഫലത്തിലേക്കു ഉയരം കുറഞ്ഞവർ കൈ ഉയർത്തുംപോലെ എന്നാണ് ഈ വരികൾക്ക് അർത്ഥം. ഉപഭോഗ സംസ്കാരം നമ്മെ വാമനന്മാരാക്കുന്നു. (വാമനൻ = കുള്ളൻ). സുഖഭോഗ സൗകര്യങ്ങൾ എത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ, പ്രലോഭനങ്ങളായി മുമ്പിൽ അണിനിരന്ന് നിൽക്കുന്ന ബാങ്ക്ലോണുകളെ വാമനന്മാർ ആശ്രയിക്കുന്നു. സ്വയംതൊഴിലിന്, പ്രൊഫഷണൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്, വീട് സമ്പാദിക്കുന്നതിന്, എന്തിന് ഗൃഹോപകരണങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കുവാനും, വാഹനങ്ങൾ വാങ്ങുവാൻ പോലും ലോൺ സൗകര്യങ്ങൾ ഉദാരമായി ബാങ്കുകൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ബാങ്കുകളിൽ പണം കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ബാങ്കുകൾക്ക് ഈ പ്രലോഭനം സൃഷ്ടിക്കാതെ വയ്യ. സങ്കീർണ്ണത ഒട്ടും ഇല്ലാതെ ഉദാരമായ വ്യവസ്ഥകളിൽ ലഭിക്കുന്ന ലോണുകൾ ഉപഭോക്താവ് സ്വീകരിച്ച് ജീവിത സൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ച് അയൽക്കാരനൊപ്പം നിൽക്കുവാൻ യത്നിക്കുന്നു. ലോൺ തിരിച്ചടയ്ക്കുവാൻ തുടർച്ചയായി വീഴ്ച വരുത്തുമ്പോൾ ജപ്തി ഭീഷണി പത്തിവിടർത്തിയാടുമ്പോൾ അവരിൽ പലരും ആത്മഹത്യയിൽ സ്ഥിരമായി ഒളിവിടം തേടുന്നു. ഇതാണോ കേരളത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ആത്മഹത്യാ വാർത്തകളുടെ ശരിയായ പശ്ചാത്തലം?

ഉപഭോഗ വസ്തുക്കളുടെ ധാരാളിത്തമല്ല, ഉള്ളവയിൽ സംതൃപ്തി അനുഭവിക്കുന്ന മനസ്സാണ് ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സ്. മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ആഗ്രഹങ്ങളും അദ്ധ്വാനങ്ങളും അഭികാമ്യമാണെങ്കിലും അതിമോഹങ്ങളും (വാമനന്റേതുപോലെ) കുറുക്കു വഴികളും അനഭിലഷണീയമാണ്. അതൊരു രോഗാതുരമായ മനസ്സിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. ഈ രോഗാതുരമായ മനസ്സാണ് ലേഡി മാക്ബത്തിനെ കൊലപാതകം, ഉന്മാദം, കുടുംബത്തകർച്ച, വംശനാശം തുടങ്ങിയ മാരകമായ വിധിയിലേക്ക് നയിച്ചത്. (വില്യം ഷേക്സ്പിയർ എഴുതിയ മാക്ബത്ത് നാടകം വായിക്കുക)

ഈ രോഗത്തിനെതിരെ ക്രൈസ്തവ സഭ പോരാടണം. കുരിശിന്റെ സന്ദേശത്തെ ഈ അർത്ഥതലത്തിലേക്കു വ്യാഖ്യാനം നൽകി വ്യാപിപ്പിക്കണം. സുഖമെന്നാൽ സംതൃപ്തിയാണ്. മിനിമം ജീവിതസൗകര്യങ്ങളിൽ സംതൃപ്തി അനുഭവിക്കുവാൻ ആളുകളെ പരിശീലിപ്പിക്കണം. മോഹനമായ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വഴങ്ങി ലോണുകളെടുത്തു ജീവിതത്തിന്റെ പുറംമോടി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ആഡംഭര ഭ്രമക്കാരായി അധഃപതിക്കരുതെന്ന് ആളുകളെ സഭ പഠിപ്പിക്കണം. വരുമാനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ചെലവിനങ്ങളെ കർശനമായി ഒതുക്കി നിർത്തുന്ന കുടുംബ ബജറ്റുകളെപ്പറ്റി സഭകൾ പ്രസംഗിക്കണം. വരവിന്റെയും ചിലവിന്റെയും അറ്റങ്ങൾകൂട്ടിമുട്ടിക്കുന്നതിൽ അയവില്ലാത്ത സാമ്പത്തിക അച്ചടക്കത്തെപ്പറ്റി ആളുകളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. ആത്മഹത്യാ പ്രവണതയെ ഫലപ്രദമായി ചെറുക്കുവാൻ മറ്റു കുറുക്കുവഴികളുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഈ വഴിക്ക് നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, സ്ത്രീ സമാജങ്ങൾ, യുവജന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, ഇവയിലെ അംഗങ്ങൾക്കു പ്രബോധനം നൽകാം. അപ്രകാരം ആത്മഹത്യാ പ്രതിരോധ ദിനത്തിൽ നമുക്കും ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിക്കാം.

പാത്രിയർക്കീസും വി. മൂറോൻ കൂദാശയും.

വി. മൂറോൻ, വി. മാമോദീസയോടു ചേർന്ന് ഒരാൾക്ക് ലഭിക്കേണ്ട കൂദാശയാണ്. മുഖ്യമായും സ്ഥിരീകരണത്തിനും മദ്ബഹായുടെ അഭിഷേകത്തിനുമായിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ വി. മൂറോൻ തൈലം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. (കൈവെപ്പിന്റെ പ്രതീകമായി പണ്ടു പട്ടംകൊട ശുശ്രൂഷയിൽ ഈ തൈലം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പട്ടംകൊടയിലെ ചില ക്രിയകൾ ഈ കേൾവിയെ ശരിവെയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അർമ്മീനിയൻ സഭയിൽ ഇപ്പോഴും പട്ടംകൊടയിൽ തൈലം കൊണ്ട് അഭിഷേകം ചെയ്യാറുണ്ട്.) ഈ തൈലം കൂദാശ ചെയ്യുവാനുള്ള അവകാശം പാത്രിയർക്കീസിന് മാത്രമണെന്ന് ഒരു ധാരണ പ്രചരിച്ചു പോന്നിട്ടുണ്ട്. പത്രോസ് ത്രിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം നടന്ന കാനോൻ തിരുത്തലിൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഈ അധികാരം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പാത്രിയർക്കീസ് സ്ഥാനികൾ അംഗീകരിച്ച ഈ തിരുത്ത് മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട *പതിനെട്ടക്കം* ഹൂദായ കാനോനിൽ താഴെ പറയും പ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിച്ച് വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ***ഇതിൽ നിന്നും പാത്രിയർക്കീസിനോ കാതോലിക്കായ്ക്കോ അതായത് മപ്രിയാനയ്ക്കോ മാത്രമേ മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുവാൻ അധികാരമുള്ളൂ എന്ന് വ്യക്തമാണ്. മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും എപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്കും രോഗികളുടെയും മാമോദീസായുടേയും തൈലം കൂദാശ ചെയ്യാം. എന്നാൽ അവരെ പാത്രിയർക്കീസ് അനുവദിച്ചാൽ അത്യാവശ്യം പ്രമാണിച്ച് അവർക്കും മൂറോൻ കൂദാശ നടത്താം.*** ഉദയഗിരി സെമിനാരി പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 1974 ലും 1990 ലുമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മലയാള വിവർത്തനമാണിത്. 1929 ജൂൺ 3 ന് ഏലിയാസ് തൃദീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് നമ്പറില്ലാത്ത ഒരു കല്പനയിലൂടെ അംഗീകാരം നൽകിയ ഒരു കല്പന ശരിതർജ്ജമ എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തി (തർജ്ജമക്കാരന്റെ പേർ ചേർക്കാതെ) ആമുഖമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ഈയിടെ പരിശുദ്ധപദവി നൽകി പാത്രിയർക്കീസ് ആദരിച്ച പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് (ആലുവായിലെ വലിയ തിരുമേനി) പതിനെട്ടാം നമ്പറായി 1932 മീനമാസം 27 ന് അയച്ചതായി ഇടവക പത്രികയുടെ മുൻ ലക്കത്തിൽ കൊടുത്ത കല്പനയിൽ വി. അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന പാത്രിയർക്കീസന്മാരല്ലാതെ ആരും സ്വമേധയായി ഇന്നുവരെ നടത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ഒന്നാണ് മൂറോൻ കൂദാശയെന്ന് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്ക നടത്തിയ മൂറോൻ കൂദാശയെപ്പറ്റി പറ

യുന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം സെമിനാരി കേസിൽ ഹാജരാക്കിയ പതിനെട്ടക്കം കാനോനല്ലാതെ ഉദയഗിരിക്കാനോനും അതിന് 1929 ൽ ഏലിയാസ് ത്രിതീയൻ ബാവ എഴുതിയ അംഗീകാരവും കണ്ടിട്ടില്ല എന്ന് വ്യക്തമല്ലേ? പതിനെട്ടക്കം കാനോൻ രണ്ടുണ്ടെന്നർത്ഥം. ഒന്ന് സെമിനാരി കേസിൽ ഹാജരാക്കിയത്, മറ്റൊന്ന് അതിന്റെ മറവിൽ തിരുത്തു വരുത്തി പിന്നിട് മാത്രം വിവർത്തനം ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഉദയഗിരിക്കാനോൻ. രണ്ടിനും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പത്രോസിനടുത്ത് ശ്ലൈഹികാശീർവ്വാദം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് മലങ്കരയിലെ കഥ. ഇനി ശീമയിലോ? അവിടെ ഉപയോഗത്തിലുള്ളത് പതിനെട്ടക്കം കാനോനാണെന്ന് ചില വിവരദോഷികൾ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ശ്ലൈഹീകാശീർവ്വാദത്തോടെ 1986 ൽ ഹോളണ്ടിൽ നിന്ന് യൂറോപ്പിലെ സിറിയൻ മെത്രാപ്പോലീത്ത യൂലിയോസ് യേശു ഗീഗക്ക് അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കാനോൻ കണ്ടപ്പോഴാണ് കാര്യം പിടികിട്ടിയത്. അതിന്റെ പതിനെട്ടാം പേജിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്. അത് വിവർത്തനം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു.

ഹൂദായ. പാത്രിയർക്കീസിനും കാതോലിക്കായ്ക്കും മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും മാത്രമേ മൂറോൻ കൂദാശ നടത്താൻ അവകാശമുള്ളൂവെന്ന് ഇവയിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്.

ഈ നിയമം മലങ്കരയിലെ *ഹി* അക്കം കാനോനിൽ കാണുന്നതു തന്നെ. വള്ളിപുള്ളി വ്യത്യാസമില്ല. മലയാളത്തിലെ ബഹു. കോനാട്ട് എബ്രഹാം മല്പാന്റെ വിവർത്തനവും സുറിയാനി കൈയ്യെഴുത്തു കാനോനും പരിശോധിച്ചിട്ടാണിതെഴുതുന്നത്. അപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ശ്ലൈഹീകാശീർവ്വാദമുള്ള മൂന്ന് കാനോൻ പതിപ്പുകളായി ആദ്യത്തേതിൽ മൂറോൻ കൂദാശയുടെ കാർമ്മികൻ പാത്രിയർക്കീസ് മാത്രം (സെമിനാരി കേസ്). രണ്ടാമത്തേതിൽ മപ്രിയാനയ്ക്കും അനുവാദമുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റു മേല്പട്ടക്കാർക്കുമാവാം (ഉദയഗിരിക്കാനോൻ) മൂന്നാമത്തേതിൽ പാത്രിയർക്കീസും കാതോലിക്കായ്ക്കും മെത്രാപ്പോലീത്തായും കാർമ്മികരാണ്, അനുവാദമൊന്നും വേണ്ട. (ഹോളണ്ട് കാനോൻ).

ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും ഇപ്പോഴത്തെ ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കായ്ക്ക് ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് നൽകിയ സുസ്താത്തിക്കോനിൽ (അധികാര പത്രം) മൂറോൻ കൂദാശ നടത്തുവാനുള്ള അനുവാദമിപ്പോഴും നൽകിയിട്ടില്ല എന്നത് ആ ഉന്നതസ്ഥാനിയുടെ ആർജ്ജവം ഇല്ലായ്മയേയല്ലേ കാണിക്കുന്നത്?

യാക്കോബായ സഭയിലെ സുറിയാനി പണ്ഡിതൻ ഈ വസ്തുതകൾ ഒന്ന് പഠിച്ചാൽ അത് സഭയ്ക്ക് ഗുണമേ ചെയ്യൂ.

തിന്മയുടെ ശക്തികൾ തലപൊക്കുന്നുവോ?

വേദനിപ്പിക്കുന്ന രണ്ട് മൂന്ന് അനുഭവങ്ങളാണ് ഈ കുറിപ്പെഴുതുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് മലങ്കര വർഗ്ഗീസിന്റെ കൊലപാതകമാണ് ഒരു സംഭവം. ഇരിങ്ങാലക്കുട രൂപതയിൽ ഫാ. ജോബിന്റെ വധം രണ്ടാം സംഭവം. സെപ്തംബർ 25 ന് കോഴിക്കോട് കന്യാസ്ത്രീകൾക്ക് നേരെ നടന്ന വധശ്രമം മൂന്നാം സംഭവം. ആദ്യ സംഭവത്തിൽ വാടകക്കൊലയാളികൾ പിടിയിലായെങ്കിലും കൊലപാതകത്തിന് അവരെ നിയോഗിച്ച കിരാത ശക്തികൾ ഏതെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാൻ പലരും ഭയപ്പെടുന്നതായിട്ടാണ് തോന്നുന്നത്. രണ്ടാം സഭവത്തിൽ കുറ്റവാളികളെ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരുവാൻ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർക്ക് കഴിയുന്നില്ല എന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നവരുണ്ട്. മൂന്നാം സംഭവത്തെപ്പറ്റി വിലയിരുത്തുവാൻ സമയമായില്ല. മൂന്നു സംഭവങ്ങളും മൂകമായി പ്രഘോഷിക്കുന്ന ഒരു സത്യമുണ്ട്. സംഘടിതമായി ആസൂത്രണം ചെയ്താണ് കൊലപാതകങ്ങൾ അരങ്ങേറുന്നതെങ്കിൽ, വിവിധ സമുദായങ്ങളിലെ ആലോചനപ്രകാരമാണ് വധങ്ങളും വധശ്രമങ്ങളും നടക്കുന്നതെങ്കിൽ അവ നീതിപൂർവ്വം കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ ജനാധിപത്യ സർക്കാരുകൾക്ക് കഴിയാതെ പോകാം എന്നതാണ് ആ ഭീകരമായ സത്യം. കേരളത്തിലും ഭാരതത്തിലും നരഹത്യകൾ ആഘോഷമായി അരങ്ങേറിയതിനെപ്പറ്റി *പെരിയപുരാണ* ത്തിലും *ഭവിഷ്യപുരാണ* ത്തിലും ധാരാളം പ്രസ്താവങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും അതൊക്കെ അടഞ്ഞ അദ്ധ്യായമാണെന്ന് നാം മതസൗഹാർദ്ദത്തിന്റെ പേരിൽ ബോധപൂർവ്വം വിശ്വസിക്കുവാൻ, പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. വൈവിധ്യങ്ങളുടെ ഈ നാട്ടിൽ അപ്രകാരം വിശ്വസിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ഒരു അനിവാര്യതയാണ്. പക്ഷേ, വീണ്ടുമൊരു *ഭ്രാന്താലയ* സൃഷ്ടിക്കു ഭാരതത്തിൽ ആരൊക്കെയോ ചേർന്ന് കളമൊരുക്കുന്നു എന്ന ഭീതിദമായ പ്രതീതിയാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ നീച സംഭവങ്ങൾ സമാധാനകാംക്ഷികളുടെ മനസ്സിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മതരംഗത്തെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നവർ ന്യൂനപക്ഷമായാലും ഭൂരിപക്ഷമായാലും സമുദായ നേതാക്കളായാലും രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളായാലും തിരിച്ചറിയുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. അക്രമിക്കപ്പെടുന്നത് ഏതെങ്കിലും സമുദായമാണെന്ന വിലയിരുത്തൽ അപകടമാണ്. അക്രമിക്കപ്പെടുന്നത് മനുഷ്യത്വവും നൂറ്റാണ്ടുകളായി നാം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുപോരുന്ന മതസൗഹാർദ്ദവുമാണ്. അനുകരണീയവും മാതൃകാപരവുമായ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നവരെ ആദരിക്കുവാനും ഉൾക്കൊള്ളുവാനുമല്ലാതെ അസൂയയോ പകയോ അപകർഷതാബോധമോ കലർന്ന സമീപനങ്ങൾ പുലർത്തുന്നത് സമൂഹത്തിൽ വിഷം സംക്രമിപ്പിക്കുവാനുള്ള നീച തന്ത്രമായി സാക്ഷരകേരളം തിരിച്ചറിയും. ഇക്കാര്യത്തിലെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയ സങ്കുചിതത്വങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. സമസ്ത ലോകത്തിനും സുഖം ഭവിക്കണം, വസുധൈവ കുടുംബകം, ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു എന്നൊക്കെ നിർവ്വചിച്ച പൂർവ്വീക ഋഷിമാരുടെ ദർശനത്തെ സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുവാൻ അതാത് മതാനുയായികൾക്ക് കഴിയേണ്ടതല്ലേ. സമീപകാലത്ത് നടന്ന അക്രമങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ പ്രതിഷേധിക്കുന്നു. വേദനിക്കുന്നു. മുഖം നോക്കാതെ വോട്ടു നോക്കാതെ ഇവയ്ക്കെതിരെ നടപടികളുമായി നീങ്ങാൻ അധികാരികളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതിന്റെ പേരിൽ അധികാരം നഷ്ടപ്പെടുമെങ്കിൽ ആ ത്യാഗത്തിന് മഹാത്മജിയുടെ അനുയായികൾ മടികൂടാതെ ഒരുങ്ങേണ്ടതല്ലേ?

പാത്രിയർക്കാ സന്ദർശനം

പ. സാഖാ പ്രഥമൻ ബാവായുടെ സന്ദർശനം ഒരു സാധാരണ അനുഭവമായി കഴിഞ്ഞുപോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദർശനം കാനോനികമോ ഔദ്യോഗികം പോലുമോ അല്ലായിരുന്നതിനാൽ ആ സന്ദർശനം ഒരു സന്ദേശവും നൽകുവാൻ പര്യാപ്തമല്ലാ യിരുന്നു. സഭയ്ക്കു സഫലമായ സന്ദേശങ്ങൾ നൽകിയ മൂന്ന് പാത്രിയർക്കാ സന്ദർശനങ്ങൾ സഭാ ചരിത്രം തങ്കലിപികളാൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒന്ന് പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവായുടെ 1875 ലെ സന്ദർശനം; രണ്ട് 1912 ലെ അബ്ദുൽ മശിഹാ ബാവായുടെ ആഗമനം; മൂന്ന് 1964 ലെ യാക്കോബ് തൃതീയൻ ബാവായുടെ സന്ദർശനം. ആദ്യത്തേതിൽ മലങ്കരസഭയിൽ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ എന്ന സഭാ പാർലമെന്റ് വിപുലമായ അംഗീകാരത്തോടെ നിലവിൽ വന്നു. രണ്ടാമ ത്തേതിൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് മലങ്കരയിൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. മൂന്നാമത്തേതിൽ കലഹിച്ച് നിന്ന സഭാവിഭാഗങ്ങൾ സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പരസ്പര സ്വീകരണം നടത്തി. ഏവർക്കും സ്വീകാര്യനായ കാതോലി ക്കായെ വാഴിക്കുന്നതിന് നേതൃത്വം നൽകി. ഈ മൂന്ന് അവസരത്തിലും അവിഭക്തമായ സഭയുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചാണ് ഈ മൂന്നു പിതാക്കന്മാരും സഫലമായ സന്ദർശനം പൂർത്തിയാക്കിയത്. മറ്റു പാത്രിയർക്കാ സന്ദർശനങ്ങളെല്ലാം അകാനോനികവും ക്രമവിരുദ്ധവും തന്മൂലം നിഷ്ഫലവുമായിരുന്നു.

എന്തുകൊണ്ടാണ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അപരിത്യാജ്യമായി നാം പലപ്പോഴും കണക്കാക്കുന്നത്? ഉറി ചിരിച്ചാലും ഉള്ളത് പറയണമല്ലോ? നമ്മുടെ അജ്ഞത അത്രമാത്രം ദയനീയവും അഗാധവും ആയിരുന്നു. എ. ഡി. 1599 ലെ ഉദയം പേരൂർ സുന്നഹദോസ് മുതലാണ് സഭാചരിത്രത്തിൽ ആ അജ്ഞത സിംഹാസനാരൂഢമാകുന്നത്. പാപ്പ അഥവാ പാത്രി യർക്കീസ് ഇല്ലാതെ ഒരു സഭയ്ക്ക് നിലനിൽക്കാനാവില്ല എന്നതാണ് ആ അജ്ഞത. 1876 ൽ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് പ്രഖ്യാപിച്ചതിലുമേറെ തീരുമാനങ്ങൾ 1873 ലെ പരുമല സുന്നഹദോസ് കൈക്കൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും ഒരു പാത്രിയർക്കീ സിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടായാലേ അവയ്ക്കു ഗൗരവം സിദ്ധിയ്ക്കൂ എന്ന് നമ്മുടെ പൂർവ്വീകർ വ്യർത്ഥമായി ചിന്തിച്ചു. മൂറോൻ കൂദാശയും മെത്രാൻ വാഴ്ചയുമൊക്കെ അന്നാ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു നടത്താമായിരുന്നുവെങ്കിലും നമ്മുടെ അപ കർഷതാബോധം നമുക്കു ധൈര്യം നൽകിയില്ല. അപകർഷാ ബോധത്തിന് രണ്ടാണ് കാരണം. ഒന്ന് സഭാപരമായ അജ്ഞത - ഇത് റോമൻ ആധിപത്യമുള്ള കത്തോലിക്കാ സഭ വേണ്ടുവോളം നൽകിയിരുന്നു. രണ്ട് വെള്ളക്കാരോടുള്ള ആധമർണ്യം. ഇത് ബ്രിട്ടീഷുകാർ വേണ്ടുവോളം നൽകിയിരുന്നു. പരുമല സുന്നഹദോസിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത അല്ല, യാതൊരു വൈദിക സ്ഥാനിയുമല്ലാതിരുന്ന മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേൽ ആണ് ഒരു ഘട്ടത്തിൽ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചത് എന്നോർക്കുമ്പോൾ പൂർവ്വീക ന്മാരെ ഭരിച്ച അപകർഷതാബോധത്തിന്റെ ആഴം സുവ്യക്തമാകും. മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേലിന്റെ യോഗ്യതകൾ - ഒന്ന് വെള്ളക്കാ രൻ, രണ്ട് പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരസഭയിലേക്കയിച്ചിരുന്ന യൂയാക്കീം കൂറിലോസിന്റെ സഹോദരൻ.

ഈ അപകർഷബോധത്തിന്റെയും അജ്ഞതയുടെയും ധാരണകൾ സ്വതന്ത്രഇന്ത്യയിലും നാം വെച്ചുപുലർത്തേണ്ടതുണ്ടോ? സഭാഭരണഘടനയിൽ പാത്രിയർക്കീസ് തുടങ്ങിയ സ്ഥാനികൾക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള പങ്കാളിത്തങ്ങൾ റദ്ദാകാതിരിക്കണം എന്ന് സഭാനേതൃത്വം ശഠിക്കുന്നത് അജ്ഞതയുടേയോ അപകർഷബോധത്തിന്റെയോ ഫലമായിട്ടാണെന്ന് ഇന്നാരും ചിന്തിക്കുകയില്ല. ലോക സഭകളെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവുകൾ നമ്മുടെ ബോധമനസ്സുകളെ ആവശ്യമായ അളവിൽ നവീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, പാത്രി യർക്കീസ് തുടങ്ങിയ സ്ഥാനികളെ ഇന്നധികം പേരും കാണുന്നത് എപ്പിസ്കോപ്പസിയുടെ പ്രതീകങ്ങളായിട്ടാണ്. പാത്രി യർക്കീസ് തിരസ്കരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഇതര സ്ഥാനങ്ങളും ഇളകുമോ എന്ന് എപ്പിസ്കോപ്പൽ ഭ്രമക്കാർ ഭയപ്പെടും. അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാനാവില്ല. പാത്രിയർക്കീസും കാതോലിക്കേറ്റും സഭാ ഭരണഘടനപ്രകാരം സഭയിൽ അപരിത്യാജ്യർ ആണെ ങ്കിലും കാനോനികമായി അവർ അപരിത്യാജ്യരല്ല. മൂറോൻ കൂദാശ, മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകം തുടങ്ങിയ അതിപ്രധാന ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുവാൻ ഏതു ബിഷപ്പിനും കാനോനികമായി അവകാശമുണ്ട്. ഇത് സാർവ്വത്രികമായ കാനോൻ വിധിയാ ണ്. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുവാദപ്രകാരം സിറിയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിലുള്ള ഹോളണ്ട് സഭ അച്ചടിച്ചിറക്കിയ കാനോ നിലും ഈ അനുവാദം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. (18 അക്കം കാനോനിനെ ഇവിടെ അവഗണിക്കുന്നു. അത് മലങ്കരയിലെ കേസിൽ പാത്രിയർക്കാ കക്ഷികളുടെ ബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട കാനോൻ ആണ്. ഗൗരവമുള്ള കാനോൻ ചർച്ചയിൽ 18 അക്കം കാനോൻ ചർച്ച അർഹിക്കുന്നേയില്ല.) മെത്രാൻ വാഴ്ചയുടെ ശുശ്രൂഷ ക്രമത്തിൽ പ്രധാന കാർമ്മികനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് റീശു സുന്നഹദോസ് (സുന്നഹദോസ് അദ്ധ്യക്ഷൻ) എന്നാണ്. മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും സുന്നഹദോസ് അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ, ആണെന്ന് കാനോനിൽ പലഭാഗത്തും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മൂറോൻ കൂദാശയിൽ പ്രധാന കാർമ്മികനെ *റീശ് കൊഹനെ* (പ്രധാന പുരോഹിതൻ) എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. പ്രാധനാചാര്യൻ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ എപ്പിസ്ക്കോ പ്പായാണ്. ഈ എപ്പിസ്കോപ്പൽ ശ്രേണിയിൽ നിന്ന് ഒരെണ്ണം അടർത്തിമാറ്റിയാൽ എപ്പിസ്കോപ്പൽ ശില്പത്തിന്റെ ഭദ്രതയ്ക്ക

ക്ഷതം സംഭവിക്കുമോ എന്നാണ് പലരും അനാവശ്യമായി ഭയപ്പെടുന്നത്. ഈ ഭയം സഭാസ്നേഹത്തേക്കാളുപരി എപ്പിസ്കോപ്പസിയോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ നിന്നാണുദിക്കുന്നത്.

വാസ്തവത്തിൽ ശ്രേണീകൃതമായ പൗരോഹിത്യ സംവിധാനം സ്ഥലകാലോചിതമായി വിവിധ സഭകളിൽ വളർന്ന് വികസിച്ചവയാണ്. കാലാകാലങ്ങളിലുണ്ടായ കൗൺസിലുകൾ അവയെ അംഗീകരിച്ചപ്പോൾ അവ കാനോനിക സ്ഥാനങ്ങളായെന്ന് മാത്രം. ക്രിസ്തു സഭയെ പണിതപ്പോൾ അതിന്റെ ശില്പികളായി നിയമിച്ചത് കുർബാനയും മാമ്മൂദീസായും നടത്തുവാൻ അധികാരമുള്ള പുരോഹിത സ്ഥാനികളെയാണ്. മറ്റെല്ലാ അധികാരങ്ങളും ഈ പൗരോഹിത്യത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. സുറിയാനി ഭാഷയിൽ കഹനൂസാ എന്നു പറയും. മറ്റു സ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം ഭരണപരമായ ആവശ്യത്തെ പ്രതി ഓരോ കാലത്ത് ഓരോ സഭയിൽ ആവിർഭവിച്ചവയാണ്. കശീശായും എപ്പിസ്കോപ്പായും കഹനേന്മാർ തന്നെ. പുതിയ നിയമത്തിൽ കശീശന്മാരെ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെന്നും എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെ കശീശന്മാരെന്നും പര്യായപദങ്ങളായി വിളിക്കുന്നു എന്ന് *പ്രകാശത്തിലേക്ക്* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ റവ. ഫാ. ടി. ജെ. ജോഷ്വാ നിരീക്ഷിച്ചതാണ് വാസ്തവം. അവർ നൽവരങ്ങളിൽ തുല്യരും അധികാരപരിധികളിൽ വ്യത്യസ്തരുമായിരുന്നു. പിന്നീട് മേലധികാരം കാര്യക്ഷമമാകുവാൻ വേണ്ടി സ്ഥാനികളുടെ നൽവരങ്ങളിലും വിഭജനമുണ്ട് എന്ന അവലോകനമുണ്ടായി. എന്നാൽ കൂദാശയുടെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനി പുരോഹിതൻ ആണെന്നതിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ സംശയിച്ചിട്ടില്ല. പൗരോഹിത്യ ഗണത്തിലുൾപ്പെട്ടവർ എപ്പിസ്കോപ്പായോ മെത്രാപ്പോലീത്തായോ, പാത്രിയർക്കീസോ, കാതോലിക്കായോആയാലും അവരെ യാത്രയാക്കുമ്പോൾ സഭ അട്ടഹസിക്കുന്ന ചില പ്രയോഗങ്ങളിൽ നിന്ന് സഭയുടെ ഈ നിലപാട് സംശയാതീതമാം വണ്ണം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ചില പ്രയോഗങ്ങൾ കാണുക:-

കൊഹനോ സ്ഹായോ - വെടിപ്പുള്ള ആചാര്യാ, കൊഹനോ ദാലോഹോ - ദൈവത്തിന്റെ പുരോഹിതാ, കൊഹനോ ദ്റോസോ - കൂദാശാനുഷ്ഠാനകനായ പുരോഹിതാ, കൊഹനോ കാദീശോ - പരിശുദ്ധ പുരോഹിതാ, മ്ദബറോനോത്റീസോ - ഉത്തമനായ ഭരണകർത്താവേ, കോറൂസോദ് കൂശ്ത്തോ - സത്യപ്രഘോഷകനേ, ആബൂൻ തുബോനോ - ഭാഗ്യവാനായ പിതാവേ, മല്പോനോദ് കൂശ്ത്തോ - സത്യത്തിന്റെ ഗുരുവേ

പൗരോഹിത്യ ശ്രേണിയിലുള്ള ഏത് സ്ഥാനിയേയും ഈ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണ് അന്ത്യയാത്രിയിലെ ഉപചാരപദങ്ങൾ സഭ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. (ഈ വിശേഷങ്ങൾ മിക്കതും ശെമ്മാശന്മാർക്കു ചേരുന്നവയല്ല. തന്മൂലം കഹനൈത്തായുടെ ക്രമം കശീശായ്ക്കു താഴെയുള്ള സ്ഥാനികളെ ഉദ്ദേശിച്ച് രചിക്കപ്പെട്ടവയല്ല. അത് ശെമ്മാശന്മാരുടെ കബറടക്കത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന പാരമ്പര്യത്തിൽ ഏതോ തെറ്റുപറ്റിയതായി പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.)

ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച അധികാര സ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോഴും സഭയുടെ നിലപാട് വ്യക്തമാണ്. കഹനൂസോ, മൽക്കൂസോ (ആചാര്യത്വം, രാജത്വം) അവയുടെ അധികാര പരിധിയും സഭ നിർവ്വചിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൽക്കൂസോ ശാലീത്തോ ബറവോ, കഹനൂസോ ബറവോ ഉബശ്മായോ (രാജത്വം ഭൂമിയിൽ ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുന്നു. പൗരോഹിത്യം ഭൂമിയിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുന്നു.) ഭരണഘടനയെയും കാനോനെയും അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ വേദപുസ്തകത്തിലും ആരാധനാക്രമങ്ങളിലും അടിത്തറയുള്ള ഈ കാഴ്ചപ്പാട് സ്വീകരിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. അത് വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ അനന്തസാധ്യതകളാണ് നമുക്ക് തുറന്ന് തരിക. ഇന്നുള്ള എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങളെയും നമുക്ക് അംഗീകരിക്കാം. ചരിത്രപരമായി നേടിയ വളർച്ചയുടെയും വികാസത്തിന്റെയും സാംഗത്യമേ അവയ്ക്കുള്ളൂ എന്ന തിരിച്ചറിവോടെ-

ഈ വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ രാജപാതയാണ് മുളന്തുരുത്തിയിൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസ് വെട്ടിത്തുറന്നത്. പരുമലയിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ദിവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത ചാത്തുരുത്തിൽ റമ്പാച്ചന്റെ സഹകരണത്തോടെ പ്രഖ്യാപിച്ച ആ വികേന്ദ്രീകരണ തത്വം തന്നെയാണ് മുളന്തുരുത്തിയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റി, വൈദിക ട്രസ്റ്റി, അത്മായ ട്രസ്റ്റി എന്നീ വിഭജനങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നത്. അന്നേവരെ മലങ്കര സഭയുടെ പൊതു ഭരണച്ചുമതലകളിൽ പങ്കാളിത്തം ലഭിക്കാതിരുന്ന വൈദിക - അത്മായ വിഭാഗങ്ങൾ ഈ അഭിനവ സഭാവികാസത്തെ സർവ്വാത്മനാ സ്വാഗതം ചെയ്തു. പങ്കാളിത്തബോധം അവരെ ഉന്മേഷഭരിതരാക്കി. കർമ്മോത്സാഹികളാക്കി, ചുമതലാബോധമുള്ളവരാക്കി. ഈ ഉന്മേഷമാണ് 1876 മുതൽ 1909 വരെയും സഭാവിജയഗാഥയുടെ രഹസ്യം. ഈ സത്യം ചരിത്രകാരന്മാർ അംഗീകരിച്ചേ മതിയാവൂ. 1909 മുതൽ ഈ വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ രണ്ട് ചാലുകളുടെ പ്രവർത്തനം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. വൈദിക ട്രസ്റ്റിയും അത്മായ ട്രസ്റ്റിയും രണ്ടാംകിടക്കാരോ മൂന്നാംകിടക്കാരോ ആയി. ഈ തരംതാഴ്ത്തലിനെതിരെ യുദ്ധംചെയ്യുവാനാണ് ഒരു കൂലിത്തല്ലുകാരന്റെ വേഷത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ ആഗതനാകുന്നത്. കൂലിത്തല്ലുകാരും വാടക ഗുണ്ടകളും അഴിഞ്ഞാടി മലങ്കര സഭയെ ഇന്നത്തെ ദുഃസ്ഥിതിയിലാക്കിത്തീർത്തു. ഈ ദൗർഭാഗ്യകരമായ അവസ്ഥയ്ക്ക് കൂലിത്തല്ലുകാരെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയവർ കുറ്റക്കാർ തന്നെ. അതോടൊപ്പം അവർക്ക് നീതിനിഷേധിച്ചു എന്ന തോന്നലുണ്ടാക്കിയവരും കുറ്റക്കാരല്ലേ?

സഭാ യോജിപ്പിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഈ പശ്ചാത്തലം മനസ്സിലുണ്ടാവണം. പാത്രിയർക്കീസ് അപ്രസക്തനാകുവാൻ ഉത്തമമാർഗ്ഗം നീതി നിഷേധം ഒഴിവാക്കുകയാണ്. അത്മായർക്കും വൈദികർക്കും മേല്പട്ടക്കാർക്കും അന്യൂനമായ നീതി ലഭിക്കുന്നു എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം. ആ പാതയിലേക്കു സഭാസമാധന ചിന്തകൾ സഞ്ചരിക്കേണ്ടതല്ലേ? ഭരണഘടന പരിഷ്കാരം പുതിയ കാനോൻ നിർമ്മാണം ഇവയെപ്പറ്റിയൊക്കെ ചിന്തിക്കുവാൻ നമുക്കു ചുമതലയില്ലേ?

അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആഗമനം വിലയിരുത്തുന്നതിൽ സഭാമാസികകൾ മത്സരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. സഭാജിഹ്വകളെല്ലാം സജീവമാകുവാൻ ആ സന്ദർശനം കാരണമായി. ഏത് അനീതി കണ്ടാലും ഉറക്കം നടിക്കുന്നവർ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സന്ദർശനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു വിഘടിത വിഭാഗങ്ങളും സഹോദരീ സഭകളും ഇതര സമുദായങ്ങളും സർക്കാരും പ്രകടിപ്പിച്ച അനീതിയുടെ താല്പര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ജാഗ്രതയോടെ സംസാരിക്കുന്നതു കണ്ടു. സ്വന്തം കണ്ണിലെ

കോൽ കാണാത്തവരും കണ്ടാൽ തന്നെ അത് ദൈവം നൽകിയതാണെന്നും ആശ്വസിക്കുന്നവർ മറ്റുള്ളവരുടെ കണ്ണിലെ കരടി നെപ്പറ്റി ആവേശ പൂർവ്വം അസ്വസ്ഥരാകുന്ന കാഴ്ച അത്ഭുതകരം തന്നെയായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയിൽ നാളിതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടു ള്ളവയും ഇപ്പോഴുള്ളവയും ഉണ്ടാകുവാനുള്ളവയുമായ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും പാത്രിയർക്കീസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണെ ന്നും അത് പരിഹരിക്കപ്പെട്ടാൽ സർവ്വവും ഭദ്രമായെന്നും പലരും കരുതുന്നതായി തോന്നി. അപ്രകാരം ചിന്തിച്ച് അസ്വസ്ഥരാ കുന്നവരുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി ആത്മാർത്ഥതയോടെ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

1. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ മേൽപ്പട്ടക്കാർക്ക് സ്ഥലം മാറ്റം നടപ്പാക്കണമെന്ന് സഭയുടെ ഭൂരിഭാഗവും അഭിലഷിക്കു കയും ആ അഭിലാഷം സഭയുടെ പാർലമെന്റായ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ പലതവണ ഏകകണ്ഠമായി ഉന്നയിക്കപ്പെടു കയും ജ്ഞാഭിലാഷപ്രകാരം മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥലം മാറ്റം ഉടനടി നടപ്പിൽ വരുത്തുമെന്ന് യോഗാദ്ധ്യക്ഷൻ പലവട്ടം ഉറപ്പു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് അക്കാര്യത്തിൽ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് നിഷേധാത്മകമായ നടപടി സ്വീകരി ക്കുന്നത് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവയുടെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഇടപെടൽ മൂലമാണോ?
2. തിരുവനന്തപുരത്ത് പ്രൊഫ. ജോഷ്വായ്ക്കെതിരായ കേസുകൾ സുപ്രീം കോടതിയിലേക്കും വലിച്ചിഴക്കുന്നതിൽ പാത്രി യർക്കീസ് ബാവയുടെ പ്രേരണയാണോ ഉള്ളത്?
3. എറണാംകുളം സെന്റ്മേരീസ് പള്ളിയിലെ ആഭ്യന്തര പ്രശ്നങ്ങളും കുന്നംകുളം ഭദ്രാസനത്തിലെ വളർച്ചയുടെ വാതിലു കൾ വർഷങ്ങളായി അടച്ചുകളഞ്ഞ ആഭ്യന്തര വ്യവഹാരങ്ങളും അനന്തമായി തുടരുന്നത് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ ആവ ശ്യപ്പെട്ടിട്ടാണോ?
4. പത്ത് വർഷമായി ചില ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ പള്ളി പ്രതിപുരുഷ യോഗങ്ങൾ കൂടാതിരിക്കുന്നതും മൂന്ന് ടേം കഴിഞ്ഞിട്ടും യാതൊരു തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെയും പിൻബലമില്ലാതെ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിമാർ തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ തുടരുന്നതും പാത്രി യർക്കീസിന്റെ പ്രേരണ മൂലമോ?
5. കൗൺസിലുകൾ യഥാസമയം കൂടാതിരിക്കുകയും കോടതികളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുവാൻ ആവശ്യാനുസരണം മിനിട്ട്സ് പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതി സൂക്ഷിക്കുന്നതും പാത്രിയർക്കീസ് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടാണോ?
6. ചില മേൽപ്പട്ടക്കാരെ ചില മെത്രാസനങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതെന്ന് ചില മേൽപ്പട്ടക്കാർ പട്ടക്കാരെ ചട്ടംകെട്ടുന്നതും അവർ അത് പ്രത്യക്ഷരം അനുസരിക്കുന്നതും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രേരണയാലാണോ?
7. ബ. മളീമഠിന്റെ നിരീക്ഷണത്തിൽ ചേർന്ന അസോസ്യേഷൻ കഴിഞ്ഞ് സഭയിലെ എല്ലാ മേൽപ്പട്ടക്കാരെയും പുനർനിയമനം നടത്തിക്കൊണ്ട് പ. ബാവ കോടതി നിർദ്ദേശപ്രകാരവുംചില ഭദ്രാസനങ്ങളിലെ പള്ളികളിൽ വായിക്കപ്പെടാതിരുന്നത് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഇടപെടൽ മൂലമോ?
8. സഭയിലെ പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഭദ്രാസനങ്ങൾപോലും അവയുടെ വാർഷിക കണക്കുകൾ ഓഡിറ്റിന് വിധേയമാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുള്ള ഭരണഘടനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നത് പാത്രിയർക്കീസ് നടത്തുന്ന ചരട് വലികൾ മൂല മാണോ?
9. ഭദ്രാസന പുനർവിഭജനം സഭാതാല്പര്യത്തെ മാത്രം മുൻനിർത്തി നടപ്പാക്കുകയും ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ ശക്തി സമീകരി ക്കുകയും കാലോചിതമായ നവീകരണങ്ങളും പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തി ഭരണ ഘടനയെ പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്യു വാൻ നമുക്ക് സാധിക്കാതെ വന്നത് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഇടപെടലുകൾ മൂലമാണോ?

ഇപ്രകാരമുള്ള സങ്കീർണ്ണ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു നേരെ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ നയം സ്വീകരിക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസും വിഘടിത വിഭാ ഗവും തമ്മിലുള്ള വിഷയങ്ങൾ വരുമ്പോൾ വാചാലമാവുകയും ചെയ്യുന്ന ജിഹ്വകൾ സഹതാമല്ലേ അർഹിക്കുക. അനീതി കളും ഭരണഘടനാ ലംഘനങ്ങളും ഏത് തലത്തിൽ കണ്ടാലും അവയെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും അവയോട് പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമീപനം എന്നാണ് നമുക്കുണ്ടാവുക? വൈദ്യരേ ആദ്യം സ്വയം ചികിത്സിക്കൂ എന്ന ശാസന നാമും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട തല്ലേ? പാത്രിയർക്കീസും വിഘടിത പക്ഷവും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഭാ ദ്രോഹങ്ങൾ ചില്ലറയല്ല. അവയ്ക്കെതിരെ നമുക്കു പോരാടാം. ഒപ്പം ആഭ്യന്തര പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണുക എന്നത് ചുമതലയായി ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യാം. സുതാര്യത വർദ്ധിക്കുമ്പോഴേ സഭ സത്യത്തിൽ വളർന്നിട്ടുള്ളൂ എന്ന് ഉറക്കെ പറയുവാനുള്ള ആർജ്ജവം നമുക്ക് ആർജ്ജി ക്കാം.

ഭദ്രാസന പുനർവിഭജനം

ഇപ്പോഴത്തെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രഥമ പരിഗണനകളിലൊന്ന് ഭദ്രാസന പുനർവിഭജനമായിരുന്നു. അങ്കമാലി, കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ കിഴക്ക് - പടിഞ്ഞാറ് എന്ന് വിഭജനമുണ്ടാക്കി തൽക്കാലത്തേയ്ക്ക് ചില പ്രശ്നപരിഹാരമുണ്ടാക്കി എങ്കിലും കാതലായ പ്രശ്നപരിഹാരം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടുപോയി എന്ന തോന്നലാണ് സഭയിലുള്ളത്. ഭദ്രാസന പുനർവിഭജന കമ്മിറ്റി അതിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം, റിട്ടയർമെന്റ് തുടങ്ങിയ വിവാദ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ആരും ആവ ശ്യപ്പെടാതെയും അധികാരപ്പെടുത്താതെയും ചിലനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി വിവാദങ്ങൾക്ക് വഴിമരുന്നിടുകയും ആ ബഹ ളങ്ങളിൽ സർവ്വപ്രധാനമായ ഭദ്രാസന പുനർവിഭജനവും മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥലം മാറ്റവും അട്ടിമറിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണ് അനേകർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. ചില ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ അതിർത്തി നിർണ്ണയം പ്രശ്നമുണ്ടാക്കുന്നു എന്ന് നേരുതന്നെ. ഭദ്രാസനങ്ങളിലെ പള്ളികളുടെ എണ്ണം കുറയുന്നു എന്നത് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയെ ബാധിക്കുമെന്ന് ഏതു

ഭദ്രാസനത്തിനും പൊതുവെ പറയാവുന്ന കാര്യമാണ്. അതേ സമയം ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിൽ ഫലപ്രദമായ കാര്യക്ഷമത ഇല്ലാതെ പോകുന്നതിന് പള്ളികളുടെ എണ്ണക്കൂടുതൽ ഇടയാക്കുന്നു എന്നത് അനിഷേധ്യമാണ്.

കേരളത്തിൽ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ഇരുപത്തിയഞ്ചിനും നാൽപ്പത്തിയഞ്ചിനും ഇടയിൽ പള്ളികളെ നിശ്ചയിച്ച് ആ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ അതിർത്തി നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്. കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ എല്ലാ ഇടവകകളിലും മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സന്ദർശനം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിന് ഈ ക്രമീകരണം അനിവാര്യമാണ്. ജില്ലയുടേയോ താലൂക്കിന്റെയോ അതിർത്തികൾ ഈ വിഭജനമാനദണ്ഡത്തോട് ഒത്തുപോകുമെങ്കിൽ അത് സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. ഒത്തുപോവില്ലെങ്കിൽ അത്തരം മാനദണ്ഡങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കേണ്ടതുമാണ്. എല്ലാ ഭദ്രാസനങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ യുക്തിസഹമായ ഒരു ബാലൻസ് ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ ജാഗ്രത പുലർത്തണം. സഭായോജിപ്പിനെ തുടർന്ന് മലങ്കര സഭയുടെ ഭാഗമായിത്തീർന്ന തൃശ്ശൂർ ഭദ്രാസനം ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേക പരാമർശം അർഹിക്കുന്നു. നേരത്തെ കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന കുറെ ഇടവകകൾ ചേർത്ത് മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗം പ്രഖ്യാപിച്ചതാണീ ഭദ്രാസനം. എന്നാൽ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ മലങ്കരസഭയുടെ കാതോലിക്കേറ്റിനെ സ്വീകരിച്ചതോടെ ആ ഭദ്രാസനങ്ങൾ വീണ്ടും രണ്ടുവിഭാഗങ്ങളായി. മലങ്കര സഭയോട് യോജിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗവും ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കയോട് ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന മറ്റൊരു വിഭാഗവും. ആ ഭദ്രാസനത്തിലായിരുന്ന കട്ടിലപ്പുറം, ചേലക്കര തുടങ്ങി ശക്തമായ ഇടവകകൾ പലതും ശ്രേഷ്ഠ ബാവായോട് ചേർന്നു നിന്നപ്പോൾ കാതോലിക്കേറ്റിനോട് ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന ഇടവകകളുടെ എണ്ണം തീരെ പരിമിതമായി. 20 തൊട്ട് 100 വരെയാണ് ഇടവകകളിലെ ഭവനങ്ങളുടെ എണ്ണം. അപ്രകാരമുള്ള ഇരുപത്തിനാല് ഇടവകകളാണ് തൃശ്ശൂർ ഭദ്രാസനത്തിൽ ഇന്നുള്ളത്. സ്വയം പര്യാപ്തമായ ഒരു ഇടവക പോലും ആ ഭദ്രാസനത്തിൽ ഇന്നില്ല. കേന്ദ്ര സബ്സിഡികൾ കൊണ്ട് മാത്രം നിലനിൽക്കാനായി ഒരു ഭദ്രാസനത്തെ അവഗണിക്കുന്നത് സഭയുടെ ആസൂത്രണ വൈഭവത്തിന്റെയും ഭരണ വൈദഗ്ധ്യത്തിന്റെയും കാര്യക്ഷമതയോ മികവോ ഇല്ലായ്മയെ അനാവരണം ചെയ്യുന്ന ഒരു അനീതിയാണ്. തൃശ്ശൂർ ഭദ്രാസനമെന്നാണ് പേർ എങ്കിലും തൃശ്ശൂരിലെ മൂന്ന് പള്ളികളും തൃശ്ശൂർ ഭദ്രാസനത്തിലല്ല, കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിലാണ്. തൃശ്ശൂർ ദേശത്ത് തൃശ്ശൂർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള പത്തു പന്ത്രണ്ടു ഇടവകകൾ തൃശ്ശൂർ മെത്രാസനത്തിന് വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ കൊച്ചിയുടെ അധ്യക്ഷൻ അഭിവന്ദ്യ അന്തോണിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത സന്നദ്ധനാണെന്ന് ഏവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. അവയോടൊപ്പം കുന്നംകുളം മെത്രാസനത്തിന്റെ ഭാഗമായി നിൽക്കുന്ന മണലിത്തറ, പറമ്പായി, ഓട്ടുപാറ, ചേലക്കര, വട്ടുള്ളി, എളനാട്, കൊണ്ടാഴി, പഴങ്കുറ്റി, തിരുവില്വാമല തുടങ്ങിയ പത്തോളം ഇടവകകൾ കൂടെ ചേർത്ത് തൃശ്ശൂർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ അതിർത്തി നിശ്ചയിച്ചാൽ തൃശ്ശൂർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ബാലൻസ് വീണ്ടെടുക്കുവാനാകും. കുറഞ്ഞ പക്ഷം ശമ്പളപദ്ധതിയുടെ സബ്സിഡിയിൽ നിന്നെങ്കിലും മോചനം പ്രാപിക്കുവാൻ ഈ ക്രമീകരണം കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞേയ്ക്കും ഇടവകകളുടെ ശക്തി സമീകരണം സഭാ ഭരണത്തിന്റെ അജണ്ടയിൽ ഉൾപ്പെടേണ്ടതല്ലേ? അതിനൊന്നും കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ സഭയിലെന്താണ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും പ്രസക്തി? പാത്രിയർക്കീസെന്ന പൊതു വിഷയത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ വാചാലമാവുന്ന പൊതുജന ജിഹ്വകൾ സഭയ്ക്കകത്തെ ക്രമീകരണങ്ങളെപ്പറ്റിയും നീതിയെപ്പറ്റിയും മൗനമവലംബിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ദുരൂഹമായിരിക്കുന്നു. സഹോദര വൈദികന്റെ ന്യായമായ ആവശ്യം സാധിച്ചുകൊടുക്കാത്ത വൈദികനെ സഹോദര ഘാതകനായി പരിഗണിക്കണമെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഹൂദായ കാനോൻ മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായ സമീപനം സ്വീകരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. സഭയിലൊക്കെയും ഭദ്രാസനപുനർ ക്രമീകരണം വൈകുന്നത് ക്ഷന്തവ്യമാണെങ്കിലും തൃശ്ശൂർ മെത്രാസനത്തിന് അർഹമായ നീതി നിഷേധിക്കുന്നത് യാതൊരു മാനദണ്ഡപ്രകാരവും ക്ഷന്തവ്യമാണെന്ന് പറയാനാവില്ല. തന്മൂലം ഇക്കാര്യം പ്രത്യേക അജണ്ടയായി അടുത്തു കൂടുന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡിന്റെ ഫെബ്രുവരി സെഷനും സ്വീകരിച്ച് യുക്തിസഹവും നീതിപൂർവ്വകവുമായ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ച് നടപ്പാക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരോടും പ്രത്യേകം മുൻകൈ എടുക്കണമെന്ന് സഭാ സെക്രട്ടറിയോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. തൃശ്ശൂർ ഭദ്രാസനത്തോട് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ചിറ്റമ്മ നയം സ്വീകരിക്കുന്നു എന്ന് ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അസുഖകരമായ വാർത്ത അസ്ഥാനത്താണെന്ന് സഭാംഗങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കർത്തവ്യം സഭയുടെ ഉന്നതാധികാര സമിതികൾക്കാണല്ലോ ഉള്ളത്.

തെക്കുംകര പി. ഒ., - 680 608, തൃശ്ശൂർ, കേരള, ഇന്ത്യാ
ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ (ചീഫ് എഡിറ്റർ)

പരുമലയിലെ പരിശുദ്ധനും കേരള നവോത്ഥാനവും

എ.ഡി. ഏഴ്, എട്ട് നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി കേരളത്തിലെത്തിയ ആര്യബ്രാഹ്മണർ-നമ്പൂതിരിമാർ-മതം,കൃഷി, സാഹിത്യം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ കേരളത്തെ വെളിച്ചത്തിലേക്കു നയിച്ചുവെങ്കിലും ആ വെളിച്ചങ്ങളൊക്കെയും മനുഷ്യസമത്വം, സദാചാരബോധം, ജനാധിപത്യസ്വഭാവം തുടങ്ങിയ മൂല്യസങ്കൽപ്പങ്ങളെ തല്ലിക്കെടുത്തി സാംസ്ക്കാരികമായ കൊടും കൂരിരുട്ടിലേക്ക് കേരളത്തെ തള്ളിവിടുവാനാണ്, ദൗർഭാഗ്യവശാൽ അവർ ശ്രമിച്ചത്. മേധാശക്തിയിലും ആയോധനകലയിലും ലോഹനിർമ്മിതമായ കാർഷിക ഉപകരണങ്ങ

ളിലും വൈദഗ്ധ്യം നേടിയ അവർക്കു വിജയം നേടുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായില്ല. ഈ സാംസ്കാരിക തകർച്ച ഒരായിരം കൊല്ലക്കാലത്തിലേറെക്കാലം കേരളത്തെ ധാർമ്മികമായി ദരിദ്രമാക്കി. ജന്മി സമ്പ്രദായം, ജാതി സമ്പ്രദായം, മരുമക്കത്തായവും സംബന്ധവ്യവസ്ഥയും, വിദ്യാവിതരണത്തിലെ കോയ്മകൾ, നിയമവ്യവസ്ഥയുടെ മേൽ ക്കോയ്മകൾ തുടങ്ങിയ ആര്യൻവേരുകൾ കേരളസമുദായ ഗാത്രത്തിലെ രക്തപ്രവാഹം നിലയ്ക്കത്തക്കവിധം അതിനെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കി. എഴുത്തച്ഛൻ, കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ തുടങ്ങിയ ചില കവികൾ ഈ സാംസ്ക്കാരിക അപചയത്തെ ചികിത്സിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അവരുടെ ഔഷധങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ഫലപ്രദമായില്ല ; അപചയത്തിന്റെ വേരുകൾ അത്ര അഗാധത്തിൽ വേരോടിയിരുന്നു. ഈ തകർച്ചയിൽ നിന്ന് ഫലപ്രദമായി കേരളം വിമോചിതമായത് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മുതൽ 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധം ഉൾപ്പെട്ട ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ നവോത്ഥാനയത്നങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന്റെ സുശക്തമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഈ സാമൂഹ്യവിപ്ലവത്തിന്റെ ശംഖ നാദവുമായി ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയാണ്. ആ ശംഖ നാദം കേരളത്തിന്റെ സമസ്തമേഖലകളിലും (മത-രാഷ്ട്രീയ-സാമുദായിക) പ്രതികരണമുണ്ടാക്കി. അവരും ആ വിപ്ലവപ്രവാഹത്തിന്റെ ഭാഗമായി. ഒടുവിൽ രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഈ മഹാപ്രവാഹത്തിന്റെ ഭാഗമായി. പില്ക്കാലത്ത് ചരിത്രമെഴുതിയവർ ഈ വിപ്ലവപ്രവാഹചരിത്രത്തിന്റെ ആദ്യ അദ്ധ്യായത്തെ കാണാൻ കൂട്ടാക്കാഞ്ഞത് എന്തുകൊണ്ട് എന്ന ചോദ്യം ചരിത്രരചനയുടെ രംഗത്ത് ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായി അവശേഷിക്കുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം കേരളത്തിലാദ്യമായി ആരംഭിക്കുവാൻ വേദിയൊരുക്കിയ കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപനത്തോടെയാണ് മലങ്കരസഭ നവോത്ഥാന രംഗത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ചത്. 1815 ൽ ആരംഭിച്ച പഴയ സെമിനാരി വെറുമൊരു വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രമാവാൻ അല്ല. വിദ്യയുടെ അക്ഷരപ്രഭ കൊണ്ട് നൂറ്റാണ്ടുകളായി കേരളത്തെ അടക്കി വാണ ഇരുട്ടിന്റെ പടർപ്പുകളിൽ പ്രകാശം വിതച്ച് പുതിയ ദിശകളിലേക്ക് കേരളത്തെ നയിക്കുവാനുള്ള പ്രവാചകവ്യക്തിത്വങ്ങളെ വാർത്തെടുക്കുവാനുള്ള വലിയ ഭാവനയുടെ ഭാഗം കൂടെ ആയിരുന്നു. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ സെമിനാരിസ്ഥാപകന്റെ (പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ) അപ്രതീക്ഷിതമായ നിര്യാണത്തെ തുടർന്ന് സെമിനാരിയുടെ അവകാശത്തർക്കങ്ങൾ സെമിനാരിയെ ഒരു കലാപഭൂമി ആക്കിത്തീർത്തതുമൂലം സെമിനാരിസ്ഥാപകന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾക്കു മങ്ങലേറ്റു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്ന് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തവരോധിക്കപ്പെട്ട പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലത്താണ് ആ ദീപം ഏറ്റവും കൂടുതൽ ശോഭിച്ചത്.

പാശ്ചാത്യസഭയുടെ തള്ളിക്കയറ്റത്തിന് വിജയകരമായി നിയന്ത്രണമേർപ്പെടുത്തുവാനും മലങ്കരസുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ എന്ന സംഘടനയിലൂടെ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ശക്തിയെ കേന്ദ്രീകൃതമായി സമാഹരിക്കുവാനും 250 ലേറെ പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളും മൂന്ന് പത്രങ്ങളും അരഡസൻ സെമിനാരികളും സ്ഥാപിച്ച് കേരളത്തിന്റെ സാമൂദായികരംഗങ്ങളെ ത്രസിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായി, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് സന്യാസം വരിച്ച് രംഗത്തുവന്ന മഹാശയനാണ് പരുമലയിലെ പരിശുദ്ധൻ. 1848 ജൂൺ 15ന് അദ്ദേഹം ഭൂജാതനായി. 1861 വൃശ്ചികത്തിൽ കശ്ശീശാപ്പട്ടവും 1872 മീനം 25ന് സന്യാസ സ്ഥാനവും സ്വീകരിച്ച അദ്ദേഹം ചതുർമുഖസേവനസരണികളിലൂടെ കേരളനവോത്ഥാനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകി.

1. മൽപാൻ

സുറിയാനി ഭാഷാവ്യാകരണം, കാനോൻ, ചരിത്രം, ആരാധന തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ പണ്ഡിതോചിതമായ പരിശീലനം ലഭിച്ച അദ്ദേഹം 1872ൽ വെട്ടിക്കൽ ആശ്രമത്തിൽ അനൗപചാരികമായും 1874 മുതൽ പരുമലസെമിനാരിയിൽ ഔപചാരികമായും വൈദിക ഗുരുവായി പ്രവർത്തിച്ചു. സാമൂഹ്യപരിഷ്ക്കരണത്തിനുള്ള അഭിവാഞ്ഛ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളിൽ അങ്കുരിപ്പിച്ച് അവരിലൂടെ മലങ്കരയിലെങ്ങും പ്രകാശം പരത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ഉദ്യമിച്ചു. വലിയ മെത്രാച്ചനും കൊച്ചുമെത്രാച്ചനും കൂടി നടത്തിയ ഒരു യജ്ഞമായിരുന്നു അത്. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിസംസ്ഥാനങ്ങളിലായി 250 ലേറെ പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. പ്രാദേശിക നേതൃത്വത്തിന് ഈ വെളിച്ചം ലഭിച്ചത് പരുമലയിൽ നിന്നായിരുന്നു. പഴഞ്ഞി-കുന്നംകുളം (തൃശ്ശൂർ ജില്ല) പ്രദേശത്ത് മാത്രം ഒരു ഡസനിൽ കുറയാതെ വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിതമായി. അതിന്റെ സ്ഥാപക നേതാക്കളായിരുന്ന പഴഞ്ഞി ചീരൻ ഗീവറുഗ്ഗീസ് കത്തനാരും കുന്നംകുളം പനയ്ക്കൽ യാക്കോബ് മൽപാനും പരുമലയിൽ നിന്ന് കൊളുത്തിയെടുത്തിരുന്ന തിരികൾ സ്വദേശത്ത് കത്തിക്കുകയായിരുന്നു. അക്ഷരാഗ്നിയെ ആളിപ്പടർത്തുവാൻ പരുമലയിലെ പരിശുദ്ധൻ വലിയ തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം നടത്തിയ ഈ തപസ്സ്, നൂറു ശതമാനം സാക്ഷരതയുടെ ബഹുമതിയെപ്പറ്റി അഭിമാനംകൊള്ളുന്ന കേരളം ഓർത്തേ മതിയാവൂ. വിദ്യ കൊണ്ട് വിജ്ഞരാവുക എന്ന് ആഹ്വാനം ചെയ്ത നാരായണഗുരുവിന് ഒരു മുദ്രാവാക്യം രചിക്കുവാനല്ലാതെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് കാര്യമായി വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിച്ചുവോ എന്നത് സംശയമാണ്. എന്നാൽ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ആരംഭിച്ച 250 ലേറെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വർണ്ണ-വർഗ്ഗ-ലിംഗഭേദങ്ങൾക്കതീതമായി വിദ്യാഭ്യാസം ഉറപ്പു വരുത്തുവാൻ വലിയ തിരുമേനിയ്ക്കും പരുമലയിലെ പരിശുദ്ധനും കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഒരു പടികൂടി കടന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ നവോത്ഥാനത്തെ ത്വരിപ്പിക്കുവാൻ പരുമലയിലെ താപസൻ പ്രവർത്തിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടു മാത്രമേ കേരളത്തെ മോചിപ്പിക്കാനാകൂ എന്ന് ഒയ്യാരത്ത് ചന്തുമേനനോൻ ജഡ്ജി ഇന്ദുലേഖ എന്ന നോവലിലൂടെ ആഹ്വാനം നൽകുന്നതിന് മുമ്പു തന്നെ, മലങ്കരയിലെ പ്രാചീനകേന്ദ്രമായിരുന്ന കുന്നംകുളത്തും തിരുവല്ലയിലും പരുമല തിരുമേനി ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ ക്രാന്തദർശിത്വം നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു.

2. സഭാഭരണം

പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ആദ്യം നിയമിതനായത് നിരണം ഭദ്രാസനത്തിലേക്കായിരുന്നുവെങ്കിലും അനൗപചാരികമായി അദ്ദേഹം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചുമതലകൾ ആജീവനാന്തം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ വ്യവഹാരാവശ്യങ്ങൾക്കും സ്കൂൾ സ്ഥാപനം, പുസ്തക-പത്ര-മാസികകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുമായി കുന്നംകുളം തൊട്ട് തിരുവനന്തപുരം

വരെ നിരന്തരം ഓടി നടന്നപ്പോൾ തിരുമേനിയിലാണ് ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. തൻസംബന്ധമായി വലിയ തിരുമേനി നൽകിയിട്ടുള്ള കൽപനകളും കൊച്ചുതിരുമേനി സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഏതാനും റിപ്പോർട്ടുകളും ഈ ലേഖകൻ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പള്ളിപ്രശ്നങ്ങളിൽ സദാചാരം, കുടിപ്പകകൾ, ആഭിജാത്യപ്രശ്നങ്ങൾ, വർണ്ണാവർണ്ണ പ്രശ്നങ്ങൾ, അധികാരാവകാശത്തർക്കങ്ങൾ, സഭാനിയമവ്യാഖ്യാനം, തുടങ്ങിയ നിരവധി വിഷയങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുമായിരുന്നു. അധികവും ആളുകളുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളാണ് പ്രശ്നങ്ങൾ ജനിപ്പിക്കുന്നതും വഷളാക്കുന്നതും. പരുമല പിതാവ് തർക്ക സ്ഥലത്തെത്തി രണ്ടു ഭാഗക്കാരെയും ക്ഷമാപൂർവ്വം കേൾക്കുകയും പ്രശ്നാപഗ്രഥനം നടത്തുകയും വിശ്വാസങ്ങളെയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും വേർപെടുത്തി തർക്കങ്ങളുടെ അർത്ഥമില്ലായ്മ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ തർക്കങ്ങൾ അസ്തമിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പ്രശ്നങ്ങളുടെ വേരുകളെ സൂക്ഷ്മമായി കണ്ടെത്തുവാനും കേസിലെ കക്ഷികൾക്ക് തങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുള്ള അനീതി വ്യക്തമായി ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിരിന്നു. ചുറ്റുപാടുകളിൽ അവർ കാണുന്ന കാഴ്ചകൾക്കും അനുഭവങ്ങൾക്കുമുപരി ധർമ്മങ്ങൾക്കും മൂല്യങ്ങൾക്കും സദാചാരങ്ങൾക്കുമൊക്കെ ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ തലമുണ്ടെന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞതിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാമാന്യവിജയം സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. സാമൂഹ്യജീവിതത്തെപ്പറ്റി ത്തിക്കുള്ള വിശദവും വിശാലവുമായ നവോത്ഥാനദർശനങ്ങൾ ഈ ഇടവകസന്ദർശനങ്ങളിലൂടെ സംക്രമിപ്പിക്കുവാനും ആവർത്തിച്ച് ഉറപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. വ്യക്തിഗതമായ വിശുദ്ധിയുടെയും ലളിതജീവിതത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലം ഈ ദർശനസംക്രമണപ്രക്രിയയെ സുതാര്യവും അയത്ന ലളിതവുമാക്കി.

3. ഹ്യൂമനൈസേഷൻ

അപമാനവീകരണസംരംഭങ്ങളാണ് നവോത്ഥാനസംരംഭങ്ങളെ അനിവാര്യമാക്കിയതെന്ന് നേരത്തെ കണ്ടുവല്ലോ?. സ്ത്രീപുരുഷസമത്വം, അധ്വാനത്തിന്റെ മഹത്വം, ജീവിതനൈർമ്മല്യം, വിദ്യാർജ്ജനം, പള്ളി കേന്ദ്രമാക്കിയുള്ള കൂടി വരവുകൾ ഇവയൊക്കെ ദൈവത്തിന്റെ കൈവേലയായ മനുഷ്യനെ, മാനവികതയുടെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് വളർത്തുന്ന അവസരങ്ങളായി അദ്ദേഹം വ്യാഖ്യാനിച്ചു. സമൂഹത്തിലെ അധഃസ്ഥിതർക്ക് യേശു അവതരിപ്പിച്ച അതുല്യദർശനം-ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു എന്ന ദർശനം-പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ലേഖനങ്ങളിലൂടെയും പ്രബോധനങ്ങളിലൂടെയും ശ്രമിച്ചു. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ അന്തസ്സ് എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ദൈവസാദൃശ്യത്തിലൂടെ ലഭിച്ചതാണെന്ന് സഭയിലെ കുലീനന്മാരെ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. സവർണ്ണമതവിഭാഗങ്ങൾ വിദ്യയെ സവർണ്ണക്കുത്തകയാക്കി വേലികെട്ടിയപ്പോൾ താൻ സ്ഥാപിച്ച വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഒരു വേലിയും മതിലും ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നും അക്ഷരദാഹികൾക്ക് അവിടെ തീർത്ഥാടനസൗകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും നമ്പൂതിരി പാരമ്പര്യം അർത്ഥശൂന്യമായി അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യനികളെ അദ്ദേഹം ബോധ്യപ്പെടുത്തി. ഒരർത്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ പിൽക്കാലത്ത് കേരളത്തിലുണ്ടായ നമ്പൂതിരിയെ മനുഷ്യനാക്കുക എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഗ്രൂപം പരുമലതിരുമേനിയിൽ നമുക്കു കാണാം. മാറ്റത്തിന് വിധേയരാവാൻ കൂട്ടാക്കാതെ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ മതിലുകൾക്ക് ഉള്ളിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ആ യാഥാസ്ഥിക സമുദായത്തെ നവീനദർശനങ്ങളുടെ വെളിച്ചം നൽകി പുതിയ ദിശാബോധങ്ങളിലേക്ക് നയിച്ചതിന്റെ ബഹുമതി പരുമലയിലെ പരിശുദ്ധൻ അർഹിക്കുന്നു.

4. സ്വദേശാഭിമാനി

ഇന്ത്യയെ ബ്രിട്ടൻ ഭരിച്ചിരുന്ന കാലം. വിദേശഭരണം അടിമച്ചങ്ങലയായി അന്ന് ആരും കരുതിയിരുന്നില്ല. ഇന്ത്യൻ സഭയും അന്ന് ആത്മീയപരമാധ്യക്ഷനായി സിറിയൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. അപ്രകാരം ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി കേരളത്തിലെത്തിയ ഒരു പാത്രിയാർക്കീസിന്റെ ദ്വിഭാഷിയാകുവാനും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് മെത്രാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുവാനും ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ സന്നദ്ധമായി എങ്കിലും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായെ പാതാളത്തിലേക്ക് ചവുട്ടിത്താഴ്ത്താൻ ആ വിദേശസഭാദ്ധ്യക്ഷൻ മറ്റൊരു വാമനനായി അധഃപതിച്ചപ്പോൾ വിജൃംഭിതവീര്യനായി മലങ്കരമെത്രാനൊപ്പം പാറപോലെ ഉറച്ചുനിന്ന ദേശാഭിമാനിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സഹപ്രവർത്തകരായ അഞ്ചു മെത്രാന്മാരെയും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നീരാളിപ്പിടുത്തത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ച് മലങ്കരമെത്രാന്റെ സഹായികളായി തീർക്കുന്നതിൽ പരുമല തിരുമേനി വഹിച്ച പങ്കാളിത്തം രോമാഞ്ചദായകമാണ്. കൊളോണിയൽ കാലഘട്ടത്തിൽ കൊളോണിയൽ മനോഭാവത്തിന്റെ രാക്ഷസീയമായ ആധിപത്യമോഹങ്ങളുടെ കടയ്ക്കൽ ആഞ്ഞുവെട്ടുവാനും ദേശീയമായ ഭരണസംവിധാനത്തിന് മങ്ങലേൽക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. 1876 ലെ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളെ കാറ്റിൽ പറത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചവരെ നേരിടുവാൻ ഫലപ്രദമായി യത്നിച്ചവരുടെ മുമ്പിൽ പരുമല പരിശുദ്ധൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിലും ഉപവാസത്തിലും അഭിരമിച്ച ആ മനസ്സ് പാശ്ചാത്യവൽക്കരണത്തെയും കൊളോണിയൽ ശ്രമങ്ങളെയും ചെറുത്ത് തോൽപ്പിക്കുവാൻ നേതൃത്വം നൽകി. നിഷ്ക്രിയത്വത്തിന്റെ കൊട്ടാരക്കെട്ടുകളിൽ സസുഖം വാഴുന്ന പൊന്നു തിരുമേനികൾ ഈ പരിശുദ്ധന്റെ വിശുദ്ധ തന്ത്രങ്ങളെയും കർമ്മപദ്ധതികളെയും അംഗീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ!!

സമൂഹത്തോടുള്ള ക്രിസ്തുസഭയുടെ പ്രതിബദ്ധതയെ മൂകമാണെങ്കിലും ഉച്ചത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുന്ന വ്യക്തിത്വമാണ് പരുമലയിലെ പരിശുദ്ധന്റേത്. പ്രഭാഷകനെപ്പോലെയും ദാർശനികനെപ്പോലെയും പ്രതിഭാശാലിയായ ഒരെഴുത്തുകാരന്റെയും സാന്നിദ്ധ്യമായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതിയ യാത്രാവിവരണം-ഊർശ്ലേംയാത്ര-നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. വാക്ശുദ്ധി, ചിത്തശുദ്ധി, ക്രിയാ ശുദ്ധി എന്നീ ത്രിവിധശുദ്ധികളെയും സമൂഹശുദ്ധീകരണത്തിനുള്ള മാധ്യമങ്ങളാക്കിത്തീർത്ത് ക്രിസ്തു എന്ന തലയോളം മാനവികതയെ വളർത്തുവാനുള്ള ആഹ്വാനവുമായി പരുമലയിലെ പരിശുദ്ധൻ കാലത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. ഭക്തിക്കിങ്ങനെയും ഒരു മുഖം സാദ്ധ്യമാണെന്ന് നാം എന്നാണ് തിരിച്ചറിയുക?

വൈദിക ശമ്പള പദ്ധതി

2005 ജനുവരി 1 മുതൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ വൈദികരുടെയും ശുശ്രൂഷകരുടെയും ശമ്പള സ്കെയിൽ പരിഷ്ക രിച്ചുകൊണ്ട് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ തീരുമാനമുണ്ടായത് ശ്രദ്ധേയമായി. ഇതര രംഗങ്ങളിലെ ശമ്പള പരിഷ്കാരങ്ങൾ പരി ശോധിച്ചാൽ വൈദികർക്കു ശുപാർശ ചെയ്ത നിരക്കുകൾ വളരെയൊന്നും സ്വാഗതാർഹമല്ല. ഗ്രാജ്വേറ്റ് അദ്ധ്യാപകൻ തൊട്ട് പോസ്റ്റ് ഗ്രാജ്വേറ്റ് അദ്ധ്യാപകൻ വരെയുള്ളവരുടെ യോഗ്യതകളുമായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്ന ബഹു. വൈദികർക്ക് അല വൻസുൾപ്പെടെ ലഭിക്കുന്നത് 4600 രൂപ മാത്രം. സമാന്തര രംഗങ്ങളിൽ സേവനം ചെയ്യുന്ന തുല്യയോഗ്യതയുള്ളവർ വാങ്ങുന്ന ശമ്പളത്തിന്റെ പകുതിയോളമേ ഇതാകുന്നുള്ളൂ. സംസ്ഥാന ജീവനക്കാർക്ക് അടിസ്ഥാന ശമ്പളത്തിന്റെ 60 ശതമാന ത്തോളം ക്ഷാമബത്ത നൽകുമ്പോൾ അതേ സംസ്ഥാനത്തു ജീവിക്കുന്ന വൈദികർക്കു ക്ഷാമബത്ത 15% ആയി പരിമിതപ്പെടു ത്തിയതിന്റെ യുക്തി മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസം. പല ഭദ്രാസനങ്ങളും നൽകുന്ന ഇടക്കാലാശ്വാസ ഘഡുക്കൾ ചേർത്ത് ഇപ്പോൾ വൈദികർക്ക് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തുകയേക്കാൾ എന്തെങ്കിലും വർദ്ധനവ് പുതിയ പരിഷ്കാരംകൊണ്ട് ഉണ്ടായി ട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. എന്നിരുന്നാലും ഇംക്രിമെന്റുകളുടെ വർദ്ധനവും സർവ്വീസിലുള്ളവർക്ക് സർവ്വീസ് ദൈർഘ്യം അനുസരിച്ച് വിവിധ ശമ്പള ഘട്ടങ്ങൾ വിഭാവനം ചെയ്തതും സ്വാഗതാർഹം തന്നെ. റെഡി റെക്കനർ നൽകുന്ന കണക്കനുസ രിച്ച് 5, 15, 25, 35, 40 എന്നിങ്ങനെ സർവ്വീസ് ഉള്ളവർക്കു യഥാക്രമം 4250, 5000, 6000, 7250, 8000 എന്നിങ്ങനെ അടി സ്ഥാന ശമ്പളവും വെയ്റ്റേജും മറ്റും ചേർത്ത് ക്രമപ്പെടുത്തിയ അടിസ്ഥാന ശമ്പളത്തിൽ 15% ക്ഷാമബത്തയും ലഭിക്കുന്നു. ഇടക്കാലാശ്വാസം തുടങ്ങിയ യാതൊരു വർദ്ധനവും നാളിതുവരെ ലഭിക്കാത്ത കുന്നംകുളത്തെപ്പോലുള്ള ഭദ്രാസനങ്ങളിലെ വൈദികർക്ക് പുതിയ ശമ്പളം വലിയൊരളവിൽ ആശ്വാസം തന്നെ.

2005 ജനുവരി 1 മുതൽ ഈ പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കുമെന്നാണ് പ്രഖ്യാപനം. പുതിയ ശമ്പള പരിഷ്കാരം 2004 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ നടപ്പിലാക്കുമെന്ന് സിനഡ് നേരത്തെ പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നത് ജലരേഖയായിപ്പോയി. പുതിയ പ്രഖ്യാപനം യഥാസമയം നട പ്പാക്കണമെങ്കിൽ ആസൂത്രിതമായ പ്രവർത്തനം ഉടനെ ത്വരിതപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. താഴെ പറയുന്ന നടപടികൾ ഉടനെ ആരംഭിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

1) ശമ്പള പദ്ധതി നടപ്പാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള കല്പനയും പദ്ധതിയുടെ കോപ്പിയും എല്ലാ പള്ളികൾക്കും പട്ടക്കാർക്കും ഉടനെ അയച്ചുകൊടുക്കണം. (2) കൗൺസിലോ, ആലോചനാ സമിതികളോ ചേർന്ന് വൈദികരുടെയും ശുശ്രൂഷക്കാരുടെയും ശമ്പളം പുതിയ പദ്ധതിപ്രകാരം ഫിക്സ് ചെയ്യുകയും തതനുസൃതമായ ശമ്പള വിഹിതം ഓരോ പള്ളികൾക്കും നിശ്ചയിക്കു കയും വേണം. (3) ഭദ്രാസന പള്ളിപ്രതിപുരുഷ യോഗം ചേർന്ന് പള്ളിവിഹിതം വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള ഏകീകൃത നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളണം. (4) ഈ കാര്യങ്ങൾ ഇടവകകൾക്കു സ്വീകാര്യമാക്കി ജനുവരി 15 നകം പുതുക്കിയ നിരക്കിലുള്ള പള്ളി വിഹിതങ്ങൾ ഭദ്രാസന കേന്ദ്രത്തിൽ അടയ്ക്കണം. (5) സബ്സിഡി അത്യാവശ്യമായ മെത്രാസനങ്ങൾ അക്കാര്യങ്ങൾ മേലധി കാരത്തെ എത്രയും വേഗം ബോധ്യപ്പെടുത്തി സബ്സിഡി തുകകൾ ജനുവരി 15 ന് മുമ്പ് ലഭ്യമാക്കണം. ഇത്രയും കാര്യം സമയബന്ധിതമായി നടന്നാൽ മാത്രമെ പുതിയ ശമ്പളം ജനുവരി മുതൽ നൽകുവാൻ കഴിയൂ. മറ്റു ജീവനക്കാരുടെ ശമ്പള പരിഷ്കാരം നടപ്പിലാക്കുവാൻ വൈകിയാലും പ്രഖ്യാപിച്ച തിയ്യതി മുതൽ കുടിശ്ശിക ലഭിക്കുമെന്നതിനാൽ ധൃതി അത്യാവശ്യ മല്ല. എന്നാൽ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കുടിശ്ശികയുടെ കാര്യം അപ്രായോഗികമാകയാൽ ജനുവരിയിൽ തന്നെ ശമ്പള പദ്ധതി പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ ആവശ്യമായ സത്വര നടപടികൾ കേന്ദ്ര-ഭദ്രാസന-ഇടവക തലത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. യുദ്ധകാലാടിസ്ഥാനത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടവർ ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. കൗൺസിൽ, വൈദികയോഗം, പള്ളിപ്രതിപുരുഷ യോഗം, തുടങ്ങിയ സമിതികൾ കൂടുകയും ശമ്പള ഫിക്സേഷൻ നടത്തുകയും മതിയായ ശമ്പള വിഹിതം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും തൽസംബന്ധമായ കല്പനകൾ ഡിസംബറിൽ തന്നെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും വേണം.

ശമ്പള വിഹിതം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ അപാകതകൾ സംഭവിക്കുന്നതായി പലപ്പോഴും പരാതികൾ ഉയരാറുണ്ട്. നമുക്കു ചെറിയ ഇടവകകളും വലിയ ഇടവകകളും ഉണ്ട്. ചെറിയ ഭദ്രാസനങ്ങളും വലിയ ഭദ്രാസനങ്ങളും ഉണ്ട്. കേസ്സുകൾ കാര്യമാ യില്ലാത്ത പള്ളികളും ഭദ്രാസനങ്ങളും ഉണ്ട്. ഈ വിഷയങ്ങളെല്ലാം ശമ്പള വിഹിതം നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ ഗൗരവമായി പരിഗ ണിക്കപ്പെടണം. ഒരു പരിധി വിട്ട് സബ്സിഡിയെ ആശ്രയിക്കുന്നത് ആരോഗ്യകരമായ പ്രവണതയല്ല. സബ്സിഡികൾ ലഭ്യമെ ന്നിരിക്കെ അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്താതെ പള്ളികളെ ഭാരപ്പെടുത്തുന്നതും ശരിയല്ല. 100 വീടുകളുള്ള ഒരു ഇടവകയിൽ നിന്ന് പ്രതിമാസ ശമ്പളവിഹിതമായി 3100 രൂപയും 40 വീടുകളുള്ള ഒരു ഇടവകയിൽ നിന്ന് ശമ്പളവിഹിതമായി 4200 രൂപയും ഈടാക്കി വരുന്ന സംഭവങ്ങൾ ഇനിയും ആവർത്തിക്കുവാൻ ഇടവരരുത്. തീരെ ചെറിയ ഇടവകകളിലേക്ക് നിയമിക്കപ്പെ ടുന്ന വൈദികരുടെ ഇടദിവസങ്ങളിലെ സേവനം സമീപത്തുള്ള വലിയ ഇടവകകൾക്കു ലഭ്യമാക്കുകയും വലിയ ഇടവകക ളിൽ നിന്നുള്ള ശമ്പള വിഹിതം യുക്തിസഹമായ രീതിയിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ സാമ്പ ത്തിക സ്ഥിതിയും വീടുകളുടെ എണ്ണവും ഏറെക്കുറെ ബാലൻസ് ചെയ്യുവാൻ ആവശ്യമെങ്കിൽ ഭദ്രാസന പുനർവിഭജനവും നടത്താവുന്നതാണ്.

വ്യത്യസ്ഥമായ ഒരു സേവന രംഗം എന്ന നിലയിൽ ബഹു. വൈദികർ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിലും ഉയർന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾ പുലർത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഇടവകയുടെ ശുശ്രൂഷയിലും ഭരണ കാര്യങ്ങളിലും ഭരണഘടനാപരമായ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ പട്ടക്കാർ നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കണം. ഇടവകയുടെ ആത്മീയ ചുമതലകളിൽ നൂറുശതമാനവും ട്രസ്റ്റ് സംബന്ധമായ ഭൗതിക വിഷയങ്ങളിൽ 50 ശതമാനവും വൈദികർ ചുമതലക്കാരാണ്. ഭരണഘടനാപരമായ ഈ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ അവർക്കവ കാശമില്ല. സത്യസന്ധമായും ആത്മാർത്ഥമായും ചുമതലകൾ വൈദികർ നിറവേറ്റുമെങ്കിൽ ഇടവകയുടെ ശോഭ വർദ്ധിക്കും. ഇടവകയുടെ വരവ് ചെലവുകൾ എനിക്കറിയേണ്ട, കമ്മിറ്റികളിൽ ഞാൻ പങ്കെടുക്കുന്നില്ല, എനിക്കു ഇടവകയുടെ ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമെ കടമയുള്ളൂ എന്ന് ചില വൈദികർ പറയുന്നത് ചില കൈക്കാരന്മാർക്കും മറ്റും ഇഷ്ടമായി തോന്നുമെങ്കിലും അത്തരക്കാർ ചെയ്യുന്നത് വലിയ സഭാ ദ്രോഹമാണ്. കർത്തവ്യലംഘനവുമാണ്. കഹനൂസായുടെ ജോലി ആത്മീയവും ലൗകീകവും ആയ അധികാര നിർവ്വഹണം തന്നെയാണ്. *മൽക്കൂസോ ശാലീത്തോ ബാവോ, കഹനൂസോ ബശ്മായോള ബാറവോ* എന്ന നിർവ്വചനം എല്ലാ ആചാര്യ സ്ഥാനികളും ഓർക്കുകയും ഓർക്കാത്തവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. വലിയ ഇടവകകളിൽ തവണ മുറയിൽ പട്ടക്കാർ ഇടവകയിൽ താമസിക്കുക എന്ന നമ്മുടെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. വൈദികർക്ക് ക്വാർട്ടേഴ്സ് പണിയുന്ന കാര്യം ഇടവക പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്. പള്ളികളോടടുത്ത് ടോയ്‌ലെറ്റ് സൗകര്യങ്ങളെങ്കിലും എല്ലാ പള്ളികളിലും ഉണ്ടാകണം. രോഗികളെയും വൃദ്ധരെയും കുടുംബസ്ഥരേയും മാന്യമായി സന്ദർശിച്ച് അവർക്കു ദൈവസ്പർശം അനുഭവപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാനുള്ള ചുമതല വൈദികർ സന്തോഷത്തോടെ നിർവ്വഹിക്കത്തക്കവിധം പിതൃഭക്തിയോടെ അവരെ ഇടവകക്കാർ ആദരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും വേണം.

നവവത്സരമേ സ്വാഗതം

ഒരു വർഷം നാം പിന്നിടുന്നു. പുതിയ വർഷത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ ഇടവകകൾ ഓരോന്നും സഭാ ഭരണഘടനയോട് കൂടുതൽ അടുക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കണം. ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നു.

1. 2005 ജനുവരിയിൽ നടപ്പാക്കുന്ന ശമ്പള പദ്ധതിയോട് ക്രിയാത്മകമായി സഹകരിക്കുക. ആവശ്യമെങ്കിൽ ഡിസംബർ ഒടുവിലോ ജനുവരി ആദ്യവാരത്തിലോ പൊതുയോഗം ചേർന്ന് സപ്ലിമെന്ററി ബഡ്ജറ്റ് ഇക്കാര്യത്തിൽ അനുവദിക്കുക.
2. മാർച്ച് ഉൾപ്പെടെ ഒരു വർഷത്തെ കണക്കുകൾ ഓഡിറ്റ് ചെയ്ത് 2005 ഏപ്രിലിൽ തന്നെ വാർഷിക പൊതുയോഗം ചേരുക.
3. എല്ലാ ഇടവകയ്ക്കും ഏപ്രിൽ മുതൽ മാർച്ച് വരെയുള്ള സാമ്പത്തിക വർഷം ഇടവകക്കാര്യങ്ങളിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുക. (ചില ഇടവകകളിൽ ജനു.-ഡിസം. ആണ്.)
4. ഇടവകകളിൽ സാധ്യമായത്ര ആത്മീയ സംഘടനകൾ കാര്യക്ഷമമായി നടക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തുക.
5. ഇടവകയുടെ വാർഷിക കണക്കും വരുന്ന വർഷത്തേക്കുള്ള ബഡ്ജറ്റും സംക്ഷിപ്ത റിപ്പോർട്ടും ഇടവകാംഗങ്ങൾക്കു പൊതുയോഗത്തിന്റെ ഒരാഴ്ച മുമ്പെങ്കിലും വിതരണം ചെയ്യുക.
6. രണ്ടുമാസത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും ക്രമമായി കമ്മിറ്റി സമ്മേളിച്ച് മുൻമാസങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളും വരവ് ചെലവ് കണക്കുകളും അവലോകനം ചെയ്ത് വിലയിരുത്തുകയും അടുത്ത മാസങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക.
7. ഭരണഘടന പ്രകാരം പൊതുയോഗാംഗത്വം നിർണ്ണയിച്ച് ലിസ്റ്റ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണം.
8. പള്ളിയുടെ പൊതുഭരണം ഭരണഘടന അനുശാസിക്കും വിധം വികാരിയുടെയും കൈക്കാരന്റെയും കൂട്ടുത്തരവാദിത്തത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടണം.
9. പള്ളിയുടെ ചുമതലക്കാർക്ക് അർഹമായ ആദരവുകൾ വികാരി നൽകണം. വികാരിക്കു ഒരു പിതാവിനോടുള്ള ആദരം ഇടവകക്കാർ നൽകണം.
10. പൊതുയോഗത്തിന്റെയും കമ്മിറ്റിയുടെയും താല്പര്യങ്ങൾ സഭയുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് വിഘാതമാകുന്നില്ലെന്ന് അധ്യക്ഷൻ കൂടെയായ വികാരി ഉറപ്പ് വരുത്തണം.
11. ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ നടക്കുന്ന വാർഷിക പൊതുയോഗത്തിന്റെ തീരുമാനങ്ങളും കണക്കുകളും മറ്റും മെയ്മാസാരംഭത്തിൽ തന്നെ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുത്ത് അംഗീകാരം വാങ്ങണം.
12. ജൂൺമാസത്തിൽ ഭദ്രാസനത്തിലെ എല്ലാ പള്ളിച്ചുമതലക്കാർക്കുമായി മെത്രാപ്പോലീത്ത ഒരു ഏകദിന ഓറിയന്റേഷൻ പ്രോഗ്രാം നടത്തണം. ഓരോ സ്ഥാനിയുടെയും ഭരണഘടനാ പരമായ ചുമതലകളും അധികാരങ്ങളും ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനും സഭയുടെ നയങ്ങളും നിലപാടുകളും വ്യക്തമാക്കുവാനും ഈ പ്രോഗ്രാമിൽ സമയം കണ്ടെത്തണം.
13. ഇടവകകളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന റിക്കാർഡുകൾക്കും നടപടികൾക്കും സഭാപരമായ ഐകൃരൂപ്യം ഉറപ്പുവരുത്തുവാനും ഈ നടപടികൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം.
14. പള്ളി വികാരിമാർ, കൈക്കാരന്മാർ, സിക്രട്ടറിമാർ, തുടങ്ങിയവരുടെ സംയുക്ത യോഗം മെത്രാസനത്തിൽ 3 മാസത്തിലൊരിക്കൽ കൂടി അതത് പള്ളിയിലെ പ്രവർത്തനത്തിൽ വിലയിരുത്തുകയും പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ അവ പരിഹരിക്കുകയും വേണം.
15. ഭദ്രാസന വൈദിക യോഗം. ശമ്പള വിതരണ ദിനത്തിൽ ചേരുകയും ഭദ്രാസനത്തിനകത്ത് സഭാ തലത്തിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതും ആണ്.

ഈ നടപടികൾ സാർവ്വത്രികമാക്കുന്നത് ഇടവകകളിൽ വിശേഷിച്ചും സഭയിൽ പൊതുവെയും ആരോഗ്യകരങ്ങളുമായ ചലനമുണ്ടാക്കുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്.

പുതിയ വർഷത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുമ്പോൾ മുൻവർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിലയിരുത്തുക എന്നത് അനിവാര്യമാകുന്നു. വ്യക്തി-കുടുംബ-ഇടവക മെത്രാസന-സഭാതലങ്ങളിൽ സംഭവിച്ച ലാഭങ്ങളെയും നഷ്ടങ്ങളെയും നിസ്സംഗതകളേയും മരവിപ്പുകളെയും വിലയിരുത്തുന്നത് അടുത്ത വർഷത്തെ പ്രവർത്തന ലക്ഷ്യങ്ങളെ അർത്ഥപൂർണ്ണവും സോദ്ദേശ്യവുമാക്കാനാണ്. ടൊറാന്റോ, എറണാംകുളം തുടങ്ങിയ ഇടവകകളെ അസ്വസ്ഥതകൾ ബാധിച്ചതും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സന്ദർശനം സഭയിൽ ക്ഷതങ്ങൾ ഏല്പിച്ചതും കേന്ദ്ര മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ഉൾപ്പെടെയുള്ള സഭാ സമിതികൾക്കു ദിശാബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടതും ഭദ്രാസന പുനർവിഭജനം നീതിപൂർവ്വമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ അനുസരിച്ച് നടത്താനായില്ല എന്നതും സഭയിലെ ഉന്നതാധികാര സമിതികൾ പരസ്പരം പുലർത്തുന്ന ഭരണഘടനാ പരമായ ആദരവും അംഗീകാരവും നഷ്ടപ്പെടുന്നുവോ എന്ന് സംശയമുണ്ടാക്കിയതും മേല്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥലം മാറ്റം എന്ന കാലോചിതമായ ജനഹിതം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഗൗരവപൂർവ്വം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ഭരണഘടനയുടെ തത്വങ്ങളെ തൃണവൽക്കരിച്ചുകൊണ്ട്. ചില സീനിയർ പിതാക്കന്മാർ വീറ്റോ ഭീഷണി മുഴക്കിയതും കുന്നംകുളം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വളർച്ചയെ ശ്വാസംമുട്ടിച്ചുകൊണ്ട് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആർത്താറ്റ് - കുന്നംകുളം ഇടവകയും തമ്മിലുള്ള വ്യവഹാരം അന്തമായി തുടരുന്നതും വ്യവഹാരങ്ങൾ ആഭ്യന്തര തലത്തിലെങ്കിലും അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ഫലപ്രദമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗം സഭാ തലത്തിൽ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതുമൊക്കെ നഷ്ടത്തിന്റെ കണക്കിൽ തെളിഞ്ഞു വരുന്നു.

അസോസ്യേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ നാലു മേല്പട്ട സ്ഥാനികളെയും വൈദിക ട്രസ്റ്റിയെയും തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചതും ഏറെ വൈകിയാണെങ്കിലും വൈദികരുടെയും ശുശ്രൂഷകരുടെയും ശമ്പള പദ്ധതി പാസ്സാക്കി എടുക്കാൻ സാധിച്ചതും മറ്റും നേട്ടത്തിന്റെ കണക്കിൽ പെടുത്താമെന്ന് തോന്നുന്നു. കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയൊക്കെ നിരീക്ഷിക്കുമ്പോൾ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആത്മപരിശോധനയും സത്യകുമ്പസാരവും അയ്മേനികൾക്കു മാത്രമല്ല ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. സഭേതര താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ആത്മീയ സ്ഥാനങ്ങളെയും നൽവരങ്ങളെയും ഉപയോഗിക്കുകയും ഭരണ ഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായ ഉപചട്ടങ്ങൾ സ്വയം നിർമ്മിച്ച് സഭയിലെ നിയമവ്യവസ്ഥയെ തകിടം മറിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങൾ പുതിയൊരു ആഭ്യന്തര വ്യവഹാരത്തിലേക്കു നയിക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന ശ്രുതികൾ സത്യമാണെങ്കിൽ - സത്യമാകാതിരിക്കട്ടെ - വരും വർഷത്തെ സഭയുടെ ആത്മീയ നൽവരത്തിന്റെ കൈകാര്യ കർത്താക്കളായ എല്ലാവരും ഇക്കാര്യത്തിൽ ആത്മപരിശോധനയ്ക്കു തയ്യാറാവണം.

പൊതുയോഗത്തിന്റെയും കമ്മിറ്റിയുടെയും ഭരണഘടനാ പരമായ അധികാരങ്ങളിൽ വികാരിയോ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരോ സ്വന്തം ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ പ്രതി ഇടപെടുന്നതും ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ, പള്ളി പ്രതിപുരുഷ യോഗം ഇവയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളിൽ മേല്പട്ടക്കാർഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമായി ഇടപെടുന്നതും സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും മലങ്കര അസോസ്യേഷന്റെയും അധികാരങ്ങളെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായോ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൻ സുന്നഹദോസ് തന്നെയോ വിലകുറച്ചു കാണുന്നതും ഒക്കെയാണ് ആഭ്യന്തര വ്യവഹാരങ്ങൾക്കു കാരണമാകുന്നതെങ്കിൽ അക്കാര്യങ്ങളിലൊക്കെ ഒരു പുനഃപരിശോധനയ്ക്കും ആവശ്യമായ തിരുത്തലുകൾക്കും ബന്ധപ്പെട്ടവർ തയ്യാറാകുക തന്നെവേണം. ഭരണഘടനയുടെ തത്വങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഉപചട്ടങ്ങളോ നടപടിക്രമങ്ങളോ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ - ഉണ്ടാക്കുന്നുവെങ്കിൽ - അവയൊക്കെ സ്വയം റദ്ദായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് തിരിച്ചറിയാനുള്ള വിവേകം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടാകണം.

മന്ത്രിമാരുടെയും ഉന്നതോദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും അവിശുദ്ധവും അധാർമ്മികവും ആയ കഥകൾ കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ സാമൂഹിക -രാഷ്ട്രീയ മേഖലകളെ അസ്വസ്ഥമാക്കി കലുഷമായ ഒരു അന്തരീക്ഷം തുടരുകയാണ്. കുറ്റം ചെയ്ത് സമൂഹത്തിന്റെ സമാധാനം തകർത്ത ഉന്നത സ്ഥാനീയരെ ഓരോ ഉന്നതാധികാര സമിതികൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതും അവരെ ന്യായീകരിക്കുന്നതും ഇന്നൊരു പതിവ് കാഴ്ചയാണ്. *എ* യുടെ താല്പര്യങ്ങളെ എന്തു വിലകൊടുത്തും സംരക്ഷിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമെ *ബി* യുടെയും *സി* യുടെയും തെറ്റുകൾ വെളിച്ചത്താകുമ്പോൾ *എ* ഉൾപ്പടെയുള്ളവരുടെ സംരക്ഷണം ലഭ്യമാകൂ എന്ന ചിന്ത സഭയിലും രാഷ്ട്രീയത്തിലും വളരുന്നത് ആ പ്രസ്ഥാനങ്ങളോടുള്ള വെറുപ്പ് വർദ്ധിക്കാനേ ഇടയാക്കൂ. ഒരു മന്ത്രിയെ രക്ഷിക്കുവാൻ ശേഷം മന്ത്രിമാരും ഒരു വൈദികനെ അന്യായമായി സംരക്ഷണം നൽകുവാൻ ശേഷം വൈദികരും ഒരു മേല്പട്ടക്കാരന്റെ തെറ്റായ നയങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ മറ്റു മേല്പട്ടക്കാരുമൊക്കെ തങ്ങളുടെ ഉന്നതാധികാരത്തെ മറയാക്കുമ്പോൾ അവർ ദൈവത്താലും മനുഷ്യരാലും ത്യാജ്യർ ആയിത്തീരുമെന്നതിന് സംശയമില്ല. മന്ത്രിയായാലും വൈദിക സ്ഥാനികളായാലും മറ്റുള്ളവരുടെ അവകാശങ്ങളെ നിസ്സാരമെന്ന് വിലയിരുത്തുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ജനാധിപത്യ രാജ്യമായ ഇന്ത്യയിൽ ആരും നിയമങ്ങൾക്കു അതീതരെന്ന് ഭാവിക്കാൻ പാടില്ല.

രാജാക്കന്മാരെയും പുരോഹിതന്മാരെയും നിയമിച്ച ദൈവം അവരെ നേർവഴിക്കു നയിക്കുവാൻ പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിച്ചത് നാം ഓർത്തേ മതിയാവൂ. ഇത് പ്രവാചക ധർമ്മം നിറവേറ്റുവാൻ ദൈവം പത്രമാധ്യമങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഫോർത്ത് എസ്റ്റേറ്റായി മാധ്യമങ്ങൾ ഇന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

എല്ലാവർക്കും അവനവന്റെ പരിധികളിൽ സംതൃപ്തരാവണം. അതിർത്തി ലംഘനങ്ങൾ പാടില്ല. മനുഷ്യവർഗ്ഗ പുരോഗതിക്കായി മനുഷ്യനുണ്ടാക്കിയ നിയമങ്ങൾ പരിപാലിക്കപ്പെടണം. പൂർണ്ണ മനുഷ്യനിലേക്കുള്ള ദൂരം വളരെയാണ്. ഓരോ വർഷവും കഴിയുമ്പോൾ ആ പരമ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു അല്പമെങ്കിലും ദൂരം കുറയണം. ക്രിസ്തുവിൽ വെളിപ്പെട്ട പൂർണ്ണ മനുഷ്യനിലേക്കു - തലയോളം വളരുവാൻ ബേതിലഹേമും, കാൽവരിയും നമ്മെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. ഈ നോമ്പുകാലത്ത് ആ വെല്ലുവിളിയെ വ്യക്തി ജീവിതത്തിലും സാമൂഹ്യ-സഭാ-രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിലും അർത്ഥപൂർണ്ണമായി ഏറ്റെടുക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയട്ടെ - ഇടവക പത്രികയുടെ എല്ലാ വായനക്കാർക്കും ക്രിസ്തുമസ്സിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും നവവത്സരത്തിന്റെ മംഗളങ്ങളും ആശംസിക്കുന്നു.

പത്രാധിപ സമിതിക്കുവേണ്ടി

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ (ചീഫ് എഡിറ്റർ)

സണ്ടേസ്കൂൾ സഹപാഠ്യ മത്സരങ്ങൾ

ഈ വർഷത്തെ സഹപാഠ്യ മത്സരങ്ങളും വാർഷിക പരീക്ഷയും അവസാനിച്ചു. സ്കൂൾ യുവജനോത്സവത്തിനും ബാലകലോത്സവത്തിനും സമാന്തരമായിട്ടാണല്ലോ നാം സഹപാഠ്യ മത്സരങ്ങൾ നടത്താറുള്ളത്. വാശിയേറിയ മത്സരങ്ങൾ ഈ രംഗത്ത് നടക്കുമ്പോൾ കുട്ടികളോടൊപ്പം രക്ഷാകർത്താക്കളും അദ്ധ്യാപകരും മറ്റും അതിൽ ആവേശപൂർവ്വം പങ്കുചേരുന്നു. ഈ മത്സരങ്ങളിൽ സമൂഹഗാനം എന്ന മത്സരത്തെക്കിറിച്ചാണീ കുറിപ്പ്. സഹപാഠ്യ മത്സരത്തിൽ സമൂഹ ഗാനം (ആരാധനാ ഗീതം) ഉൾപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താണ്? നമ്മുടെ സെക്കുലർ യുവജനോത്സവത്തിൽ ലളിതഗാനവും, ശാസ്തീയ ഗാനവും ഉണ്ട്. (നാടൻ പാട്ടും, മാപ്പിളപ്പാട്ടും, ഉപകരണ സംഗീതവുമൊക്കെ ഈ ചർച്ചയിൽ അപ്രസക്തമായതുകൊണ്ട് ഒഴിവാക്കുകയാണ്). ആരാധനാ ഗീതങ്ങൾ അവയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ ഗാന ശൈലിയിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ വരും തലമുറയെ സുസജ്ജമാക്കുവാൻ വേണ്ടി നടത്തുന്ന ഈ മത്സര ഇനം അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അകന്നു പോയി എന്ന് പറയാതെ വയ്യ. നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന ആരാധനാ ഗീതങ്ങളെല്ലാം സുറിയാനി രാഗത്തിൽ വിരചിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. സുറിയാനി ഭാഷയിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തപ്പോഴും ഭാഷയെയല്ലാതെ രാഗത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. മിക്ക സുറിയാനി രാഗങ്ങൾക്കും ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ എട്ടു വർണ്ണഭേദങ്ങളുണ്ട്. അവസരങ്ങൾക്കൊത്ത് രസഭാവങ്ങൾ ഉണർത്തുവാൻ അവ വളരെ പര്യാപ്തമാണ്. യാക്കോബിന്റെ അപേക്ഷ വിവാഹ ശുശ്രൂഷയിൽ ചൊല്ലുന്നതും തൈലാഭിഷേകത്തിന് ചൊല്ലുന്നതും യഥാക്രമം നൃത്താന്തരീക്ഷം അനുതാപാന്തരീക്ഷവും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ശൈലികളിലാണ്. അപ്രേമിന്റെ അപേക്ഷ അഞ്ചാം രാഗത്തിൽ ചൊല്ലുമ്പോൾ അനുതാപത്തിന്റെ ആർദ്രതയേയും ഒന്നാം രാഗത്തിൽ ചൊല്ലുമ്പോൾ അതിന്റെ ദ്രുതതാളം ഉത്സവാന്തരീക്ഷത്തെയും ജനിപ്പിക്കുന്നത് അനുഭവസിദ്ധമാണ്. സുറിയാനി രാഗത്തിന്റെ രസഭാവാവിഷ്കാരപടുതയെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു ദേശീയ രാഗത്തെ അന്വേഷിച്ച നവീകരണക്കാർ എത്തിച്ചേർന്നത് ഇംഗ്ലീഷ് സംഗീതത്തിന്റെ വിദേശ ശൈലിയിലാണ്. ഇന്നവർ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വീകർ വിലയറിയാതെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ സുറിയാനി രാഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പാരമ്പര്യങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചു വരികയാണ്. നമ്മുടെ കുട്ടികൾ സുറിയാനി ശാസ്ത്രീയ സംഗീത രത്നാകരമായ *എിക്കാറ* യെ സമൂഹഗീത (ആരാധനാ ഗീതം) മത്സരത്തിൽ പരിശീലിക്കത്തക്ക നിയമ ഭേദഗതികൾ വരും കൊല്ലത്തേക്ക് ഇപ്പോഴേ സജ്ജമാക്കണം. സഭയുടെ ആരാധനാ ഗീതം ശ്രവണേന്ദ്രിയ സുഖം പകരുന്നതോടൊപ്പം ആരാധനാ വിഷയത്തിന്റെ രസഭാവാവിഷ്കാരം സാധിക്കുന്നതുമായിരിക്കണം. യാക്കോബിന്റെ *ബോവൂസോ* വിവാഹത്തിന് ഹാശാ രീതിയിലും കഷ്ടാനുഭവാഴ്ച വിവാഹത്തിന്റെ രാഗത്തിലും ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്ദർഭോചിതമായ രസമല്ല നിവേദനം ചെയ്യുക. നമ്മുടെ ഗായകസംഘങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഗാനകലയുടെ ഈ അടിസ്ഥാന തത്വം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഗാനങ്ങൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നത്. സഭാതലത്തിൽ അതാരും തടയാറില്ല. ഈയിടെ ഒരു വിവാഹത്തിന് യാക്കോബിന്റെ അപേക്ഷ *പാന* യുടേയോ കീർത്തനത്തിന്റെയോ മട്ടിൽ ചൊല്ലുന്നത് കേട്ടു. സഭയുടെ ഔദ്യോഗികമായ ഗാനശൈലി അട്ടിമറിക്കപ്പെടുന്നു. ആരാധനകളിലെ ഏകരൂപ സ്വഭാവം വികലമാവുമ്പോൾ ചുമതലപ്പെട്ടവർ അത് വിലക്കുന്നില്ല. സിറിയൻ സഭയുടെ ഭരണത്തെയല്ലാതെ സുറിയാനി ഭാഷയെയോ അതിന്റെ സമ്പന്നമായ സാഹിത്യത്തെയോ രാഗസംവിധാനത്തെയോ എതിർക്കുന്നത്ദേശാഭിമാനത്തിന്റെ പേരിലായാലും സ്വാഗതം ചെയ്യാനാവില്ല. ആരാധനാ രംഗത്ത് അരാജകത്വം ഉണ്ടാകുവാൻ അനുവദിക്കരുതല്ലോ. ഇംഗ്ലീഷ് ഭരണത്തെ വലിച്ചെറിഞ്ഞപ്പോഴും നാം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയേയും സാഹിത്യത്തെയും വലിച്ചെറിഞ്ഞില്ല എന്ന് ഓർക്കാവുന്നതാണ്. സണ്ടേസ്കൂളിന്റെ സഹപാഠ്യമത്സരങ്ങൾക്കു സമൂഹ ഗാനം എിക്കാറയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ശാസ്ത്രീയ സംഗീതമാകണമെന്ന് നിർദ്ദേശവും അത് പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ ആവശ്യമായ വിശദാംശങ്ങളും സണ്ടേസ്കൂളിന്റെ കേന്ദ്രക്കമ്മിറ്റി ഉടനെ തയ്യാറാക്കുന്നത് ഒരു വലിയ സഭാ സേവനമായി ഭാവിയിൽ വിലമതിക്കപ്പെടും.

സുനാമി ദുരന്തം

2004 ലെ ഏറ്റവും വലിയ ദുരന്തമാണ് ഡിസംബർ അന്ത്യവാരത്തിൽ സംഭവിച്ചത്. ഒന്നര ലക്ഷത്തോളം ആളുകളെ മരണം വിഴുങ്ങി. ദുരന്തത്തിൽ കാണാതായവരെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണങ്ങൾ സഫലമാകുന്നില്ല. ജീവനെന്നപോലെ ജീവനോപാധികളും പാർപ്പിടങ്ങളോടൊപ്പം ഭവന പരിസരങ്ങളും അപ്രത്യക്ഷമായി. കടലിലെ ഭൂകമ്പം വിതച്ച നാശനഷ്ടങ്ങളുടെ കണക്കുകൾ കണക്കാക്കാനാവില്ല. പകർച്ച വ്യാധികളുടെയും കുടിവെള്ള പ്രശ്നത്തിന്റെയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും മറ്റും ഭീഷണികൾ തീരപ്രദേശത്തെ ജനങ്ങളെ വേട്ടയാടുകയാണ്. മരിച്ചും മരവിച്ചും പോയിരുന്ന മനുഷ്യത്വത്തെ തൊട്ടുണർത്തുവാൻ ഈ വൻ ദുരന്തം കാരണമായി. ലോകം ഈ ദുരന്തത്തിന്റെ ഇരകൾക്കു സാന്ത്വനവുമായി രംഗത്തെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ശാസ്ത്ര പുരോഗതിയുടെ ഈ അഹങ്കാര മുഹൂർത്തങ്ങളിലും മനുഷ്യൻ എത്രമാത്രം നിസ്സഹായനാണെന്ന് വിനയപൂർവ്വം ഓർക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിന്റെ കടൽ തീരപ്രദേശങ്ങളും പ്രകൃതി ക്ഷോഭത്തിന് വിധേയമായി. വിവാദങ്ങൾക്കതീതമായി ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ യഥാ ശക്തി പങ്കുചേരുവാനുള്ള അവസരമാണിത്. നാടിന്റെ ഈ കൊടിയ വേദനയിൽ ഞങ്ങളും പങ്കുചേരുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദുരിതാശ്വാസത്തിൽ സഹകരിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം നൽകുന്നു.

മാർച്ച് 25, 2005

ഈ വർഷം ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും സൂബോറോ പെരുന്നാളും ഒരേ ദിവസമാണല്ലോ വരുന്നത്. ദുഃഖ വെള്ളിയാഴ്ച നാളിൽ സൂബോറ പെരുന്നാൾ വന്നാൽ അന്ന് വി. കുർബ്ബാനയും നമസ്കാരവും പെരുന്നാൾ മുറയിൽ നടത്തണമെന്ന പൊതു ധാരണ ഏവർക്കുമുണ്ട്. എന്നാൽ അതിന്റെ സമയം, സമയക്രമീകരണം, പ്രാർത്ഥനകളിലെ ക്രമീകരണം, എന്നീ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഔദ്യോഗികമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സുന്നഹദോസിന്റെ ഫെബ്രുവരി സെഷൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉചിതമായ തീരുമാനം കൈക്കൊണ്ട് പള്ളികളെ അറിയിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ അന്തിമ തീരുമാനം കൈക്കൊള്ളുവാൻ ഭരണഘടനാപരമായ അവകാശം പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ കൗൺസിലിനാണ്. ഏതെങ്കിലും കാലത്ത് ആരെങ്കിലും ചെയ്ത പാരമ്പര്യങ്ങളെ അവലംബമാക്കാതെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സ്വന്തമായി സൂക്ഷ്മ നിരീക്ഷണം ചെയ്ത് കാലോചിതമായ തീരുമാനം എടുക്കുകയായിരിക്കും ഉചിതം. തീരുമാനമെടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാ മേൽപ്പട്ടക്കാരും പട്ടക്കാരും അത് കൃത്യമായി പാലിക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുവാനും കഴിയണം ആരാധനാപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ പല പട്ടക്കാർക്കും മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കും സ്വന്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളും കാഴ്ചപ്പാടുകളും ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ അത് സ്വന്തം നിലയിൽ ഇടവകകളിലോ ഭദ്രാസനങ്ങളിലോ നടപ്പാക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. നിലവിലുള്ള ഏത് ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും വ്യത്യാസം വരുത്തുന്നത് വിശദമായ ചർച്ചയ്ക്കും പഠനത്തിനും ശേഷം സുന്നഹദോസിന്റെ അന്തിമതീരുമാനമായിരിക്കണമെന്ന ഓർത്തഡോക്സ് പാരമ്പര്യം സംരക്ഷിക്കാൻ ഏവർക്കും ചുമതലയുണ്ട്.

കുറെ വർഷങ്ങളിലെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ നിശ്ചയങ്ങൾ കുറെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് വൈദികർക്ക് അയച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. അന്നുണ്ടായിരുന്നതിന്റെ ഇരട്ടി വൈദികരും മേൽപ്പട്ടക്കാരും ഇന്നു സഭയിലുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇടവകകളിൽ നടപ്പാക്കാനുള്ള തീരുമാനങ്ങൾ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനും വൈദികർക്കു വിതരണം ചെയ്യുവാനും അതിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുവാനും ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരും ശ്രമിക്കണമെന്ന് സവിനയം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ആഭ്യന്തര പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം ഉണ്ടാവണം

നാം പുതിയ ഒരു വർഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. സമയബന്ധിതമായി ചില കർമ്മപരിപാടികൾ സഭാ തലത്തിൽ ആവിഷ്കരിച്ച് പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ഒരു ചിന്ത ഈ ലക്കത്തിലെ പത്രാധിപക്കുറിപ്പിന് വിഷയമാക്കുകയാണ്. സഭയെ ഇന്ന് ഏറ്റവും പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രതിസന്ധികൾ മൂന്നെണ്ണമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. 1) സഭയുടെ എല്ലാതലങ്ങളിലുമുള്ള അനാത്മീയത (2) ഇനിയും അവസാനിക്കാത്ത കക്ഷി വഴക്കുകൾ (3) കോടതിയിലും കോടതിയിലേക്കുള്ള വഴിയിലും അടിഞ്ഞുകൂടുന്ന ആഭ്യന്തര പ്രശ്നങ്ങൾ.

ഇവ മൂന്നും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും ജന്യ-ജനക ബന്ധമുള്ളതു സൂക്ഷ്മ പരിശോധനയിൽ ആർക്കും ബോധ്യമാകും പലപ്പോഴും ഇടവക തലത്തിലും മെത്രാസന തലത്തിലും പൊതു സഭാ തലത്തിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ആഭ്യന്തര പ്രശ്നങ്ങളാണ് മലങ്കര സഭയുടെ ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടുനൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുള്ളിലുണ്ടായ എല്ലാ സഭാ വഴക്കുകളുടെയും സഭാ വിഭജനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാന കാരണങ്ങളെന്ന് പല സഭാ ചരിത്രകാരന്മാരും വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആഭ്യന്തരമായ ചില ബലപരീക്ഷണങ്ങളാണ് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യദശകത്തിൽ ഈ സഭയെ വ്യവഹാരങ്ങളിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ചത്. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് സ്വമേധയാ മലങ്കരസഭാ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുകയായിരുന്നില്ല; പ്രത്യുത 1909 മുതൽ മലങ്കരസഭയുടെ നേതൃസ്ഥാനങ്ങളിൽ നടന്ന അധികാര വടംവലികളിൽ ദുർബലമായ ഒരു പക്ഷത്തിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം അവർക്കു ബലം പകരുവാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായ ആഭ്യന്തര കലാപങ്ങളിൽ ദുർബലരായ കക്ഷികളുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് അവർക്ക് ശക്തിപകരാനെത്തിയ പോർട്ടുഗീസ്, ഫ്രഞ്ച്, ഡച്ച്, ഇംഗ്ലീഷ് മേധാവിത്വങ്ങൾ പിന്നീട് ഇവിടെ കോളനികൾ സ്ഥാപിച്ചതിന് സമാന്തരമായി ഈ പാത്രിയാർക്കാ ഇടപെടലിനെ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ വടംവലികൾ കണ്ട് നിരാശരായി അനാത്മീയതയിലേക്കു ആളുകൾ നിപതിക്കുന്നു. ഇതാണ് മേൽ ഉന്നയിച്ച മൂന്ന് പ്രതിസന്ധികൾക്കും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരബന്ധം.

മലങ്കരസഭയിലെ കാര്യമാണ് ഇവിടെ പരാമർശിച്ചതെങ്കിലും ആഗോള തലത്തിലും ഈ സ്ഥിതി ഭിന്നമല്ല. റോമിലെ പാത്രിയർക്കീസ് മറ്റു പാത്രിയർക്കീസുമാരേക്കൾ അധികാരക്കൂടുതലുണ്ടെന്ന വാദം അസ്വീകാര്യമായതിനെത്തുടർന്നാണല്ലോ ലോക ക്രൈസ്തവ സഭകളുടെ ഐക്യസാധ്യതയിൽ നിന്ന് ഇന്നും റോമൻ സഭ ഒറ്റപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്നത്. എപ്പിസ്കോപ്പൽ അധീശത്വത്തിന്റെ പ്രതീകമായി റോമിലെ പാപ്പയെ നാം ഇന്ന് കാണുന്നു. അതിനെ എക്യുമിനിക്കൽ സംരംഭങ്ങളെ തകർക്കുന്ന ശാപമായി വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ അധീശതയുടെ അവകാശവാദം ചരിത്രപരമായി രാജവാഴ്ചക്കാലത്തിന്റെയും ഫ്യൂഡൽവാഴ്ചക്കാലത്തിന്റെയും അവശിഷ്ടമാണ്. ജനാധിപത്യയുഗം പിറന്നു വീണ് നൂറ്റാണ്ടുകളായിട്ടും ആ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന് നേരെ കണ്ണടയ്ക്കുന്ന ഒരു സമീപനമാണ് അധീശതയുടെ വക്താക്കൾ സ്വീകരിക്കുന്നത്.

ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ 1934 ൽ ഭരണ ഘടനയ്ക്ക് രൂപം കൊടുത്തപ്പോൾ അന്യാദൃശമായ ഒരു ഭരണ ശൈലിയാണ് പ്രഖ്യാപിച്ചത്. എപ്പിസ്കോപ്പസിയും ജനാധിപത്യവും സംയോജിപ്പിച്ച ഒരു പുത്തൻ ഭരണ ശൈലി. അതിനെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ ഭരണമെന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചാൽ ഭാഗികസത്യമെ ആകൂ. ജനാധിപത്യ ശൈലി എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചാലും അത് അപൂർണ്ണ സത്യമേ ആകുന്നുള്ളൂ. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് മലങ്കരസഭയെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭ എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നു

ള്ള ആവശ്യം ഇക്കഴിഞ്ഞ സമുദായക്കേസിൽ സുപ്രീംകോടതി നിരാകരിച്ചത്. സത്യത്തിൽ അപ്രകാരം ഒരാവശ്യം ഉന്നയിക്കാൻ സഭാഭരണഘടന ഒരു സ്ഥാനിയേയും അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഭരണഘടന അനുവദിക്കാത്ത ഒരു കാര്യം എത്രവലിയ സ്ഥാനി പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചാലും അത് സ്വമേധയാ അസാധുവാണ്.

1934 ലെ ഭരണഘടന പ്രകാരം ഇടവകയിലെ കാര്യങ്ങൾ പൊതുയോഗ നിശ്ചയങ്ങൾക്കു വിധേയമായി കമ്മിറ്റിയും അതിന്റെ പ്രതിനിധിയായി കൈക്കാരനും വികാരിയും കൂട്ടുത്തരവാദിത്വത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. മെത്രാസന കാര്യത്തിൽ മെത്രാസന പൊതുയോഗ നിശ്ചയങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി മെത്രാസന കൗൺസിലും പ്രതിനിധിയായി മെത്രാസന സെക്രട്ടറിയും മെത്രാപ്പോലീത്തയും ചേർന്ന് ഭരണ നിർവ്വഹണം നടത്തുന്നു. പൊതുസഭാതലത്തിൽ മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ നിശ്ചയങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും പ്രതിനിധികളായി ആത്മായി ട്രസ്റ്റിയും വൈദിക ട്രസ്റ്റിയും മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റിയും ചേർന്ന് ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുന്നു. ഇതാണ് 34 ലെ ഭരണഘടന വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ഭരണ ശൈലി. അപ്പീലുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയെക്കുറിച്ച് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്ത അദ്ധ്യക്ഷനായ ഭദ്രാസന കൗൺസിലും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത അദ്ധ്യക്ഷനായ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും എടുക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പ്രഖ്യാപിക്കും.

മലങ്കരസഭ ഭണണഘടന എന്ന് പരാമർശിക്കുമ്പോൾ കോടതികളെല്ലാം വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത് 1934 ലെ കോട്ടയം എം. ഡി. അസോസ്യേഷൻ അംഗീകരിച്ച ഭരണഘടനയെയാണ്. 34 ലെ ഭരണഘടന നിരവധി തർക്കവിതർക്കങ്ങൾക്കു ശേഷം അംഗീകരിച്ച ചില അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളുണ്ട്. അത് സംബന്ധമായി സഭാതലത്തിലും ഭരണഘടനാ കമ്മിറ്റിയിലും നടന്ന വാഗ്വാദങ്ങളെപ്പറ്റിയും വിരുദ്ധ വീക്ഷണങ്ങളെപ്പറ്റിയും കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ കാലംചെയ്ത മാത്യൂസ് മാർ ഇവാനിയോസിന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകളെ ആധാരമാക്കി ഇസഡ് എം. പാറേട്ട് വിശദമായ വിവരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു തർക്കങ്ങളാണ് പ്രബലമായി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

1) സഭയുടെ ലൗകികവും, വൈദികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ കാര്യങ്ങളുടെ പരമാധികാരം സഭയിലെ എല്ലാ മെത്രാന്മാരും വൈദിക പ്രതിനിധികളും ആത്മായ പ്രതിനിധികളും അടങ്ങിയ പാർലമെന്റ് എന്ന നിലയിൽ മലങ്കര മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കായിരിക്കണം.

2) മലങ്കരസഭ ഒരു എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭയാണെന്നും, പരമാധികാരം എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സിനഡിനായിരിക്കണമെന്നും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മാർ ദിവാന്നാസ്യോസും മറ്റും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

രണ്ടു കൂട്ടരും അയവില്ലാത്ത നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചതിനാൽ 1934 ഫെബ്രുവരിയിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത നിര്യാതനാകുന്നതുവരെ ഭരണഘടന പാസ്സാക്കുവാൻ അസ്സോസ്യേഷൻ യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടിയില്ല. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത കാലം ചെയ്ത ഉടൻ ഇരു വിഭാഗങ്ങളും ഒരു ധാരണയിലെത്തി. വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, ഡിസിപ്ലിൻ എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനും മറ്റ് വിഷയങ്ങളിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയ്ക്കും അധികാരമുണ്ടായിരിക്കും. ഈ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ പ്രകാരമാണ് 34 ലെ ഭരണഘടനയുടെ വകുപ്പുകൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്. വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, ഡിസിപ്ലിൻ ഈ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളിലും തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ അധികാരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സിനഡിനെയാണ്.

34 ലെ ഭരണഘടന വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ഈ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൽക്ക് സഭയിലെ എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളും സ്ഥാനികളും വിധേയരാണ്. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾക്ക് ലംഘനം വരാത്തവിധം ഉപചട്ടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ വിവിധ സമിതികൾക്കും സംഘടനകൾക്കും അധികാരമുണ്ടെങ്കിലും അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ ലംഘിച്ചാൽ അത്തരം ഉപചട്ടങ്ങൾ സ്വയമേവ അസാധുവാകുന്നു. പിൽക്കാല ഭരണഘടന ഭേദഗതികളിലും പല സമിതികൾക്കും വേദി ഉണ്ടാക്കിയ ഉപ ചട്ടങ്ങളിലും 34 ലെ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവയും ലംഘിക്കുന്നവയുമായ ചില വകുപ്പുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായും അവ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ ചിലർ ശ്രമിക്കുന്നതായും ഇതിനോടകം ചിലർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒരു തെക്കൻ ഭദ്രാസനത്തിൽ ഇടവക പൊതുയോഗം ചേരുന്നതിനെ മെത്രാപ്പോലീത്താ നിരോധിച്ചതും അതിനെതിരെ നടന്ന കോടതി വ്യവഹാരത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു അനുകൂലമായ വിധിയുണ്ടായതും പലപിതാക്കന്മാരെയും ആവേശം കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്തരം ഇടപെടലുകൾക്ക് ധൈര്യം നൽകുന്നത് *കിട്ടിയാൽ ഒരു തെങ്ങ് പോയാൽ ഒരു തേങ്ങ* എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലാണ്. ആഭ്യന്തര വ്യവഹാരങ്ങളുടെ പരിസര മലിനീകരണംകൊണ്ട് നിലക്കാത്ത അപസ്വരങ്ങളുടെ കൂത്തരങ്ങായ ഒരു വടക്കൻ ഭദ്രാസനത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നത് വികാരി വിളിച്ചുകൂട്ടിയ പൊതുയോഗം നിരോധിച്ചുകൊണ്ട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്ത കല്പന അയച്ചതോടെയാണ്. തെക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളിലൊരു ശക്തമായ ഒരു ഇടവകയിൽ നിലക്കാത്ത ആഭ്യന്തര വ്യവഹാരം ആരംഭിച്ചത് ഇടവക സ്വത്തിന്മേൽ മേൽസ്ഥാനികൾ അവകാശവാദം പുറപ്പെടുവിച്ചതോടെയാണ്. ആഭ്യന്തര പ്രശ്നങ്ങളിൽ മേൽപ്പട്ടക്കാർ വാദികളോ പ്രതികളോ ആകുന്നതോടെ അപ്പീൽവാദം കേൾക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ട സഭാസമിതികൾ സ്തംഭനം ഭാവിക്കുന്നു. ഫലമോ? നീതിലഭിക്കുവാൻ കോടതിയെ ശരണം പ്രാപിക്കേണ്ടിവരുന്നു. മേൽപ്പട്ടക്കാർ കക്ഷികളായി മാറുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ സഭാസമിതികൾ അധൈര്യപ്പെടുന്നു. അവരവരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ എല്ലാവരും പരസ്പരം താങ്ങുക എന്നതായിട്ടുണ്ട് പൊതുസമ്പ്രദായം. അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസനത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ, കുന്നംകുളം ഭദ്രാസനത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ, എറണാംകുളം, തിരുവനന്തപുരം പ്രശ്നങ്ങൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച് തീരുമാനം പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ ചുമതലയും അധികാരവുമുള്ള അപ്പീൽ സമിതികൾ കാര്യങ്ങൾ കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുന്ന ഒട്ടകപ്പക്ഷി നയം അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. പച്ചയായ സത്യങ്ങളുടെ നേരെ പൂച്ച കണ്ണടയ്ക്കുമ്പോൾ പൂച്ചയുടെ കാഴ്ച മാത്രമെ തടയപ്പെടുന്നുള്ളൂ എന്ന ലളിതമായ സത്യം വിവേകബുദ്ധിയില്ലാത്ത പൂച്ച മനസ്സിലാക്കാത്തതിൽ നമുക്കു ദുഃഖം ആവശ്യമില്ല. സഭയുടെ സ്ഥിതി അതല്ലല്ലോ?

ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥ വിജയിക്കണമെങ്കിൽ അതിനെ താങ്ങി നിർത്തുന്ന നിയമനിർമ്മാണ സഭയും എക്സിക്യൂട്ടീവും ജുഡീഷ്യറിയും പരസ്പരം ആദരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും വേണം. 1934 ലെ ഭരണഘടനയ്ക്കു വിരുദ്ധമായി അധികാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ക്രൂരമായ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു സന്നദ്ധരാകുന്നവർ വലിയ സഭാദ്രോഹമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവർ അത് തിരിച്ചറിയണം. പലവ്യവഹാരങ്ങളും അവസാനിക്കുവാൻ അതാണ് ഏക പരിഹാരം.

നീതിബോധം നഷ്ടപ്പെടുമ്പോഴും ആഭ്യന്തര വ്യവഹാരങ്ങൾ ഉത്ഭവിക്കാം. വടക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളിലൊന്നിൽ എഴുപത് വയസ്സായ തിയ്യതിയ്ക്കു വൈദികരെ സർവ്വീസിൽ നിന്ന് കല്പന നൽകി പിരിച്ചുവിട്ട ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തയെ അറിയാം. സഭയിലെ വൈദിക സേവന വേതന നിയമം അതിനെ ശരിവെയ്ക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്താനാവില്ല. പക്ഷെ, നിയമസംരക്ഷകനായ ആ പിതാവ് തന്റെ ഭദ്രാസനത്തിലെ രണ്ടു വൈദികരെ എഴുപത് കഴിഞ്ഞിട്ടും റിട്ടയർമെന്റ് കല്പന എഴുതാതിരിക്കുമ്പോൾ അത് നീതി നിഷേധത്തിന്റെ ഇതിഹാസമായി മാറുകയും വ്യവഹാരവിഷയമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പുതുവർഷം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ഇത്തരം ആഭ്യന്തര പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ നീതിപൂർവ്വമായ സംവിധാനങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തണം. സഭയുടെ ഭിത്തിയുടെ ബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഇത് അത്യാവശ്യമാണ്. *അതിക്രമക്കാരെ നിന്റെ വഴി പഠിപ്പിക്കുക* എന്നത് ഏതു സ്ഥാനി അതിക്രമം കാണിക്കുമ്പോഴും നേരിടുന്ന സഭാശൈലി ആകണം.

മുന്തിരിത്തോപ്പിൽ കിളച്ച് നനച്ച് വളർത്തിയതോടൊപ്പം കളയെ നിഷ്കരുണം വലിച്ചെറിയുകയും ചെയ്ത ബസ്സേലിയോസ്സും ഗ്രീഗോറിയോസും നമുക്കെന്നാണുണ്ടാവുക. നമുക്കു ആദ്യം കരയുവാനുള്ളത് സഭയോട് യുദ്ധംചെയ്യുന്ന വിദേശ ശക്തികളെക്കുറിച്ചല്ല; സഭയോട് നിരന്തരം പോരാടുന്ന ആഭ്യന്തര ശക്തികളെക്കുറിച്ചാണ്. കുഞ്ഞാടിന്റെ വേഷം ധരിച്ച ചെന്നായ്ക്കൾ എന്ന് മത്തായി റോയോയുടെ തക്സാ വാകൃങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തി വർദ്ധിക്കുകയാണോ? നീതിമാന്മാരുടെ കൂടാരത്തിൽ മഹത്വത്തിന്റെയും രക്ഷയുടെയും ശബ്ദമെന്ന് ദാവീദ് മുഖാന്തിരം പരിശുദ്ധ റൂഹ പാടി എന്ന് ഓരോ വട്ടം കേൾക്കുമ്പോഴും ആ പ്രഖ്യാപനത്തിലെ ഓരോ പദത്തെയും നിരർത്ഥകമാക്കുവാൻ ബോധപൂർവ്വം മത്സരിച്ച് യത്നിക്കുന്ന ദൃശ്യങ്ങൾ ചിന്താശേഷിയുള്ളവരിൽ അറപ്പും വെറുപ്പും ലജ്ജയുമാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നതെന്ന് ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർ എന്നാണ് തിരിച്ചറിയുക?

ഈ ശബ്ദം ഒരു പുതിയ ദനഹായുടെ - ഉദയത്തിന്റെ - പ്രാർത്ഥനാ ഗീതമാകട്ടെ.

പുതുവർഷത്തിന്റെ സമാധാനവും സന്തോഷവും ദൈവാനുഗ്രഹവും ഞങ്ങൾ ആശംസിക്കുന്നു.

പത്രാധിപ സമിതിക്കുവേണ്ടി,

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ (ചീഫ് എഡിറ്റർ)

സീറോ മലബാർ സഭയിൽ ആരാധനാ പരിഷ്കാരം

തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനും പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിലും അസാമാന്യമായ കാര്യക്ഷമത പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സഭയാണ് സീറോ മലബാർ സഭ. ആ സഭയുടെ അനുഗ്രഹവും ശാപവും അതുതന്നെയെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അധികാരം മെത്രാന്മാരിലേക്കു കേന്ദ്രീകരിക്കുവാൻ ആ സഭയാരംഭിച്ചു പോന്നിട്ടുള്ള വ്യഗ്രതയും അത് സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള തിടുക്കവും സഭകളുടെ ഐക്യ ശ്രമങ്ങളെ ഒട്ടൊന്നുമല്ല തളർത്തിയിട്ടുള്ളത്. പാപ്പായുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ അപ്രകാരമുള്ള അധികാരകേന്ദ്രീകരണ ശ്രമത്തിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച ഉദാഹരണമാണ്. കൗദാശികമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ബിഷപ്പിന്റെ സ്ഥാനം അനിവാര്യമെന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാൻ ആ സഭ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ സഭയുടെ അച്ചടക്കം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതു നേരുതന്നെ. അതേ സമയം ആദിമസഭയുടെ നിലപാടുകളെ പരിത്യജിക്കുന്നതുവഴി സഹോദരീ സഭകളോടുള്ള അകലം വർദ്ധിക്കുകയാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഗൗരവം ആ സഭ ശ്രദ്ധിച്ചുവോ എന്ന് സംശയം. ജനാധിപത്യ യുഗത്തിൽപോലും ഹയറാർക്കിക്കൽ ഫ്യൂഡലിസം നിലനിർത്തുവാൻ ആ സഭ ജാഗ്രത പാലിച്ചു. എന്നാൽ സഭയുടെ ജനകീയ അടിത്തറയെ ദുർബലമാക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു സഭയ്ക്കും ദീർഘകാലം സഞ്ചരിക്കുവാനാവില്ല എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ആ സഭ തിരിച്ചറിവു നേടാറുമുണ്ട്. കുമ്പസാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യകാലനിയമങ്ങളുടെ ചരിത്രവും കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞു നടത്തുന്ന ആരാധന

കൾ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ചരിത്രം ആരാധനാ ഭാഷയുടെ കാര്യത്തിലുണ്ടായ നിലപാടുകളുമൊക്കെ തീരുമാനങ്ങൾ പിൻവലിക്കുവാൻ ആ സഭ കാണിച്ചു പോന്നിട്ടുള്ള ചങ്കൂറ്റത്തെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സീറോ മലബാർസഭ പുതിയ വർഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നടത്തിയ പ്രഖ്യാപനങ്ങളെ വിലയിരുത്തേണ്ടത്. നിരവധി അന്വേഷണങ്ങളും ചർച്ചകളും അതിനെ പുറകിൽ കാണുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്. ഗ്രാസ് റൂട്ട് തലത്തിൽ സഭയുടെ ദാഹങ്ങളെ പഠിക്കുവാനുള്ള സൂക്ഷ്മശ്രമങ്ങൾ ആ സഭയിലുള്ളത് ഏവരുടെയും പ്രശംസ പിടിച്ചുപറ്റിയ കാര്യമാണ്.

മുഖ്യമായും അഞ്ചിന പരിഷ്കാര പരിപാടികളാണ് ആ സഭ ഇപ്പോൾ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളത്.

1. മാമ്മൂദീസായും സൈഥര്യലേപനവും കുർബ്ബാന സ്വീകരണവും ഒന്നിച്ചു നടത്താം.

2. കൂദാശകളുടെ പ്രഖ്യാപന വാക്യം പുരോഹിതനിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിന് പകരം സ്വീകാരകനിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കും.

3. പൂമാല ചാർത്തൽ വിവാഹ കൂദാശയുടെ ഭാഗമാക്കും.

4. സഭയിലെ തൈലങ്ങൾക്കു ഒലീവ് ഓയലിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഏത് സസ്യ എണ്ണയും ഉപയോഗിക്കാം.

5. തൈലാഭിഷേകത്തിനും മാമ്മൂദീസായ്ക്കും ഉപയോഗിക്കുന്ന തൈലം കൂദാശ ചെയ്യുവാൻ കശീശന്മാരെയും അനുവദിച്ചു.

ഇതിൽ ഒന്നാം പരിഷ്കാരം ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നിലനിന്ന് പോരുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് മാമ്മൂദീസായും സ്വീകരണത്തിന്റെ കൂദാശയായ മൂറോനും വി. കുർബ്ബാനയും ശിശുക്കൾക്കു ഒന്നിച്ച് നൽകുന്ന ക്രമീകരണമാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നിലനിന്നുപോരുന്നത്. അനുഷ്ഠാനം സീറോ-മലബാർ സഭ സ്വീകരിച്ചു എന്ന് വരുമ്പോൾ ഐക്യസംഭാഷണങ്ങൾക്കു വേഗം വർദ്ധിക്കുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്. 12 വയസ്സാകുമ്പോൾ ആഘോഷപൂർവ്വമായ കുർബ്ബാന സ്വീകരണം ഓർത്തഡോക്സ് സഭ നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചതും പരസ്പര ബഹുമാനം വർദ്ധിക്കുവാൻ കാരണമായിട്ടുണ്ട്.

രണ്ടാമത്തേത് അടിസ്ഥാനപരമായി കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ള വിഷയമാണ്. ഞാൻ നിനക്കു മാമ്മൂദീസാ നൽകും, ഞാൻ നിനക്കു പാപമോചനം നൽകുന്നു തുടങ്ങിയ കർത്തരിപ്രയോഗങ്ങളേക്കാൾ മാമ്മൂദീസ സ്വീകരിക്കുന്ന, പാപം മോചിക്കപ്പെടുന്ന എന്നപ്രയോഗങ്ങൾക്കു കാർമ്മികനിലെ റൂഹായുടെ വ്യാപാരത്തെ ധ്വനിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തികൂടും ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും കർമ്മണി പ്രയോഗങ്ങൾക്ക് മുൻതൂക്കം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പട്ടം കെട്ടപ്പെടുന്നു; ഭവനം ആശീർവ്വദിക്കപ്പെടുന്നു; കുർബ്ബാന നൽകപ്പെടുന്നു; കർത്താവ് നിന്നെ കിരീടം (വിവാഹത്തിൽ)ധരിപ്പിക്കട്ടെ, ക്ഷമിക്കപ്പെടട്ടെ (തൈലാഭിഷേകം). വി. ത്രിത്വം ശുദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന (ബലിപീഠം ശുദ്ധീകരണം) മോതിരങ്ങളും കിരീടങ്ങളും ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന (വിവാഹം), വെള്ളം ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (മാമ്മൂദീസ) എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളിലും കാർമ്മികവാക്യം കർമ്മണിപ്രയോഗത്തിലാണ്. അദൃശ്യമായ ഒരു വ്യാപാര കർത്താവായി വി. റൂഹായെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ഈ പ്രയോഗം അവസരം നൽകുന്നു. എന്നാൽ കുമ്പസാരത്തിൽ ചിലർ കർത്തരിപ്രയോഗമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. (ഞാൻ നിനക്കു മോചനം നൽകുന്നു) നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിപ്പിക്കപ്പെടട്ടെ എന്ന കർമ്മണിപ്രയോഗം ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കും സ്വീകാര്യമാവേണ്ടതാണ്. കർത്താവ് പോലും പരസ്യ ശുശ്രൂഷയിൽ കർമ്മണിപ്രയോഗമാണ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. വി. കൂദാശകൾ പ. ആത്മാവിന്റെ വ്യാപാരങ്ങളും കാർമ്മികൻ നൽവര സംക്രമണത്തിന്റെ വക്താവും സഭാ ദർശനത്തെ കൂടുതൽ അർത്ഥപൂർണ്ണമാക്കുന്നത് കർമ്മണി പ്രയോഗങ്ങളാണ്.

മൂന്നാമത്തേത് പൂമാല ചാർത്തുന്നത് വി. കൂദാശയുടെ ഭാഗമാക്കുന്നത്. ഭാരതീയതയെ ആദരിക്കുവാനും കൂദാശയേ കാലോചിതമാക്കാനും സഹായിക്കും. മൂടുപടവും താലിയും അപ്രകാരം നേരത്തെ കൂദാശയുടെ ഭാഗമാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ കൂദാശയുടെ ഭാഗമാക്കുമ്പോൾ പൂമാല ഇടുന്നതും കാർമ്മികന്റെ ഔദ്യോഗിക കൃത്യമായി മാറുമെന്നതിനാൽ വിവാഹ കൂദാശകഴിഞ്ഞ് വധൂവരന്മാർ കർത്തൃമേശയിൽ നിന്ന് വി. കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കുന്ന പതിവ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ ആരംഭിക്കുന്നത്. അഭിലഷണീയമാണ്. ഈ കുർബ്ബാനാനുഭവത്തിന്റെ ഉപവാസദൈർഘ്യം അല്പം കുറച്ചാൽ ഇത് അസാധ്യമാവുകയില്ല. നാലാം പരിഷ്കാരത്തിൽ ദേശീയബോധത്തിന്റെ വിപ്ലവാത്മകമായ ബാഹ്യമുഖം ആദ്യനോട്ടത്തിൽത്തന്നെ ദൃശ്യമാണ്. വി. കുർബ്ബാന അപ്പത്തിന് അരിയും വിത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തിന് ദേശീയമായ പാനീയങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാമോ എന്നത് പലവേദികളിൽ പലവട്ടം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടതാണ് ഒലീവ് ഓയിൽ ചർമ്മരോഗ ചികിത്സയിൽ അന്താരാഷ്ട്ര സമ്മിതി നേടിയ ഔഷധമാണ്. ശിശുക്കളുടെയും രോഗികളുടെയും ദേഹത്തുപുരട്ടുന്ന ആ തൈലത്തെ വൈദേശികം എന്ന പേരിൽ തിരസ്കരിച്ചാൽ ചികിത്സിക്കുന്നതിന് അനിവാര്യമായ പല ചികിത്സോപകരണങ്ങളും ഔഷധങ്ങളും ബഹിഷ്കരിക്കേണ്ടി വരികയില്ലേ? ആ സമീപനം ആരോഗ്യകരമാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. പള്ളികളുടെ ശില്പം, ദേവാലയ സാമഗ്രികൾ, വൈദിക വേഷങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പല കാര്യങ്ങളിലും ദേശീയത വരുത്തുന്നതിനു മുമ്പേ ദേശീയമായ ഭരണക്രമം ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ സഭകൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഐക്യശ്രമങ്ങളിൽ വൻ ചലനമുണ്ടാക്കുവാൻ സഹായകമായേനേ. ഒലീവെണ്ണ ഒരു ബൈബിൾ ബിംബംകൂടിയാണ്. സുഗന്ധ തൈലം എന്നുകൂടി പേരുള്ള മൂറോൻ തൈലം തയ്യാറാക്കുവാനുള്ള തൈലവിധിയിൽ ഭാരതീയമായ പല ഔഷധങ്ങളും ചേർക്കുവാൻ നിർദ്ദേശം ഉണ്ട്. ആഗോള സ്വഭാവമുള്ള ക്രൈസ്തവർ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ ദേശീയതയുടെ ആവരണം ചാർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ബാലിശമാവുമോ എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.

അഞ്ചാമത്തെ പരിഷ്കാര നിർദ്ദേശം വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. രോഗീ ലേപനത്തിനുള്ള തൈലവും മാമ്മൂദാസായിലെ തൈലവും പുരോഹിതന്മാർക്കു കൂദാശ ചെയ്യാനുള്ള അനുവാദം ഈ തീരുമാനത്തിലുണ്ട്. സത്യത്തിൽ കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുന്ന പുരോഹിതന് ഒരു നൽവരവും താത്വികമായി അന്യമല്ല. എന്നാൽ പൗരോഹിത്യത്തെ ശ്രേണിയായി വേർതിരിച്ചപ്പോൾ പുരോഹിതന്മാരുടെ അധികാരങ്ങൾ പലതും മേൽസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഈ കേന്ദ്രീകരണം പലസ്ഥലങ്ങളിലും നടന്നിട്ടുള്ളത് വ്യത്യസ്ഥ കാലഘട്ടങ്ങളിലാണ്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ

മൂറോൻ ഒഴികെയുള്ള തൈലങ്ങളുടെ കൂദാശ പുരോഹിതന്മാർ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. 1776 മുതലാണ് അത് നിറുത്തലാക്കപ്പെട്ടത്. ഒന്നാം കാതോലിക്ക (മുറിമാറ്റത്തിൽ ബാവ) എഴുതി ഉപയോഗിച്ച പള്ളിക്രമ പുസ്തകങ്ങളിൽ തൈലം കൂദാശയുടെ ഉപക്രമപ്രസ്ഥാവനകളിൽ *ഈ ശുദ്ധീകരണ ശുശ്രൂഷ മേലിൽ പുരോഹിതന്മാർ നടത്തുവാൻ പാടില്ല എന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അർത്ഥം ആ പുസ്തകം എഴുതുന്നതുവരെ(പത്രോസ് ത്രിദീയൻ ബാവ നിർദ്ദേശിച്ച പാരമ്പര്യമാണ് മുറിമാറ്റത്തിൽ ബാവ സ്വന്തം പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിച്ചേർത്തത്), ആ കൂദാശ പട്ടക്കാർ നടത്തിയിരുന്നു എന്നാണ് ആ നിരോധന നിർദ്ദേശം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു തെളിവും കൂടി ലഭ്യമാണ്.* കോനാട്ട് മല്പന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട നടപടിക്രമമാണ് ഈ രേഖ. അതിലെ ശുബ്കോനോ ശുശ്രൂഷയുടെ മുഖവരയിൽ ഇദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ളത് ഓർമ്മയിൽ നിന്ന് ഉദ്ദരിക്കട്ടെ. വലിയ നോമ്പാരംഭിക്കുന്ന തിങ്കളാഴ്ച ജനങ്ങളെ പള്ളിയിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വൈദികർ കന്തീലായുടെ ക്രമപ്രകാരം തൈലം ശുദ്ധീകരിച്ച് എല്ലാവരെയും മുദ്രയിട്ടിരുന്ന പതിവ് നമ്മുടെ പതിവല്ലെന്ന് ശുദ്ധമുള്ള മോറോൻ പാത്രിയർക്കീസ് കല്പിക്കുകയും തൽസ്ഥാനത്ത് ശുബ്കോനോ ശുശ്രൂഷ നടത്തിയാൽ മതിയെന്ന് ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. (ദുഃഖ ശനിയാഴ്ച കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞു നടത്തുന്ന ശുശ്രൂഷയാണ് ശുബ്കോനോ. പഴയ ആണ്ടുതക്സാകളിൽ അക്കാര്യം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചില പദപ്രയോഗങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തിയിട്ട് അത് വലിയ നോമ്പിന്റെ തിങ്കളാഴ്ചയിലേക്ക് മാറ്റുകയാണുണ്ടായത്). മലങ്കര സഭയിൽ ഏഴ് മെത്രാന്മാർ നിലവിൽ വന്ന പരിതസ്ഥിതിയിൽ തൈലം കൂദാശ മെത്രാന്മാരിലേക്കു കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടുകായായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ മാറ്റം വരുത്തുന്നതെന്ന് എവിടെയും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. യുക്തിസഹമായ ഒരു കാരണവും നിർദ്ദേശവും കൂടാതെ പല കർമ്മങ്ങളും മെത്രാന്മാരുടെ പരിധിയിലേക്കു ചുരുങ്ങിയതിന്റെ മികച്ച ഉദാഹരണമാണ് പെസഹായിലെ കാൽകഴുകൽ ശുശ്രൂഷ. ആണ്ടു തക്സാകളിലെ മറ്റു ക്രമങ്ങളെപ്പോലെ ദൃശ്യചാരുതയും ഒരു ആവിഷ്കാരമാണ് കാൽകഴുകൽ ശുശ്രൂഷ. അത് നടത്തുന്നതിൽ പുരോഹിതന്മാരെ നിരോധിക്കുന്ന ഒരു നിയമവും കണ്ടിട്ടില്ല എന്നാലും അത് എപ്പിസ്കോപ്പൻ തിരുകർമ്മമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. പ്രധാന പള്ളികളിൽ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അടുത്തുള്ള പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളും സമ്മേളിച്ച് അത് നടത്താവുന്നതും നടത്തേണ്ടതുമാണെങ്കിലും വികേന്ദ്രീകരണം പാപവും കേന്ദ്രീകരണം പുണ്യവുമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നതു കൊണ്ടാകാം സഭ ആ വഴിക്ക് ചെറുവിരൽപോലും അനക്കാത്തത്. മ്സമറോനോ (പാട്ടുകാർ), കോറൂയോ (വായനക്കാർ), അപ്പുദിയക്കിനോ (ഉപ ശെമ്മാന്മാർ) ഈ സ്ഥാനികളെ സ്ഥാനംകൊടുത്ത് നിയമിക്കുവാൻ പേറെദ് യൂത്തന്മാർക്ക് (കോറെപ്പിസ്കോപ്പ തന്നെയാണ് ഈ സ്ഥാനിയെന്ന് യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത) അധികാരമുണ്ടെന്ന് ഹൂദായ കാനോനിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അത് പ്രയോഗത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ആ അനുവാദവും മേൽപ്പട്ട സ്ഥാനികളിലേക്കു കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ദനഹാ പെരുന്നാളിലെ വെള്ളം വാഴ്വിന്റെ ക്രമവും, ഓശാനയുടെ ഓല വാഴ്വിന്റെ ക്രമവും, ദുഃഖ വെള്ളിയാഴ്ചയിലെ സ്കീപ്പുവായിലെ ക്രമവും, കൃംദായിലെ ശ്ലോമ്മോയുടെ ക്രമവും, പെന്തിക്കോസ്തയിലെ മുട്ടുകുത്തലിന്റെ ക്രമവും മേലിൽ പട്ടക്കാർ നടത്തിക്കൂടാ എന്ന് ഭാവിയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു പാത്രിയർക്കീസോ, മറ്റോ കല്പനയിറക്കിയാൽ വൈദികരുടെ അധികാരം വീണ്ടും പരിമിതമാവും. ഇപ്പോൾ തന്നെ മേൽപ്പട്ടക്കാർ പള്ളിയിലെവിടെയെങ്കിലും സന്നിഹിതരാണെങ്കിൽ, പിതാവിനും പുത്രനും പ. റൂഹായ്ക്കും സ്തുതി എന്ന് സുറിയാനിയാൽ ഉച്ചരിക്കുവാനും കുന്തുരുക്കം ഇടുവാനും പട്ടക്കാർക്കുണ്ടോ അനുവാദം? ഒരു പഴയ കഥ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവ പള്ളിയിൽ ഉണ്ട്. അസുഖം മൂലം അദ്ദേഹം മദ്ബഹായ്ക്കു താഴെ ഇരിക്കുന്നു. കുർബാന ചൊല്ലുന്നത് ഒരു അച്ചൻ. കുർബ്ബാനയ്ക്കു സ്ധൂബം വീശുന്നത് ശുശ്രൂഷകനായ ഈ ലേഖകൻ. കുന്തുരുക്കും ഇടുവാൻ സമയമാവുമ്പോൾ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്ന പട്ടക്കാരൻ താഴെ ഇറങ്ങി കുന്തുരുക്കം ഇടുവിച്ചുവരുവാൻ ആംഗ്യം കാട്ടി ആജ്ഞാപിക്കും. ഒന്നു രണ്ടുവട്ടം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബാവായുടെ സിംഹഗർജ്ജനം കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്ന അച്ചൻ കുന്തുരുക്കം ഇട്ടാൽ മതി. ഇറങ്ങി വരേണ്ട. ഇന്ന് ഏതെങ്കിലും മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ അപ്രകാരം പറയുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഒരു സംഭവം കൂടെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. രംഗം കൊരട്ടി അരമന ചാപ്പലിലെ ഒരു പട്ടംകൊട ശശ്രൂഷ. യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത പ്രധാന കാർമ്മികൻ. രണ്ട് ജൂനിയർ മെത്രാച്ചന്മാർ മദ്ബഹായിൽ ഉണ്ട്. ഒരു സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്ത അനാരോഗ്യം മൂലം നമസ്കാര മേശയോട് ചേർന്ന് ഇരിക്കുന്നു. അമാലോഗിയ വായന കഴിഞ്ഞ് കശ്ശീശാ സ്ഥാനിയെ പ്രധാന കാർമ്മികൻ റൂഹോകാദീശോ കോറോലേക്ക് (പ. റൂഹാനോക്കിനെ വിളിക്കുന്നു) എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് മദ്ബഹായിലേക്ക് ആനയിച്ച് മുട്ടുകുത്തിച്ചു നിർത്തിച്ചു. ഉടനെ മൂപ്പൻ മെത്രാപ്പോലീത്ത (ശുബ്ഹോൻ ഗംഭീരമായി തുടങ്ങി. പ്രധാന കാർമ്മികന്റെ മുഖം ചുളിയുന്നത് ഈ ലേഖകൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. താഴെ സ്ലൂസോ വായന കഴിഞ്ഞു. തുടർന്ന് താഴെ നിന്ന് തന്നെ അമ്പത്തൊന്നാം മസ്മൂറാ ആരംഭിച്ചു. സാധാരണ ശുശ്രൂഷകളിൽ റൂസോ കഴിഞ്ഞാലുടനെ അമ്പത്തൊന്നാം മസ്മൂറ തുടങ്ങേണ്ടതുണ്ടെങ്കിലും പട്ടംകൊടയിൽ അങ്ങനെയല്ല. സ്ലൂസോ കഴിഞ്ഞാൽ രാഗവ്യത്യസ്തനകളോടെ ചൊല്ലുന്ന ചില സുപ്രധാന കീർത്തന ഭാഗങ്ങളും എഗ്ബാകളും മറ്റൊരു സ്ലൂസോയുമുണ്ട്. സീനിയർ മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ സീനിയറാണെങ്കിലും ആരാധനാ ക്രമങ്ങുടെ നടത്തിപ്പിൽ കാർമ്മികനായി നിൽക്കുന്ന ജൂനിയർ മെത്രാച്ചനേക്കാൾ വേണ്ടത്ര പിടിപാടില്ലാത്ത ആളായിരുന്നു. *മൂപ്പ്* എന്ന ബലത്തിൽ അദ്ദേഹം കാര്യങ്ങളുടെ നേതൃത്വവും നിയന്ത്രണവും ഏറ്റെടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇത് കൂദാശ നിർവ്വഹണത്തിലെ ഏത് ചെറിയ കാര്യംപോലും മുറതെറ്റാതെ നടത്തണമെന്ന് നിർബന്ധമുള്ള പ്രധാന കാർമ്മികന് സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രോഗാദുരനെങ്കിലും പ്രശാന്തഗംഭീരമായ ആ മുഖം ഒന്നുകൂടെ പരിഭവംകൊണ്ട് അസ്വസ്ഥമായി അപ്പോഴേയ്ക്കും മസ്മൂറായുടെ രണ്ട് മൂന്ന് ഖണ്ഡികകൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രധാന കാർമ്മികൻ അപ്പോഴേക്കും പടിഞ്ഞാറോട്ട് തിരിഞ്ഞു. ക്രമപുസ്തകത്തിൽ വിരൽ വെച്ച് കുക്കിയിയോൻ രണ്ടാം രാഗത്തിൽ അല്പം പ്രയാസപ്പെട്ട് രണ്ടാം രാഗത്തിൽ ഉച്ചശബ്ദത്തിൽ ആരംഭിച്ചു. മെറിയോമാനൂനേബദ് മ്ശ്ക്ക് നോക് (ഏവൻ പാർക്കും തവ നിലയമതിൽ കർത്താവേ ഹാ!) അമ്പത്തൊന്നാം മസ്മൂറാ ചൊല്ലുന്നവർ സീനിയർ മേൽപ്പട്ടക്കാ

രൻ ഉൾപ്പെടെ അന്ധാളിച്ച് മസുമൂറാ നിർത്തി. അത് പ്രധാന കാർമ്മികനായിരുന്ന ഗുരുനാഥൻ പലപ്പോഴും പറയുമായിരുന്നു. *കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടവിധം നടത്തുവാൻ അറിവോ ശ്രദ്ധയോ ജാഗ്രതയോ ഇല്ലാത്തവർ സീനിയോറിട്ടിയുടെയോ, മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥാനത്തിന്റെ പേരിൽ ആരാധനകൾ നയിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കരുത്. കാര്യങ്ങൾ തെറ്റായി നടത്തുവാൻ ഒരു മൂപ്പനെയും സ്ഥാനിയേയും അനുവദിക്കേണ്ടതില്ല. നമ്മുടെ പല മേൽസ്ഥാനികളും മൂപ്പവകാശങ്ങളും ഈ മല്പാന്റെ വാക്കുകളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ!)*

തൈലം കൂദാശയുടെ ചുമതല പുരോഹിതന്മാരെ ഏൽപ്പിക്കുക വഴി വലിയൊരു വികേന്ദ്രീകരണ നടപടിയാണ് സീറോ മലബാർ സഭ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആചാര്യത്വനൽവരത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാനോനികമായ നിലപാടുകളെ വൈകീട്ടാണെങ്കിലും ആ സഭ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തന്മൂലം ഇപ്പോൾ പ്രഖ്യാപിച്ച പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ ഈ നടപടിയാണ് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായിട്ടുള്ളത്. ഇതര ക്രൈസ്തവ സഭകളും ഈ തിരിച്ചറിവിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുവാൻ ഈ തീരുമാനം പ്രേരണ ചെലുത്താതിരിക്കുകയില്ല. ആരാധനാ പരിഷ്കാര സംബന്ധിയായ ചർച്ചകളുടെ ഘട്ടങ്ങളിൽ പോലും വൈദികരെ വിശ്വാസത്തിലെടുത്തു പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൂടാ എന്ന് ശാഠ്യം പിടിക്കുന്ന കേരള ക്രൈസ്തവ സഭകൾക്ക് എപ്പിസ്കോപ്പസിയുടെ ആ നിലമാറിയിരിക്കുന്ന കത്തോലിക്കാ സഭ പ്രഖ്യാപിച്ച ഈ ദൃശ്യ നടപടികളോട് നിസ്സംഗമായി പ്രതികരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഈ നടപടികൾ സഭൈക്യശ്രമങ്ങൾക്ക് ശക്തിയും പ്രേരണയും പകരുമെന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

വൈദിക ശമ്പളപരിഷ്കരണം - ദുർവിധികൾ

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ വൈദികരുടെ സേവന-വേതന വ്യവസ്ഥകൾ പരിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള റിപ്പോർട്ട് സഭയിലെ ഉന്നതാധികാര സമിതിയായ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ചു. 2005 ജനുവരി 1 മുതൽ നടപ്പാക്കുമെന്ന പ്രഖ്യാപനവുമുണ്ടായി. പ്രഖ്യാപനം കൊണ്ടുമാത്രം ഒരു ശമ്പള പദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുകയില്ലല്ലോ. പ്രഖ്യാപനത്തെത്തുടർന്നുണ്ടാവേണ്ട തുടർ നടപടികൾ അധികൃത സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകാത്തത്തിനാൽ ജനുവരി മുതൽ അത് നടപ്പാവുകയില്ലെന്ന് തീർച്ചയായിരിക്കുന്നു. പദ്ധതി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് പ. ബാവ കല്പന അയക്കുന്നതിനെ ചില ഉന്നത സ്ഥാനികൾ ഇടപെട്ട് തടഞ്ഞു എന്നും ഫെബ്രുവരിയിലെ സിനഡിൽ ശമ്പള പദ്ധതി അംഗീകരിച്ചതിനു ശേഷമേ പ. ബാവ കല്പന അയക്കാവൂ എന്ന ചില കേന്ദ്രങ്ങൾ ദുശ്ശാഠ്യങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു എന്നും മറ്റുമാണ് കിംവദന്തികൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത്. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും തമ്മിലുള്ള അനാശാസ്യവും അനാരോഗ്യപരവുമായ വടംവലികൾ ശമ്പളപദ്ധതിയുടെ വേഗത്തെ തടഞ്ഞു എന്നാണ് സാധാരണക്കാർക്കു മനസ്സിലാവുന്നത്. ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ ചെയർമാൻ മറ്റൊരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ കൺവീനർ. ഇതാണ് ശമ്പള കമ്മിറ്റിയുടെ ഘടന. റിപ്പോർട്ട് അന്തിമമായി തയ്യാറാക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൻ സിനഡിൽ അവതരിപ്പിച്ച് അതിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രകാരം റിപ്പോർട്ടിന് അവസാന രൂപം നൽകിയാണ് കമ്മിറ്റി അത് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. കമ്മിറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ പ. ബാവ സഭയിലെ എല്ലാ മേൽപ്പട്ടക്കാരും അതിന്റെ ഉപാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ഫലത്തിൽ എപ്പിസ്കോപ്പൻ സിനഡിന്റെ മുഴുവൻ പ്രാധിനിത്യവും മാനേജിങ്ങ് കമ്മിറ്റിയിലുണ്ട്. അവിടെ സർവ്വസമ്മതമായി പാസ്സാക്കിയ ശമ്പള പദ്ധതി വീണ്ടും സുന്നഹദോസിന്റെ അംഗീകാരത്തിന് വിധേയമാകണമെന്ന് ദുസ്തർക്കമാണ് കാര്യങ്ങളുടെ ഗതിവേഗത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന വാർത്ത സത്യമാണെങ്കിൽ ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമായ നിലപാടായിട്ടേ അതിനെ കാണാനൊക്കൂ. ശമ്പള പദ്ധതി തികച്ചും ഭരണപരമായ ഒരു വിഷയമാണ്. സഭ മുഴുവനായി ചേർന്ന് നടപ്പാക്കാനും കാലോചിതമായ ഒരു പ്രവർത്തനം ഞങ്ങൾ പ്രസാദിച്ചാൽ മാത്രമേ ഏതു പദ്ധതിയും സഭയിൽ നടപ്പാക്കാൻ ഒക്കൂ എന്ന ചിന്തയ്ക്കു സഭാപരമായ ന്യായീകരണം ഉണ്ടോ? ഈ നടപടി മൂലം സഭയുടെ ഈ ദൃശ്യകടുംപിടുത്തക്കാരോട് വൈദികർ അകലുകയയല്ലാതെ അടുക്കുമെന്ന് ചിന്താശക്തിയുള്ള ആരെങ്കിലും കരുതുമോ? ഇതാണോ എപ്പിസ്കോപ്പസിയുടെ പ്രയോഗരാഗം. ഫലത്തിൽ അത് വേലി തന്നെ വിളവു തിന്നുന്ന സമ്പ്രദായമായി ദുഷിക്കുകയാണോ? എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡിന്റെ അംഗീകാരം നേടിയാലേ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തീരുമാനങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കാനൊക്കൂ എന്ന് 1934 ലെ ഭരണഘടന നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടോ? വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, ഡിസിപ്ലിൻ എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡിന് കർത്തവ്യമുള്ളതായി ഭരണഘടന വിവക്ഷിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നല്ലേ ഭരണഘടനാ വിദഗ്ദന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. സഭയിലെ സമസ്ത വിഷയങ്ങളെയും വലിച്ചുനീട്ടി ആ മൂന്ന് വിഷയങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ പെടുത്തി സിൻബാദിന്റെ കഴുത്തു ഞെരിച്ച കടൽക്കിഴവന്മാരുടെ റോളിലേക്ക് പ. എപ്പിസ്കോപ്പൻ സിനഡ് അധഃപതിച്ചു എന്ന് ഭാവി ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്താവുന്ന സാധ്യതകളെ ഒഴിവാക്കുന്നതല്ലേ ഭംഗി? പ്രജകളില്ലാതെ രാജാവിനെന്തു പ്രസക്തി? ജനങ്ങൾക്കും ജനപ്രതിനിധികൾക്കും അഭിപ്രായം പറയാനാവാത്ത ഒരു ചില്ലുകൂടാരമായ പ. സുന്നഹദോസിനെ അലങ്കാരവസ്തു വിക്കുകയും അധികാരമെല്ലാം ആ ചില്ലുകൂട്ടിലെ രഹസ്യ ചർച്ചകൾക്കും അംഗീകാരത്തിനും പ്രസാധത്തിനും വിധേയമാണ് എന്നുവരുന്നത് സഭയുടെ ആരോഗ്യത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണോ? വൈദികരുടെ വിധേയത്വം ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ മറ്റൊരു മേലന്വേഷണ ശൈലികളും നമുക്ക് സ്വീകാര്യമല്ലേ? വൈദിക ശമ്പള പദ്ധതിയുടെ പാശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഈ ദൃശ്യചിന്തകൾ ഇവിടെ ഉന്നയിച്ചതെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിന്റെ ആഴവും വ്യാപ്തിയും സഭയിലെ ചിന്താശേഷിയുള്ള പ്രവർത്തകർ കാണാതെ പോവുകയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലാണ് ഞങ്ങൾ. സഭയിലെ പല സ്തംഭനങ്ങളും ധർമ്മ സങ്കടങ്ങളും ഇത്തരം വടംവലികളുടെയും ദുശ്ശാഠ്യങ്ങളുടെയും ഫലമായിട്ടാണ് ഉണ്ടാവുന്നതെന്ന ചിന്ത ദുരീകരിക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവർ എത്രയും വേഗം ശ്രമിക്കുമെന്നു തന്നെയാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. ശമ്പള പദ്ധതി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കല്പന ഉടനെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് മറിച്ചുള്ള വാർത്തകൾ തെറ്റാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തി വിശ്വാസ്യത വീണ്ടെടുക്കുവാനും ശ്രമങ്ങൾ ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

സഭാവിഭജനം ശാശ്വത പരിഹാരമോ?

സമുദായക്കേസിൽ സുപ്രീംകോടതി വിധി ഉണ്ടായിട്ട് പത്ത് വർഷം തികയുന്നു. അനുരഞ്ജനത്തെപ്പറ്റിയും സുപ്രീംകോടതി വിധി നടപ്പാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും പല വേദികളിലായും പല ഘട്ടങ്ങളിലായും ചർച്ചകൾ നടന്നു. പക്ഷെ, വഞ്ചി ഇപ്പോഴും തിരുനക്കര തന്നെ. സഭാ തർക്കങ്ങൾ ഇടവകകളിലുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഉലച്ചിലുകളിൽ മനം മടുത്തും സഭയിൽ സംജാതമായ അനാത്മീയതയിൽ മനം നൊന്തും മറ്റു സഭകളിലേക്കുള്ള ഒഴുക്കിൽ മനം പതറിയും സഭാമക്കൾ വ്യവഹാര വിഷയത്തിൽ വിരക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. എന്തു നഷ്ടം സംഭവിച്ചാലും വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക് അന്ത്യം കാണണമെന്ന് മഹാഭൂരിപക്ഷവും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പള്ളികൾ വിഭജിച്ച് സഭയിൽ സമാധാനം കൈവരിക്കണമെന്ന വാദഗതികൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് അവരാണ്. അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയെ ഇവിടെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല. വ്യവഹാരത്തിന്റെ ക്ഷതങ്ങൾ അവരുടെ മനസ്സിലേല്പിച്ച മുറിവുകളുടെ ആഴത്തെയാണ് ഈ അഭിപ്രായം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്. വടക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളിലെ ചില പള്ളികൾ അപ്രകാരം വിഭജിച്ച് പിരിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ നയം സഭാതലത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കിയാൽ സഭയിൽ വ്യവഹാരയുഗം അവസാനിപ്പിച്ച് ശാശ്വത സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുമോ?

സഭാ വ്യവഹാരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന കാരണം കണ്ടെത്തിയാലേ ഈ ചോദ്യത്തിന് ശരിയായ ഉത്തരം കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടും മൂന്നും ശതാബ്ദങ്ങളിൽ സഭയിലുണ്ടായിരുന്ന തർക്കങ്ങളും വ്യവഹാരങ്ങളും ഒരു സ്വത്തുവിഭജനത്തിലൂടെ നാം പരിഹരിച്ചത് ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. 1836 ലെ മാവേലിക്കര പടിയോലയും അതിന് ശേഷമുണ്ടായ കൊച്ചിൻ അവാർഡും ഈ വിഭജനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായിരുന്നു. തൽക്കാലത്തേക്ക് തർക്കവിഷയങ്ങൾ അവസാനിച്ചെന്നുതോന്നി. എന്നാൽ സ്വത്തുവിഭജനം കഴിഞ്ഞു ഇരുപത് കൊല്ലം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് വിഭജിച്ച സ്വത്തുമായി പോയവരുടെ പിൻമുറക്കാർ നവീകരണത്തിന്റെ വിവാദത്തിലേക്കും തദ്വാരാ വ്യവഹാരങ്ങളിലേക്കും സഭയെ നയിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. മുൻ തർക്കക്കാർക്ക് സ്വത്തു വിഭജിച്ചുകിട്ടിയ കീഴ്വഴക്കം നവീകരണക്കാരുടെ മനസ്സിലുണ്ടായിരിക്കാം. ഏതാണ്ട് ഒരമ്പതുകൊല്ലം നീണ്ടുനിന്ന വ്യവഹാരം നമുക്കനുകൂലമായി അവസാനിച്ചു. നവീകരണക്കാർക്ക് ശക്തികൂടുതലുള്ള ഇടവകകൾ അന്നും സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; പൂട്ടിയിട്ട പള്ളികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും വൈദിക അത്മായ ട്രസ്റ്റികളും ഐക്യത്തോടെ പ്രവർത്തിച്ചു. അവരോടൊപ്പം മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും പ്രവർത്തിച്ചു. വിഭജനമെന്ന ആശയം ഉന്നയിക്കുവാൻ സമയം ഉണ്ടായില്ല. സമയബന്ധിതമായി പഴയ സെമിനാരിയും മറ്റു പള്ളികളും മെത്രാപ്പോലീത്ത നിയമവിധേയമായി കൈവശപ്പെടുത്തി. വീണ്ടും ഇരുപത് കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും സഭയിൽ മറ്റൊരു വ്യവഹാര യുഗം ആരംഭിക്കുകയായി. കാരണങ്ങൾ മാറിയെന്നേയുള്ളൂ; കാര്യങ്ങൾക്കു വ്യത്യാസമില്ല. ഇത്തവണ കേസിന് അടിസ്ഥാനകാരണമായി വർത്തിച്ചത് വൈദിക ട്രസ്റ്റിക്കും അത്മായ ട്രസ്റ്റിക്കും മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റിയിൽ നിന്ന് നീതിലഭിച്ചില്ല എന്ന വസ്തുതയാണ്. ഈ നീതി നിഷേധത്തിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റിയുടെ ഭാഗത്ത് നിലയുറപ്പിച്ചു. മെത്രാൻ സ്ഥാനമോഹികൾ കലക്കവെള്ളത്തിൽ മീൻപിടിക്കുവാൻ സ്വാഭാവികമായും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. ആഭ്യന്തരമായ ഈ നീതി നിഷേധവും മെത്രാൻസ്ഥാനികളുടെ സ്ഥാനമോഹവും ആണ് സഭയെ വ്യവഹാരങ്ങളിലേക്ക് തള്ളിവിടുന്ന അടിസ്ഥാന കാരണങ്ങൾ.

സഭ വിഭജിച്ച് പിരിഞ്ഞാൽ ഈ കാരണങ്ങൾക്കു പരിഹാരമാകുമോ? വിഭജനത്തിന് ഏവർക്കും സ്വീകാര്യമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? സുപ്രീംകോടതി വിധിയുടെ പിൻബലമുണ്ടായിട്ടുപോലും യോജിപ്പിക്കാനാവശ്യമായ വ്യവസ്ഥകൾ കണ്ടെത്തുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ട ഒരു സഭ മാനദണ്ഡങ്ങളും കണ്ടെത്തുന്നതിൽ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ക്ലേശപൂർണ്ണമായ ഈ കടമ്പകൾ വിജയപൂർവ്വം തരണം ചെയ്ത് സഭയെ വിഭജിച്ച് സി. എം. എസ്. സംസർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വിമുക്തി നേടിയതുപോലെ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിൽ നിന്ന് വിമുക്തമായി എന്ന് തന്നെ വിചാരിക്കുക. ആഭ്യന്തര കലഹം മൂലം മനം മടുത്ത ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകകളിലെ പ്രബല വിഭാഗങ്ങൾ പാത്രിയർക്കീസ് മെത്രാന്മാരിൽ നിന്നോ തൊഴിയൂ

രിലെ മെത്രാന്മാരിൽ നിന്നോ വൈദികരെ നിയമിച്ചുകിട്ടുന്നതിൽ വിജയിക്കുകയും ഇടവകകളിലെ വിവിധ ഗ്രൂപ്പുകൾ അപ്രകാരം നിയമിതരാവുന്ന വൈദികർക്കു പിൻബലം നൽകുകയും ചെയ്താൽ അപ്പോഴും ഇടവകകൾ വിഭജിക്കേണ്ടിവരില്ലേ? അതുമിരിക്കട്ടെ, ഇക്കഴിഞ്ഞ മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പരാജയപ്പെട്ട നിരവധി സ്ഥാനാർത്ഥികളിൽ ഒരാൾ ഇതിനോടകം തന്നെ സഭവിട്ടു മറുഭാഗത്തേയ്ക്കു ചേക്കേറിയത് ഭാവിയിലും ആവർത്തിച്ചികൊണ്ടിരിക്കുമെന്നാണ് മുൻകാല സഭാചരിത്രാനുഭവങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. സഭാവിഭജനത്തെ ഒരു നയമായി സ്വീകരിച്ചാൽ വിഭജനം അവിരാമമായി തുടരുകയും തന്മൂലം ഛിന്നഭിന്നമായി മാറുകയും ചെയ്യുകയില്ലേ? ദീർഘദൃഷ്ടിയോടെ തീരുമാനമെടുക്കേണ്ട ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ഹ്രസ്വദൃഷ്ടികൾ തൽക്കാല കാലാവസ്ഥയെ മാത്രം പരിഗണിച്ച് പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ബാലിശ സ്വഭാവം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം.

ത്യാഗപൂർവ്വം കാര്യങ്ങൾ അവലോകനം ചെയ്ത് നിലപാടെടുക്കുവാൻ ദൈവം സഭയ്ക്കു അവസരം നൽകാതിരിക്കുകയില്ല. അവസരങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ നാം സന്നദ്ധരാകണമെന്നേയുള്ളൂ.

നമുക്കിപ്പോൾ കാതോലിക്കായുടെയും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും പിൻഗാമിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരാളുണ്ട്. അദ്ദേഹം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനംകൊണ്ട് തൃപ്തനാകുകയും ശ്രേഷ്ഠകാതോലിക്കായെ അവിഭക്ത സഭയുടെ കാതോലിക്കാ ആയി സ്വീകരിക്കുവാൻ തീരുമാനമുണ്ടാകുകയും ചെയ്താൽ വലിയൊരളവിൽ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുവാനൊക്കും. ഇപ്പോഴത്തെ പ. ബാവാ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്യുന്നതോടെ ഇത് പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനുള്ള ചർച്ചകൾക്കു നിയുക്ത കാതോലിക്ക മുൻകൈ എടുക്കുമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ത്യാഗം സഭാചരിത്രത്തിന്റെ സുവർണ്ണ അദ്ധ്യായമായി മാറും. ഭരണഘടന വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ കാതോലിക്കാ-മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനികളുടെ പദവിക്കും ചുമതലക്കും ഉത്തരവാദിത്തവും അധികാരങ്ങളും കൃത്യമായും വ്യക്തമായും നിർവ്വചിച്ച് ഭരണഘടനയുടെ ഭാഗമാക്കണമെന്നേയുള്ളൂ. ഇത് അസാധ്യമായ ഒരു കാര്യമല്ല. മലങ്കര അസോസ്യേഷന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പില്ലാതെ മേല്പട്ടക്കാരായ കുറെ മെത്രാന്മാർ മറുഭാഗത്തുണ്ട്. യോജിച്ച സഭയിൽ അവരെല്ലാവരും മെത്രാന്മാരായിത്തന്നെ സ്വീകരിക്കപ്പെടണം. പക്ഷേ, ഭദ്രാസന ഭരണമോ, അസോസ്യേഷനിലും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും അവർക്ക് വൈസ് പ്രസിഡണ്ട് സ്ഥാനമോ നൽകരുത്. പകരം അവരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്ന തസ്തികകൾ ഉണ്ടാക്കണം. സണ്ടെസ്കൂൾ, യുവജന പ്രസ്ഥാനം, വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം, വനിതാ സമാജം, വൈദിക സംഘം, ബാലസമാജം, മിഷനറി പ്രസ്ഥാനം, വൈദിക സെമിനാരി തുടങ്ങിയവ ഓരോ മെത്രാന്മാരുടെ ചുമതലയിൽ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടു മെത്രാസന ചുമതലയുള്ള മെത്രാച്ചനു അധികച്ചുമതലയിൽ നിന്ന് വിടർത്തിയാൽ എട്ടു മെത്രാന്മാർക്കു പുതിയ തസ്തികകൾ ഉണ്ടാകും. സ്ലീബാ ദാസസംഘം, ആശ്രമങ്ങൾ, ദേവലോകത്തെ പ. ബാവായുടെ സഹായി, പരുമല സെമിനാരി തുടങ്ങിയ തസ്തികകളും പുതിയ മെത്രാന്മാരുടെ സേവനരംഗങ്ങളാക്കാം. പുതിയ മെത്രാന്മാർക്കു എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സിനഡിൽ അംഗത്വം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ ഒഴിവു വരുന്ന മുറയ്ക്ക് മെത്രാന്മാർ മറ്റു സ്ഥാനികളോടൊപ്പം അസോസ്യേഷന്റെ അംഗീകാരം നേടാൻ ശ്രമിക്കുകയും, വിജയിക്കന്ന മുറയ്ക്കു ഭദ്രാസന ചുമതലയിലേക്കും തദ്വാര ലഭിക്കുന്ന അവകാശങ്ങളിലേക്കും പ്രവേശിക്കണം.

ഈ ധാരണ ഫലപ്രദമാകുമെങ്കിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കരയിൽ ബന്ധപ്പെടാവുന്ന എല്ലാ പഴുതുകളും അടച്ച് ഭരണഘടനയിൽ ആവശ്യമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ യോജിപ്പോടെ വരുത്തി കോടതിയുടെയും സർക്കാരിന്റെയും അംഗീകാരങ്ങൾ നേടി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണം.

ഇപ്രകാരം കാര്യങ്ങൾ പുരോഗമിക്കുവാൻ ചില കാര്യങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യണം.

1) ആദ്യമേ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ശ്രേഷ്ഠനിയുക്ത കാതോലിക്ക ശ്രേഷ്ഠകാതോലിക്കായുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഈവക വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രാഥമിക ചർച്ച നടത്തണം.

2) അടിസ്ഥാനകാര്യങ്ങളിൽ യോജിപ്പുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം ആയത് സഭയെ അനൗപചാരികമായി അറിയിക്കുകയും സഭയുടെ പ്രാർത്ഥനാ സഹകരണങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും വേണം.

3) അവിഭക്തസഭയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൂടാതെ പുതിയ മെത്രാന്മാർ ഒരു കാരണവശാലും വാഴിക്കപ്പെടരുത്. (ഇപ്പോൾ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർക്ക് ഇത് ബാധകമാവാൻ പാടില്ല).

4) തീവ്രവാദികൾ അല്ലാത്തവരും ദൈവശാസ്ത്രം, സഭാചരിത്രം, കാനോനുകൾ, ആരാധന, ഭരണഘടന എന്നിവയിൽ അറിവുള്ളവരും, അക്കാദമിക യോഗ്യതകളിൽ മികവുള്ളവരുമായ ഏതാനും പേരെ ഭരണഘടനാ പരിഷ്കാരണ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഡ്രാഫ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ നിയമിക്കുക. ഇതിൽ രണ്ടുഭാഗത്തുള്ളവരും 4:2 എന്ന അനുപാതക്രമത്തിൽ അംഗങ്ങൾ ആകണം.

(ഓർത്തഡോക്സ് - പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗങ്ങൾ യഥാക്രമം4:2 എന്ന ക്രമത്തിൽ എന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് രണ്ടുഭാഗത്തിന്റെയും സഭയിലെ ഏകദേശമായ സംഖ്യാബലം പരിഗണിച്ചാണ്)

മുകളിൽ കാണിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ അഭംഗം പരിപാലിക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥകളും ഭേദഗതികളും സഭയിൽ നിന്ന് - വ്യക്തി - ഇടവക - ഭദ്രാസന - ആത്മീയ സംഘടന തലങ്ങളിൽ നിന്ന് ആവശ്യപ്പെടണം. ആ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കമ്മിറ്റി പഠിച്ച് ആവശ്യമായവ ഉൾപ്പെടുത്തി അവസാന രൂപത്തിലാക്കി റൂൾ കമ്മിറ്റി വഴി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെത്തിക്കാം. ആവശ്യമായ എല്ലാ ഭേദഗതികളും അസോസ്യേഷനിൽ അവതരിപ്പിച്ച് അംഗീകാരംനേടി സഭായോജിപ്പ് പ്രഖ്യാപിക്കണം.

സഭയിലെ ഇരുവിഭാഗങ്ങളിലെയും ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളിലും സഭായോജിപ്പിന് അനുയോജ്യമായ മാനസിക കാലാവസ്ഥയാണുള്ളത്. ചില തീവ്രവാദികളും സ്ഥാനമോഹികളും മാത്രമെ യോജിപ്പിനെ എതിർക്കുന്നുള്ളൂ. യോജിപ്പ് അനന്തമായി നീളുന്നതുമൂലം അത് നിഷ്ഫലമാകുമോ എന്ന അനിശ്ചിതത്വമാണ് പലരെയും രണ്ടു ഭാഗത്തും വിഭജനവാദികൾ ആക്കിയിട്ടുള്ളത്. ആറുമാസംകൊണ്ട് കഠിനാധ്വാനം ചെയ്താൽ യോജിപ്പ് സാധ്യമാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. എനിക്കു അടുത്ത കാതോലിക്ക ആയേ

തീരൂ; എനിക്ക് മെത്രാൻ ആയേ തീരൂ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സ്വാർത്ഥതകൾ വെടിയുവാൻ ഇരുഭാഗത്തുമുള്ള നേതൃസ്ഥാനികൾ തയ്യാറാകണമെന്നേയുള്ളൂ. ഈ വഴിയുള്ളശ്രമം നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ ആരംഭിക്കുവാൻ രണ്ടുഭാഗത്തുമുള്ള നേതൃസ്ഥാനികൾക്ക് കഴിയട്ടെ എന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

മൂന്നാമതൊരു കതോലിക്ക

കേരള ക്രൈസ്തവ സഭയിൽ മൂന്നാമതൊരു കതോലിക്ക നിയമിക്കപ്പെട്ടതായി പത്രദ്വാരാ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ആർച്ച് ബിഷപ്പ് സിറിൽ മാർ ബസേലിയോസിനെ കതോലിക്കയായി നിയമിച്ചുകൊണ്ടു കത്തോലിക്കാ സ്ഥാനം പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാനത്തിന് സമമാണെന്ന് വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടും കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ മലങ്കര റീത്ത് മെത്രാന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് നിയമിക്കുന്നതുൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ സഭാഭരണ കാര്യങ്ങളിലും ഉൾഭരണ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു എന്നും പുതിയ പദവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖനങ്ങൾ കേരളത്തിലെ പത്രങ്ങൾ മത്സരിച്ചെഴുതി. തിരുവനന്തപുരം അതി മെത്രാസനത്തെ കാതോലിക്കേറ്റായി ഉയർത്തി എന്നുപറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി എന്താണ്? കർദ്ദിനാൾ വർക്കി വിതയത്തിനും, കർദ്ദിനാൾ പാറേക്കാട്ടിലിനും നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത വിപുലമായ അധികാരങ്ങൾ മലങ്കര റീത്തിനെ - വെറും എഴുപത്തി അഞ്ചുകൊല്ലം മാത്രം പഴക്കമുള്ള മലങ്കര റീത്തിന് - മാർപ്പാപ്പ നൽകിയെന്നോ? മലങ്കര റീത്തുവിഭാഗത്തിന് ആവശ്യമുള്ള മെത്രാന്മാരെ ഈ തിരുവനന്തപുരം കാതോലിക്കാക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും വാഴിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നോ? മാർപ്പാപ്പയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കർദ്ദിനാൾമാരോടൊപ്പം സ്ഥാനാർത്ഥിയാകാൻ തിരുവനന്തപുരം കാതോലിക്കാക്കു അധികാരാവകാശങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നോ? മലങ്കരയുടെ പാത്രിയർക്കാ വിഭാഗത്തെ മുഴുവൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ശ്രേഷ്ഠകാതോലിക്കായെപ്പോലും ഈ വക ശ്രേഷ്ഠ അധികാരങ്ങളുടെ നാലുകെട്ടിനകത്തേക്കു അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് പ്രവേശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അതൊക്കെ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാക്കു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ട കാനോനിക അധികാരാവകാശങ്ങളാണ്.

വാസ്തവത്തിൽ കേരളത്തിലെ പത്രങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ കാതോലിക്കയായി മാർപ്പാപ്പ ഉയർത്തിയെന്ന് വാചാലമായ വാർത്ത പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടെങ്കിലും അതുസംബന്ധിച്ച് വത്തിക്കാൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഔദ്യോഗിക പത്രക്കുറിപ്പ് സിറിൽ മാർ ബസേലിയോസിന് കാതോലിക്കാ എന്നോ തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയെ കാതോലിക്കേറ്റ് ആയോ വിശേഷിപ്പിച്ചു കാണുന്നില്ല. ആർച്ചു ബിഷപ്പിനെ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പായും മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയെ മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൻ സഭയായും സ്ഥാനക്കയറ്റം നൽകി എന്നാണ് 2005 ഫെബ്രുവരി 10 ലെ വെബ്സൈറ്റ് കാര്യങ്ങൾ വിശദമാക്കുന്നത്. കാതോലിക്കേറ്റ്, കാതോലിക്ക എന്ന പദങ്ങൾ ആവർത്തിക്കാൻ വാർത്തയിലില്ലാതിരിക്കേ ആ പദപ്രയോഗങ്ങൾ ഭാവനാധിഷ്ഠിതങ്ങളാണെന്ന് വേണം പറയാൻ. ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മെത്രാപ്പോലീത്തയാണ്. മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തയേ ആകുന്നുള്ളൂ. മലങ്കര റീത്ത് വിഭാഗത്തിന്റെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്ത. കിഴക്കിന്റെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്ത എന്നത് ഒരു കാനോനിക സ്ഥാനമാണ്. അതിന് സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷ ആവശ്യമില്ല. ചില റിട്ടയർ ചെയ്ത മെത്രാന്മാർ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്ത എന്ന വിശേഷത അവകാശപ്പെടുന്നത് കാനോനികമായി സാധുവല്ല. കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം പൗരസ്ത്യ സഭയിൽ മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതും ആ സ്ഥാനത്തുവരുന്ന ആളെ സിംഹാസനാരോഹണ ശുശ്രൂഷ നടത്തി ജനങ്ങൾ ഓക്സിയോസ് പാടി സ്വീകരണം പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഇതിന് നിയതമായ സുന്ത്രോണീസോ ശുശ്രൂഷാ ക്രമമുണ്ട്. പാത്രിയാർക്കീസിനും കാതോലിക്കാക്കും ഒരേ സുന്ത്രോണീസോ ശുശ്രൂഷയാണ് നടത്തുന്നത്. സിറിൽ ബസേലിയോസ് പിതാവിന് പൗരസ്ത്യ സഭയിലോ ഇന്ത്യൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽപോലുമോ അധികാരമില്ല. അദ്ദേഹം മലങ്കര റീത്ത് വിഭാഗത്തിന്റെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്ത മാത്രം. അദ്ദേഹം കാതോലിക്കാ എന്ന് വിശേഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ കതോലിക്കാ എന്ന കാനോനിക പദവി അപമാനിതമാവുകയാണ്.

വത്തിക്കാൻ പ്രസാദിക്കാത്ത ഒരു പദവി മലങ്കരയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടെന്ന് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യം ദുരൂഹമായിരിക്കുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങൾക്കും കാതോലിക്കാ സ്ഥാനികൾക്കുള്ളതുപോലെ മലങ്കര റീത്തിലും കാതോലിക്ക ഉണ്ടെന്നു വന്നാൽ മൂന്നും ഒരേ സഭയാണെന്ന് സാധാരണക്കാർ കരുതിക്കൊള്ളുമെന്നും അത് അജമോഷണ ശ്രമത്തെ കൂടുതൽ സഫലവും വിപുലവുമാക്കാമെന്ന് ആ സഭ കരുതുന്നുണ്ടാവണം അതുമല്ലെങ്കിൽ കാതോലിക്കാ തസ്തിക സൃഷ്ടിക്കുക വഴി മലങ്കര റീത്ത് സഭയിലേക്കും മലങ്കര സഭയിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗത്തെ മൊത്തമായി വിലയ്ക്കെടുക്കാമെന്ന് ആരെങ്കിലും കരുതുന്നുണ്ടാകുമോ? സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന കാതോലിക്കായെ റിട്ടയർ ചെയ്ത കാതോലിക്കായായും മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പിനെ ഭരണമുള്ള കാതോലിക്കായായും പ്രഖ്യാപിച്ചാൽ സഭാ ഭ്രംശത്തിന്റെ പാത രാജപാതയായും അജമോഷണവ്യവസായ ചൂഷണത്തെ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുരഞ്ജനപ്രവണതയായും വാഴ്ത്തിപ്പാടാവുന്നതുമാണ്.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഇത്തരുണത്തിൽ ചത്ത കുതിരയായി കഴിയേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന് ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്. സെലൂഷ്യൻ കാതോലിക്കാ, അന്ത്യോഖ്യയോട് വിധേയമുള്ള പേർഷ്യൻ മപ്രിയാന എന്നീ വിവാദങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ മൂന്നു കാതോലിക്കാമാരിൽ ഒരാളായി അറിയപ്പെടുവാൻ മാത്രം ഈ സഭ ദരിദ്രമല്ല. ഈ സഭയെ പാത്രിയാർക്കേറ്റായി പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ സഭയ്ക്ക് അധികാരമുണ്ട്. മലങ്കര സഭയുടെ പൂർണ്ണ സുന്നഹദോസ് ആയ മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ ഇത് സംബന്ധിച്ച് തീരുമാനം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അടുത്ത കാതോലിക്ക ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പാത്രിയാർക്കീസായി വാഴിക്കപ്പെടുകയും സഭാ ഭരണ ഘടനയിൽ തദവസരമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തുകയും വേണം. അതിമെത്രാസനങ്ങളും അവയ്ക്കു വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തമാരും ഇവകൾ കോറെപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെ കീഴിൽ സോണുകളായി തിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. സഭയുടെ സ്തംഭനം നീങ്ങുവാൻ പരിഹാരമില്ലായെന്ന് കേഴുന്നവർ കാനോനികമായ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കാലത്തിന്റെ ആഹ്വാനത്തോട് പുറംതിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്തിന്? സമന്മാരിൽ രണ്ടാമനെന്ന സ്ഥാനമല്ല സമന്മാരിൽ മുമ്പനെന്ന ബഹുമതി മലങ്കര സഭയ്ക്ക് അർഹതയുണ്ട്. താനിരിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥാനത്ത് താനിരിക്കുകയും സ്വന്തം വലിപ്പം അറിയി

ക്കുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അനർഹ സ്ഥാനങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും, കൊച്ചുകൊച്ചു പാപ്പാമാർ സഭയുടെ ശക്തിയെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന ഗതികേടുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്.

പുതിയ മെത്രാന്മാർ

നാലു മേൽപ്പട്ടക്കാരെ സഭ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും അവരുടെ അർഹതയെ പട്ടംകൊടയുടെ വേളയിലെ ഒക്സിയോസ് വിളിയിലൂടെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മെത്രാന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സഭയ്ക്ക് അവരെപ്പറ്റിയും മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ കൗൺസിലിങ്ങിനെപ്പറ്റിയും പല പ്രതീക്ഷകളുമുണ്ട്. മെത്രാന്മാരായി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഞങ്ങളെ കോറെപ്പിസ്കോപ്പന്മാരാക്കാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ലെന്ന് ചില പദപ്രയോഗങ്ങളും നിലപാടുകളും പരിശുദ്ധാത്മാവിന് വിരുദ്ധമായ പാപമാണ്. മെത്രാന്മാർ സഭയുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സഭയ്ക്കകത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരാണ്. സഭ എന്നാൽ മെത്രാന്മാർ എന്നും സഭയും അതിന്റെ ഘടനകളും മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടിയാണെന്നും മെത്രാന്മാർ സഭയ്ക്കും ഘടനകൾക്കും മുകളിലാണെന്നുമുള്ള അഹന്ത കക്ഷിഭേദമെന്യേ മേൽപ്പട്ടക്കാരിൽ കാണുന്നത് തിരിച്ചറിയാൻ മാത്രം ജനം ഇന്ന് വിവേകമതികളും വിദ്യാസമ്പന്നരുമാണ്. സഭയുടെ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ പ്രവാചക സഹജമായ ഉൾക്കാഴ്ചയോടെ കാലോചിതമായ പരിഷ്കാര നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉയരുമ്പോൾ അതിനെ ഭീഷണികൾകൊണ്ടും വീറ്റോ എന്ന ഇല്ലാത്ത ഉമ്മാക്കി കൊണ്ട് കൊഞ്ഞനം കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന സമീപനം യാതൊരു സ്ഥാനികൾക്കും ഭൂഷണമല്ല. വൈദികരും ജനങ്ങളും കൈമുത്തുന്നത് സഭയുടെ അഭിസംബോധന ശൈലിയാണ്. അതു തിരിച്ചറിയാതെ കൈമുത്താൻ വരുന്നവർ വിവരമില്ലാത്തവരും മറ്റുമാണെന്ന രീതിയിൽ അഹങ്കരിക്കുന്ന പതിവു ശൈലിയിലേക്ക് അവർ മാതൃകാപരമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുക്കും എന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഇടവകപത്രികയുടെ അനുമോദനങ്ങൾ!!

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ (ചീഫ് എഡിറ്റർ)

2/3/05

ഒരു വിശദീകരണക്കുറിപ്പ്

മാർച്ച് മാസം ഇടവകപത്രികയുടെ പത്രാധിപക്കുറിപ്പിൽ വിഘടനവിഭാഗത്തിന്റെ കാതോലിക്കായെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനം നൽകാതെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള മേല്പട്ടക്കാരെ ഭരണമേൽപ്പിക്കാതെയും സ്വീകരിച്ച്, പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കര സഭാകാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ പഴുതുകളില്ല എന്ന് ഉറപ്പാക്കും വിധം ഭരണ ഘടന യോജിച്ച് പരിഷ്കരിക്കുകയും അപ്രകാരം ഐക്യഉടമ്പടി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് സർക്കാരിലേല്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് വിഭജിച്ച് പിരിയുന്നതിനേക്കാൾ അഭികാമ്യവും ഫലപ്രദവും പ്രായോഗികവും എന്നെഴുതിയത് തങ്ങളെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നു എന്ന് എന്റെ മൂന്ന് ഉത്തമ സുഹൃത്തുക്കൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. തന്മൂലമാണ് ഈ വിശദീകരണക്കുറിപ്പ്.

1) നവീകരണ കേസിൽ നമുക്ക് അനുകൂലമായ വിധി 1889 ലും 1895 ലും ഉണ്ടായപ്പോൾ സഭായോജിപ്പിനുവേണ്ടി ചില വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമായി വിഘടിത വിഭാഗം മേൽപ്പട്ടക്കാരനെ അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത നേരിട്ടും മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ മുഖേനയും ഐക്യത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു.

2) സഭായോജിപ്പിനെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യാൻ മർദ്ദീനിലേക്കു വാർദ്ധക്യത്തിൽ യാത്രചെയ്ത വട്ടശ്ശേരിൽ പിതാവ് സഭ യോജിപ്പിക്കുവാൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് സഹകരിക്കുന്ന പക്ഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ മലങ്കരയിലുള്ള എല്ലാ മെത്രാന്മാരെയും ഐക്യത്തിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യാമെന്നും അതിനുശേഷം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനം ആവശ്യമെങ്കിൽ രാജിവെയ്ക്കാമെന്നും പ്രസ്ഥാവിച്ചു.

3) ആലുവായിലെ കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ തന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന് ന്യൂനതയുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ സഭൈക്യത്തിനുവേണ്ടി താൻ തലകുനിക്കാമെന്നും തന്റെ പൗരോഹിത്യസ്ഥാനന്യൂനതയെപ്പറ്റി ബോധ്യമുള്ളവർ തന്റെ തലയിൽ കൈവെച്ച് ക്രൊയ്ത്തോദുറൂഹോ കാദീശോ പ്രാർത്ഥന നടത്തണമെന്നും മഹാസിദ്ധനായ ഗീവർഗ്ഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവ പ്രസ്താവിക്കുകയും അപ്രകാരം ആലുവായിലെത്തുകയും ചെയ്തു.

4) 1958 ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിക്കുശേഷം ഫാ. ഗീവർഗ്ഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ അകാനോനികമായി വാഴിക്കപ്പെട്ട പാത്രിയർക്കീസിനെയും ഭരണഘടന അനുശാസിക്കുന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ പിൻബലമില്ലാത്ത മെത്രാന്മാരെയും നിരുപാധികമായി സ്വീകരിച്ച് സഭയിൽ ഐക്യമുണ്ടാക്കി.

5) 1995 ൽ സുപ്രീംകോടതി വിധി ഉണ്ടായപ്പോഴും അകാനോനികമായി വാഴിക്കപ്പെട്ട പാത്രിയർക്കീസിനെയും ഭരണഘടന സ്വീകരിക്കാമെന്ന വ്യവസ്ഥയാൽ അസോസിയേഷന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പില്ലാത്ത മെത്രാന്മാരെയും സ്വീകരിക്കാമെന്ന് നാം പലവട്ടം പ്രഖ്യാപിച്ചില്ലേ.

സഭയുടെ യഥാർത്ഥ അവകാശികൾക്കും വക്താക്കൾക്കും ഈ ഐക്യത്തിന്റെ നിലപാടേ സ്വീകാര്യമാവൂ. സഭാ സമാധാനത്തെ പ്രതി വിഭജിച്ചു പിരിയണമെന്ന എളുപ്പവഴിയുണ്ടല്ലോ, ആ നിലപാടും നമുക്ക് സുപരിചിതമാണ്. ശലമോന്റെ മുന്നിലെത്തിയ വ്യാജമാതാവ് ആവശ്യപ്പെട്ട ആ വിഭജനം പേറ്റുനോവറിയാത്ത സ്ത്രീയ്ക്കേ പുറപ്പെടുവിക്കാനാവൂ. വ്യാജമാതാ

വിന് ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടുവാനില്ല. നഷ്ടം മുഴുവൻ യഥാർത്ഥ ഉടമയ്ക്കാണ്. തന്മൂലം യഥാർത്ഥ അമ്മ എന്ത് വിലകൊടുത്തും വെട്ടിമുറിക്കൽ ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രമിച്ചേ മതിയാവൂ.

ഭാഗികമായി സഭയിലുണ്ടായ യോജിപ്പിനെപ്പോലും അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുകയും സംശയദൃഷ്ട്യാ വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന യോഗ്യന്മാർ സഭയിലിപ്പോഴുമുണ്ട്. ഇവരെയൊക്കെ സഭയിലെടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ മെത്രാന്മാരാകുവാനുള്ള തങ്ങളുടെ നേർച്ചയും വഴിപാടും എന്ന് ഫലിക്കുമെന്നാണ് ചിലർ ചോദിച്ചിരുന്നത്. കൂടുതൽ മെത്രാന്മാർ സഭയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുംതോറും അടുത്ത പ്രമോഷന്റെ സാധ്യതകൾ സങ്കീർണ്ണമാവുന്നല്ലോ എന്നാണ് ചില മേല്പട്ടക്കാരുടെ വേദന.

കഴിയുമെങ്കിൽ കൂടുതൽ പേർ മത്സര രംഗത്തു വരാതിരിക്കുവാനും വരുന്നവരെ അയോഗ്യരെന്ന് പ്രചരിപ്പിച്ച് മത്സര രംഗത്തുനിന്ന് ഒഴിവാക്കാനുമായി ചില (അ) ശുദ്ധ ഓർത്തഡോക്സ് സ് മെത്രാന്മാർ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന കോപ്രായങ്ങൾ കണ്ണടയ്ക്കാത്ത പൂച്ചകൾക്ക് കാണാനാവുന്നുണ്ട്. ചില സ്ഥാനമോഹികൾ വാലുകുലുക്കി പക്ഷികളെപ്പോലെ, തങ്ങൾ മൂട് കുലിക്കിയാൽ സഭ കീഴ്മേൽ മറിഞ്ഞുവീഴുമെന്ന തെറ്റിദ്ധാരണയിൽ ആ കുലുക്കൽ വിദ്യ - കലക്കൻ വിദ്യ - അതി വിദഗ്ദമായി നടത്തുന്നുണ്ട്. കുട്ടിക്കുരങ്ങനെക്കൊണ്ട് ചോറുമാന്തിക്കുന്ന വിധം ചില ഉന്നത സ്ഥാനീയർ യുവവൈദികരെ ഇളക്കി വിട്ട് പല തേജസ്സുകളെയും തേജോവധം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും കാണാതിരിക്കണമെങ്കിൽ കണ്ണില്ലാതിരിക്കണം. മെത്രാസന യോഗങ്ങൾ നടത്താതിരിക്കുവാനും മെത്രാസനത്തിന്റെ വരവ്-ചിലവുകൾ ഓഡിറ്റ് ചെയ്ത് അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാനും ചില വിശ്വസ്ത അനുയായികളെ കവചമാക്കി കുളംകലക്കി മീൻ പിടിക്കുവാൻ നടന്ന ഈ ശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെടാതിരിക്കാനും ചില കേന്ദ്രങ്ങൾ സഭയുടെ ഐക്യത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു എന്ന് പല ശുദ്ധന്മാർക്കും അറിയുന്നില്ല. ഇരുട്ടിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതും, കലക്കത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതും ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുകൾ അല്ല.

ഹൂദായ കാനോൻ നൽകുന്ന ഉൾക്കാഴ്ചയും ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ചരിത്രമാണ് വിഭജിച്ചു പിരിയൽ ലൗകികമായ ഒരു ആശയമാണ്. വലിയ മൂല്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചില ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ കർത്താവ് ആവശ്യപ്പെട്ടുവല്ലോ. കൈവശമുള്ള എല്ലാ രത്നങ്ങളും വെടിഞ്ഞ് അമൂല്യമായ രത്നം സ്വന്തമാക്കിയ രത്നവ്യാപാരിയെ കർത്താവ് പ്രശംസിക്കുന്നതിന്റെ പൊരുൾ എന്താണ്? വിഭജനം ഇരുട്ടാണ്. ഐക്യമാണ് പ്രകാശം.

ഈ ചിന്തകളാണ് മാർച്ച് ലക്കത്തിലെ പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ എഴുതുമ്പോൾ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നത്. സഭയോടുള്ള എന്റെ കൂറിനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്ന സുഹൃത്തുക്കൾ, സഹപാഠികൾ, ഗുരുസ്ഥാനീയർ എന്നിവരെ ഞാൻ മുമ്പിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഇക്കാര്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി വൈദിക സെമിനാരിയിലേക്കുള്ള എന്റെ അപേക്ഷ നിരസിക്കുവാൻ വിജയകരമായി ശ്രമിച്ചവർ ഉണ്ട്. എങ്കിലും എന്റെ നീതിബോധം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ ഏതോ അദൃശ്യമായ കൈകൾ എന്നെ താങ്ങുന്നതിൽ ഞാൻ തൃപ്തനാണ്. വിമർശകരുടെ അഭിപ്രായഭേദങ്ങളെ ആദരവോടെ കാണുന്നു. അവരുടെ ചിന്തകളെയും സഭാ സ്നഹത്തെയും ആദരിക്കുന്നു. ഒപ്പം വ്യത്യസ്ഥ വീക്ഷണം പുലർത്തുവാനുള്ള ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെയും ആത്മാർത്ഥതയെ സഹിഷ്ണുതയോടെ കാതോർക്കുവാനുള്ള വിശാലതയുണ്ടാകണമെന്നും തുടർന്നും പ്രതികരണം അറിയിക്കണമെന്നും എന്റെ വന്ദ്യ സുഹൃത്തുക്കളോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ചീഫ് എഡിറ്റർ(ഇടവക പത്രിക)

മലങ്കരസഭയും മേല്പട്ടസ്ഥാനാർത്ഥികളും

നാലു മേല്പട്ടക്കാരെ വാഴിക്കുകയും അവരെ മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവത്തിന് ഈയിടെ നാം സാക്ഷികളായി. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരിൽ രണ്ടുപേർ വൈദികരും രണ്ടുപേർ കശ്ശീശന്മാരുമായിരുന്നു. കുറെ കാലമായി വൈദികരെ മാത്രം മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് നാം അനുവർത്തിച്ചു പോരുന്നത്. കാതോലിക്ക സ്ഥാനത്തേയ്ക്കാണെങ്കിൽ ഒരു മേല്പട്ടക്കാരനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കീഴ്വഴക്കമാണ് മലങ്കര സഭയിൽ നിലവിലിരിക്കുന്നത്. ഈ കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ ചില ആശാസ്യമല്ലാത്ത പ്രവണതകൾ സഭയിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് അവഗണിക്കുവാൻ പാടില്ല. മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്കും കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേക്കുമുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്തുവാൻ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷനാണ് ഭരണഘടന അധികാരം നൽകിയിട്ടുള്ളതെങ്കിലും അതിനെ നിഷ്പ്രഭമാക്കുവാൻ ചില കുറുക്കുവഴികൾ ഈയിടെ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് കഴിഞ്ഞ നിയുക്ത കാതോലിക്കായുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെ

ടുകയുണ്ടായി. ഫലത്തിൽ അസോസ്യേഷന്റെ അധികാരത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയാണ് ഈ പുതിയ തന്ത്രത്തിന്റെ പ്രയോഗതലം. തന്ത്രം ഇതാണ്. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും നാമനിർദ്ദേശ പത്രിക ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്താൽ പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് സമ്മേളിക്കുന്നു. സഭാ ഭരണഘടന പ്രകാരം തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു മുമ്പ് എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡിന് യാതൊരു പങ്കും ഇല്ലെങ്കിലും സ്വന്തമായ ഒരു പതിവ് സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ആരാണ് കാതോലിക്കായുടെയും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും പിൻഗാമി എന്ന് സുന്നഹദോസ് ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് അതീവ നിഗൂഢമായി നടത്തി, കഴിഞ്ഞ കാതോലിക്കാ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ (ഇപ്പോഴത്തെ നിയുക്ത കാതോലിക്കായുടെ) സിനഡിലെ ഒരംഗത്തിന്റെ പേർ ഒരു കടലാസു കഷ്ണത്തിൽ എഴുതി എല്ലാ മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കും വോട്ടുപെട്ടിയിൽ നിക്ഷേപിക്കാം. കൂടുതൽ വോട്ടു നേടുന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ മാത്രം നാമനിർദ്ദേശ പത്രിക നൽകിയാൽമതി എന്നാണ് തീരുമാനം. ഫലത്തിൽ നിയുക്തന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് അവിടെ പൂർത്തിയാവുന്നു. മറ്റാരും സ്ഥാനാർത്ഥിയായി പേർ സമർപ്പിക്കാത്തതുമൂലം രംഗത്തുള്ള ഏക സ്ഥാനാർത്ഥിയെ കൈയ്യടിച്ച് അംഗീകരിക്കാൻ മാത്രമായി ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവാക്കി അസോസ്യേഷൻ സമ്മേളിക്കും. ഈ ഒരു കൈയ്യടി നടത്തുവാൻ കേരളത്തിനകത്തുള്ള പള്ളികൾ ശരാശരി 1000 രൂപയെങ്കിലും ചെലവിടുന്നു.

ഇപ്രകാരമുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൊണ്ട് സഭയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും ദോഷമുണ്ടോ? സിനഡിന് അഭിമതനാവുകമാത്രമാണ് ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ യോഗ്യത. സ്ഥാനമോഹമില്ലാത്ത ചില പിതാക്കന്മാരെ പ്രലോഭനങ്ങൾകൊണ്ട് അനുകൂല നിലപാടിലേക്ക് നയിക്കുവാനും മെത്രാന്മാരുടെ താല്പര്യം സംരക്ഷിക്കുമെന്ന് മേൽപ്പട്ടക്കാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്താൽ ഈ തെരഞ്ഞടുപ്പിനെ നേരിടുവാനുള്ള യോഗ്യതകളായി. പക്ഷെ സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കു സഭയോടോ, സഭാ പ്രശ്നങ്ങളോടോ യാതൊരു ആഭിമുഖ്യവും ഉണ്ടാവേണ്ടതില്ല എന്ന് വരുന്നു. അസോസ്യേഷനെ നോക്കുകുത്തിയാക്കുകയും സഭയുടെ ജനാധിപത്യ സ്വഭാവം അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് പ്രധാന ദോഷവശം. സഭാ ഭരണഘടന അസോസ്യേഷന് നൽകുന്ന അവകാശത്തിന്റെ നഗ്നലംഘനമാണ് ഈ പരിഷ്കാരം മൂലം സംഭവിക്കുന്നത്. മേൽപ്പട്ടക്കാരായിക്കഴിഞ്ഞാൽ പൊതുസഭയുടെ ജീവൽപ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്ന് പല മേൽപ്പട്ടക്കാരും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതും സിനഡിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടാലോ എന്ന് ഭയന്ന് സഭാ ചർച്ചകളിൽ മൗനം പാലിക്കുന്നതും മെത്രാന്മാരാടു താല്പര്യം ചർച്ചാ വിഷയമാകുമ്പോൾ മറ്റു മേല്പട്ടക്കാരെ അതിശയിക്കും വിധം വാചാലത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും ഒരുസ്ഥിരം കാഴ്ചയായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. പല മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കും വൈദികരെയും അവൈദികരെയും വൈതാളികരായി നിലനിർത്തുവാനല്ലാതെ അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ നീതിപൂർവ്വം ഇടപെടുവാൻ താല്പര്യമില്ല. 2004 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ നടപ്പാക്കുമെന്ന് എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡ് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതും 2005 ജനുവരി 1 മുതൽ നടപ്പാക്കുവാൻ സഭയുടെ മുഴുവൻ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്ത വൈദിക ശമ്പള പദ്ധതി 2005 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ നടപ്പിലാക്കിയാൽ മതി എന്ന സുന്നഹദോസ് തീരുമാനത്തിന്റെ പിന്നിലെ നിഷേധ സമീപനം ആർക്കാണ് മനസ്സിലാകാത്തത്? മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ശമ്പള പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കിയപ്പോൾ ആ വിവരത്തിന് പള്ളികൾക്കു കല്പന അയക്കാൻ പ. ബാവ ശ്രമിച്ചു എന്നും സുന്നഹദോസിന്റെ അംഗീകാരത്തിലൂടെ മേൽപ്പട്ട സമിതിയുടെ അധികാരം പ്രദർശിപ്പിച്ചതിന് ശേഷമേ കല്പന അയക്കാവൂ എന്ന് സുന്നഹദോസിലെ ചില സീനിയർ അംഗങ്ങൾ പ. ബാവായെ ഉപദേശിച്ചു എന്നും കേൾക്കുന്ന വാർത്ത സത്യമെങ്കിൽ ആ സമിതിയുടെ ഇടപെടൽ നിർദ്ദോഷമെന്ന് എങ്ങനെ വിലയിരുത്തും? സഭാ ഭരണഘടന വൈദികർക്കും അവൈദികർക്കുമായി വിതരണം ചെയ്ത ജനാധിപത്യ പങ്കാളിത്തം പോലും ബോധപൂർവ്വം എടുത്തുമാറ്റി സഭയെ പൂർണ്ണമായും എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കുക എന്ന അജണ്ടയാണ് മറ്റുപല സമീപനങ്ങളിലുമെന്നപോലെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനിയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും കാണുന്നത്. മേല്പട്ടക്കാരുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും മേൽപ്പട്ടക്കാരോട് വിധേയത്വം പുലർത്തുന്ന വൈദികർ മാത്രമെ തെരഞ്ഞടുക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ എന്നു ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ ചില പിതാക്കന്മാരെങ്കിലും ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. അഭിപ്രായം ധീരമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവരും സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുന്നവരുമായ ആളുകൾ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്കോ ഭദ്രാസന കൗൺസിലുകളിലേക്കോ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ പല ഭദ്രാസന അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും പരമാവധി ശ്രമിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഇത്തരം അധാർമ്മിക ഇടപെടൽ കണ്ടുമടുത്തിട്ടല്ലേ പല സഭാംഗങ്ങളും ആലോചനാമൃതമായ മൗനത്തിലും നിഷ്ക്രിയത്വത്തിലും കഴിയുന്നതെന്ന് അനേകർ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ട്. അനേകർ സഭാഭ്രംശത്തിനും മറ്റു ചില കൂട്ടായ്മകളിലേക്കും ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ ഒരു കാരണം സഭയിലെ ഉന്നതർ കൈക്കൊള്ളുന്ന ഈ ഉഭയ മുഖസമീപനങ്ങളുടെ കാപട്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. ഇതിന്നൊരു ഗുണപരമായ മാറ്റം വരുന്നില്ലെങ്കിൽ സഭയുടെ വളർച്ച ശരിയായ ദിശയിൽ നടക്കുകയില്ല.

എന്താണിതിന്നൊരു പോംവഴി? മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്കു വൈദികരെ മാത്രവും കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേക്കു മെത്രാന്മാരെ മാത്രവും സ്ഥാനാർത്ഥികളാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മാറ്റണം. മുകളിൽ പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു അവൈദികരെ സ്ഥാനാർത്ഥികളാക്കുവാൻ ഭരണഘടനാപരമായി തടസ്സങ്ങളൊന്നുമില്ല. ഹൂദായ കാനോനും ഈ നടപടിയെ തടയുന്നില്ല. മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്കു വൈദികൻ പോലുമല്ലാത്ത ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത അതിമഹത്തായ പാരമ്പര്യം മലങ്കര സഭയ്ക്കുണ്ട്. മെത്രാൻ സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിന് സ്വീകാര്യമല്ലാതിരുന്നതിനാൽ സ്ഥാനാരോഹണം നടന്നില്ല എന്നേ ഉള്ളൂ. ഈ വഴി സഭയ്ക്കു സ്വീകാര്യമാവണം. സിനഡിന്റെയോ മറ്റോ അനഭിലഷണീയമായ സ്വാധീനങ്ങൾക്കു വിധേയരാവാതെ സഭാരംഗത്തു നിസ്വാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിച്ച് കഴിവുതെളിയിച്ച തേജസ്സുള്ള വ്യക്തിത്വങ്ങളെ അവിവാഹിതരായ സഭാംഗങ്ങളിൽ നിന്ന് കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും. അവരും യഥേഷ്ടം മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്കും കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേക്കും മത്സരിക്കട്ടെ എങ്കിലേ ഭാവനാപൂർവ്വം മലങ്കര അസോസ്യേഷന് സഭാഭരണഘടന വിഭാവനം ചെയ്ത അധികാരാവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ സ്ഥാനാർത്ഥികൾ ആകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ സഭാ സേവനത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. സഭാഭരണഘടനയുടെ അന്തഃസത്തയെ ഗൗരവം കുറച്ചുകാണുന്ന ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ മാറ്റുവാൻ ഈ ഒരു പരീക്ഷണം അനിവാര്യമായിത്തീർന്നിരിക്കു

ന്നു. എപ്പിസ്കോപ്പൽ താല്പര്യങ്ങൾ ബലപരീക്ഷണങ്ങൾ നടന്നതുമൂലം പല മെത്രാസനങ്ങളിലും സംജാതമായിട്ടുള്ള ആഭ്യന്തര വ്യവഹാരങ്ങൾക്കു ശമനം വരുത്തുവാനും ഈ പരീക്ഷണം സഹായിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. മേല്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം ഉൾപ്പെടെ കാലോചിതമായി സഭയിൽ നടപ്പാക്കുവാൻ സഭ മൊത്തമായി എടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ അട്ടിമറിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ ഈ നടപടി പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്. *കാലുകൾക്കിടയിലാണെട്ടുദിക്കുകൾ, നാഗമേലുകില്ലൊരുനാളും* എന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു ക്ഷുദ്രജീവിയെ *ആരാമത്തിൽ* എന്ന കവിതയിൽ മഹാകവി ജി. അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭയിലേതെങ്കിലും സ്ഥാനിയോ, സമിതിയോ അത്തരം ക്ഷുദ്രമനോഭാവത്തിലേക്ക് അധഃപതിക്കാതിരിക്കുവാൻ സഭ നിതാന്ത ജാഗ്രത പുലർത്തേണ്ടതല്ലേ?

ആരാധനാ പരിഷ്കരണം

ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ആരാധനാ പരിഷ്കരണത്തിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട കമ്മിറ്റി തയ്യാറാക്കിയ ചില ആരാധനാ ക്രമങ്ങൾക്കു പ. സുന്നഹദോസ് അംഗീകാരം നൽകി എന്ന് കേൾക്കുന്നു. സഭയിലെ ആരാധനയുടെ ചരിത്രം, വളർച്ച, പ്രാദേശിക രൂപങ്ങൾ, ദൈവശാസ്ത്ര സങ്കൽപ്പങ്ങൾ, കാലത്തിന്റെയും കലയുടെയും സ്വാധീനം തുടങ്ങിയ വൈവിധ്യമാർന്ന വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര മികവോടെ അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കുവാൻ മിക്ക മേല്പട്ടക്കാരും പ്രാപ്തരല്ലെന്ന് മേല്പട്ടക്കാർ തന്നെ പരസ്യമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്ക് പുതിയ ആരാധനാക്രമം നടപ്പിലാക്കുവാൻ കല്പന അയക്കുന്നിതിനു മുമ്പ് എല്ലാ വൈദികർക്കും അതിന്റെ കോപ്പി അയച്ചുകൊടുത്ത് ഭദ്രാസന വൈദിക സംഘങ്ങളുടെ ചർച്ചയ്ക്കും അഭിപ്രായ സമന്വയത്തിനും അവസരമുണ്ടാക്കണം. ആരാധാനയെപ്പറ്റി ആഴമായ അറിവുള്ള ചില വൈദികർ അങ്ങിങ്ങു കണ്ടേക്കും. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരാധനാ പരിഷ്കരണത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ല എന്ന് ഏതു തലത്തിൽ ചിന്തിച്ചാലും ആ അപക്വ ചിന്തയ്ക്കു സഭയുടെ അംഗീകാരം കിട്ടുമെന്ന് കരുതുവാൻ വയ്യ. മേല്പട്ടക്കാരോടൊപ്പം ഒരേ ക്ലാസ്സ് മുറിയിലിരുന്ന് പഠിച്ചവരും ചിലപ്പോഴെങ്കിലും താല്പര്യക്കൂടുതൽ തോന്നി ആ രംഗത്ത് ഗവേഷണം നടത്തി കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയവരുടെ സംഭാവനകൾ ത്യാജ്യമായിക്കരുതുവാൻ രോഗാതുരമായ മനസ്സുകൾക്കും അപകർഷതാബോധത്തിന്റെ പിടിയിലമർന്നവർക്കും മാത്രമെ കഴിയൂ. ആരാധാനാ പരമായ ഏതു കാര്യത്തിലും വൈദികപ്രധാനികളുടെ അഭിപ്രായം കണക്കിലെടുത്ത് മാത്രം തീരുമാനങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്ന പ. ഗീവറുഗ്ഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായെ ഓർത്തുപോകുന്നു. പല മെത്രാന്മാരും ആരാധനാപരമായ ആ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കുമ്പോൾ നരിമറ്റത്തിൽ യോഹന്നാനച്ചന്റെ എഡിറ്റിംഗിന് വിധേയമായി മാത്രമെ ഏതു പരീക്ഷണത്തിനും മുതിരാവൂ എന്ന് സുന്നഹദോസ് അംഗങ്ങളെ നിരന്തരം ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരുന്ന പ. ബാവായുടെ സൗമ്യോദാരവും ഗംഭീരവുമായ നിലപാടുകളെ ഓർക്കാതിരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. സ്വയം സമർപ്പണ ശുശ്രൂഷ ഈയിടെ ഉണ്ടായ *ആത്മഹത്യാപരമായ* ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷ എന്നിവയ്ക്കു സഭയുടെ പൊതുആദരം സിദ്ധിക്കാതിരുന്നത് അവയിൽ ഉടനീളം കാണുന്ന പാകം പോരായ്മ മൂലമാണ്. കുർബ്ബാന തക്സാ, ആണ്ടു തക്സാ ക്രമങ്ങൾ, കൂദാശാ ക്രമങ്ങൾ, എന്നിവയിൽ ഒരു ചർച്ചയും തീരുമാനവും പ്രഖ്യാപനവും കൂടാതെ അച്ചടിക്കു നേതൃത്വം നൽകുന്നവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ചില പദപ്രയോഗങ്ങളിലും ചില മേലെഴുത്തു കുറിപ്പുകളിലും ചില കവനങ്ങളിലും അവധാനത കൂടാതെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ഭേദഗതികൾക്കു സഭയുടെ ആദരവല്ല അവജ്ഞയാണ് നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെയൊക്കെ തലപ്പത്ത് എപ്പിസ്കോപ്പൽ അന്തസ്സിന്റെ ഭാഗമായി ഓരോ മേല്പട്ടക്കാരനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും ഉദാസീനരോ നിസ്സംഗരോ മൂലം അവരുടെ മേലന്വേഷണം കാര്യക്ഷമമാകാറില്ല എന്ന സത്യം ആർക്കാണ് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത്? ഗ്രാസ് റൂട്ട് തലത്തിലെ അഭിപ്രായ സമന്വയവും വൈദിക സംഘങ്ങളുടെ സംഭാവനകളും പരിഗണിക്കാതെ സഭയിൽ ഒരു ആരാധനാ പരിഷ്കാരവും അരങ്ങേറാതിരിക്കുവാൻ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർ ശ്രമിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നു.

സഭയിലെ ആഭ്യന്തര വ്യവഹാരങ്ങൾ

പതിറ്റാണ്ടുകളായി പ്രതിദിനം വഷളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ താമസംവിന പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്നും എണ്ണമില്ലാത്ത വ്യവഹാരങ്ങൾ എത്രയും വേഗം പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്നും മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ പ്രസ്താവിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതിൽ സന്തോഷിക്കാത്തവരുണ്ടാകില്ല. ദുരഭിമാനം അഴിച്ചുവെച്ച് സഭാഭരണഘടനയുടെ അന്തഃസത്തക്കു കീഴടങ്ങി നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചാൽ പ്രശ്നപരിഹാരത്തിന് ഒരു തടസ്സവുമില്ല. മേല്പട്ടക്കാരുടെ ഭരണഘടനാപരമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കു വിധേയമായി ഇടവകകൾക്കും അതിന്റെ പൊതുയോഗങ്ങൾക്കും ഉള്ള അധികാരം പിതാക്കന്മാർ അംഗീകരിക്കുകയും ഇടവകയുടെ നിയമാനുസൃത അധികാരങ്ങളിൽ പിതാക്കന്മാർ ഇടപെടാതിരിക്കുകയും വേണം. സഭാഭരണഘടന വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതിലധികം അധികാരം പിതാക്കന്മാർ ആഗ്രഹിക്കരുത്. വ്യവഹാരയുഗത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള അപാകതകളെ ദുരഭിമാനം കൂടാതെ തിരുത്തുവാനും മുറിവുകളെ അധികാപ്രീണത വെടിഞ്ഞു സ്നേഹധാരകൊണ്ട് സൗഖ്യപ്പെടുത്തുവാനും അധികാരികൾ മുൻകൈ എടുക്കണം. പല വളർച്ചാസാധ്യതകളെയും മുരടിപ്പിച്ച് കളഞ്ഞ ധിക്കാരവും സ്വാർത്ഥതയും അഹന്തയും കർണ്ണേജപന്മാരായ ഉപജാപകവൃന്ദവും സഭയെ പതിറ്റാണ്ടുകളായി കുത്തി മുറിവേൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ സമചിത്തതയോടും പശ്ചാത്താപബോധത്തോടും കാണുവാൻ തയ്യാറായാൽ മാത്രമെ സമാധാനം പുനസ്ഥാപിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പ്രശ്നങ്ങൾ തീരാൻ പോകുന്നു എന്ന് പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ആവർത്തിച്ച് കേൾക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പ്രശ്നപരിഹാരത്തിന് സഹായകമായ സമീപനം ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് മുൻവിധിയും പ്രതികാര ചിന്തയും കൂടാതെ പുറപ്പെട്ടാലേ തർക്കപരിഹാരം സാധ്യമാവൂ എന്നും ആ സമീപനം ത്യാഗപൂർവ്വം കൈക്കൊള്ളാത്ത പക്ഷം പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ മറ്റൊരു കാപട്യമായി ജനങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുമെന്നും ബന്ധപ്പെട്ടവർ ഓർക്കേണ്ടതല്ലേ എന്ന് സവിനയം ചോദിച്ചു പോകുന്നു.

ഇടവകപത്രിക മൂന്നാം വർഷത്തിലേക്ക്

മൂന്നാം വർഷത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ച ഇടവക പത്രികയുടെ ആദ്യലക്കമാണ് നിങ്ങളുടെ കൈയിലിരിക്കുന്നത്. മാന്യവായനക്കാരുടെ സൗഹൃദത്തിന് നന്ദി. പ്രവർത്തകരുടെ അദ്ധ്വാനത്തിന് നന്ദി. ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ മേന്മ നിലനിർത്തുവാൻ സഹകരിച്ചുപോരുന്ന മാന്യ എഴുത്തുകാർക്കു നന്ദി.

ഇടവകപത്രിക ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് പിറവിയെടുത്ത മാസികയാണ്. ഭീഷണികൾക്കു മുമ്പിലും ലക്ഷ്യബോധം കൈവിടാതിരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ മാസിക സെമിനാരികളിലും റൂൾ കമ്മിറ്റി തുടങ്ങിയ സമിതികളിലും വൈദിക കൂട്ടായ്മകളിലും ആത്മീയ സംഘടനകളിലും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു മാസികയായി മാറി എന്ന് വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് വായനക്കാർ എഴുതുന്ന പ്രതികരണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് ഞങ്ങൾക്ക് അഭിമാനം പകരുന്നു. മേലിലും ഈ സ്നേഹോഷ്മളമായ വായനാനുഭവം ഉണ്ടാകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. പ്രയോജനകരമായ ചിന്തകളും, ചർച്ചകളും ഗവേഷണങ്ങളും പംക്തികളും ഇടവകപത്രികയിൽ മേലിലും ഉണ്ടായിരിക്കും. മുൻ യോഗത്തിൽ പ്രവർത്തകർ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് പുതിയ വർഷത്തേയ്ക്കുള്ള പത്രാധിപ സമിതിയെയും ഉപദേശകസമിതിയെയും തെരഞ്ഞെടുത്ത് താഴെ പറയും പ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

പത്രാധിപസമിതി :- ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ (ചീഫ് എഡിറ്റർ), ശ്രീ കെ. സി. ലോഫ്സൺ (എഡിറ്റർ - ഇൻ-ചാർജ്ജ്), എ. എസ്. ജോയ് (പബ്ലിഷർ), ഫാ. ഡോ. ജോർജ്ജ് പുലിക്കോട്ടിൽ, ഫാ. ഡോ. കെ. ടി. മാത്തുക്കുട്ടി (റിട്ട. പ്രിൻസിപ്പൽ, കാതോലിക്കേറ്റ് കോളേജ്, പത്തനംതിട്ട), ഡോ. സി. സി. എബ്രഹാം (റിട്ട. ഡീൻ, കേരള അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി), ഡോ. എ. വി. തമ്പി (റിട്ട. പ്രിൻസിപ്പൽ, ചുങ്കത്തറ മാർത്തോമ്മ കോളേജ്), അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ, ഡോ. പി. ഐ. ജോർജ്ജ്(കുറുപ്പമ്പടി, അങ്കമാലി), പ്രൊഫ. സി. സി. ഇട്ടൂപ്പ് (സെന്റ് മേരീസ് കോളേജ്, സുൽത്താൻ ബത്തേരി)

ഉപദേശകസമിതി :- വെരി. റവ. കെ. സി. ജോസഫ് കോർ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ (പഴഞ്ഞി), വെരി. റവ. വി. കെ. പൗലൂസ് കോർ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ (തൃശ്ശൂർ), സി. കെ. ജോസഫ് റമ്പാൻ (അരീപ്പാലം), റവ. ഫാ. ജോർജ്ജ് മറ്റം (ചുവന്നമണ്ണ്), റവ. ഫാ. ജോൺ പുലിക്കോട്ടിൽ (തൃശ്ശൂർ), റവ. ഫാ. റജി (മണ്ണുത്തി). ശ്രീ. കെ. ടി. പാവുണ്ണി (കുന്നംകുളം), ശ്രീ. എം. എസ്. മാത്യു (കോട്ടപ്പടി), പ്രൊഫ. കെ. പി. മാത്യു (തൃശ്ശൂർ), ശ്രീ. സന്തോഷ് ചെറിയാൻ (ആലയ്ക്കൽ കുളമ്പ്), ശ്രീ. സി. സി. ജോർജ്ജ്(ചൊവ്വന്നൂർ), കുഞ്ഞുമോൻ സി. ഐ. (പഴഞ്ഞി), അഡ്വ. എ. കെ. ചിന്നൻ (എറണാകുളം).

പുതിയ പത്രാധിപ സമിതിയുടെയും ഉപദേശക സമിതിയുടെയും പ്രവർത്തനം മൂലം ഇടവകപത്രിക കൂടുതൽ ശക്തിപ്രാപിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. സഹകരണവും സമർപ്പണവും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

മലങ്കരസഭ ദ്വൈവാരിക

ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരക്കൽ ചീഫ് എഡിറ്ററായും, പ്രൊഫ. ജോസ് പാറക്കടവിൽ എഡിറ്ററായും സഭയിലെ പബ്ലിക് റിലേഷൻ വകുപ്പിന്റെ ചുമതലയിൽ ഒരു പുതിയ പ്രസിദ്ധീകരണം ആരംഭിച്ചതായി കണ്ടു. പുതിയ പത്രസഹോദരിയെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. തെക്കു-വടക്കു ഭേദമില്ലാതെ സഭയെ ഒന്നായിക്കാണുവാൻ പുതിയ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് സാധിക്കട്ടെ. ആരുടെയെങ്കിലും കുഴലൂത്തുകാരായി അധഃപതിക്കാതെ സഭയെ വളർത്തുന്ന ചിന്തകളും വാർത്തകളും നിർഭയം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ പുതിയ ദ്വൈവാരികയ്ക്ക് കഴിയട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് ഔദ്യോഗികമായ പ്രിസിദ്ധീകരണം ഇപ്പോഴെങ്കിലും ഉണ്ടായതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

എവർക്കും ഈസ്റ്ററിന്റെ ആശംസകൾ

പത്രാധിപ സമിതിക്കുവേണ്ടി........

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ (ചീഫ് എഡിറ്റർ)

റോമിലെ പാത്രിയർക്കീസ്- മുൻഗാമിയും പിൻഗാമിയും

പ. ജോൺ പോൾ മാർപാപ്പ കാലംചെയ്തപ്പോൾ ലോകജനത - കത്തോലിക്ക സഭ മാത്രമല്ല - പ്രദർശിപ്പിച്ച ആദരവുകൾ അഭൂതപൂർവ്വമായിരുന്നു. കേവലം മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ മുഴുകി പ്രാർത്ഥനാനിരതനായി കാലംകഴിച്ചുകൂട്ടിയ ഒരു മാതാചാര്യൻ എന്ന പതിവ് ബഹുമതിയല്ല ലോകം അദ്ദേഹത്തിൽ ചൊരിഞ്ഞത്. കർമ്മ നൈരന്തര്യംകൊണ്ട് സഭയെ നവീകരിച്ച സഭാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. വികസനപരമായ എന്തെന്ത് പരിഷ്കാരങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം പ്രാവർത്തികമാക്കിയത്! ചടുലവും ചലനാത്മകവുമായ കർമ്മപരിപാടികൾകൊണ്ട് സഭയെ ആവേശം കൊള്ളിക്കുവാനും പുതിയ നൂറ്റാണ്ടിലേക്കു ഉപനയിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്ന സഭയിലെ അംഗങ്ങളാണ് തങ്ങൾ എന്ന് അഭിമാനപൂർവ്വം പറയുവാൻ ആ സഭയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അധ്യക്ഷന്മാരെക്കുറിച്ച് അഭിമാനിക്കാൻ വകയുള്ളിടത്തേ സഭയ്ക്ക് വളരുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. വേദപുസ്തകത്തിന് നാമമാത്ര പ്രാധാന്യം കല്പിച്ച ഒരു സഭ വേദപുസ്തകത്തിന് വൻപ്രാധാന്യം നൽകുന്ന ഒരു സഭയായി. സ്വന്തമായി ഒരു ബൈബിൾ ഇല്ലാത്ത ഒരു കത്തോലിക്ക ഭവനവും ഇന്ന് കാണുകയില്ല. രാജകീയ എപ്പിസ്ക്കോപ്പസിയുടെ എല്ലാ കടുംപിടുത്തങ്ങളും നിലനിൽക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഇടവക-ഭദ്രാസന തലങ്ങളിൽ ആത്മീയ പങ്കാളിത്തം വർദ്ധിച്ചു. സന്യാസത്തോടുള്ള പ്രതിപത്തി കുറയുന്നു എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ സന്യാസത്തിന്റെ ചിട്ടകൾക്കു കാലോചിതമായ ലാഘവം വരുത്തി. പ്രാർത്ഥനകളിലും ആരാധനകളിലും മാതൃഭാഷയും ദേശീയ സംസ്കാരധാരകളും പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. അംഗീകാരം അർഹിക്കുന്നവർക്ക് പ്രോത്സാഹനവും അംഗീകാരവും കൊടുത്തു. പുതിയ രൂപതകൾ, അതിരൂപതകൾ, മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ രൂപതകൾ എന്നിങ്ങനെ സഭയുടെ അതിർവരമ്പുകളെ വിശാലമാക്കി. അനുയോജ്യരായ ഇടയസ്ഥാനികളെ കണ്ടെത്തി നിയമിച്ചു. അനേകം പേരെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരുടെയും വിശുദ്ധരുടെയും പദവികളിലേക്കുയർത്തി. മുമ്പൊരു പാപ്പയും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവിധം ***ഉലകം ചുറ്റും പാപ്പ*** എന്ന ഖ്യാതിയും സമ്പാദിച്ചു.

സഭയുടെ മുൻ അധികാരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച നയങ്ങളിലും പ്രഖ്യാപനങ്ങളിലും സംഭവിച്ച അപരാധങ്ങൾക്കു മാപ്പുചോദിക്കുവാനുള്ള ഹൃദയവിശാലത ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പ കാണിച്ചു.ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മുന്നേറ്റത്തിലും ജൂതരോടുള്ള സമീപനത്തിലുമൊക്കെ തെറ്റുപറ്റിയെന്ന് പാപ്പ ഏറ്റുപറഞ്ഞു. ഓരോ രാജ്യവും സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ അവിടത്തെ മണ്ണിനെ കുമ്പിട്ട് ചുംബിച്ച് അതത് രാജ്യത്തെ സംസ്കാരത്തോടുള്ള ആദരവ് അദ്ദേഹം അർത്ഥശങ്കക്കിടയാവാത്തവിധം വ്യക്തമാക്കി. സർവാദൃശമായ പരമാധ്യക്ഷപദവിയിലാണിരിക്കുന്നതെങ്കിലും സാധ്യമായ അളവിൽ വികേന്ദ്രീകരണം അനുവദിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായിരുന്നു. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയുടെ തലവൻ എന്ന നിലയിൽ എല്ലാ പ്രഖ്യാപനങ്ങളും നടത്തുവാൻ അധികാരപ്പെട്ടവൻ അദ്ദേഹമായിരുന്നുവെങ്കിലും എല്ലാ പ്രഖ്യാപന വിഷയങ്ങളും അതത് വിഷയത്തിൽ പ്രാമാണികരായ അത്മായ-വൈദീക-മെത്രാൻ സ്ഥാനികളുടെ പഠനത്തിന് ശേഷം ലഭിക്കുന്ന ശുപാർശകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലേ ഏതു പ്രഖ്യാപനങ്ങളും അദ്ദേഹം നടത്തുമായിരുന്നുള്ളൂ. സഭയ്ക്കകത്തെ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക പ്രാധാന്യമുള്ള ഇതരവിഷയങ്ങളോടുള്ള സമീപന രേഖകൾ പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോഴും ഈ സർവ്വതല സ്പർശിയായ ചർച്ചകൾ അദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ആർക്കും അന്യമോ അപരിചിതമോ ആയി തോന്നിയിരുന്നില്ല.

ക്രിസ്ത്യൻ രാജ്യമായ അമേരിക്കയിലെ ഭരണകൂടം മുസ്ലീം രാഷ്ട്രമായ ഇറാക്കിനെതിരെ യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ മനുഷ്യാവകാശലംഘനമെന്ന നിലയിൽ യുദ്ധത്തിന്റെ അധാർമ്മികതയെ അദ്ദേഹം പരസ്യമായി വിമർശിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിലെ മനുഷ്യസ്നേഹിയെ വെളിപ്പെടുത്തി. സഭാതലവൻ എന്ന നിലയിൽ സഭയോടും ലോകത്തോടും തനിക്ക് കർത്തവ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചു. സ്വവർഗ്ഗ രതി, ഭ്രൂണഹത്യ, വൈദിക വിവാഹം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിലൊക്കെ ഒരു അജപാലകന്റെ കർത്തവ്യ ബോധവും ജാഗ്രതയും നിറഞ്ഞ നിലപാടുകൾ അദ്ദേഹം അവലംബിച്ചു. എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തോട് യോജിപ്പ് പുലർത്തി എന്ന് ഇതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ വിയോജിക്കുമ്പോഴും അവർക്ക് ഇടയപ്രമുഖനോട് ആദരവ് നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല. തനിക്കു നേരെ വെടിയുണ്ട ഉതിർത്തവനോട് ക്ഷമ പ്രഖ്യാപിച്ച ആ വലിയ ക്രിസ്ത്യാനിയെ ആദരിക്കാതിരിക്കുവാൻ ആർക്കാണ് കഴിയുക? ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ എല്ലാ തലവന്മാർക്കും പാഠമാകാൻ പാകമായ അദ്ധ്യായങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ജീവിതാവസാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച ആദരവും അദ്ദേഹത്തിന് പരിശുദ്ധ പദവി നൽകണമെന്ന ജനാഭിലാഷവും ഒരു കർമ്മയോഗിക്കു ലഭിച്ച അംഗീകാരമായിട്ടുവേണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ.

പുതിയ മാർപാപ്പ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. ബനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ എന്നപേരിൽ അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടാൻ പോകുന്നു. പ്രശ്നങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു ലോകമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിലുള്ളത്. ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പ അവലംബിച്ച പല പരിഷ്കാരങ്ങളും വിപുലപ്പെടുത്തുകയും സാർവ്വത്രികമാക്കുകയും ചെയ്വാൻ അദ്ദേഹം പരിശ്രമിക്കുമെന്ന്

നമുക്ക് കരുതാം. സഭകൾ തമ്മിലുള്ളയോജിപ്പിന് പ്രധാന തടസ്സങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ചില കടുംപിടുത്തങ്ങൾ കത്തോലിക്കാ സഭ ഇന്നും പിന്തുടരുന്നത് അദ്ദേഹം പുനഃപരിശോധനയ്ക്ക് വിഷയമാക്കിയേക്കാം. പടിഞ്ഞാറിന്റെ പാത്രിയർക്കീസ് ആയ അദ്ദേഹം മറ്റു പാത്രിയർക്കാ കേന്ദ്രങ്ങളെയും മറ്റ് ശ്ലൈഹിക പാരമ്പര്യങ്ങളെയും തുല്യമായി വീക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം സഭൈക്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് വലിയ മുന്നേറ്റമുണ്ടാകും. സാങ്കേതികമായിട്ടാണെങ്കിലും അവശേഷിക്കുന്ന സാമ്രാജ്യത്വ ശൈലിയ്ക്കു പകരം ജ്ഞാധിപത്യ ശൈലിയിലധിഷ്ഠിതമായ ഭരണസംവിധാനം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പുതിയ പാപ്പയ്ക്ക് കഴിയുമോ? കത്തോലിക്കാ സഭയെ ആവോളം ക്രൈസ്തവവത്കരിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ക്രിയാപദ്ധതികൾക്കു പുതിയ പാപ്പ തുടക്കം കുറിക്കുമോ? ലോകം അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന നൈതിക വിഷയങ്ങളിൽ പുതിയ പാപ്പ നൽകുന്ന ദിശാബോധം എന്തായിരിക്കും? ചൂഷണം, ദാരിദ്ര്യം, മർദ്ദനം, തൊഴിലില്ലായ്മ, യുദ്ധം, തീവ്രവാദം, ലൈംഗിക അരാജകത്വം തുടങ്ങി ആധുനിക മനുഷ്യസംസ്കാരത്തെ അപമാ നവീകരണത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ഇരുട്ടിന്റെ ശക്തികളോട് പുതിയ പാപ്പ എപ്രകാരം പ്രതികരിക്കും തുടങ്ങിയ നിരവധി വിഷയങ്ങളിൽ ലോകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദേശത്തിനായി കാതോർക്കുകയാണ്. സ്വധർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ കാലോചിതമായി നിറവേറ്റുവാൻ സ്വർഗ്ഗം അദ്ദേഹത്തെ ശക്തനാക്കട്ടെ.

പുതിയ മാർപാപ്പ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധേയമായ ആദ്യ പ്രസംഗത്തിൽ തന്നെ സഭകൾ യോജിപ്പിലേക്കു വരണം എന്ന ആഹ്വാനം നടത്തുകയുണ്ടായി. ലോകസഭകളുടെ പൊതു സുന്നഹദോസ് കൂടാതെ ഏകപക്ഷീയമായി കത്തോലിക്കാ സഭനടത്തിയ പരിഷ്കാരങ്ങളെയും വിശ്വാസാനുഷ്ഠാന ഭേദഗതികളെയും മരവിപ്പിച്ച് പൊതുസഭയുടെ പൊതുപാരമ്പര്യങ്ങളിലേക്കും വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനങ്ങളിലേക്കും സഭയെ നയിക്കുവാനുള്ള ആർജ്ജവം അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുമോ എന്നറിയേണ്ടതുണ്ട്. കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കാ സഭ ഉപയോഗിക്കുന്ന പുനരൈക്യം, പുത്തൻകൂറ്റ്, പഴയകൂറ്റ് എന്നീ ദുരുപദിഷ്ടവും ദുസ്സൂചകവുമായ പദപ്രയോഗങ്ങളിൽ നിന്ന് പിൻവാങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹം ധൈര്യപ്പെടുമോ?

സഭയുടെ ഐക്യശ്രമങ്ങളിൽ സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ എന്ന് സ്വന്തം സ്ഥാനത്തെ നിർവ്വചിച്ച് അപ്രമാദിത്വപരമായ അവകാശവാദങ്ങളിൽ നിന്ന് പിന്മാറാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുമോ? സഭാ ഐക്യം സാക്ഷാത്കരിക്കുവാൻ കത്തോലിക്കാ സഭ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന ഈദൃശ നിലപാടുകളിൽ പുതിയ അജപാലക നേതാവിന്റെ സമീപനങ്ങൾ എന്തെന്നറിയുവാൻ സഭകൾക്കു താല്പര്യമുണ്ട്. പൊതുസഭയുടെ വേദവ്യാഖ്യാനങ്ങളായ ബർസ്ലീബാ, ക്രിസോസ്റ്റം എന്നിവരുടെ വേദവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചാൽ സഭൈക്യം യാഥാർത്ഥ്യമാവാൻ വലിയ പ്രയാസങ്ങൾ നേരിടുകയില്ലെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

വാർഷിക സമ്മേളനങ്ങൾ:

മലങ്കര സഭയിലെ ആത്മീയ സംഘടനകൾ അവയുടെ വാർഷിക സമ്മേളനങ്ങളും ക്യാമ്പുകളും നടത്തുന്ന അവസരമാണല്ലോ ഇത്. എല്ലാ സംഘടനകളും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതും ഓരോ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെ അധ്യക്ഷതയിലാണ്. പല അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും അതത് സംഘടനകളുടെ ഭദ്രാസന-കേന്ദ്രതല എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റികളിൽ ഉറങ്ങിയും ഉറക്കം തൂങ്ങിയുമാണ് പങ്കെടുക്കാറുള്ളത് എന്നത് ഇന്ന് ഒരു വാർത്തയല്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃത നാടകങ്ങളിൽ രാജാവ് ഇരുന്നുകൊണ്ട് പ്രവേശിക്കുന്നു എന്നൊക്കെ അങ്കാരംഭത്തിൽ കാണാറുണ്ട്. അതുപോലെ യോഗാദ്ധ്യക്ഷൻ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ട് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുന്നു എന്ന് പലപ്പോഴും പറയുവാൻ കഴിയുന്ന വിധത്തിൽ പല അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും വേദികളിൽ നിസ്സംഗരും ഉദാസീനരും ആയി കാണപ്പെടുന്നത് എത്രയോ പരിഹാസ്യമായിരിക്കുന്നു. ഉറക്കംതൂങ്ങിക്കൊണ്ടാണെങ്കിലും അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുന്നത് മേല്പട്ടസ്ഥാനികളെല്ലെങ്കിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭ എന്ന ഏർപ്പാട് അപകടത്തിലാവുമെന്നാണ് പലരും കരുതുന്നത്.

ഈ വാർഷിക മാമാങ്കങ്ങൾകൊണ്ട് സഭയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ? പെട്ടെന്ന് ഓർമ്മ വരുന്നത് പരുമലയിൽ വെച്ച് നടക്കാറുള്ള സെന്റ് തോമസ് വൈദിക സംഘത്തിന്റെ ത്രൈവാർഷിക ത്രിദിന കോൺഫ്രൻസാണ്. വൈദികരുടെ പങ്കാളിത്തം സഭയിൽ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനാരംഭിച്ച ഈ ത്രൈവാർഷിക സമ്മേളനവും *പുരോഹിതൻ* മാസികയും പ്രഖ്യാപിത ലക്ഷ്യത്തിൽ അമ്പേ പരാജയപ്പെട്ടു എന്നാണ് അനേകരും നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഓരോ സമ്മേളനം കഴിയുംതോറും പങ്കെടുക്കുന്ന വൈദികരുടെ എണ്ണം വൻതോതിൽ കുറയുന്നത് പരാജയ ലക്ഷണമായി പലരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. മേല്പട്ടക്കാരെപ്പോലെ സഭാവിഷയങ്ങൾ പഠിച്ച വൈദികരെ വിശ്വാസത്തിലെടുക്കാതെ ഭരണവിഷയങ്ങളിലും ആരാധനാ വിഷയങ്ങളിലും ഏകപക്ഷീയമായി തീരുമാനങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പ്രവണത വൈദിക സംഘത്തിന്റെ സ്ഥാപനോദ്ദേശ്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയതായി വൈദികർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഫെയ്ത്ത്, ഓർഡർ, ഡിസിപ്ലിൻ എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ വൈദികർക്കു അർഹമായ ചുമതലകൾ നൽകുന്ന വകുപ്പുകൾ ഭരണഘടനയിൽ ചേർക്കാത്തതിലും സ്ത്രീസമാജം, ബാലസമാജം തുടങ്ങിയ ആത്മീയ സംഘടനയിലൊന്ന് മാത്രമായി വൈദിക സംഘത്തെ കാണുന്നതിലും വൈദികർ അസംതൃപ്തിയും, അസന്തുഷ്ടിയും പ്രകടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. വൈദിക സംഘത്തിന് മേഖലാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുണ്ടെങ്കിലും മേഖലാ സമ്മേളനങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ പലപ്പോഴും കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി തീരുമാനിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും കഴിഞ്ഞ മുപ്പത് വർഷങ്ങളിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ മേഖലാ സമ്മേളനങ്ങൾ മാത്രം കൂടിയ മേഖലകളുണ്ട്. വൈദികർ സഭയുടെ ഗ്രാസ്റൂട്ട് തലത്തിൽ സഭയുടെ ശില്പികളാണെന്ന് പ്രശംസിച്ച് പരിഹസിക്കുന്ന പ്രസംഗങ്ങളും ക്ലാസ്സുകളും കേട്ട് മടുപ്പ് അനുഭവപ്പെടുകയാണെന്ന് പല സീനിയർ വൈദികരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വൈദികരുടെ ആശ്രിതർക്ക് സഭയുടെ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പ്രവേശനം നൽകുവാനോ വൈദികരായ ഉദ്യോഗാർത്ഥികളെ പരിഗണിക്കുവാനോ സന്നദ്ധരാകാതെ അവഗണനയിൽ എത്രയോ വൈദികർ തണുത്ത സഭാസ്നേഹവുമായി കഴിയുന്നു! 2004 ഏപ്രിൽ മുതൽ നടപ്പാക്കുമെന്ന് പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡ് ചർച്ചകൾക്ക് ശേഷം പ്രഖ്യാപിച്ച വൈദിക ശമ്പള പദ്ധതി 2005 ഏപ്രിൽ കഴിയാറായിട്ടും ചലനമറ്റ് കിടക്കുന്ന അവസ്ഥ ആർക്കെങ്കിലും ഭൂഷണമാണോ? ഒരുപാട് സംഘടനകളും അവയുടെ മാമാങ്കങ്ങളും ഒഴിവാക്കി കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംഘടനകളും അവയ്ക്ക്

ചടുലമായ നേതൃത്വവും എന്നാണ് സഭയിലുണ്ടാവുക? എത്രകാലം വ്യവഹാര കാര്യങ്ങളുടെ മറവിൽ സഭയുടെ നിഷ്ക്രിയത്വം ഒളിച്ചുവെയ്ക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയും? ഉറകെട്ടുപോയ ഉപ്പിന്റെ അവസ്ഥ സഭാനേതൃത്വത്തെ ബാധിക്കുകയാണോ? മേല്പട്ടക്കാരെ പൊതുവായി ബാധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിലും മേല്പട്ടക്കാർ ഉൾപ്പെട്ട ആഭ്യന്തര വ്യവഹാരങ്ങളിലും ഈ മെയ് മാസത്തിൽ ചേരുന്ന വൈദിക സമ്മേളനത്തിൽ ചർച്ചയും അഭിപ്രായ സമന്വയവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ആർജ്ജവം ബന്ധപ്പെട്ടവർ കാണിച്ച് നഷ്ടപ്പെട്ട വിശ്വാസ്യത വീണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള സുവർണ്ണാവസരം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതാണ് ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യവും പ്രതീക്ഷയും.

തെക്കുംകര പി. ഒ., ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ
680 608, തൃശ്ശൂർ, (ചീഫ് എഡിറ്റർ)

2/5/05

തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരി പ്രശ്നങ്ങൾ.............

പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗത്തെ ശ്രേഷ്ഠകാതോലിക്കായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരി പിടിച്ചടക്കുമെന്നും സ്ഥലംമാറ്റപ്പെട്ട മാനേജരച്ചനെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുമെന്നും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന നിരാഹാരസമരാഭാസങ്ങളും അഡ്വക്കറ്റ് ജനറലിന്റെ കാറു കത്തിക്കലും പ്രാർത്ഥനായജ്ഞച്ചുമതലക്കാർ പോലീസിന് നേരെ സംഘടിപ്പിച്ച കല്ലേറും പ്രതിപക്ഷ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളുടെ മുതലക്കണ്ണീരും ചില പത്രമുതലാളിമാരും ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളും എരിതീയ്യിൽ എണ്ണയൊഴിക്കുന്ന കഠിന ശ്രമങ്ങളും ചായക്കോപ്പയിലെ കൊടുങ്കാറ്റായി പര്യവസാനിച്ചതായി തോന്നുന്നു. അളമുട്ടിയാൽ ചേരയും കടിക്കുമെന്നാണ് പഴമൊഴി. പരിക്കുപറ്റിയാൽ
പോലീസും പ്രതികരിക്കുമെന്ന് അക്രമസമരങ്ങളുടെ സംഘാടകർക്ക് സംശയാതീതമാം വണ്ണം ബോധ്യമായി. ര.രപ്പതിറ്റാ.ിനു മുമ്പ് സെമിനാരി കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ ഇതേ സഭാദ്ധ്യക്ഷന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന ഗ്രേറ്റ് മാർച്ചും നിരാഹാരസമരവും മറ്റും വീ.ും സ്മരണയിലുയർത്തുവാനും അവാസ്തവ പ്രചാരണങ്ങളുടെ പൊയ്ക്കാലുകളിൽ ദീർഘകാലം നിലനിൽക്കാമെന്ന് വ്യർത്ഥമായും വിഫലമായും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സംഘത്തിന്റെ ക്രിമിനൽ സ്വഭാവമുള്ള അക്രൈസ്തവ മുഖത്തിന്റെ വികൃതവും ഭീകരവും വിരൂപവും ഭീഭത്സവുമായ ദൃശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാനേ സമീപകാല സംഭവങ്ങൾക്കുകഴിയുകയുള്ളൂ.

അങ്കമാലി ഭദ്രാസന കേന്ദ്രത്തിലു.ായസംഭവങ്ങൾ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽമാറ്റത്തിന്റെ തുടക്കം കുറിക്കുമെന്ന് പ.കാതോലിക്കാ ബാവ വ്യക്തമാക്കിയതിനെസഭ ഒന്നടങ്കം ആവേശത്തോടെ സ്വാഗതംചെയ്യാതിരിക്കില്ല. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മേലന്വേഷണത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ഭദ്രാസനം വിട്ടുനിൽക്കുക, ഭദ്രാസന
ത്തിന്റെ കൃത്യമായ കണക്കുകൾ ഭദ്രാസനപ്പള്ളി പ്രതിപുരുഷയോഗത്തിലെങ്കിലും അവതരിപ്പിച്ച് വിശ്വാസ്യത നിലനിർത്തുവാനുള്ള ശ്രമം തുടർച്ചയായി ഉപേക്ഷിക്കുക, പതിറ്റാ.ുകളുടെ തിണ്ണബലംകൊ.് താൻ മെത്രാന്മാരേക്കാൾ അധികം സ്ഥാനമഹിമയുള്ളവനും തന്റെസ്ഥാനങ്ങളിൽ തന്നെ പരിരക്ഷിക്കേ.ത്സഭയുടെ ബലത്തിന് അനുപേക്ഷണീയമെന്ന് മാനേജർ കണ്ണും പൂട്ടി വിശ്വസിച്ച്(പഴയ പൂച്ചയെപ്പോലെ) പാലുകുടിക്കുക,
വൈദികസ്ഥാനത്തിന്റെ ചുവന്ന അരപ്പട്ടമുറുക്കിക്കെട്ടി ബ്രഹ്മാവും എനിക്കൊപ്പമല്ല എന്നു പറഞ്ഞ പഴയ ബ്രാഹ്മണനെപ്പോലെ നിയുക്ത കാതോലിക്കാക്കുപോലും എന്റെമേൽ ഒരു അധികാരവും ഇല്ലായെന്ന് തെറ്റി
ദ്ധരിച്ച സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷനെതിരായി പോലീസിൽ പരാതിപ്പെടുക തുടങ്ങി തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരി സംഭവത്തിലു.ായ ആഭ്യന്തര അധികാരങ്ങൾ ക.ില്ലെന്ന് നടിക്കുവാൻകണ്ണില്ലാത്തവർക്കേ കഴിയൂ. ഈ വക അധികാരങ്ങൾക്കു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഒരു മെത്രാച്ചനും ഒരു മുൻ സെക്രട്ടറിയും അനുകൂലമായി സംസാരിച്ചു എന്നത് പ്രശ്നത്തിന്റെ ഗൗരവം വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടു.്.

ഈ സംഭവ പരമ്പരകൾ, സഭാ നേതൃത്വത്തിന്റെ പ്രവർത്തന ശൈലിയിൽ ഒരു അഴിച്ചു പണിക്ക് സമയമായി എന്ന് അർത്ഥശങ്കയില്ലാതെ വിളിച്ചു പറയുന്നില്ലേ? പ്രശ്നങ്ങൾ ആവിർഭവിക്കുമ്പോൾ അവയെ ഉദാസീനമായി കാണുന്നതുമൂലമാണ് പ്രശ്നങ്ങൾ വഷളാകുന്നത്. പ്രശ്ന ങ്ങൾ ഉ.ന്ന് ഉത്തമബോധ്യം വന്നാൽ

ചുമതലപ്പെട്ടവർ അന്വേഷണം നടത്തി നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം. ആരോപണം ലഭിക്കുമ്പോഴേക്കും സമയം വൈകി എന്നിരിക്കും. ആരോപണം ലഭിച്ചാലും നടപടി ഇല്ലെന്നു വന്നാൽ അരാജകത്വമാവും
ഫലം. അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിലെ സംഭവവികാസത്തെ ഈ നിലയിൽ വീക്ഷിക്കുന്നവർ അനേകരു.്. മേല്പട്ടക്കാർക്കെതിരെ ആരോപണങ്ങൾ ലഭിച്ചാൽ സ്വീകരിക്കേ.ുന്ന നടപടികൾ സഭാഭരണഘടന അനുശാസിക്കുന്നു.്. മേല്പട്ടക്കാരുടെ താല്പര്യം സംരക്ഷിക്കുവാനല്ല, സഭയുടെ താല്പര്യം പരിരക്ഷിക്കുവാനുള്ള ചുമത
ല തന്നിൽ സമർപ്പിതമാണെന്ന് സഭയുടെ പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷൻ ഓർക്കേ.തല്ലേ?

എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ തലവൻ സഭയുടെ മുഴുവൻ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള മലങ്കര അസോസ്യേഷന്റെയും അധ്യക്ഷനാണെന്നും തന്മൂലം സഭയിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും നീതി അദ്ദഹത്തിൽ നിന്ന് ലഭിക്കേ.താണെന്നും സഭയിലെ ഉന്നത സ്ഥാനീയർ ഓർക്കാത്തത് കഷ്ടമല്ലേ? മേല്പ്ട്ടക്കാർക്കെതിരായി പരാതി
ഉയരുമ്പോൾ പരാതിക്കു വിധേയരായവർക്കുവേ.ി ശേഷം മെത്രാന്മാർ രംഗത്തുവരുന്നത് കുറ്റവാളികൾക്ക് അഭയം നൽകുവാൻ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ കക്ഷത്തിൽ മുഷിഞ്ഞ ഡയറിയുമായി കയറിയിറങ്ങുന്ന രാഷ്ട്രീയക്കാരെയല്ലേ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്?

ഉചിതമായ സമയത്ത് ഉചിതമായ തീരുമാനമെടുത്ത് പ്രാവർത്തികമാക്കാതെ കിടക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ മലങ്കരസഭയിൽ വേറെയു.്. അവയിലൊക്കെ പരാതിക്ക് വിധേയരായവർ മേല്പട്ടക്കാരായതുകൊ.്
നീതിപൂർവ്വമായ പരിഹാരം നീ.ു നീ.ുപോകുന്നതായി പരക്കെ അഭിപ്രായമു.്.അമേരിക്കയും കുന്നംകുളവും തിരുവനന്തപുരവും അപ്രകാരം ആഭ്യന്തര വ്യവഹാരങ്ങളിൽ വലയുന്ന ഭദ്രാസനങ്ങളാണ്.ആലുവായിലെപ്പോലെ അക്രമസമര പരമ്പരകൾ അഴിച്ചു വിട്ടാലെ അവയുടെ പരിഹാരം സാധ്യമാകൂ എന്നു വരുന്നത്
സഭയ്ക്കു ഭൂഷണമാണോ? എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാർ സഭയ്ക്കു വേ.ിയാണെന്ന് അവരുടെ താല്പര്യ സംരക്ഷണത്തേക്കാൾസഭാദ്ധ്യക്ഷൻ പരിഗണിക്കേ.ത് സഭാതാല്പര്യങ്ങളെയാണെന്നും ചിന്തിക്കുന്ന സഭാമക്കൾ വേർതിരിച്ചറിഞ്ഞുതുടങ്ങിയ തിന്റെ ലക്ഷണമാണ് ആലുവായിൽ ക.തെന്ന് അനേകർ വിലയിരുത്തുന്നു.്.

പ്രശ്നമുള്ള ഭദ്രാസനങ്ങളെല്ലാം കലാപഭൂമിയാക്കുവാൻ സഭാ നേതൃത്വം കാത്തുനിൽക്കുകയാണെന്ന് അനേകർ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതിനെ എത്രകാലം അവഗണിക്കാനാവും? അതുകൊ.് ആഭ്യന്തരപ്രശ്നങ്ങൾകൊ.് വീർപ്പുമുട്ടി കഴിയുന്ന മെത്രാസനങ്ങളിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഓരോന്നായി പരിഹരിക്കുവാനുള്ള സത്വര നടപടികൾ
ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു.ാവേ.തല്ലേ?

ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെയും പിൻബലമില്ലാതെ മൂന്ന് ടേമിലധികംകാലം ഒരു ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയെയും കൗൺസിലിനെയും തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ തുടരുവാൻ അനുവദിക്കുക, പത്ത് വർഷങ്ങളായി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വരവ് ചെലവ കണക്കുകളുടെ റസീറ്റ് ചെയ്തതോ അല്ലാത്തതോ ആയ ബാലൻസ് ഷീറ്റോ തെരട്ടോ, പ്രതിപുരുഷ യോഗത്തെയോ, പള്ളി കളേയോ അറിയിക്കാതിരിക്കുക, പള്ളിയുടെ പൊതുയോഗം സ്റ്റേ ചെയ്യുക, റിട്ട
യർമെന്റ് ് പ്രായം കഴിഞ്ഞവരിൽ ചില വൈദികരെ റിട്ടയർ ചെയ്യിക്കുക, ചിലരെതുടരുവാൻ അനുവദിക്കുക തുടങ്ങിയ നീതിനിഷേധങ്ങൾക്കു സഭാ ഭരണഘടനയിലെ ഏതുവകുപ്പുകളാണ് മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കു അനുവാദവും അധികാരവുംനൽകുന്നത് എന്നാണ് നീതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന സഭാ വിശ്വാസികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അവരെയൊക്കെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ മുമ്പിൽ ധർണ്ണ നടത്തിയും,വഴിതടഞ്ഞും, കൈയ്യേറ്റം ചെയ്തും,അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാണിച്ചാലേഅധികാര സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് നീതിലഭിക്കൂ എന്ന ചിന്ത പടർന്ന് പിടിക്കുവാൻ അവസരം നൽകുന്നത് ഒഴിവാക്കാനാവില്ലേ എന്ന് അനേകർ ചോദിക്കുന്നു. ഉത്തര
ത്തിനായി സഭാ നേതൃത്വത്തിലേക്കു ഉറ്റു നോക്കുന്നു. ആലുവായിൽ നടന്നത് മാറ്റ ങ്ങളുടെ തുടക്കമാണെന്ന പ. ബാവായുടെ പ്രസ്താവന അവർക്കു ആശ്വാസമേകു വാൻ പര്യാപ്തമാകുമോ എന്ന് പലരും
കാത്തിരിക്കുന്നു.

കക്ഷിപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹാരം കാണാത്തതുമൂലം ഉപവാസ സമരങ്ങളും പ്രാർത്ഥനാ യജ്ഞങ്ങളും സംഘടിപ്പിക്കപ്പെടുകയും രാഷ്ട്രീയ ധ്രുവീകരണത്തെ പ്പറ്റിയുള്ള ഭീഷണികൾ മുഴങ്ങുകയുമാണ്. അവകാശ തർക്കങ്ങളിൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രവർത്തിയെപ്പറ്റി എത്ര ചിന്തിച്ചിട്ടും പിടികിട്ടുന്നില്ല. നാട്ടിലെ ഭവനഭേദനക്കേസുകളും വിവാഹ മോചനക്കേസുകളും കൊലപാതകക്കേസുകളുമൊക്കെ സമുദായവത്കരിക്കപ്പെടുകയും ജനാധിപത്യവത്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താലത്തെ അരാജകാവസ്ഥ ഭാവനയിൽ കാണാവുന്നതേയുള്ളൂ. നിയമപരമായ വിഷയങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായി നീതിന്യായ കോടതികൾ എന്ന സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തി

യത് ജനാധിപത്യ സംവിധാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടല്ലേ? ഒരു ക്രിമിനൽ കുറ്റക്കാരനെതിരെ ശിക്ഷാനടപടികൾ കോടതികൾ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ കുറ്റവാളിയുടെസമുദായം കുറ്റവാളിക്കനുകൂലമായിസംഘടിക്കുകയും അടുത്ത തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഭരണപക്ഷത്തിനെതിരെ വോട്ടുചെയ്യും എന്നൊക്കെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തു

ന്നതും കുറ്റക്കാരനെ അനുകൂലിക്കുന്നവരുടെ തലയെണ്ണി കുറ്റകൃത്യത്തെ വിലയിരുത്തണമെന്ന് പറയുന്നതുമൊക്കെ മാന്യതയാണോ? നീതിന്യായ കോടതികൾ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. നിയമപര

മായ അവകാശ തർക്കങ്ങൾക്ക് കോടതി യിലൂടെ പരിഹാരം കാണാനാവില്ല എന്ന് പറയുന്നത് ജനാധിപത്യപരമോ പരിഷ്കൃതമോ ആയ നിലപാടല്ല എന്ന് ഭരണച്ചുമ തലക്കാരും സമുദായികാചാര്യന്മാരും ഒരു

പോലെ ഓർക്കണം. അതുകൊ. കോടതിയുടെ അന്തിമവിധിക്ക് എല്ലാവരും കീഴടങ്ങണം. മലങ്കര സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സുപ്രീംകോടതി അന്തിമവിധി പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. തർക്കമുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾകൂടിസുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധി കാത്തിരിക്കുകയാണ് ഇരുപക്ഷവും. കോടതി വിധിവരുന്നതുവരെ എല്ലാവരും സമചിത്തത പാലിക്കുകയല്ലേ വേ.ത്? കോടതി കക്ഷികളുടെ അവകാശത്തിൽ അന്തിമമായ തീരു

മാനം പ്രഖ്യാപിച്ചാൽ ര. കക്ഷികളും അത് സർവ്വാത്മനാ സ്വീകരിക്കണം. അവകാശമില്ലാത്ത കക്ഷി അവകാശവാദത്തിൽ നിന്ന് പിൻവാങ്ങണം. അതേ സമയം അവകാശമില്ലാത്തവർക്ക് സ്വന്തമായ ഒരു ആരാ

ധനാലയവും ശ്മശാനവും സജ്ജീകരിക്കുവാൻ സമയം ലഭിക്കുമാർ യഥാർത്ഥ അവകാശികൾ മറുകക്ഷിക്കു നിലവിലുള്ള ദേവാലയവും ശ്മശാനവും സമയക്രമം വെച്ച് ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഉദാരപൂർവ്വം

അനുവാദം നൽകുന്ന കരാറുകൾ ജില്ലാ ഭരണാധികാരികളുടെ അറിവോടും അനുമതിയോടും കൂടെ ഉ.ാവണം. പത്ത് കൊല്ലത്തെ സമയം അനുവദിക്കണമെന്നാണ് ഇത് എഴുതുന്ന ആളിന്റെ നിർദ്ദേശം. ഈ പത്തു കൊല്ലത്തിനകം പുതിയ ആരാധനാ സംവിധാനങ്ങൾ ക.ത്തുകയോ അവകാശമുള്ള വിഭാഗത്തിൽ ലയി

ക്കുകയോ ചെയ്യണം. നാട്ടിലെ ക്രമസമാധാനം തകർക്കുന്ന വിധം റോഡിൽ കിടന്നും മറ്റും മനുഷ്യരുടെ സൈരജീവിതവും നാട്ടിലെ ക്രമസമാധനാവും തകർക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനായജ്ഞമല്ലന്മാരോടും, ഉപവാസ സമരവീരന്മാരോടും ഭരണാ ധികാരികൾക്ക് ഈ അനുരഞ്ജനനിർദ്ദേശം ഉന്നയിക്കുവാൻ കഴിയേ.താ

ണ്. അതല്ലാതെ വിഭജിച്ചു പിരിയുക, ഭൂരിപക്ഷം നോക്കി ഭാഗംവെച്ച് പിരിയുക തുടങ്ങിയ പരിഹാര നിർദ്ദേശങ്ങൾ അവകാശതർക്കപരിഹാര ശ്രമങ്ങളിൽ അധാർമ്മികവും, ആത്മഹത്യാപരവും ജനാധിപത്യവിരുദ്ധവുമാണ്.

നിയമനിർമ്മാണ സഭ, നിയമം നടപ്പാക്കുന്ന എക്സിക്യൂട്ടീവ്, നിയമം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന ജുഡീഷ്യറി ഇവ

മൂന്നിലേതെങ്കിലും ഒന്നിന് ക്ഷതം സംഭവിച്ചാൽ പിന്നെ ജനാധിപത്യം എവിടെ? ഇപ്പോഴത്തെ ഭീഷണികൾ ജുഡീഷ്യറിയെവെല്ലുവിളിക്കുന്നവയും നിയമവാഴ്ചയിലുള്ള വിശ്വാസത്തെ അപകടപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തവുമാകയാൽ ഗവൺമെന്റ് അത്തരം ഭീഷണികളെ എന്ത് വിലകൊടുത്തും മുളയിലേ നുള്ളിക്കളയേ.തല്ലേ?ഇക്കാര്യത്തിൽ ജനാധിപത്യബോധമുള്ളകേരളീയ ജനങ്ങളും സമുദായങ്ങളും സർക്കാരിനെ അനുമോദിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. തെരുവു സമരത്തിന് സമാന്തരമായി പ്രാർത്ഥനാസമരങ്ങളും ഇടയിൽ കാറ് കത്തിക്കലും പോലീസിനെ കല്ലെറിയുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവണത രോഗാതുരമായ ഒരു മനസ്സിന്റെ സമചിത്തത നഷ്ടപ്പെട്ട

വെപ്രാളമാണ്. ഈ രോഗം സമുദായഗാത്രങ്ങളെ കീഴടക്കുവാൻ ആരോഗ്യമുള്ള ഒരു സമൂഹവും പിന്തുണച്ചുകൂടാ.രോഗത്തെ ചികിത്സിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ പങ്കുചേരുകയാണ് ഇതര സമുദായങ്ങൾ പരിഷ്കൃതമായ ഒരു ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥയിൽ ചെയ്യേ.ത്. പൂട്ടിക്കിടക്കുന്ന പള്ളികൾ തുറക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അഭി

പ്രായ സമന്വയം നടത്തുവാൻ സഹോദരസമുദായങ്ങളുടെയും രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരുടെയും യോഗങ്ങൾ വിളിച്ചു ചേർക്കണമെന്ന് അവകാശ തർക്കമുള്ള ഒരുകക്ഷിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ വിലാപം ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ദുഷ്ടലാക്കോടെ നടത്തിയ മുതലക്കണ്ണീരിന്റെ ഭാഗമാകയാൽ അർഹിക്കുന്നസഹതാപത്തോടെ അത് വനരോദനമായിതീരുകയല്ലേ വേ.തെന്ന് ബന്ധപ്പെട്ടവർ ഓർക്കാതിരിക്കുകയില്ല. നാളെ തങ്ങളുടെസമുദായങ്ങളിലും ദൗർഭാഗ്യവശാൽ അവകാശത്തർക്കം ഉ.ാവില്ലെന്ന് ആർക്കാണ്

കണ്ണും പൂട്ടി പ്രവചിക്കാൻ കഴിയുക?

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ

വീണവായന, വാഴവെട്ടൽ, കഴുക്കോലൂരൽ

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ അരങ്ങേറിയ സമീപകാല നാടകങ്ങൾ സഭയെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ ഉത്കണ്ഠയും വേദനയും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്. പുരകത്തുമ്പോൾ വാഴവെട്ടാൻ വന്നവരെയും കഴുക്കോൽ വലിച്ചൂരാൻ വന്നവരെയും തിരിച്ചറിയുവാൻബുദ്ധിമുട്ടില്ല. ഭ്രാന്തിളകിയ അയൽക്കാ

രന്റെ അമ്മയെ ക.് രസിക്കുകയും,ഭ്രാന്തിയെ മുമ്പിൽ നിർത്തി അയൽവീടിനെ കുളംതോ.ുകയും ചെയ്യുന്നവർഎന്നുമു.ാകും. എന്നാൽ സ്വന്തംഅമ്മയ്ക്ക് ഭ്രാന്ത് വരുമ്പോൾ രസിക്കുന്നവരും സ്വന്തം നഗരം കത്തി എരിയുമ്പോൾവീണവായിക്കുന്നവരും ചരിത്രത്തിൽഅതീവവിരളം. ആ അസുലഭ പദവിയി
ലേക്ക് ഒരു നിയുക്ത കാതോലിക്കാസ്ഥാനാർത്ഥി തള്ളിക്കയറാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായി അനേകർ പരിതപിക്കുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ വടക്കൻ ആസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്നിലാണ് അദ്ദേഹം വീണവായിക്കുന്നത്.
സ്വന്തം ഭദ്രാസനം കത്തിയമരുന്നതിന്റെഗൂഢാഹ്ലാദം ആത്മാവിൽ അനുഭവിച്ചുകൊ.്. കുറ്റം പറയരുതല്ലോ, പള്ളികൾതോറും അഗ്നി ശിഖകൾ പകർത്തി വളർത്തുവാൻ കൂടെ നിർത്തിയ കുട്ടിക്കുരങ്ങന്മാരുടെ വാലിൽ അദ്ദേഹം കെടാഅഗ്നി കൊളുത്തി വിട്ടിട്ടു.്. ഓരോ പള്ളിയിലും അഗ്നിപടർത്തിയാൽ വൻസമ്മാനം
പ്രോത്സാഹനമായി വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കുട്ടിവാനരന്മാർ സർവ്വകഴിവുകളുമുപയോഗിച്ച് യജമാനന്റെ ഇച്ഛ നിറ വേറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ആഭ്യന്തരകലാപം കൊ.് ഇല്ലം നശിപ്പിക്കുന്നതിന്സമാനമായി മറ്റൊരു സംഹാരതാണ്ഡവത്തിനും അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകി രസിക്കുന്നു.്. ദ്വിമുഖമാണ് ആ സംഹാരതാ
ണ്ഡവം. ഒന്ന് 1995 ന് ശേഷം കാതോലിക്കേറ്റിൽ അനുരഞ്ജനപ്പെട്ട അദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ആത്മാർത്ഥത സംശയരഹിതമ ല്ലെന്നും അവർ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നേടിസഭയെ വഞ്ചിക്കുമെന്നും വഴിയെപോകുന്ന നിരപരാധികളായ കാക്കകളോടുപോലും സുവിശേഷിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹംചെയ്യുന്ന സഭാസേവനം. (സംശയത്തിന്റെ
പുകമറ സൃഷ്ടിച്ച് പ്രഗത്ഭമതികളായ പിതാക്കന്മാരെ തേജോവധം ചെയ്യുകയും വരുവാനിരിക്കുന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പു വേള ക ളിൽഇവരെ അസ്തവീര്യരാക്കുകയും പുകച്ചുചാടിക്കുകയും ചെയ്യിക്കുകയെന്ന ഈ
കലാപരിപാടിയിൽ വടക്കൻവീരഗാഥയിലെ നായകകഥാപാത്രം മാത്രമല്ലതെക്കൻ വീരഗാഥകളിലെ ഗംഭീര പുരുഷന്മാരിൽ നിയുക്ത കാതോലിക്കാസ്ഥാനാർത്ഥികളാവാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്നവരും പങ്കുചേരുന്നു എന്നാണ് കാര്യവിവരമുള്ള പലരും പറ യുന്നത്). അതീവ രഹസ്യമായി മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ ഇടയിൽവോട്ടെടുപ്പു നടത്തി ഭൂരിപക്ഷം നേടുന്ന ഒരാൾ മാത്രം നിയുക്തകാ തോലിക്കാസ്ഥാനാർത്ഥിയായി മലങ്കര സുറിയാനി
ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷനെ അഭിമുഖീകരിച്ച് അസോസ്യേഷന്റെ അധികാരം അതിവിദഗ്ദമായി കവർന്ന് ഏകകണ്ഠമായി നിയുക്തകാതോലിക്കയായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട മുൻ പതിവ് ഇത്തവണആവർത്തിക്കുവാൻ പൊതുജനം സമ്മതിക്കുകയില്ലെന്ന തിരിച്ചറിവ് സുന്നഹദോസ്അംഗങ്ങൾ ഇതിനോടകം നേടിയിട്ടുള്ളത്
കൊ.് സത്യത്തിൽ അഞ്ചോ ആറോ നിയുക്ത കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാർത്ഥികൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പരിഭ്രാന്തരാണെന്ന് ആളു കൾ പറയുന്നത് സത്യമാകാം. താന്താങ്ങളുടെ തട്ടകങ്ങളിൽ കാലുറപ്പിക്കുവാനും
മറ്റുള്ളവരെ അപഖ്യാതികളുടെ കരിയോയലൊഴിച്ച് തേജോവധം ചെയ്യുവാനും ശ്രമിക്കുന്ന ഇവരെ സഭാംഗങ്ങൾ തിരിച്ചറിയു കതന്നെ ചെയ്യും. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും കാതോലിക്കായുടെയും
പിൻഗാമി എപ്പിസ്കോപ്പൽ താൽപര്യങ്ങൾ മാത്രം സംരക്ഷിക്കുന്ന ആളായാൽ മതിഎന്ന ചിന്ത സഭ ഒന്നടങ്കം നിരാകരിച്ചുകഴി ഞ്ഞു. മെത്രാന്മാരുടേതെന്നപോലെവൈദികരുടെയും ആത്മായക്കാരുടെയും ന്യായവും നീതിയുക്തവുമായ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് അർഹമായ പരിഗണന കൊടുക്കുന്ന ആളെ ക.ത്തുവാൻ മലങ്കര
അസോസ്യേഷന് കഴിയും, കഴിയണം.പുകമറകൾ അതിന് തടസ്സമായിക്കൂടാ. ജനപ്രീതി നേടിയ ചില പക്വമതികളും ചിന്താശീ ലരും വാഗ്മികളുമായ ചില പിതാക്കന്മാർക്കെതിരായി നടക്കുന്ന സംഘടിതമായ
ഈ കുപ്രചരണങ്ങൾക്കെതിരെ ശക്തമായപൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപപ്പെട്ടുവരുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു.

ര.ാമത്തെ തന്ത്രം കൂടുതൽ ഹീനമാണ്. പ്രശ്നമുള്ള ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ എന്തായാലും അവയുടെ ഉത്തരവാദി ആരായാലും മെത്രാന്മാരുടെ പക്ഷത്തിന് പിന്തുണ പ്രഖ്യാപിച്ച് മെത്രാൻ താല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന രക്ഷകവേഷം അഭി നയിക്കുക. മെത്രാന്മാർ വോട്ടിട്ട് ഭൂരിപക്ഷം ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥിമാത്രമെ അസോസ്യേഷന് അഭിമുഖീകരിക്കേ.തുള്ളൂഎന്ന മുൻപതിവ് അരങ്ങേറുമെന്ന ധാരണയിലാണ് ചിലർ ഈ വ്യാജവേഷം കാട്ടുന്നത്. കാര്യങ്ങൾ പ.പോലെ ഫലിക്കാതെ വന്നാലോ എന്ന ഭയത്തിൽഇപ്പോൾതന്നെ ചിലർ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി, അധികാരമേഖലകൾ ഏകപക്ഷീയമായിവർദ്ധിക്കുന്നു വെന്ന് വിലപിച്ചുകൊ.്
സർക്കുലർ ഇറക്കുന്നതും ചില പത്രങ്ങൾ അവ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതും വേറെ ചിലർ വീറ്റോ അധികാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവകാശ വാദങ്ങൾ മുൻകൂറായി ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. മലങ്കര സഭ ഭരണഘടനയനു
സരിച്ച് യാതൊരു വ്യക്തിയ്ക്കും സമിതികൾക്കും വീറ്റോ അധികാരമില്ല. ഭരണഘടന (1934) വിവക്ഷിക്കാത്ത വീറ്റോ അധി കാരം തങ്ങൾക്കു.െന്ന് ഏതുസമിതി എഴുതിവെച്ചാലും അതിന് വിലയൊന്നുമില്ല എന്ന് ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരും ഓർക്കേ.തല്ലേ! ഈ സാഹചര്യം സഭയ്ക്കുദോഷമാകാതിരിക്കുവാൻ ഭരണഘടനയി
ലൊരു ഭേദഗതി ഞങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. കാതോലിക്കയുടേയോ, മലങ്കരമെത്രാന്റെയോ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു പരിഗണിക്കപ്പെ ടുന്നവർ മെത്രാന്മാരായിരിക്കണമെന്നില്ല. അവിവാഹിതരായ അത്മായക്കാരാ
കാം. അവിവാഹിത വൈദികരാകാം. ദയറായക്കാരുമാകാം. കാനോനികമായി ഇതിന് തടസ്സമൊന്നുമില്ല. മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥി യുടെ കാര്യത്തിലും ഈ വ്യവസ്ഥ പരീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ ഭേദഗതി മാനേ
ജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും മലങ്കര അസോസ്യേഷനും ഗൗരവമായി ചർച്ചചെയ്ത് റൂൾകമ്മിറ്റി മുഖേന നടപ്പാക്കണം.

ഏതായാലും അധികം വൈകാതെ മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ കൂടേ.തായി വരുമ്പോൾ മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം റിട്ടയർമെന്റ്, വേതനം എന്നീ വിവാദ വിഷയങ്ങളിലും അദ്ധ്യക്ഷ സ്ഥാർത്ഥികളുടെ യോഗ്യത സംബന്ധിച്ച ഭേദഗതികളിലുംഒരു ജനകീയ തീരുമാനം സംശയാതീതമായി ഉരുത്തിരിയുമാറ് ചുമതലപ്പെട്ടവർ ഉത്സാഹിക്കണം.

കോടതികൾ അടച്ചുപൂട്ടണം

കോടതി വിധികളോട് അപ്രീതി തോന്നുന്നെങ്കിൽ രാജ്യത്തെ നീതിന്യായ കോടതികൾ അടച്ചുപൂട്ടി സീൽ വെച്ചതിനുശേഷം തന്നിഷ്ടം നടത്തുകയാണ് സർക്കാർ നടത്തേ.തെന്ന് ഇന്ത്യയുടെസുപ്രീംകോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ആർ. സി.ലഹോട്ടി അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെക്കുറിച്ചും,കേന്ദ്രസർക്കാരിനെക്കുറിച്ചും ആണെങ്കിലും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ കാര്യത്തിൽ കേരള സർക്കാരിനോട് പരോക്ഷമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടതാണെന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതാണ്. സഭാ തർക്കങ്ങളിൽ ഇരുവിഭാഗവും എല്ലാ തെളിവുകളും കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി തങ്ങളുടെ വാദമുഖങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.നീതിയും നിയമവും തെളിവുകളും അടിസ്ഥാനമാക്കി ജഡ്ജിമാർ വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയിൽ അതാണ് കോടതിയുടെ കടമ. അതല്ലാതെ ഏഷ്യാനെറ്റിലെ മുൻഷി പരിപാടിയിലെ തിരുമേനി വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ ജനഹിതം ആരാഞ്ഞ് വിധി പ്രസ്താവിക്കുകയല്ല ജഡ്ജിമാരുടെ പണി. ജനഹിതപ്രകാരം വോട്ടുനേടി അധികാരത്തിലേറിയ സർക്കാരിന്റെ കടമ കോടതി വിധികൾ നടപ്പിലാക്കുകയാണ്. രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യം മാത്രം ലക്ഷ്യംവെച്ച് കോടതി വിധികളെ ചോദ്യംചെയ്യുന്ന സർക്കാരുകൾ ജനാധിപത്യ സംവിധാനത്തെ കൊഞ്ഞനം കാട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കേരളത്തിലെ മന്ത്രിസഭ ഉപസമിതികളും ന്യൂനപക്ഷ കമ്മീഷനും വിവിധ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിനേതാക്കളുടെ മലങ്കരസഭയിലെ തർക്കവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉപരിപ്ലവമായകാഴ്ചപ്പാടുകൾ കാണുമ്പോൾ ലാഹോട്ടിയുടെ സുചിന്തിത അഭിപ്രായം അതിമാത്രം പ്രസക്തം എന്നാണ് പറയേ.ത്. ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ സർക്കാരിന്റെ ബാധ്യത അവകാശത്തർക്കങ്ങളിൽ വോട്ടുബാങ്കുകളെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന കക്ഷിപ്രീണനത്തിന്റെ വഴി തേടുകയല്ല, വിധി നടപ്പാക്കാനുള്ള എക്സിക്യൂട്ടീവ് സംവിധാനംപ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയാണ്. ന്യായവുംനീതിയും തെളിവും പരിശോധിക്കുവാനുള്ള വൈദഗ്ദ്യമോ നിഷ്പക്ഷതയോ മന്ത്രിപുണ്യവാളന്മാരിൽനിന്ന് ജനാധിപത്യ സംവിധാനം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ സമാന്തര തൂണായ ജുഡീഷ്യറിയെ തള്ളപ്പറയുവാനോ അവയുടെ അധികാരത്തെ ലഘൂകരിച്ച് കാണാനോ ഭരണഘടനാപരമായി മന്ത്രിസഭയ്ക്കോ, ഉപസമിതികൾക്കോ അധികാരമില്ല. മറിച്ച്കോടതി വിധി നടപ്പിലാക്കുവാൻ അവർപ്രതിജ്ഞാബദ്ധരുമാണ്. അതുചെയ്യാതെ കോടതി വിധി വിദഗ്ധമായി പരിശോധിച്ച്അവകാശതർക്കങ്ങളെ തിരിച്ചും മറിച്ചുംപരിശോധിക്കുന്നതായി ഭാവിച്ച് വാമനന്റെ കരങ്ങളിലെ പൂമാലപോലെ പിച്ചിച്ചീന്തുമ്പോൾ അവർ ഓർക്കേ.ത് അറിഞ്ഞോ, അറിയാതെയോ അവർ പിച്ചിച്ചീന്തുന്നത്ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ അടിസ്ഥാന സിദ്ധാന്തങ്ങളെയാണെന്നാണ്.അവർക്കൊരു പ്രഹരമേല്പിക്കുവാൻകഴിഞ്ഞു എന്നതാണ് ലഹോട്ടിന്റെ സുചിന്തിതമായ പ്രതികരണത്തിന്റെ വിജയരഹസ്യമെന്ന് ജനാധിപത്യവിശ്വാസികൾ തിരിച്ചറിയുന്നു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ര.ല്ല ഒന്നേയുള്ളൂ. അതിന് അംഗീകൃതവും നിയമാനുസൃതവുമായ ഒരു ഭരണഘടനയും തദനുസരണമായ ഭരണ നിർവ്വഹണ ശൈലിയുമു.്. തർക്കങ്ങളുത്ഭവിക്കുമ്പോൾകോടതികൾ നിലവിലുള്ള സഭാനിയമങ്ങളെയും തെളിവുകളെയും ന്യായങ്ങളെയുംഅടിസ്ഥാനമാക്കി നീതിയുക്തമായ വിധികൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. നീതി ലഭിച്ചില്ല എന്ന്സങ്കടമുള്ള കക്ഷിക്ക് അപ്പീൽ പോകാം.എന്നാൽ അന്തിമ വിധി സുപ്രീംകോടതിയുടേതാണ്. അതിന് എല്ലാവരും കീഴടങ്ങുകയാണ് ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതിയിലെ മര്യാദ. സുപ്രീം കോടതി വിധികൾ നടപ്പിലാക്കുവാൻ നിലവിലുള്ള എക്സിക്യൂട്ടീവ്സംവിധാനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണ്ഗവൺമെന്റുകളുടെ ജനാധിപ്ത്യവ്യവസ്ഥിതിയിലെ ബാധ്യത. ആ ബാധ്യത നിറവേറ്റാതെ വോട്ടുബാങ്കിൽ കണ്ണുറപ്പിച്ച് കോടതിവിധികളെ ചെറുതായി കാണുന്ന എല്ലാവർക്കും ഷോക്കുനൽകുന്ന ഒന്നാണ്ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകടനം.കേരള സർക്കാരിന്റെ ജനാധിപത്യത്തോടുള്ള പ്രതിബദ്ധത ജനങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നത് ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന്റെ സത്യമായ അഭിപ്രായത്തോട് സർക്കാർ എങ്ങിനെ പ്രതികരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കുമെന്നത് സംശയാതീതമായ കാര്യമാണ്.

സത്യം എല്ലാവരെയും സ്വതന്ത്രരാക്കട്ടെ.

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

(ചീഫ് എഡിറ്റർ)

2/9/05

അനാഥമാവുന്ന ആരാധനാ വേദികൾ

ആരാധനാ മദ്ധ്യേ പ്രധാനകാർമ്മിക നായ മേൽപ്പട്ടക്കാരനോ, പട്ടക്കാരനോകൈഉയർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനത്തിന് എന്തെങ്കിലും പൊതുമാനദണ്ഡംഉ്ടോ? അതോ ഓരോരുത്തർ മനോധർമ്മം പോലെ അക്കാര്യം നിർവ്വഹിക്കുകയാണോ ചെയ്യുന്നത്?

ഭാഗ്യസ്മരാണാർഹനായ യൂഹാനോൻമാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തഅനുഷ്ഠിച്ചുവന്നതും പഠിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതും താഴെ ചേർക്കുന്നു.

വി. കുർബ്ബാനയിലും പട്ടംകൊട ശുശ്രൂഷയിലും സൈത്ത്-മൂറോൻ കൂദാശകളിലും കാസാ പീലാസകൾക്കു മീതെയുംതൈലക്കുപ്പികൾക്കു മീതെയും മാമ്മൂദീസായിൽ തൊട്ടിയുടെ മീതെയും വിരിച്ചിട്ടശോശപ്പാകൾ നീക്കിയ ശേഷം നടത്തുന്നപരസ്യ പ്രാർത്ഥനകളുടെ സമയത്തിൽകൈ ഉയർത്തുക എന്നതാണ് പൊതുമാന
ദണ്ഡം. വി. കുർബ്ബാനയിലെ പ്രുമിയോൻ വായിക്കുമ്പോൾ ഒരു മെത്രാച്ചൻ കൈ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരു ടി. വി. ചാനലിൽക.ു. വി. കുർബ്ബാനയോട് ചേർന്നു നടത്തുന്ന ദൈവമാതാവിനോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥ
പ്രാർത്ഥനയിൽ പടിഞ്ഞാറോട്ട് തിരിഞ്ഞുനടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ സമയത്തുതുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിലെ ഒരു പട്ടക്കാരൻകൈ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നത് ക.ു.പൊതുമാനദണ്ഡങ്ങൾ അവഗണിക്കുന്നത്ആർക്കും ഭൂഷണമല്ല. വൈദിക സെമിനാരികളിലെ ബന്ധപ്പെട്ട ചുമതലക്കാർനിഷ്കർഷ പാലിച്ചാൽ പല ക്രമക്കേടുകളും ഒഴിവാക്കാം. വി. കുർബ്ബാന യുടെതൂയോബോയിൽ ശോശപ്പാ കാസാ പീലാസകൾക്കുമീതെ വിടുർത്തിയിട്ട് വടക്കേഅഗ്രം മടക്കി വയ്ക്കുമ്പോൾ മീസ് ബ്രോബസ്ക്കീഫോ (പുത്രൻ കുരിശിൽ മരിച്ചു)എന്നും പിന്നീട് പ്രുമിയോൻ വായിച്ച് മടക്കിയ ഭാഗം നിവർത്തിയിടുമ്പോൾ കോംമെൻ കബറോ (കബറിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു) എന്ന വാക്യങ്ങൾ പരമ്പരാഗതമായി ചൊല്ലിയിരുന്നത് ഏതാനും ദശകങ്ങളായി തക്സായുടെ അധ്യാപകർ വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സെമിനാരിയിലെ മല്പാൻമാരുടെ ഓരോ തലമുറയും അവരവർ പരിചരിച്ച ശൈലികൾക്കപ്പുറം ഒരു ശൈലിയു്ടോ എന്ന് അന്വേഷിക്കാത്തത് നിർഭാഗ്യകരം തന്നെ.

പെരുന്നാളുകൾക്ക് പ്രദക്ഷിണം ഇറക്കുമ്പോൾ പള്ളിയുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തെത്തുമ്പോൾ കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞ് ധൂപം വച്ച്ബുധനാഴ്ച സന്ധ്യാ പ്രാർത്ഥനയിലെ അംഎത്രോദ് ബെസമെ (പരിമളധൂപയുതം.....)
ഇത്യാദി നിറുത്തുകൾ വൈദിക സെമിനാരിയിൽ ചൊല്ലുന്നു.്. മുമ്പ് അവിടെ ഈപതിവ് ഇല്ലായിരുന്നു. പുതിയ പതിവിന്റെഅടിസ്ഥാനമെന്താണെന്ന് ആരെങ്കിലുംവിശദീകരിച്ചാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു.
മേല്പട്ടക്കാർ ഇരട്ടപ്പത്തിയുള്ള അംശവടികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതും റൂശ്മാകളിൽഅംശവടി ഉപയോഗിക്കുന്നതും പുതിയഇറക്കുമതികൽ തന്നെ. പള്ളി കൂദാശയിലെശിലാസ്ഥാപന ശുശ്രൂഷയിൽ പ്രധാനകാർമ്മികന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലായി അംശവസ്ത്രം ധരിച്ച ര് പട്ടക്കാർ നിൽക്കണമെന്ന് ഇപ്പോൾ നിർബന്ധം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതും പള്ളി കൂദാശയിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന വൈദികർ അംശവസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കണമെന്ന പതിവ് നീക്കം ചെയ്യുന്നതുംഎന്തിനെന്ന് വിശദീകരിച്ച് അംഗീകാരംനേടാതെ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത് സ്വയം
മല്പാൻ ചമയുന്ന പരിഹാസ്യതയാണ്.മുമ്പൊരു പരിശുദ്ധ പിതാവ് കുക്കിലിയോനുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സ്ലീബായുടെ കുക്കിലിയോൻ നിർബന്ധമാക്കിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറടക്കത്തോടെ നിന്നുപോയ
സമീപകാല ചരിത്രം നമുക്കു മറക്കാറായിട്ടില്ല.

വി. കുർബ്ബാനയക്കു വിശ്വാസപ്രമാണംചൊല്ലുന്നതിന്നിടയിൽ കാർമ്മികൻശൂബ്ക്കോനോ ചോദിക്കുമ്പോൾ രഹസ്യമായി ചൊല്ലിയിരുന്ന അപേക്ഷ ഇപ്പോൾപരസ്യമായി ചൊല്ലുന്ന സമ്പ്രദായം പ്രചരിക്കുന്നു.്. വി. കുർബ്ബാനയിലെ മറ്റ് ര്ശുബ്ക്കോനോ വാക്യങ്ങൾ പരസ്യമായിചൊല്ലാത്തതിന് ഇക്കൂട്ടർ എന്ത് വിശദീകരണമാണ് നൽകുക?

സമാധാനത്തന്റെ കൈ കസ്തൂരികൊടുക്കുമ്പോൾ ഒരു പുതിയ ഗാനം അച്ചടിച്ച് ചേർത്തു ചൊല്ലുന്ന പതിവും അനധികൃത മായി ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതിന് പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്ന കാരണം ബാലിശമാണ്. സമ
യക്രമീകരണത്തിന് പുതിയ ഗാനത്തിന്റെസഹായം അനിവാര്യമല്ല.

മൗത്തോക് മോറോൻ എന്ന് ആരംഭിക്കുന്ന ഒരു ഗദ്യപ്രാർത്ഥന പദ്യവൽക്കരിച്ച്ചൊല്ലുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം തുടങ്ങിയിട്ടു ള്ളതും പ്രസ്താവാർഹമാണ്. ഏതുഗദ്യവും നീട്ടിപ്പാടിയാൽ പാട്ടായി. മൂന്ന്
പതിറ്റാ് മുമ്പ് നടന്ന സംഭവം ഓർമ്മവരുന്നു. കുന്നംകുളം മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് പള്ളിയുടെ കൂദാശയാണ് രംഗം.പ. ഔഗേൻ ബാവ പ്രധാന കാർമ്മികൻ.പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ, യൂഹാനോൻ മാർസേവേറിയോസ് എന്നിവർ സഹകാർമ്മികർ,. പള്ളി കൂദാശ കഴിഞ്ഞ് കുർബ്ബാനആരംഭിച്ചപ്പോൾ സമയം വളരെ വൈകി.
കുർബ്ബാനയിലെ അഞ്ചാം തുബ്ദേൻചൊല്ലിയത് അന്ന് മഞ്ഞനിക്കരയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മാർ അപ്രേം ആബുദി റമ്പാച്ചനാ ണ്. ആ തുബ്ദേൻ പാട്ടായി അദ്ദേഹംആരംഭിച്ചു. പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവ
റമ്പാച്ചനെ പരസ്യമായി ശാസിച്ച് തുബ്ദേൻഗദ്യമായി ചൊല്ലുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. ഗദ്യപ്രാർത്ഥനകൾ പദ്യമാക്കുമ്പോൾ സമയം വൈകുമെന്നതുമാത്രമല്ല പ്രശ്നം; ആരാധനയുടെ ഏകാഗ്രമായ പിരിമുറുക്കത്തിന്റെ
താളം ഭഞ്ജിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതും ഗുരുതരമാണ്.

അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിലെ ഒരുകാതോലിക്കേറ്റ് സെന്ററിൽ ഇതെഴുതുന്നആൾ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുമ്പോഴാണ്മറ്റൊരു സംഭവം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടത്.*തുബ്ദേൻ മുഴുവൻ ചൊല്ലണമോ? ഇവിടെങ്ങും ആറും തുബ്ദേനുകൾ മാത്രമെചൊല്ലാറുള്ളൂ.* കപ്യാരുടെ ചോദ്യം. മുഴുവൻ ചൊല്ലണമെന്ന് ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചത്മദ്ബഹായിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്ന വികാരിയച്ചന് ഇഷ്ട പ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ആരാധനയെപ്പറ്റി ലേഖന പരമ്പരയും പ്രസംഗപരമ്പരയും നടത്തുന്ന വന്ദ്യവൈദികനാണ്.അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അങ്കമാലിയിൽ മാത്രമല്ലപല മെത്രാസനങ്ങളിലും ര് തുബ്ദേനുകൾ മാത്രമെ ഇടദിവസങ്ങളിൽ ചൊല്ലാറുള്ളൂ എന്നറിഞ്ഞു. സഭയിലെ ഏകീകരണം നഷ്ടപ്പെടുന്ന ഈദൃശ സമ്പ്രദായംമുളയിലെ നുള്ളിക്കളയുവാനുള്ള ചുമതലനിറവേറ്റുന്നില്ലെങ്കിൽ നമുക്കു സൂപ്പർവിഷൻ സ്ഥാനികൾ എന്തിന്?

വി. കുർബ്ബാന ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി മുമ്പ് ഞങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടു്.അക്കാര്യത്തിൽ പ. സുന്നഹദോ സിന്റെതീരുമാനമു്. തീരുമാനം അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുമു്. എന്നിരുന്നാലും പ.സുന്നഹദോസിന്റെ അധ്യക്ഷൻ മുതൽഏറ്റവും ജൂനിയർ അംഗങ്ങൾ വരെയുള്ളസുന്നഹദോസ് അംഗങ്ങൾ ആ തീരുമാ
നത്തെ തീർത്തും ലംഘിച്ചാണ് പ്രവർത്തിച്ചുകൊ:ിരുന്നത്. *ചങ്ങലക്കു ഭ്രാന്ത്പിടിച്ചാൽ* എന്ന അർത്ഥം വ്യക്തമാക്കുന്ന മറു പടി.

വി. കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞ് ഒരു കൗമ്മാ നമസ്കരിച്ച് ജനം പിരിയുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് സഭയിലു:ായിരുന്നത്. പഴയ പള്ളികളിൽ ആ പതിവ് ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു. പഴയ കുർബ്ബാന ക്രമങ്ങളിലും അപ്രകാരമാണ് നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോ ഴത്തെകുർബ്ബാന ക്രമം അച്ചടിച്ചപ്പോൾ കൗമ്മായുടെ കാര്യം വിട്ടുപോയി. പകരം യാക്കോ ബിന്റെ കവിത സ്ഥാനംപിടിച്ചു. ഇപ്പോൾ പലപള്ളികളിലും ആ പാട്ട് അപൂർണ്ണമായിചൊല്ലി ആളുകൾ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നസമ്പ്രദായം പ്രചരിച്ചുവരുന്നു.അപ്പ വീഞ്ഞുകൾ വാഴ്ത്തുന്നതിനുമുമ്പ്പരിശുദ്ധ റൂഹായെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നഒരു രഹസ്യ പ്രാർത്ഥന കിടപ്പു്. ആപ്രാർത്ഥ നയ്ക്കു മുകളിൽ ക്രൊയ്ത്തോ
ദുറൂഹോ കാദീശോ - പരിശുദ്ധാത്മവിളിയുടെ പ്രാർത്ഥന - എന്ന് ചേർത്തിരുന്നു.വി. കുർബ്ബാന തക്സ ഔദ്യോഗിക കമ്മിറ്റി യുടെ (എം. ഒ. സി. ക്കാർ) ചുമതലയിൽപ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതോടെ *പരിശുദ്ധാത്മ*
വിളിയുടെ എന്ന സുപ്രധാന ഭാഗം വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. മറ്റു രഹസ്യ പ്രാർത്ഥനകൾപോലെ അതും ഒരു രഹസ്യ
പ്രാർത്ഥനമാത്രം. അനേകവട്ടം ഇക്കാര്യം ചൂ:ിക്കാണിച്ചിട്ടും പുതിയ പതിപ്പുകളിലൊന്നിലും
ഈ തെറ്റ് ചുമതലക്കാർ തിരുമനസ്സായിട്ടില്ല. എല്ലാ കമ്മിറ്റിക്കും മേല്പട്ടക്കാരുടെഅധ്യക്ഷതയിൽത്തന്നെ വേണം എന്ന്ചിലർ നിർബന്ധം പിടിക്കുന്നത് കാര്യങ്ങളുടെ കാര്യക്ഷമത വർദ്ധിക്കുവാനോഅതോ നഷ്ടപ്പെടുവാനോ എന്ന് അനേകർ ചിന്തിക്കു ന്നതിനെ എങ്ങനെ കുറ്റപ്പെടുത്തും?

അപ്പവീഞ്ഞുകളുടെ ശുദ്ധീകരണപ്രാർത്ഥനയിൽ *ഈ അപ്പത്തെ ഞങ്ങളുടെതമ്പുരാന്റെ ശരീരമായി രൂപാന്തരപ്പെടുമാറാകട്ടെ* എന്ന് എം.ഒ.സി. യുടെ ആശീർവ്വാദത്തോടെ അച്ചടിച്ച കുർബ്ബാന തക്സായിൽ കാണുന്നു.്. രൂപത്തിന് വന്നുചേരുന്ന അന്തരമാണ് - വ്യത്യാസമാണ് -രൂപാന്തരം. അപ്പവീഞ്ഞുകളുടെ രൂപത്തിന്
വ്യത്യാസം വരുന്നില്ല എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന സഭ രൂപാന്തരം എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കുവാൻ പാടില്ല. വ്യത്യാസപ്പെട്ടു എന്നതിനേക്കാൾ അർത്ഥവ്യാപ്തിയുള്ള പദമാണ് രൂപാന്തരം എന്ന് ഗ്രഹിക്കുവാൻമാത്രം ഭാഷനൈപുണി നമുക്കു.ാവേ.തല്ലേ?

ദൈവമാതാവിനോടുള്ള മധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന പലവട്ടം പരിഷ്കരിച്ചിട്ടും മധ്യസ്ഥതയുടെ തത്വം സംബന്ധിച്ച് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകൾആ പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാൻനമുക്ക് എന്തേ കഴിയാത്തത്? സ്വന്തം ആരാധനാ ക്രമങ്ങൾ ഉ.ാക്കണം എന്ന്സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും നിർദ്ദേശിക്കുന്നവർ നിലവിലുള്ള സൃഷ്ടികൾ കുറ്റമറ്റതാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാത്തതെന്തേ? സ്വയംപ്രതിഷ്ഠാകർമ്മം ആ.ാരംഭത്തിലെ ജാഗരണ ക്രമവും ആത്മഹത്യക്കാരുടെസംസ്കാര കർമ്മവും ദയറായക്കാരുടെസംസ്കാരക്രമവും ഒക്കെ കുറ്റമറ്റതാണോ?ഇനി നമുക്ക് അധ്യാപകർ, കൃഷിക്കാർ,പട്ടാളക്കാർ, വ്യാപാരികൾ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, രാഷ്ട്രീയക്കാർ, എന്നിവരുടെ ശവസംസ്കാരത്തിന് പുതിയ ക്രമങ്ങൾ ഉ.ാകുമോ? ആശുപത്രി, വിദ്യാലയം, ഫാക്ടറി, പച്ചക്കറിക്കട, ബ്ലേഡ് കമ്പനി, തൊഴിലാളി യൂണിയനുകൾ എന്നിവയുടെ ഓഫീസുകൾക്കു ഭാവനാപൂർണ്ണമായ കൂദാശക്രമങ്ങൾ ഉ.ായി വികസിപ്പിച്ച് വരുന്നു.്.സൈക്കിൾ, മോട്ടോർ സൈക്കിൾ, ഓട്ടോറിക്ഷ, കാർ, ബസ്സ്, ലോറി എന്നിവകൾക്കും പുതിയ കൂദാശാക്രമങ്ങൾ തനതായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു.്. ദൈവമാതാ
വിനോടുള്ള മധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയുടെ മാതൃകയിൽ പ. പരുമല പിതാവിനോടുള്ളമധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനയും അരങ്ങേറാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു.്. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭ ഈവകകാര്യങ്ങളിൽ മുളച്ചുപൊന്തുന്ന അച്ചടക്കരാഹിത്യങ്ങളെ മൗനം കൊ.് ശരിവെയ്ക്കുമ്പോൾ എപ്പിസ്ക്കോപ്പായുടെ സംഗത്യത്തെത്തന്നെ ആളുകൾ തള്ളിപ്പറയുന്നത്ശിക്ഷാർഹമാകുമോ? *വല്ലാത്ത ബാലപ്രഭവത്തേക്കാൾ ഇല്ലാത്ത ബാലപ്രഭവം നല്ലൂ*എന്ന കവിവാക്യം വിസ്മരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ?

നമ്മുടെ സഭയിലെ പാവനമായ പല അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ആചാരങ്ങളും വെട്ടിക്കുറച്ചുകൊ.ാണ് നവീകരണ സഭ ഉദയംകൊ.ത്. ഇപ്പോഴാകട്ടെ സഭയിലെ പലപതിവുകളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഇല്ലായ്മചെയ്തു സഭയെ വികൃതവും വിരൂപവുമാക്കുന്നു. കുമ്പിടീൽ, നാല്പത് കുമ്പിടീൽ,നോമ്പിലെ നമസ്കാരം തുടങ്ങിയ സമ്പ്ര
ദായങ്ങൾ വൻതോതിൽ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യപ്പെടുന്നു. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ അധികാരത്തെ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ എന്തുകൊ.ാണ് സ്വന്തംകാലിലെമന്ത് രോഗം കാണാതിരിക്കുന്നത്?

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ (ചീഫ് എഡിറ്റർ)

1/10/2005

തുടക്കം നന്നായി

ഒരു പ്രവൃത്തി നന്നായി ആരംഭിച്ചാൽ പകുതി പൂർത്തിയായി എന്നൊരു പ്രമാണമു.ല്ലൊ (ണലഹഹ യലഴൗി ശ െവമഹള റീില) പ.ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ സ്ഥാനീകരണത്തെ അപ്രകാരം
വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. സഭാഭരണഘടനപ്രകാരം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട് 1966 ൽമെത്രാൻ സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തീയുടെയും കാതോലിക്കായുടെയും പിൻഗാമിയായി ഭരണഘടനപ്രകാരം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. മുൻഗാമിസ്ഥാനം ത്യാഗംചെയ്തതോടെ 2005 ഒക്ടോബർ 30-ാം തിയ്യതി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീ
ത്തായി ചുമതലയേറ്റു. 31 ന് ഭരണഘടനയുംഹൂദായ കാനോനും അനുശാസിക്കുംവിധം പ. എപ്പിസ്കോപ്പൻ സുന്നഹദോസ് പരുമലയിലെ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയിൽ ഭാഗികമായി സംബന്ധിച്ച് നേതൃത്വം നൽകുകയും പിൻഗാമിയെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങൾ അണിയിച്ച് ചുംബിച്ച് അനുഗ്രഹിക്കുകയും അധികാരക്കൈമാറ്റം പൂർണ്ണമനസ്സോടെയാണെന്ന് അർത്ഥശങ്കക്കിടവ

രാതെവ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. സഭയുടെഎല്ലാ ഔദ്യോഗിക ഘടകങ്ങളും വികാരസാന്ദ്രവും ഉദ്വേഗപൂർണ്ണവുമായ ആ നിമിഷങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയായി. എല്ലാവരുടെയുംകണ്ണുകൾ ആനന്ദാശ്രുക്കൾകൊ.് നിറഞ്ഞു. തുടക്കത്തിന്റെ പ്രഥമഘട്ടം അങ്ങനെപൂർത്തിയായി.

തുടക്കത്തിന്റെ ര.ാംഘട്ടം ചിലപ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ആയിരുന്നു. പത്രസമ്മേളനത്തിൽ പ്രകടമാക്കിയ നിലപാടുകൾ ദ്വിമുഖമായിരുന്നു. സഭയുടെ അഖണ്ഡതയ്ക്കുവേ.ി നിലകൊള്ളുകയും സഭാഭരണഘടനയുടെയും 1995 ലെ സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധിയുടെയും തത്വങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി സഭായോജിപ്പിന് ശ്രമിക്കും.
അതാണ് ഒരു മുഖം. മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി വിഘടിത വിഭാഗത്തിന് ഒന്നുകിൽ സഭയിലേക്ക് തിരിച്ചുവരാം. വാതിലുകൾ അടയ്ക്കുകയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് പുറത്തുപോകാം. ര.ാ
മത്തെ മുഖം കേരളത്തിലെ ഭരണാധികാരികൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാനുള്ളതാണ്. മലങ്കരസഭാ തർക്കങ്ങളിൽ സർക്കാരിൽ നിന്ന്നീതി വേ.ത്ര ലഭിച്ചില്ല. മലങ്കരസഭസർക്കാരിൽ നിന്ന് ഔദാര്യങ്ങളൊന്നുംആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ കോടതിവിധികൾ നടപ്പാക്കിത്തരുവാൻ അവർക്ക് ചുമതലയു.്. സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധി നട
പ്പാക്കുവാൻ സർക്കാർ ജാഗ്രതകാണിക്കാത്തത് മറുവിഭാഗം നിരന്തരം നടത്തുന്ന
രാഷ്ട്രീയ ഭീഷണികളെ ഭയന്നിട്ടാണെങ്കിൽഓർത്തഡോക്സ് സഭ നീതിനിഷേധത്തിനെതിരെ രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകൾ ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിക്കും. ഇതാണ് പ്രഖ്യാപനങ്ങളുടെ ര.ാമത്തെ മുഖം. 85തികഞ്ഞ ഒരു വൃദ്ധന്റെ ശബ്ദമല്ല; പക്വതയും അനുഭവസമ്പത്തും വേ.ത്രനേടിയഒരു പ്രവാചക പിതാവിന്റെ ശബ്ദമാണത്.
മലങ്കര സഭയ്ക്കു ആശ്വാസവും കുളിർമ്മയും നൽകുന്ന ആ ശബ്ദം മലങ്കരസഭ
അനാഥമല്ല എന്ന പ്രതീതി എല്ലാവരിലുംഉ.ാക്കി. ഈ നിലപാടുകൾ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിനാവശ്യമായ നയങ്ങളും നിലപാടുകളും സ്വീകരിക്കുവാൻ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൻ സുന്നഹദോസിന്റെയും ആലോചനാ
സമിതിയുടെയും വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും യോഗങ്ങൾ അനതിവിദൂരഭാവിയിൽ ചേരുമെന്ന്നവം. 22 ന് തൃശ്ശൂർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സ്വീകരണത്തെത്തുടർന്ന് മണ്ണുത്തി അരമനയിൽ
നടത്തിയ പത്രപ്രതിനിധി സമ്മേളനത്തിൽബാവ വിശദമാക്കി.

ശുഭോദർക്കമായ തുടക്കമായി ഈ സംഭവങ്ങളെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നു; വിലയിരുത്തുന്നു. പക്ഷേ, തുടക്കമേ ആയുള്ളൂ.85 കഴിഞ്ഞ പ. ബാവായ്ക്ക് ഒരു നിമിഷംപോലും വ്യർത്ഥമായിക്കളയാനില്ല. മധ്യസ്ഥ
ശ്രമങ്ങൾക്ക് അതിയായ ഉത്സാഹം കാണിച്ചുപോരുന്ന സഹോദരി സഭകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരോടും മന്ത്രിസഭാ ഉപസമിതിയോടും ഈ തത്വങ്ങൾ വിശദമാക്കിക്കൊടുത്ത് ചർച്ചയ്ക്കുള്ള സന്നദ്ധത അറിയിക്കു
കയും ചർച്ചകളെ ഫലപ്രദമായി മുന്നോട്ടുനയിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയും കാര്യവിവരവുമുള്ള പ്രതിനിധികളെ അക്കാര്യത്തിന് ഉടനടി ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും വേണം. മറുഭാഗം സ്വാധീനമുള്ള ചില മാധ്യമങ്ങളെ ഉപ
യോഗിച്ച് നടത്തുന്ന കാപട്യങ്ങളെ തുറന്നുകാട്ടുവാൻ ഒട്ടും വൈകിക്കൂടാ. മറുഭാഗത്തിന്റെ സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങളാണ് അനുരഞ്ജനശ്രമങ്ങളെ തകരാറിലാക്കുന്നതെങ്കിൽ അക്കാര്യം തുറന്നുകാട്ടുവാൻഇനിയും വൈകിക്കരുത്.

രാഷ്ട്രീയനിലപാടുകൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നകാര്യം കൂടുതൽ സൂക്ഷിച്ച് ചെയ്യേ.കാര്യമാണ്. വേ.ത്ര സുതാര്യമായികൈകാര്യം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ വെളുക്കാൻതേച്ചത് പാ.ാകാം. സഭയിൽ എല്ലാരാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളും ഉ.ാകും. അവരിൽചിലരെങ്കിലും സജ്ജീവ രാഷ്ട്രീയക്കാരാകാം. തന്മൂലം രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകൾപ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളുടെ ഔദ്യോഗിക നേതാക്കളുമായിഇക്കാര്യം ഒട്ടൊക്കെ പരസ്യമായി ചർച്ച
ചെയ്യണം. കോടതിവിധികൾ മുഖംനോക്കാതെ നടപ്പാക്കും എന്ന് ഉറപ്പുതരികയുംഅക്കാര്യം പ്രകടന പത്രികയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയും ചെയ്താലേ അടുത്ത തെരഞ്ഞെടുപ്പിനുവേ.ി ഒരു രാഷ്ട്രീയ നില
പാട് പ്രഖ്യാപിക്കാവൂ. ഈ തർക്കവിഷയത്തിൽ നീതിപൂർവ്വകമായ നിലപാട് സ്വീകരിക്കുവാൻ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾക്ക് ഒരവസരം നൽകുന്ന ഒരു സുവർണ്ണാവസരംപാഴാക്കേ.തില്ല. അതേ സമയംസൂക്ഷിച്ചും സുതാര്യമായും വിദഗ്ദന്മാർഇത് കൈകാര്യം ചെയ്യുമെന്ന് ഞങ്ങൾആശിക്കുന്നു.

വിഭാഗീയ താല്പര്യങ്ങൾക്കും പ്രാദേശിക താല്പര്യങ്ങൾക്കും വംശവദരാകാൻപ്രേരിപ്പിക്കുന്ന കോക്കസുകളുടെയും ഉപജാപക വൃന്ദത്തിന്റെയും നീരാളിപ്പിടുത്തത്തിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ നിതാന്ത
ശ്രമവും ജാഗ്രതയും ആവശ്യമാണ്. ഒരിക്കൽ അതിൽ അകപ്പെട്ടുപോയാൽ പിന്നെഒരിക്കലും മോചനമു.ാകുകയില്ല. സഭചിലരുടെ ഒഴിവുകാല വിനോദമോ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കുള്ള താവളമോ സ്വകാര്യാ
ദായങ്ങൾക്കുള്ള മേച്ചിൽപ്പുറമോ ആകരുതല്ലോ. എല്ലാ താല്പര്യങ്ങൾക്കും അർഹമായ പരിഗണന നൽകിയും സഭാ വിഭവങ്ങളെ റാഞ്ചുവാൻ അകത്തും പുറത്തുംപതിയിരിക്കുന്ന ചതിയന്മാരുടെ കെണി

കളിലും വലകളിലും വീഴാതെയും മുന്നേറുവാൻ ദൈവാനുഗ്രഹം ധാരാളം വേണം.മുൻഗാമികൾ പലരും പലപ്പോഴും അകപ്പെട്ടുപോയ അപകട സാഹചര്യങ്ങളിൽപുതിയ നേതൃത്വം അകപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ
സഭയുടെ മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥനയും ഉ.ാവണം. പുതിയ ആലോചനാ സമിതികൾ
രൂപംകൊടുക്കുമ്പോൾ പ്രാദേശിക സമതുലിതാവസ്ഥ ഉറപ്പുവരുത്തുവാനുംആർക്കും അർഹമായ നീതി നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നതു വരുത്തുവാനും സഭാസ്നേഹികളായ വിദഗ്ദരെ രംഗത്തുകൊ.ുവരുവാനും ബോധപൂർവ്വമായ പരിശ്രമം ആവശ്യമാണ്. മേല്പട്ടക്കാരുടെ
സ്ഥലം മാറ്റം, റിട്ടയർമെന്റ ്, ഭദ്രാസനപുനർവിഭജനം, ഭരണഘടനാ പരിഷ്കാരം,ആരാധനാ പരിഷ്കാരം തുടങ്ങി നിരവധിവിവാദവിഷയങ്ങളിൽ ഒരു വർഷത്തിനകംതീരുമാനമെടുത്ത് പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ കർമ്മശേഷിയും ക്രിയാശേഷിയും ആസൂത്രണ വൈഭവവും ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽ വിജ്ഞാനവും ആത്മാർത്ഥതയുംഉള്ള പ്രവർത്തകരെ എത്രയും വേഗംക.െത്തി നിയമിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേ.ത്.
അടുത്ത അഞ്ചുവർഷം സഭയുടെ സമീപകാല ചരിത്രത്തിൽ ചടുലവും ലക്ഷ്യബോധവും ക്രിയാശേഷിയും ദർശന വ്യക്തതയും ഉള്ള ഏറ്റവും വേഗംകൂടിയ വർഷ മാകാൻ ദൈവം സഭയെയും അതിന്റെ ചുമ
തലക്കാരെയും പ്രാപ്തരാക്കട്ടെ എന്ന് നാം ആശംസിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയുംചെയ്യുക. ജനഹിതം ദൈവഹിതമായികാണുന്ന ജനാധിപത്യബോധം ദൈവം എല്ലാപ്രവർത്തകർക്കും നൽകട്ടെ എന്നും
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

പ്രഥമപൗരന് പ്രണാമം

ഇന്ത്യയുടെ മുൻ പ്രസിഡ.് ശ്രീ. കെ.ആർ. നാരായണൻ ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി. കേരളത്തിന്റെ അംബേദ്കറും, അംബാസഡറും അഭിമാനവുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേഹവിയോഗത്തിൽ ഉഴവൂർകാരോടൊപ്പം ഞങ്ങളും ദുഃഖിക്കുന്നു. ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ കാർക്കശ്യം ചവച്ചു തുപ്പിയഒരവശ സമുദായത്തിൽ ജനിച്ച് പ്രതികൂലമായ എല്ലാ കൊടുങ്കാറ്റുകളെയും ഇച്ഛാശക്തി കൊ.് പരാജയപ്പെടുത്തി നാടിന്റെ
അഭിമാനമായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹം അവശവിഭാഗങ്ങൾക്കു എന്നും മാതൃകയും പ്രചോദനവും ആയിരിക്കും. വർണ്ണവിവേചനവുംജാതിവ്യവസ്ഥയും ഔപചാരികമായിനമ്മുടെ നാട്ടിൽ അപ്രത്യക്ഷമായി
എങ്കിലും സാമ്പത്തിക പരാധീനതകളുടെഅവഗണിക്കപ്പെടുന്ന പ്രതിഭാശാലികൾഎല്ലാ സമുദായത്തിലു.്. അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുവാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനും നാംപ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാകണമെന്ന് ഈ മുൻ
പ്രസിഡ.ിന്റെ സ്മരണ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. പ്രഗത്ഭരെ തഴയുവാനും തമസ്കരിക്കുവാനും നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങൾക്ക് ആശ്രമമൃഗ: അയം, നഹന്തവ്യം, നഹന്തവ്യം(ഇത് ആശ്രമമൃഗമാണ്; കൊല്ലരുതേ,കൊല്ലരുതേ) എന്ന അപേക്ഷ മൂകമാണെങ്കിലും ഉച്ചത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുന്ന ഒരുഓർമ്മയായി അദ്ദേഹം ചരിത്രത്തിൽ
സ്ഥാനംപിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രോത്സാഹനം അർഹിക്കുന്നസംരംഭം:- സഭയുടെ ഗൗരവപൂർണ്ണമായശ്രദ്ധപതിയേ.ുന്ന ഒന്നാണ് സ.െ
സ്കൂൾ രംഗം. എല്ലാ പള്ളികളിലുംസ.െസ്കൂൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.െങ്കിലും പ്രവർത്തനം വേ.്രത ഫലപ്രദമാ
ണെന്ന് ആ രംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നവർപോലും പറയുകയില്ല. സഹപാഠ്യ മത്സരങ്ങളുടെ സ്കൂൾ-ജില്ലാ-ഭദ്രാസന-സോൺ പരിപാടികളും വെക്കേഷൻബൈബിൾ ക്ലാസും കൊഴുപ്പാർന്ന പരിപാടികൾ തന്നെ. പക്ഷേ, സഭയുടെ അടിസ്ഥാന
വിശ്വാസവും സംസ്കാരവും തലമുറകളിലേക്കു പകരുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടആ പവർത്തനം വേ.്രത ഫലം കായ്ക്കുന്നില്ല. പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ അപര്യാപ്തതയാണ് കാരണമെന്ന് പറയാനാവില്ല.
പക്ഷേ, പാഠങ്ങൾകൊ.് സാധിക്കാവുന്നലക്ഷ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയോ ആ ലക്ഷ്യങ്ങൾനേടാൻ ആവശ്യമായ അധ്യാപന തന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചോ നമ്മുടെ അധ്യാപകർക്ക്വേ.്രത പരിശീലനം ആരും ശ്രമിച്ചതായികാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ അധ്യാപകർപ്രായേണ
ആത്മാർത്ഥത കൈമുതലാക്കികുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പല
സ്ഥലങ്ങളിലും കുട്ടികൾ അധ്യാപകരേക്കാൾ പൊതുവിജ്ഞാനത്തിലും ചിലപ്പോൾ സഭാ വിജ്ഞാനത്തിലും മികവ്കാട്ടുന്നവരാണ്. അധ്യാപകരുടെ പിടിപ്പുകേട് അറിയാൻ ഇടവന്നാൽ കുട്ടികൾ ആരംഗത്തുനിന്ന് ഉൾവലിയും. നാലോഅഞ്ചോ ക്ലാസ്സുകളിലെ പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയാൽ നമ്മുടെ കുട്ടികൾ സ.െസ്കൂൾ
പഠനം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ അതും ഒരുകാരണമായി ചൂ.ിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടു.്.അധ്യാപകർ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന വിഷയങ്ങളിലുള്ള അറിവ് ആഴപ്പെടുത്തുവാനുംസമകാലീന വിജ്ഞാന ശാഖകളിൽ ലഭ്യ
മായ അറിവ് അവർക്ക് പകരുവാനുംനമുക്ക് സംവിധാനമൊന്നും നിലവിലില്ല.ആ ശൂന്യത നികത്തുവാൻ തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിൽ പഴഞ്ഞി സ.െസ്കൂൾ ജില്ല ഒരുപുതിയ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു.
സീനിയർ ക്ലാസ്സുകളിലെ അധ്യാപകർക്കായി ഒരു അധ്യാപന സഹായി -ഹാന്റ ് ബുക്ക് - തയ്യാറാക്കുക. അതാണ്തീരുമാനിച്ച കർമ്മ പദ്ധതി. പരിചയ സമ്പന്നരും വിദഗ്ദരുമായ അധ്യാപകർ പണ്ഡി
തരായ റിസോഴ്സ് പേഴ്സൺസിന്റെമേൽനോട്ടത്തിൽ തയ്യാറാക്കി എഡിറ്റ്ചെയ്ത പാഠ്യക്കുറിപ്പുകളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഓരോ ക്ലാസ്സുകളി

ലെയും ഓരോ പാഠങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യങ്ങൾ - അവ സാക്ഷാത്കരിക്കുവാനുള്ളപഠനാനുഭവങ്ങൾ - അവയെ പ്രസക്തവുംകാലികവുമായ ഇതര വിഷയങ്ങളോട്ബന്ധപ്പെടുത്തുന്ന ചർച്ചകൾ, എല്ലാ ക്ലാസ്സുകളിലും പൊതുവായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പണ്ഡിതർ തയ്യാറാക്കുന്ന പ്രബന്ധങ്ങൾ - എല്ലാം കൂടെ ഒരുവലിയ സംരംഭമായി വേണം ഇതിനെകാണുവാൻ. ഇതിന് മുൻകൈ എടുത്തവരെയും അതിൽ ക്ലേശിച്ച് പങ്കെടുക്കുന്നവരെയും അവർക്കു മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങൾനൽകുന്നവരെയും അനുമോദിച്ചുകൊള്ള

ട്ടെ. എല്ലാം ഭദ്രാസന ഡയറക്ടർമാരുംഇതിന്റെ ഒരു കോപ്പി ഓരോ അധ്യാപകനും സ്വന്തമാക്കാൻ ആവശ്യമായ ഉത്തേജനം നൽകേ.തും പഴഞ്ഞി ജില്ലയുടെസ്ത്യുത്യർഹമായ കഠിനാധ്വാനത്തെ

ആവുന്ന അളവിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേ.ത് കർത്തവ്യം മാത്രമാണ്. പൗരസ്ത്യഓർത്തഡോക്സ് സ.സ്കൂൾ അസോസ്യേഷൻ കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി ഈ സദുദ്യമത്തെ

പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും വിജയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് നമുക്കു വിശ്വസിക്കാം.

സഭാ പഞ്ചാംഗത്തിലെ തിരുത്തൽ

പ്. കാനോൻ തിരുത്തിയ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റിയു.ായ വിവാദങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടു.്.സെമിനാരി കേസിൽ ഒരു ഡസൻ തിരുത്തലുകൾ വരുത്തി മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ ഹൂദായകാനോന്റെ ഭാഗമാക്കി എന്നും (നവീകരണക്കാർ നൂറു ശതമാനവും വ്യാജമായിചമച്ച മലങ്കരക്കാനോനെ നേരിടുവാൻആണ് സാങ്കേതികമായ ഈ തിരുത്തൽവരുത്തിയത്.) സമുദായ ക്കേസിൽ നൂറിലേറെ തിരുത്തലുകൾ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ

ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുവാൻ വിഘടിതഭാഗം വരുത്തി എന്നും (ഇപ്പോൾ വെട്ടിക്കൽ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന്,

വിവർത്തനംചെയ്ത് മലയാളത്തിൽ അച്ചടിച്ച 18 അക്കംഹൂദായ കാനോൻ ഈ തിരുത്തുകാനോൻ ആണ്.) നിരീക്ഷിച്ചിട്ടു.്.

എന്നാൽഇപ്പോഴിതാ സഭാ പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഒരുപുതിയ തിരുത്തൽ!!?

നവംബർ 25 ന് കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ സഭാ ജ്യോതിസ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഓർമ്മഎന്നാണ് സഭാ പഞ്ചാംഗത്തിൽ രേഖപ്പെ

ടുത്തിയിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറിടത്തിലും ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അപ്രകാരമാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. പഴയസെമിനാരിയിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദേശമായ കുന്നംകുളത്തും അന്നേ ദിവസ

മാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾകൊ.ാടിയിരുന്നത്. ഡോ. പൗലൂസ് മാർഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത നവംബർ 24 ന് പഴയ സെമിനാരിയിൽ കബറടങ്ങിയതോടെ സ്ഥാപകന്റെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ ദിവസം മാറി ആചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെഓർമ്മയ്ക്ക് താരതമ്യേന പ്രാധാന്യം കുറ

വായതുകൊ.ാകാം കാരണം. അതൊരുവിദൂര സ്മൃതിയുമാണല്ലോ. അതിനെപ്പറ്റിപ്രതികരിക്കുവാൻ ചുമതലയുള്ള കുന്നംകുളം ഭദ്രാസമമാണെങ്കിൽ ആഭ്യന്തരപ്രശ്നങ്ങളെ പ്രതിശിഥിലമായിക്കൊ.ിരിക്കുന്നു. ഡൽഹി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെഓർമ്മയും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെഓർമ്മയും തൊട്ടടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ വരുന്നതിന്റെ അസൗകര്യം (ആർക്കാണ്അസൗകര്യം?) ഒഴിവാക്കാനാണെങ്കിൽര.ുംകൂടി നവംബർ 25 ന് എന്നും ക്രമീകരിക്കാമല്ലോ. അതിന് പകരം നാഴിയിൽഇടങ്ങഴി കുത്തിക്കയറ്റിയത് ചരിത്രത്തെകൊഞ്ഞനം കാട്ടുകയല്ലേ? ആരാണിതിന്നുത്തരവാദികൾ? തൊട്ടടുത്ത ദിവസങ്ങളിലായാലും ആ പിതാക്കന്മാരുടെ ഓർമ്മ അതത് ദിവസങ്ങളിൽ ആചരിക്കുകയല്ലേ വേ.ത്? ഒന്നിച്ചാക്കണമെങ്കിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഓർമ്മ ദിനത്തിൽ (നവം. 25)ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഓർമ്മക്രമീകരിക്കുന്നതാണ് അഭികാമ്യം.

സ്ഥാപക പ്രിൻസിപ്പാളിനേക്കാൾപിൽക്കാല പ്രിൻസിപ്പാളിന് പരിഗണന ലഭിക്കുന്ന ചരിത്രാഭാസം വരും കൊല്ലത്തെപഞ്ചാംഗത്തിലെങ്കിലും ശരിയായി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവർ ശ്രമിക്കുമെന്ന്

വിശ്വസിക്കുന്നു. വായനക്കാർക്കു സന്തോഷകരമായ ക്രിസ്തുമസ് നവവത്സരവും ആശംസിക്കുന്നു.

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ (ചീഫ് എഡിറ്റർ)
1/12/05

നവവത്സരാശംസകൾ

പുതിയ സഹസ്രാബ്ദത്തിലെ അഞ്ച്ആ.ുകൾ നാം പിന്നിട്ടു. ഉത്തേജനവുംഉന്മേഷവും പ്രതീക്ഷകളും പകരുന്നസ്ഥായിയായ മാറ്റങ്ങളിലൂടെ അതിവേഗംപുരോഗതിയിലേക്കു കുതിയ്ക്കുന്ന ഒരു

സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള സ്വപ്നങ്ങൾ ഏറെയുംസാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. പുതിയ സഭാ സാരഥി ശതാഭി
ഷേകംകഴിഞ്ഞ ആളാണെങ്കിലും ഇരുട്ടു കീറുന്നൊരു വജ്രസൂചിപോലെ ഫലപ്രദമാകുന്നതിന്റെ ആരോഗ്യകരമായ ലക്ഷണ
ങ്ങൾകാണുന്നത് ശുഭോദർക്കം തന്നെയാണ്.അങ്കമാലി ഭദ്രാസനം ഒരു ബാലികേറാമലയായിരുന്നത്, ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത്
സെമിനാരി പ്രശ്നം പരിഹരിച്ചതിലൂടെ വ്യത്യാ
സപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുംഎപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസും അംഗീകരിച്ച മേല്പട്ടക്കാരുടെ സ്ഥലം
മാറ്റവുംറിട്ടയർമെന്റും അനേകർ ബാലികേറാമലയായി കരുതുന്നു.ങ്കിലും ഉചിതമായ നട
പടികൾ മൂലം അവയുടെ പ്രായോഗികതയും തന്മൂലം ഉ.ാകുന്ന കുതിച്ചുചാട്ടവുംസഭയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ
പുതിയസഭാനേതൃത്വം തയ്യാറാവുമെന്നാണ് സഭയുടെ പ്രതീക്ഷ. സഭയുടെ പാർലമെന്റായ
മലങ്കര അസോസ്യേഷനും മാനേജിംഗ്കമ്മിറ്റിയുമായി ഒരു ശീതസമരം പ്രഖ്യാപിച്ച്വിശ്വാസ്യത നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ ബന്ധ
പ്പെട്ടവർ തയ്യാറാവുകയില്ലെന്നാണ് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. പത്തുകൊല്ലത്തിൽ ഒരി
ക്കൽ മേല്പട്ടക്കാർ സാർവ്വത്രികമായിസ്ഥലംമാറ്റത്തിന് വിധേയരായേ തീരൂ.മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും വൈദികരും ഇടവകകളും
തമ്മിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന പല ആഭ്യന്തര പിരിമുറുക്കങ്ങൾക്കും സ്ഥിരപരിഹാരമു.ാകാൻ അത് അനിവാര്യമാണ്. അതു
പോലെ 75 വയസ്സിൽ മേല്പട്ടക്കാർ റിട്ടയർ ചെയ്യുകതന്നെ വേണം. ആരോഗ്യമു
ള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ അഞ്ചുവർഷംകൂടെ തുടരുവാൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത അനുവാദം നൽകട്ടെ. അതുംകഴിഞ്ഞ മേല
ദ്ധ്യക്ഷന്മാർ സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞ് ഏതെങ്കിലും സഭാവക ആശുപത്രികളോട് ചേർന്നു.ാക്കുന്ന വിശ്രമഭവനങ്ങളിൽ ഔദ്യോഗിക
ചുമതകൾ ഒന്നുമില്ലാതെവിശ്രമിക്കട്ടെ. പരുമലയിലും കോലഞ്ചേരി
യിലും ഇതിന്നാവശ്യമായ ക്രമീകരണംചെയ്യാവുന്നതാണ്.കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാർത്ഥികളെപ്പറ്റിഒളിഞ്ഞും, തെളിഞ്ഞും ലേഖന
ങ്ങൾ വഴിയയായും ഇപ്പോഴേ പ്രചാരണ പരിപാടികൾതല്പര കക്ഷികൾ ആരംഭിച്ചിട്ടു.്. സഭാസാരഥിയാവുന്ന മെത്രാപ്പോലീ
ത്തായ്ക്കുകുറഞ്ഞത് പത്തു വർഷമെങ്കിലും ഭരണസൗകര്യം ലഭിക്കുമാറ് 70 വയസ്സിലെങ്കിലുംഅധികാരത്തിലെത്തുവാൻ
കഴിയണം.തന്മൂലം 65 വയസ്സിന് താഴെയുള്ളവരെ
മാത്രം നിയുക്ത സഭാസാരഥിയുടെ സ്ഥാനത്തേക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ അസോസ്യേഷൻ അംഗങ്ങൾ ജാഗ്രത പുലർത്തണം.
ഇക്കാര്യത്തിൽ പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽസുന്നഹദോസ് യാതൊരു തലത്തിലും മല
ങ്കര അസോസ്യേഷന്റെ പരമാധികാരത്തെപരിമിതപ്പെടുത്തുന്ന കൗശലപ്രയോഗങ്ങൾനടത്താതിരിക്കണം. ആവശ്യാനുസ
രണംമെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ ആരോഗ്യകരമായിമത്സരരംഗത്തു.ായിക്കൊള്ളട്ടെ. പക്വത
വന്ന അസോസ്യേഷൻ അംഗങ്ങൾയോഗ്യത കൂടിയ സ്ഥാനാർത്ഥിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ളട്ടെ.

തിരുനക്കര നങ്കുരമടിച്ചുകിടക്കുന്നവഞ്ചി-ഭദ്രാസന പുനർവിഭജനം -സഞ്ചാരം തുടർന്നേ പറ്റൂ. കടുംപിടുത്ത
ങ്ങൾ അവഗണിക്കണം. വിസ്തൃതമായ മലബാർ വിഭജിച്ച് പാലക്കാട് ഒരു പുതിയ ഭദ്രാസനമാകണം. കൊച്ചിയുടെയും
കുന്നംകുളത്തിന്റെയും യുക്തസഹമായ അതിരുകൾപുനർനിർണ്ണയം ചെയ്ത് തൃശ്ശൂർ ഭദ്രാസ
നത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ ശോചനീയാവസ്ഥയ്ക്കു സത്വര പരിഹാരം കാണണം.അവികസിത ഭദ്രാസനങ്ങളായ തൃശ്ശൂർ,അങ്കമാലി
വെസ്റ്റ്, അങ്കമാലി ഈസ്റ്റ്, ക.നാട് വെസ്റ്റ്, ക.നാട് ഈസ്റ്റ്, ഇടുക്കിഎന്നീ 6 ഭദ്രാസനങ്ങളെ സ്വയം പര്യാപ്തതയിലേക്ക്
കൈപിടിച്ചുയർത്തുവാനായിഗൾഫ് മേഖലയിലെ ര.ോ മൂന്നോ പള്ളി
കൾ വീതം ഈ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ പരിധിയിൽപ്പെടുത്തി നിശ്ചയിക്കേ.താണ്. ഈആറു മെത്രാസനങ്ങൾ സ്വയം പര്യാ
പ്തതനേടുമ്പോൾ ഗൾഫ് മേഖലയെ ഒരുസ്വതന്ത്ര്യ ഭദ്രാസനമായി പ്രഖ്യാപിക്കാവു
ന്നതാണ്. പുതിയ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആസൂത്രണങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾമുൻഗണന ലഭിക്കണമെന്ന് സഭ ആഗ്രഹി
ക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരു മുൻഗണനാ ക്രമമാണ് ഇവിടെ ചേർത്തത്. ഉപ
ദേശക സമിതിയും വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയുംമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും ഭാവനാ പൂർവ്വം ഈപ്രവർത്തന പരിപാടി സമയബന്ധിത
മായിഏറ്റെടുത്ത് പൂർത്തിയാക്കുമെന്നാണ് സഭപ്രതീക്ഷയും വിശ്വാസവും അർപ്പിക്കുന്നത്.
വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വാർഷിക കോൺഫറൻസ് ഡിസംബർ അവസാനം കുന്നംകുളത്ത്വെച്ചും യുവജനപ്രസ്ഥാന
ത്തിന്റെ മേഖലാ കോൺഫ്രൻസ്ജനുവരി ര.ാംവാരത്തിൽ ദുബായിലെ
പള്ളിയിൽ വെച്ചും നടത്തുവാൻ വിപുലമായ ഒരുക്കങ്ങൾ നടക്കുന്നു. ഇത്തരംകോൺഫ്രൻസുകൾ വെറും മാമാങ്കങ്ങളായി
അവസാനിക്കാതെ ചിരസ്ഥായിയായഏതെങ്കിലും കർമ്മപരിപാടികൾ ഏറ്റെടുക്കുവാനുള്ള അവസരങ്ങളായിത്തീര
ണം.വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം അതിന്റെ സെന്റിനറി പ്രമാണിച്ച് ഓർത്തഡോക്സ് സ്റ്റഡി
ബൈബിൾ എന്ന പദ്ധതിയുമായി മുന്നേറുന്നതുപോലെ യുവജന പ്രസ്ഥാനവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും റഫറൻസ്
ഗ്രന്ഥങ്ങൾപ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനുള്ള ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുന്നത് കൊള്ളാം. സാംസ്കാരിക
രംഗത്ത് നമ്മുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും പ്രസക്തിയും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്ന ഔദ്യോഗികമായ ഒരു സഭാ ചരിത്രവും സഭാചരിത്ര
ത്തിലെ ഒരു നിഘ.ുവും ണഒഛ കട ണഒഛയും സഭാ നേതാക്കളുടെ - മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെയും വൈദികരുടെയും അവൈദികരു
ടെയും - ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും നമുക്കാവശ്യമാണ്. വൻ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ
വാർഷിക മഹാമഹങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഇത്തരം മഹത് സംരംഭങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നത് സഭയുടെ യാത്ര
യുടെ ഗതിവേഗം വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്ന്തീർച്ച.

കണ്ണ്യാട്ട് നിരപ്പ് : നിരപ്പിന്റെ വാതിൽതുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നു.

കണ്ണ്യാട്ട് നിരപ്പ് സുറിയാനി പള്ളിയെ സംബന്ധിച്ച് ഈയിടെ ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് സുപ്രീംകോടതി ശരിവെച്ചു എന്ന നവംബർ 26 ലെ വാർത്തസമാധാനകാംക്ഷികളെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്നഒന്നായി. കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റിൽനിന്ന് നിയമനം ലഭിച്ച ക.നാട് മെത്രാപ്പോലീത്ത നിയമിച്ച വികാരി പൊതുയോഗംവിളിച്ചുകൂട്ടണമെന്നും 1934 ലെ ഭരണഘടന അംഗീകരിക്കുന്നതായി രേഖാമൂലംസത്യവാങ്മൂലം നൽകുന്നവർക്കു മാത്രമെപൊതുയോഗത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻഅവകാശമുള്ളൂ എന്നുമാണ് ഹൈക്കോ

ടതി വിധിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇതിനെറദ്ദാക്കുവാൻ യാക്കോബായ പക്ഷംസുപ്രീംകോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷപരിഗണിച്ചശേഷമാണ് ഹൈക്കോടതിവിധിയെ ശരിവെയ്ക്കുന്ന നിലപാട്സുപ്രീംകോടതി പ്രഖ്യാപിച്ചത്. യാക്കോബായ പക്ഷക്കാർ മാത്രമല്ല മധ്യസ്ഥശ്രമങ്ങൾക്ക് തയ്യാറായി നിൽക്കുന്ന മന്ത്രിമാരുംസഹോദര സമുദായത്തിന്റെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും സംസ്ഥാനത്തെ ഭരണാധികാരികളും പോലീസ് മേധാവികളും സുപ്രീം

കോടതിയുടെ ഈ നിലപാട് ഗൗരവമായികണക്കിലെടുക്കണം. സഭാതർക്കത്തിലെന്യായവും നീതിയും സംശയാതീതമാം വിധം വ്യക്തമാക്കുന്ന ഈ നിലപാടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിരപ്പ്-സഭാസമാധാന

മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായുവാൻ ഇനിയെങ്കിലുംസമയം വൈകിക്കൂടാ. ശ്രേഷ്ഠകാതോലിക്കാ സ്വസ്ഥാനം രാജിവെയ്ക്കുവാൻസന്നദ്ധനാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചത്പ്രാവർത്തികമാകുമെങ്കിൽ സമാധാനമാർഗ്ഗത്തിൽ അതൊരു രജതരേഖയാകും.

അസോസ്യേഷൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത് വാഴിക്കപ്പെട്ട കാതോലിക്കാ അദ്ധ്യക്ഷനായ പ.എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിലാണ്അദ്ദേഹം രാജി സമർപ്പിക്കേ.ത്. മറ്റുമെത്രാന്മാർ ആവശ്യമായ രേഖകൾകൊടുത്ത് കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കൊടിക്കീഴിൽവരണം. അതുകൊ.ുമായില്ല; ഇനിയൊരുഭിന്നതയ്ക്കുമിടം നൽകുമാറ് ഇപ്പോൾ ഭരണഘടനയിലും മറ്റുമുള്ള പഴുതുകൾ ഇരുകൂട്ടരും യോജിച്ച് ഇല്ലാതാക്കുകയും സമാധാന വ്യവസ്ഥകളും ഭരണഘടനയും ആവശ്യമെങ്കിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും വ്യവസ്ഥകൾക്ക് സംസ്ഥാന-കേന്ദ്രസർക്കാരുകളും

സംരക്ഷണം ഉറപ്പുലഭിക്കാനാവശ്യമായനടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയും വേണം.യാക്കോബായ പക്ഷത്തുള്ള മേൽപ്പട്ടക്കാരെ അസോസ്യേഷൻ അംഗീകരിക്കുന്നമുറയ്ക്ക് ഓരോ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ അസിസ്റ്റന്റ് മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരായും വൈദികരെ അസിസ്റ്റന്റ് ് വികാരിമാരായും നിയമിക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥയു.ാകണം.

സ്നേഹത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും സമാധാനത്തിന്റെയും ആത്മാവിൽ പ്രശ്നങ്ങൾപരിഹരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കണം. ശ്രേഷ്ഠകാതോലിക്കായുടെ വിശ്വസ്തഅനുയായിയായ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്ത

ഈ ദൗത്യം ഔദ്യോഗികമായി ഏറ്റെടുത്ത്പ. കാതോലിക്ക ബാവായുമായി അനുരജ്ഞന സംഭാഷണം ആരംഭിക്കുമെന്ന്സമാധാനകാംക്ഷികളായ സാധാരണക്കാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

നവവത്സരാശംസകളോടെ

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ (ചീഫ് എഡിറ്റർ) 1/1/06

മഹാനായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്-
സംഭാവനകൾ-ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ

1. നവീകരണക്കാർ ഉയർത്തിയ വിശ്വാസപരമായ ചാഞ്ചാട്ടത്തെ പ്രതിരോധിച്ചു.
2. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിലൂടെ ജനാധിപത്യ മൂല്യങ്ങളിലധിഷ്ഠിതയായ ഒരു ജനകീയ ശൈലിക്കു രൂപം നൽകി.
3. മലങ്കരസുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനി അസ്സോസ്യേഷൻ എന്ന,കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സാമുദായിക സംഘടനയ്ക്കു രൂപം നൽകി. (ക്രി - 1876)
4. മൂന്ന് ട്രസ്റ്റിമാരുടെ നിയമനത്തിലൂടെ ഭരണത്തെ വികേന്ദ്രീകൃതവും സുതാര്യവുമാക്കി.
5. ആരാധന മാതൃഭാഷയിൽ എന്ന വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനത്തിന് ജന്മംനൽകി.
6. കുന്നംകുളം,കോട്ടയം, മാവേലിക്കര, പരുമല, എന്നിവിടങ്ങളിലായി 4 വൈദികകലാശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു
7. കുന്നംകുളം, കൊച്ചി, കോട്ടയം എന്നിവിടങ്ങളിൽ അച്ചടിശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു.
8. സുറിയാനി കൈയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അച്ചടിരൂപങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

9. കേരളപതാക,ഇടവകപത്രിക,സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ എന്നീ പത്ര മാസികകൾ പുറത്തിറക്കി.

10. 250ലേറെ മലയാളം പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു

11. 3 ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്ക്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചു

12. വെട്ടിക്കൽ എന്ന സ്ഥലത്ത് മലങ്കരയിലെ ഒന്നാമത്തെ ദയറാ സ്ഥാപിച്ചു

13. വൈദികസംഘം, വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം, സണ്ടെസ്ക്കൂൾ പ്രസ്ഥാനം എന്നിവ ആരംഭിച്ചു.

14. സഭയിലെ മേല്പ്പട്ടക്കാരും പട്ടക്കാരും അത്മായരും തമ്മിൽ ഐക്യവും പരസ്പരധാരണയും പൂർണ്ണമായും ആത്മാർത്ഥമായും ഉണ്ടെങ്കിൽ പാത്രിയർക്കീ സിന്റെ മുടക്കിന് കടലാസിന്റെ വിലപോലും ഇല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചു

15. യോഗ്യരായ ആളുകളെ-പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറി യോസ്, വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് - പിൻഗാമികളായികണ്ടെത്തി സുപ്രധാനചുമതലകളിൽ നിയമിച്ചു.

16. ഒരു പരദേശയാത്രയുടെ കഥ എന്ന പേരിൽ രണ്ടാമത്തെ (മലയാളത്തിലെ) യാത്രാവിവരണം രചിച്ചു.

17. മലങ്കരയിലെ എല്ലാ ഇടവകകളെയും മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസ്സോസ്യേഷൻ എന്ന സംഘടനയുടെ കീഴിൽ ഏകീകരിച്ചു.

18. സഭാതലത്തിലും ഇടവകതലത്തിലും ഭരണ നിർവഹണത്തിന് സഹായക മാക്കാവുന്ന മുളന്തുരുത്തിക്കാനോനുകൾ എന്ന് പ്രസിദ്ധമായ ഭരണഘടനയ്ക്കു രൂപം നൽകി.

19. മലങ്കരസഭയ്ക്കും കേരളസംസ്ക്കാരത്തിനും അതുല്യമായ സംഭാവനകൾ നൽകി ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്കു നയിച്ച സംക്രമപുരുഷനെന്ന് അറിയപ്പെട്ടു.

20. അക്ഷരങ്ങളുടെ അജപാലകൻ എന്നും നവോത്ഥാനത്തിന്റെ രാജശില്പി എന്നും അറിയപ്പെട്ടു ഇപ്രകാരമുള്ള നിരവധികാര്യങ്ങൾ അന്വേഷണ വിധേ യമാക്കി ദ.ഞ. പാറേട്ടിന്റെ നിരീക്ഷണം ശ്രദ്ധിക്കുക.

...ഈവിധം ബഹുമുഖങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയ മറ്റൊരു മെത്രാൻ നസ്രാണികൾക്കു ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇനി ഉണ്ടാകുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല.... 1976-ൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ ഈ പ്രസ്താവന പ്രത്യക്ഷരം സത്യമെന്ന് ഭാവിചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുമെന്നതിന് ഒരു സംശയവുമില്ല.

കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ തറവാട്ടിൽ കുരിയൻ-താണ്ടമ്മ ദമ്പതിയുടെ മകനായി സ്മര്യപുരുഷൻ ഇട്ടൂപ്പ് 1832 വൃശ്ചികം 24 ന് ജനിച്ചു. 1845 കന്നി 23 ന് കോതമംഗലം ചെറിയ പള്ളിയിൽ വച്ച ശെമ്മാശനായി. 1852 ചിങ്ങം 6 ന് ചാലി ശ്ശേരി പള്ളിയിൽ വെച്ച് യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിൽ നിന്ന് വൈദീകപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. ചിറളയം പള്ളിയിൽ പുത്തൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി, പഴഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽ വികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1864 മെയ് 8 ന് മർദ്ദീനിൽവെച്ച് പ. യാക്കൂബ് ദ്വി തീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് മെത്രാൻ പട്ടം നൽകി. 1909 ജൂലായ് 12ന് കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയുടെ വടക്കേ മുറിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു. ആ പ. പിതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥന തുടർന്നും നമുക്ക് കോട്ടയായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മീൻ.

ചീഫ് എഡിറ്റർ
ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ